

ROCKINFORM

Rockzenei szaklap

105. szám

Strong Deformity
Paradise Lost

BON JOVI

Guano Apes

Hollywoodoo **Black-Out**

Gary Moore **After Crying**

Kalapács **Peter Gabriel**

Bruce Springsteen

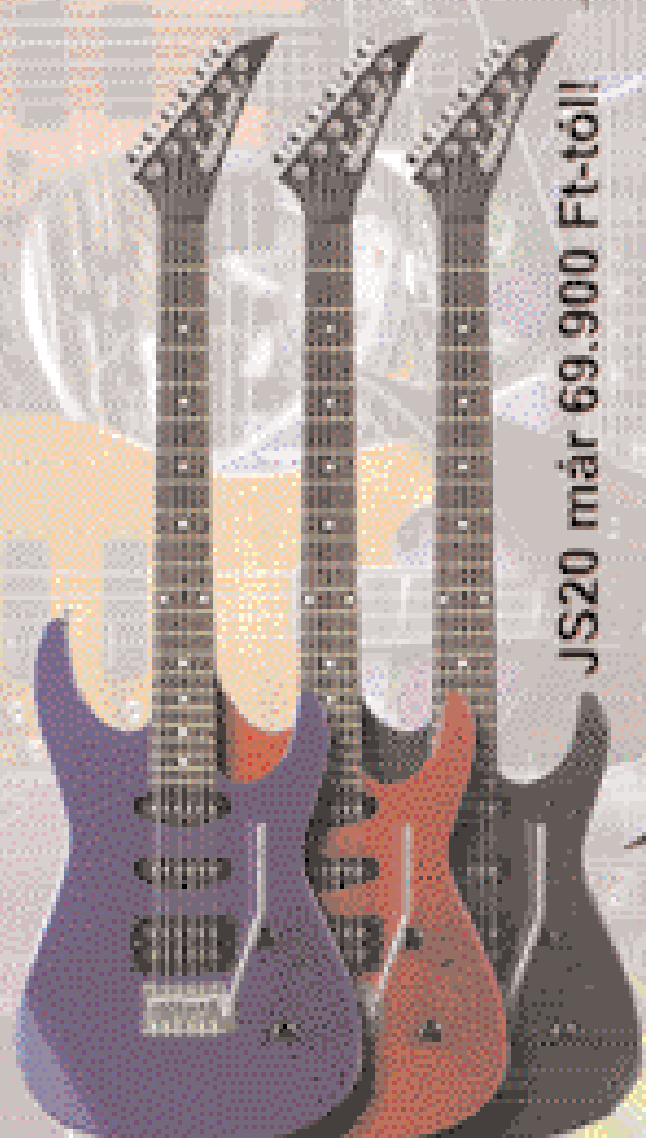
XI. évfolyam 8. szám 2002. október Ára: 350 Ft

MERRELL™
www.rockinform.hu

A márkás hangszer mindig érték

Jackson
guitars

JS20 Dark Metallic Blue

JS20 Black

JS20 Dark Metallic Red

JS20 már 69.900 Ft-tól!

KRX
basszusgitar

DMMG Black

Oroszlánbarlang gitárszaküzlet

Budapest XIII., Pázmány utca 30.

(Márta közpesti híd mellett)

Tel.: 350-6207

Nyitvatartás: Hétfő-11h-17:45 Sz:10h-13h

Tartalom

A következő számunk november 5-én jelenik meg

Csak röviden...	.4-7
Bon Jovi, Eredményhirdetések	.8-9
Strong Deformity interjú, Daczi Zsolt interjú	.10-11
Lemeztelenítés	.12-24
Rockinform akció	.26-27
Blueslemez-bemutató	.28
Peter Gabriel	.29
Guano Apes interjú, Angertea interjú	.30-31
Black-Out interjú	.32
Hollywoodoo interjú	.33
Gary Moore interjú, Radics Béla könyv, Tűzkerék xT interjú	.34-35
After Crying interjú	.36-37
Bruce Springsteen	.38
Paradise Lost interjú	.39
Kalapács interjú	.40
Mark Knopfler	.42
Bikini koncert, Zene a NET-en	.43
Def Leppard interjú	.44
Yngwie J. Malmsteen interjú	.45
Világfa interjú	.46
Terjesztőink	.47
Meghallgattuk	.48-51
Underground Híradó	.52
In Flames interjú	.53
Ozric Tentacles	.54-55
Videólesen, Könyvböngészde	.56-57
Börze	.58

Figyelem! A rockinform@matavnet.hu és a rockinform@axelero.hu e-mail címeink megszűntek!!!

Országos Rockzenei Szaklap

Kiadó/Főszerkesztő: Himer Bertalan

A szerkesztő munkatársai: Perényi Dénes, Vadászi László

Koordinátor: Horváth Tibor

Főmunkatársak: Dr. Heidrich Balázs, Szakács Gábor, Bánfalvi Ákos

Munkatársak: Nemes Nagy Péter, Váradi Ferenc, Simkó Péter, Jakubecz András, Fehér

Antal, Fehér Tamás, Olasz Sándor, Rakk László, Gyurcsán Szabolcs,

Dr. N. Pap Gábor, Tamasi Norbert, Spirkó Károly, B. Németh Balázs, Kresák Gergely,

Szabó Gábor

Fotósok: Dávid Zsolt, Mocsári László, Becskerek Dusi

Postacím: 3523 Miskolc 23. Pf.: 58.;

E-mail: rockinform@rockinform.hu, rockinform@chello.hu

Szerkesztőség: Miskolc, Görgey A. u. 42/A, 2/4.

Telefon/üzenetrögzítő: 46/561-586, 561-587, 561-588, Mobil: 20/9665-205,

Telefon/fax: 46/315-341

Lapterv, nyomdai előkészítés: MediArt Stúdió - Ágotha Péter 20/31-31-954,

Levilágítás: Micropress DTP Studio 46/311-301, Nyomda: Micropress Kft.

Kötészet: Papír Stúdió BT. 30/985-30-31

Terjesztő: a LAPKER RT., Bp-i Hírlapker Rt. és alternatív terjesztők

Figyelem: A Rockinform újságban és a honlapján található képek, cikkek, illusztrációk szerzői jogvédelem alá tartozó termékek, ezért azok teljes, illetve részleteinek közlése, felhasználása csak a Rockinform kiadójának írásos engedélyével történhet!

Figyelem! A Rockinform előfizethető az ország összes postahivatalában. Féléves előfizetés: 1.750 Ft, egyéves: 3.500 Ft.

röviden...

A székesfehérvári glam/punkban utazó **Sonicdöllz** zenekar négytagúra bővült. A csapathoz csatlakozott Marky Fixx gitáros, aki korábban a Sugar Fixben nyomult. További hír még, hogy sikerült megegyezni a japán Myrmecoleo Records-szal egy 2003 évi eleji Sonicdöllz lemez ottani megjelenését illetően. Bővebb infó, koncert dátumok: <http://www.freewebz.com/sonicdöllz>

Exkluzív terjesztői megállapodásának köszönhetően 2002 szeptemberétől a **Clubsolutions** kiadó gondozásában jelennek meg hazánkban az angol Beggars Banquet független lemezcég kiadványai. Ez érinti a vállalat mindegyik leányvállalatának - Beggars, XL, Mantra, 4AD, Mo'Wax, Nation, Wiiiija - teljes katalógusát, illetve az új megjelenéseket is. Mindez azt jelenti, hogy olyan előadók albumai jutnak el a magyar piacra, mint a Prodigy, Basement Jaxx, Transglobal Underground, Natacha Atlas, Cornershop, Badly Drawn Boy, The Charlatans, The Cult, The Avelanches, Layo and Bushwacka, Lemon Jelly, Etienne De Crecy, St. Etienne, Ugly Duckling, The White Stripes, Breeders, Sybarite, Dot Allinson, Fundamental, Asian Dub Foundation stb.

Kiemelt őszi megjelenések: Layo And Bushwacka - Nightworks, Badly Drawn Boy - About A Boy (az "Egy fiúról" című film zenéjével), St. Etienne - Finisterre, Lemon Jelly - Lost Horizons. Valamint 2003 márciusában a friss Prodigy album... További infó: www.beggars.com

A **Limp Bizkit** Rick Rubin producer irányítása mellett rögzített mintegy húsz dalból válogatja ki a következő nagylemezre, a Less Is More című korongra kerülőket. Az idén nyári lemezfelvétel az alapító gitáros Wes Borland nélkül zajlott, a témákat az énekes Fred Durst gitározta fel.

A napokban indult turnéra a **Rolling Stones**, melyen természetesen **Ronnie Wood** is részt vesz (immáron 25 éve tagja a csapatnak). Mindemellett azonban szólókarrierjére is marad ideje, így október 14-én hamarosan megjelenik első DVD-je "Far East Man" címmel. A koncertfelvételek a Shepards Bush Empire-ben, a híres londoni klubban készültek, ahol vendégeként fellépett Slash,

Andrea Corr és Ronnie gyermekei is. Mindemellett backstage jelenetek, és Ronnie Wood festményeinek galériája is megtalálható a DVD-n.

Őt különleges **Saxon** show-ra kerül sor 2003 januárjában, több sztárvendéggel és a legendás sással - ez minden Saxon fan megvalósulni látszó álma! Valamint itt az új album, a "Heavy Metal Thunder"...

Sinead O'Connor legújabb albuma a tervek szerint október 7-én lát napvilágot a Roadrunner gondozásában. A Sean-Nos Nua című korong tizenhárom klasszikus ír balladát tartalmaz majd...

A **II. Tiszaliget Fesztivált** rendezik meg Szolnokon, a tiszaligeti Olaj Sportszarnokban november 8-án 18 órától éjjel 2-ig. A fellépők névsora: Emeretta Rock Band, Kalapács, Török Ádám és a Mini, Lord, P. Mobil, Vörös István, (Prognózis) és zenekara. Mellszépverseny is színesíti a programot, melyre bárki ingyen jelentkezhet, a fődíj 50.000 Ft. A belépők elővételben 1.500 Ft, a helyszínen 1.700 Ft-ba kerülnek. Jegyrendelés SMS-ben, vagy egyéb info: 20/426-52-43-as telefonszámon kérhető.

Novembertől tiszta erővel beindul a **Necropsia** (Bodnár Zsolt/ének, Rossi/gitár, Hargita Gábor/dob, Fazekas Krisztián/basszusgitár, Csató János/gitár és Dj Big Babou)! Jelenleg készülnek az új dalok, valamint koncerteken talál-

kozhatnak majd a sráccokkal a rajongók, többek között december 21-én PeCsában, ahol az Action vendégeiként lépnek fel.

Kémeri Péter régóta dédelgetett álma megvalósításaként produkciós irodát hozott létre. Az "istálló" jelenlegi csapatai: Action, Mom's Favorite, Necropsia, Dj Ilia, Dj Japha, utóbbiak az elektronikus drum & bass vonalokon mozognak. Az iroda jelenleg a www.hegyljafestival.hu program részét is erősen formálja, további webes kalandok: www.momsfavorite.hu, www.actionsex.hu.

November 30-án kerül megrendezésre a **VI. Győri Pop-Rockfesztivál**. Nevezés: tetszés szerinti hanghordozón beküldött, értékelhető minőségben hallható szerzeménnyel. Nevezési határidő: október 31. A beküldött anyagok előszűrésre kerülnek, mely alapján a legjobb húsz előadó kap meghívást. Postacím: Balázs Béla ÁMK, 9024 Győr, Ikva u. 70. Info: 96/429-033

Jelenleg első lemezén dolgozó **Mindcontrol** 2002 elején rögzített Under Control EP-jét teljes egészében elérhetővé tette honlapján. Ez kereskedelmi forgalomba nem kerül, tehát csak a www.mindcontrol.hu oldalon, valamint koncerteken szerezhető be...

A **Watch My Dying** az Acoustair Stúdióban dolgozik, hogy rögzítse második EP-jét, a Hűsmágnest. Az ötszamos anyag angol és magyar változatban is rögzítésre kerül. A tervezett megjelenés október. Pár számcím ízelítőként: Eredeti testforma, Szájjár, Yang, Magnetic Flesh. További információ: wmd.men tha.hu vagy 20/962-54-29.

Igazi meglepetés lesz az október végén boltokba kerülő **Katona Klári** koncertlemez, melyen a tavalyi karácsonyi koncert teljes anyaga lát napvilágot. Természetesen, akárcsak a Most c. album esetében, ezúttal lesz választási lehetőség, ugyanis a dupla CD mellett, egy tizennégy számos válogatás is megjelenik régi és új dalok koncertváltozataival. A lemezek bensőséges hangulata mellől régóta hiányzott felvételen az élő zenélés semmihez sem hasonlítható magával ragadó hangulata, ereje. Katona Klári első koncertfelvétele abban az évben kerül kiadásra, amikor két héten belül két elismerést is kapott. 2002-ben övé lett az eMerTon Év Legjobb Női Előadója cím, és az Arany Zsiráf Életmű-díj.

A **Depresszió** zenekar 2002 augusztusában rögzítette szeptember végén megjelenő "Amíg tart" című új lemezét a HSB stúdióban. Lemezbemutató: Budapest, Wigwam, 2002. október 18., melyet országos lemezbemutató-túrné követ. A zenekar honlapja: depresszio.fw.hu

A hanglemezipart érintő nemzetközi válság Magyarországot sem kerülte el. Talán még soha sem volt akkora igény a jó zenére, mint manapság, ugyanakkor a hanglemezadások csökkenő tendenciát mutatnak. Ennek elsődleges oka a CD-k másolása és a (egyelőre még kisebb mértékben) zenék internetről történő letöltése.

1999 óta dinamikusan nő az írható CD-k importja, a tavalyi év 5,2 millió darabos importjával szemben idén az év első nyolc hónapjában 13,2 milliót hoztak be az országra. Ez olyan hihetetlen növekedés, amely mellett érthető a lemezpiaci drámai hanyatlása (természetesen ezeket az írható lemezeket nem csak másolásra használják). Összehasonlításképpen az év első nyolc hónapjában másfél-millió darab eredeti hanghordozó sikerült értékesíteni. Ezek a számok magukért beszélnek.

Ezek az okok vezettek oda, hogy az **Universal Music Kft.** komoly lépésre szánta el magát Magyarországon. Átlagosan 15%-kal csökkentette szeptember 16-tól az összes külföldi gyártású CD árat. Ez a kedvezmény a kereskedelem ígérete szerint eljut a vásárlókhöz is.

Magyarországon a külföldi zenei kiadványok ára megfelel az európai átlagnak, s ez igen komoly kiadásokra kényesíti a zenevásárlók népes taborát. Az

Universal Music Kft. saját nyeresége terhére hajta végre azt az árcsökkentést, bízván abban, hogy az árcsökkentést követni fogja a többi kiadó is, és ez vissza fogja csábítani a vásárlókat az üzletkebe.

A zeneszeretők fulének különösen kellemesen hangozhat ez a hír, ha elmondjuk, hogy az ideoi őszi-téli időszakban már a csökkentett áron juthatnak hozzá Bon Jovi, U2, Mark Knopfler, Andrea Bocelli, The Cranberries, The Lighthouse Family, Björk, Shaggy és sok más művész frissen megjelenő nagylemezéhez és a kiadó teljes nemzetközi katalógusához.

A független **Rock Hard Records** lemezkiadás céljából, stílustól függetlenül várja tehetséges zenekarok anyagait, demo-CD formájában. Eddig megjelent RHR kiadványok: Hobo, Hobo Blues Band, Hobo & Ghyms, Four Fathers,

már nem ugyanazt jelenti, mint a régi időkben, hogy elindul a zenekar és két hónapig szünet nélkül koncertezik. A kis számú színvonalas hely (ahol megfelelő színpad, öltöző, hangosítás, fénytechnika stb. van) okán inkább kevesebbet játszanak, de adnak az igényességre! Okt. 18. Nyíregyháza - 3-as számú Bem József Ált. Isk. sportszarnoka - vendég: Tequila, 25. Debrecen - Lovarda (Kalapáccsal közösen), nov. 16. Pécs - Ifjúsági Ház, 22. Sopron - Hangár klub, 23. Budapest - Petőfi Csarnok (a Beatricével közösen), dec. 13. Kunszentmárton - Műv. Ház, 20. Szarvas - Zebra klub, valamint további koncertek is szervezési stádiumban vannak. "A zene mindenképp felett!"

Szeptember 29-30-tól **Darshan Musicdays** címmel jazz világsztárok lépnek fel a fővárosi New Orleans Music Pub-ban (Bp., VI., Lovag u. 5.). Lapunk megjelenése előtti napokban a világ ta-

Szeptember végétől, az **Auróra** honlapjának - www.aurora.hu - galéria rovata újabb négy száz fotóval gazdagodott. Összel a következő helyszíneken láthatjuk őket színpadon: október 11. Szeged; 12. Komárom; 18. Keszthely; 19. Szekszárd; 25. Pécs; 26. Várpalota; 31. Székesfehérvár; november 1. Sopron; 2. Pápa; 8. Veszprém; 9. Röjtökmuzsaj; 15. Debrecen.

A **Massive Attack** tervei szerint két lemezt is megjelentetnek egy éven belül; ez lesz a csapat első dobása a négy évvel ezelőtti Mezzanine után. Robert '3-D' Del Naja egy meg nem nevezett londoni stúdióban faragja a dalokat és az album borítóját. A korong megjelenését - természetesen - turné is követi, az előzetes hírek szerint a jövő év elején.

Axell Rudi Pell "The Knight Live" című DVD-jének megjelenését november

és Chilében rögzített dokumentumfilmet is megtekinthetünk.

A **Spiritual Beggars** új albumának, az On Fire-nak japán kiadásán ajándékba a "Burden Of Dreams" és a "Blood Of The Sun" című tételeket kapjuk.

Concerto hírek: okt. 13., Wigwam - II. Budapest Metal Meeting, fellépnek: Blind Guardian, Stormhammer; okt. 14. Wigwam, fellépnek: Borknagar, Finnroll, Susperia, Suidakra, Windir; nov. 29. Wigwam, fellépnek: Dark Tranquillity, Sinergy, plusz vendégzenekarok; jan. 6., Petőfi Csarnok, fellép: Hammerfall; ápr. 4., Petőfi Csarnok: Stratovarius, Symphony, Thunderstone. Bővebb info: tel.: 214-8716, e-mail: concerto@concerto.hu, honlap: www.concerto.hu

A Dark Horse és az EMI közös gondozásában "Brainwashed" címmel november

SZÜCS A. G.

A nyári nagy sikerre való tekintettel a hűvösebb hónapokban is folytatódhatnak a **rockhajós programok**. Külön érdekesség, hogy havonta egy alkalommal Tátrai Tibor különböző formációi szolgáltatják a minőségi muzsikát a fedélzeten. A **Latin** nevű, Szűcs Antal Gáborral közös produkció a Budapest hajón, a **Boom Boom** és a **Magyar Atom** a Rákóczi hajón ad műsort. Időpontok: okt. 20. - Latin, nov. 9. - Magyar Atom, dec. 7. - Latin.

Latin a régi törzshelyén, az Old Man's Pubban minden második hétfőn, a Soho London Caféban minden második csütörtökön játszik. Újdonság, hogy e hónapolt minden második szerda a Cotton Club közönségé. Egyre több az állandó vidéki klub is, az érdekes Fesztivál Étteremben az Old Man's nélküli hétfőn, a kecskeméti Rolling Rock-ban, a győri La Torre nevű helyen, a Pécsi Egyetemi klubban és a szegedi Blueskertben havonta egyszer szólal meg a Latin műsora.

Nem régiben elérte az "aranylemezt" státuszt a Latin bemutatkozó albuma, ám a duó nem ül a babéraján, ugyanis szeptemberben stúdióba vonultak a fiúk, hogy rögzítsék második korongjukat, melynek tervezett megjelenési dátuma november 5.

TÁTRAI T.

Café Latino. Cím: Rock Hard Records, 1065 Bp., Révay köz 4. 1./2.

In My Place a címe az új brit zenei údvöskének, a **Coldplay**-nek 'A Rush Of Blood To The Head' című nemrég megjelent nagylemezéről kimásolt első maxi-nak. A korong tartalmazza a címadó slágervárományos dalt, valamint két, az albumon nem hallható szerzeményt. A szóban forgó két szám közül a "One I Love" még csak elmegy, de a második annyira belassult, hogy még az amúgy sem a dinamikus zenéjéről ismert együttes repertoárjából is kilóg.

NuMetal vs. Hardcore fesztivál lesz november elsején a gödöllői **Trafo club**ban a fellépők: Running Like Thieves (USA), Falcongate, Hold X True, Leave No Man Behind, Hybrid, Insane, Mind The Gap, Gibberish.

Elkészült a **P.Box** új albumához kapcsolódó első videóklipje, melyet "A szerelem ára" című számra forgattak a fiúk. Az anyag alapját a Sziget fesztiválon adott fergeteges bulin, valamint a Wigwamban tartott "Reményre ítéelve" lemezbemutató koncerten készült felvételek képezik. Túl van a csapat az első külföldi fellépésén is, ugyanis a napokban nagy sikerű koncertet adott a zenekar a Székelyudvarhelyen megrendezett háromnapos Első Székelyföldi Rockmaraton záró akkordjaként. Októberben indul az őszi turné, ami sajnos

lán legnépszerűbb dobosa Billy Cobham Culture Mix nevű formációja ad(ott) két koncertet. További hangversenyek: Október 9. - The Zawinul Syndicate, 17., 18. és 19. - Jackie Orszaczky & Friends, 20. - John Scofield Band, 30. - Bill Evans & His Soul Insider, november 14. - Dean Brown Group, A koncertek este 9-kor kezdődnek. További információ a zenekarokról: www.darshan.hu vagy www.neworleans.hu

"Kívánj Hármat Party" néven közös turnéra indul az **Insipid**, a **Fish!** és a **Hollywoodoo**, a funky jegyében! A részletekért kattints a rendezvény web oldalára (www.extra.hu/funkclub), ha megkívántad!

Az ex-Soundgarden gitáros **Kim Thayil** és az ex-Kyuss dobos **Alfredo Hernandez** közös zenekart hozott létre.

November 19-én jelenik meg a **Pissing Razors** első koncertalbuma, a Live In The Devil's Traingle című anyag, melyen tizenhat dal található.

A **Stratovarius** szeptember közepén, a Finnvox stúdióban végezte az Elements Part 1 című korongjának kevérsi munkálatait. A nóták közt öt epikus szerzemény - mint pld. az Eagleheart (első kislemez), Find Your Own Voice, Stratofortessa, Soul Of A Vagabond - is helyet kapott.

18-ra halasztották, az azonos című dupla lemezanyag október végén lát napvilágot.

A svéd **Messuggah** az első a Nuclear Blast kiadó zenekarai közül, akiről a Billboard hasábjain is megjelent kritika.

Az MC Spek (Asian Dub Foundation) és MC Aktarvata (Invasian) közreműködésével készült négyes szám "Elég volt" című **Anima Sound System** kislemezen a címadó két különböző "remix" verzióban (Anorganik, Dubcity Fanatik Stop It) tesztelhetjük, valamint a "Karszalag" című tételben előzetest kapunk a most készülő nagylemezből. Az EP tartalma nem lesz rajta az Aquastian című, októberre beharangozott nagylemezen. A lemezbemutató koncert november 15-én, pénteken lesz a Petőfi Csarnokban. Szeptember végétől ismét koncerteznek, itthon is és külföldön is.

Az újja alakult **Nasty Savage** két vadonatúj dala is helyet kap a Crook'd Records gondozásában megjelenő, a banda korai klasszikus demóit felvonultató CD-jén.

A **Napalm Death** hivatalos DVD-je, a Punishment In Capitals szeptember huszonegyedikén jelent meg. Az anyaga a 2002. április 21-én, a londoni ULU-ban tartott hangversenyüket láthatjuk, valamint egy negyvenöt perces, különleges interjúkkal tűzdelt, Japánban

18-án kerül a boltokba az a posztumusz **George Harrison** stúdióalbum, melynek anyagát az egykori Beatle tavaly novemberben bekövetkezett halála előtt két hónappal rögzítette. A korongon tizenegy Harrison-szerzemény és egy eddig meg nem nevezett feldolgozás kapott helyet. A lemezen közreműködött fia, Dhani Harrison és az Electric Light Orchestra vezetője Jeff Lynne is, akik a társ produceri szerepet is ellátták. Az 1987-es Cloud Nine című munkája óta ez lesz az első (és egyben utolsó) Harrison-szerzeménnyel telepakolt mű.

Chris Cornell és a **Rage Against The Machine** tagjai újra összejöttek, és Audioslave néven dolgoznak a jövőben. Mint arról korábban hírt adtunk, az általuk létrehozott Civilian nevű együttes váratlanul, az idén májusban, az Ozzfest fellépői közé sorsolásuk után, jegelte tevékenységét, a Rick Rubinál készülő bemutatkozó nagylemezük megjelenése bizonytalan időre el lett napolva. Szeptember elején bejelentették, hogy a munkát folytatják, a rég óta ígért debüt korong boltokba kerülését 2003 elejére harangozták be, az első kislemez Cochese címmel kerül forgalomba, az ehhez tartozó klipet szeptemberben forgatták Los Angelesben. A Los Angeles & Seattle összefogásban létrejött zenekar gazdagon illusztrált honlapja a

röviden...

www.audioslavemusic.com címen érhető el.

Az **Iron Maiden** ismét nagy dobásra készül! Húszéves pályafutásuk megkoronázásaként hamarosan megjelenik egy különleges box-set, amelyben három dupla(!) CD kap helyet, amelyeken a zenekar legkorábbi koncertfelvételei - '79-től a '88-as donningtoni fellépésükig bezárólag - kapnak helyet. Az anyag a teljes Paul Dianno-s időszakot felöleli Bruce Dickinson érkezésével bezárólag. A számos meglepetés mellett mindhárom dupla-CD mellett megtalálható lesz egy-egy huszonnégy oldalas borító füzet, eddig kiadatlan fotókkal, valamint a klasszikus '82-es turné teljes mentrendjével.

Az első címe 'BBC Archive', melyen '79 és '88 között a Friday Rock Show számára készített felvételek hallhatóak. A másodikon, a 'Beast Over Hammersmith'-en a '82-es legendás turné londoni állomásán készült anyag különleges technikával kevert anyaga található. Ennek produceri munkáit Steve Harris és Doug Hall, a zenekar egykori hangmérnöke végezte. És végül, de nem utolsósorban 'Best Of The B' Sides' kerül a 'csomagba', amelyhez a Maiden managere, Rod Smallwood írt lábjegyzeteket, aminek segítségével végigkalkulálja a hallgatót minden egyes tétele.

További információ:
www.ironmaiden.com

Koncert CD/DVD-vel jelentkezik a **Six Feet Under**. A 'Double Dead' címmel piacra kerülő anyag "képes" részén tizen-négy tétel kapott helyet, emellett egy fotógyűjtemény, diszkográfia, valamint az Inside Death Metal c. fejezet is megtalálható rajta. A "hangos" korongon öt, különböző helyszíneken rögzített koncert-dal kapott helyet.

Az **Oasis** 2003 első felében kezdi meg az új lemezének munkálatait, előtte azonban, januárban tengerentúli turnét bonyolítanak le a Soundtrack Of Our Lives társaságában.

A Periferic Records gondozásában hamarosan forgalomba kerül a **D Sound** 'Kisember' c. albuma. A formáció szerzeményeinek jelentős többsége instrumentális; a szövegvilág arról a mindennapos vívódásról szól, melyet mi kisemberek a világ történései, a közvetlen környezet és a média terror kapcsán megélünk. Ennek kifejezésére tökéletesen találja meg és használja a progresszív zene (Pink Floyd, Mike Oldfield...) hangzásvilágát és eszköztárát. Az alapmotívum a 'Hold túlsó felén' című számokban többször kérdésként, kételyként vissza-visszatér, időről időre felbukkan és elcsendesül...

A hangok mélyről törnek fel, az ének enyhén visszhangos, benne van minden, a világűr végtelensége és felfoghatatlansága. Az album négy nagy tétele belső lényegénél fogva tartozik össze, a témák lágyan nyújtóznak, elhalnak, és egyesülve, egymást erősítve szövődnek új mintákba, születnek újjá más-más altételekben. Az album egészére jellemző egyfajta szünni nem akaró lüktetés. A muzika helyenként repetitív, melyet a gitár csipkéz, díszít megunhatatlanná.

Szintén Periferic-produkció a soproni **F&J**, Fodor János és Jancsó Miklós közös projectje. 'Chapter On' c. anyagukon szintetizátorral, basszusgitárral, élő dobbal, samplerekkel, digitális hangmintákkal (például: mongol torokénekülés) előadott muzika hallható, melyet kórusokkal színesítenek. Saját elmondásuk szerint World/Digital Authentic Music-ban utaznak. A természetes hangjai kalauzsolnak el letűnt idők tájaira... Amerre a szem ellát tiszta vízű patakok csörgedeznek, tisztások, rétek zöldellenek, sármánok, varázslók, dervisek lejtik végtelen táncukat. A szelek szárnyán bejáratjuk az inkák, az aztékok vagy épp a mayák ősi birodalmát... A Chapter One évezredekén átívelő muzikája, olyan, mint a természeti népek életfilozófiája: harmóniában élnek a természettel, nem megváltoztatják, hanem eggyé válnak vele. Őseink bölcsessége tükröződik a hangokban, lüktet a törzsi ritmusokban. A virtuóz módon beillesztett disszonanciák a zene mélyebb jelentésére irányítják a figyelmet.

Szeptember végén, két különféle kivi-

telben - puha- és keményfedeles borítóval - jelenik meg **Henry Rollins** Unwelcomed Songs 1980-1992 című képekkel is gazdagon illusztrált kötete. További hírünk még, hogy Rise Above: 24

mögött olyanok zenélnek, mint Leo Mellace (gitár), Pat Badger (basszus), Steve Ferlazzo (billentyűk/programok), Mike Mangini (dob), igaz, az őszi turnén már az ex-Godsmack ütős Tommy

A **Radiohead** egy meg nem nevezett Los Angeles-i stúdió mélyén, Nigel Godrich producer felügyelete mellett ügködik hatodik stúdió lemezén, az anyag az előzetes tervek szerint 2003 márciusában kerül a boltokba.

Black Flag Songs To Benefit címmel a West Memphis 3 alapítvány támogatására, Henry Rollins produceri irányítása mellett zenekara (Mother Superior) az énekes egykori csapatának legnagyobb slágereit játszotta. A dalokat a következő énekesek éneklék: Chuck D. (Rise Above), Keith Morris (Nervous Breakdown), Iggy Pop (Fix Me), Neil Fallon (American Waste), Cedric Bixler Zavala (I've Had It), Jeff Moreira (I've Heard It Before), Corey Taylor (Room 13), Nick Oliveri (Jealous Again), Exene Cervenka (Wasted), Hank III (No Values), Dean Ween (Gimme Gimme Gimme), Casey Chaos (Depression), Mike Patton (Six Pack), Ice-T (Police Story), Tom Araya (Revenge), Lemmy (Thirsty & Miserable), Chuck Dukowski (What I See), Tim Armstrong, Lars Fredricksen (No More), Ryan Adams (Nervous Breakdown), Henry Rollins (My War, Black Coffee, Annihilate This Week, TV Party, Wasted). Emellett két korábbi Rollins Band anyag kerül kiadásra, az egyik a '91 februárjában rögzített End Of Silence c. lemez demója, a másik egy 1992-es koncertfelvétel, a kiadványokat a www.21361.com címen lehet beszerezni. (Interjú lapzárta után csinálunk a művéssel, részletek a következő hónapban.)

Az egykori **Guns N' Roses** tagok, a gitáros Slash, a bögös Duff McKagan és a dobos Matt Sorum énekest keresnek alkaluló zenekarukhoz. A Steven Tyler (Aerosmith), Alice Cooper, Billy Idol és Iggy Pop ötvözetét adó érdeklődők demóikat a következő címre küldhetik: Slash, c/o 13636 Ventura Blvd 434, Sherman Oaks, CA 91423, USA

Az ex-Extreme, Van Halen énekes **Gary Cherone** új bandája, a Tribe Of Judah "Exit Elvis" c. bemutatkozó nagylemeze október huszonketedikén, a Spitfire gondozásában jelenik meg. Az énekes

Stewart úti a bőrkötet. Első kislemezként a Thanx For Nothing került a piacra.

(A) **The Doors** a Cult frontember Ian Astbury-t és az alapító Police dobos Stewart Copelandot nevezte meg a banda állandó tagjainak. A billentyűs Ray Manzarek szerint így fest a Doors XXI. századi felállása, a 2003-as világkörűli turné szervezési munkálatain nagyban dolgoznak az ügynökségek.

(A) **The Streets** név mögött nem egy angol pop csapat bújik meg, hanem egy huszonkét éves, Mike Skinner nevű fiúcska, aki DJ-producer-zenész és MC egy személyben, és akinek a közelmúltban jelent meg az Orange Pirate Material c. nagylemeze. Erről elsőként a Let's Push Things Forward-ot másolták kislemezre. A Warner Music égisze alatt forgalomba hozott háromszámos kiadványon a dalt - az albumverzió kivételével - két hosszú, elektronikus újragondolásban hallhatjuk

A jövő tavaszra beharangozott **Circle II Circle** lemezen közreműködik az alapító Savatage gitáros Zak Stevens is, a produceri teendőket Jon Oliva látta el, aki emellett a kórusozásból is kivészi a részét.

A **Papa Roach** Time And Time Again című kislemeze szeptember tizedikén jelent meg, az ehhez tartozó klipet Sam Bayer rendezte.

Meg nem erősített hírek szerint a **(hed) p.e.**-ből kilépett a gitáros Chizad, az alapító Amen bárdista, Sonny Mayo került a helyére. Chizad egyébként nagyban dolgozik új szóló projektén, a (hed) p.e. pedig az utolsó simitásokat végezte el a pillanatnyilag cím nélküli, a 2003 elejére beharangozott lemezén, az anyag a Jive Records gondozásában jelenik meg.

Az **R.E.M.** triója egy meg nem nevezett Georgia állambeli stúdióban dolgozik a 2003-ban megjelenő új lemezén.

Az **Ash** legénysége Slashed címmel horrorfilmet forgat, a szereplők közt olyan zenészek tűnnek fel, mint Moby, (a) The Hives, (a) The Vines, Dave Grohl, Neil Hannon, az alkotást a banda az ideai ez-

tendő végén megjelenő DVD-jén láthatjuk. Kapcsolódó hírünk, hogy a "Hamu" új kislemeze, az Envy augusztus huszonhatodikán, míg a nagy slágereiket tartalmazó Intergalactic Sonic Sevens című válogatásanyag szeptember kilencedikén került boltokba.

Eleddig ki nem adott stúdió- és koncertfelvételeket tartalmazó **Megadeth** anyag jelenik meg a közeli jövőben. Dave Mustaine elmondása szerint az élő felvételeket Arizonában, 2001 novemberében, utolsó fellépésük alkalmával rögzítették, a masterizálási és a keverési munkákban Bill Kennedy segédkezett.

2003 első negyedévében kerül a film-színházakba a **Rob Zombie** által írt és rendezett, With House Of 1000 Corpses című horrorfilm. A filmzenét is Rob írta, a producer Andy Gould, a szereplők közt - többek közt - feltűnik Sid Haig, Bill Mosley, Michael J. Pollard, Karen Black, Sherri Moon, Chris Hardwick is.

Rob Rock turnégitárosa, **Rick Renstrom** saját irányítása mellett rögzítette, a Mascot Records-nál megjelenő új szóló lemezét. Az albumon vendégként feltűnik Tobias Sammet (Edguy, Avanasztasia), Matt Sinner (Sinner, Primal Fear) Mike Terrana (Rage), Freddy Doenberg (billentyű) és Wade Black (ex-Crimson Glory, Seven Witches) is.

Ősszel jelenteti meg első anyagát a **Luca Turilli** énekes Olaf Hayer nevével is fémjelzett Dionysus nevű banda. A lemez a fuldai Rhön stúdióban rögzítették Tommy Newton (Helloween) irányítása mellett, a producerei teendőkét Tobias Sammet (Edguy, Avanasztasia) látta el. Kapcsolódó hírünk, hogy a Luca Turilli Demon Heart című hatszamos kislemeze, október végén, az LMP gondozásában jelent meg.

A **Hanoi Rocks** október végén jelentette meg a 13 Shots On The Rocks című opuszát, az album megjelenését néhány állomásos európai turné követi november végén.

Sammy Hagar & The Waboritas új nagylemeze, a tízszamos Not 4 Sale október végén, 33rd St. Recordsnál jelent meg.

Az **Aerosmith** gitáros Joe Perry Roman Records névvel saját lemezcéget hozott létre, elsőként a memphisi Porch Ghouls nevű brigádot szerződtette, akik nagyban dolgoznak bemutatkozó nagylemezük felvételein.

A **Dream Theater** gitáros Joe Petrucci Rock Disciple című oktatófilmje DVD-n is megjelenik a Warner kiadó gondozásában. A felvételen különleges, színpad mögötti jeleneteket is láthatunk a G3 turnéről.

A Southern Lord kiadó bejelentette, hogy szerződtette (a) **The Ravenous** nevű all-star bandát. A Danny Lilker (S.O.D., Brutal Thruth,

Nuclear Assault), Killjoy (Necrophagia, Wurdulak, Eibon), Chris Reifert (Autopsy Abcess), Danny Coralles (Autopsy, Abcess) és Clint Bower (Autopsy Abcess) összeállításban tevékenykedő csapat, novemberben, egy meg nem nevezett vancouveri stúdióban rögzíti a Blood Delirium című bemutatkozó nagylemezét.

(A) **The Stone Roses** hatévnyi hallgatás után egy Greatest Hits válogatással jelentkezik november elején. A tizenötös számú The Very Best Of The Stone Roses anyagban a következő slágerek csendülnek fel: I Wanna Be Adored, She Bangs The Drums, Ten Storey Love Song, Waterfall, Made Of Stone, Love Spreads, What The World Is Waiting For, Sally Cinnamon, Fools Gold, Begging You, Elephant Stone, Breaking Into Heaven, One Love, This Is The One, I Am The Resurrection.

A **U2**-s Bono szeptember tizenhatodikán csatlakozott (a) **The Rolling Stones** legénységéhez a színpadon Chicagóban, hogy előadják az öregfiúk It's Only Rock And Roll című klasszikusát.

Feeder közzé tette a visszatérő kislemez, a Come Back Around megjelenését, a Comfort In Sound nagylemezt megelőző anyag szeptember harmincadikán kerül forgalomba. A dobos Jon Lee halála óta ez lesz az első kiadványuk...

A **Portishead** énekes Beth Gibbon saját anyagot jelent meg, az Out Of Season című korong, október végén került a boltokba. A lemez az alapító Talk Talk tag Paul Webb segítségével készült.

A gitáros Kirk Hammett sérülését követően gőzerőre kapcsolt a **Metallica** és teljese erővel dolgozik a 2003-ban megjelenő nagylemezén, emellett egy live DVD box set kiadását tűzték ki november tizenkettedikére a tengerentúlon.

The Transplant névvel hozott létre projectet a Rancid frontember Tim Armstrong és a Blink 182 dobos Travis Barker, az új MP3, a Tall Cans In The Air című nótá a www.epitaph.com/bands/index.php?id=234 címről tölthető le.

Suicidal Tendencies befejezte a következő nagylemezének munkálatait, Mike Muir szerint a jövő év elején jelenik meg az anyag.

Zoom Club jelenteti meg a **Thin Lizzy's Grand Slam** - The Studio Sessions című dupla anyagot, az exkluzív kiadványban kiadatlan stúdió felvételeket találunk, amelyet Phil Lynott a Grand Slammel rögzített.

Ice Cube egykori "kollégája" **Dr. Dre** is közreműködik, valamint a producerei teendőket is ellátja a rapper 2003 elejére beharangozott nagylemezén.

A szeptember végén megjelent **Suede** albumot, a A New Morning-ot a

Positivity című kislemez követte.

A **Primal Scream** Autobahn 66 címmel jelenteti meg új kislemezét október huszonnyolcadikán, ezt az Evil Heat című nagylemez követi. A felvételek Andrew Weatherall producer felügyelete mellett készültek, aki Substance B című tételben kórusozik is.

Szeptember huszonnyolcadikán - mivel a csapat 3/5-e soproni -, Sopronban tartotta első hivatalos próbáját a **Wall Of Sleep** nevű, "mélyre hangolt" gitárokkal a klasszikus doom vonalon utazó együttes. Füleki Sándor (gitár) és Holdampf Gábor (ének) mellett az egykori Mood bögös, Marek Feri pengeti a négyhúros, a másik gitárt Greff András (Convoy) kezeli, a dobos pedig egy Szása becenévre hallgató fickó. A szeptemberre ígért EP-jük az ősz végén jelenik meg, első koncertjük december huszonhetedikén, a gödöllői Trafó klubban, a Doomanooids II fesztiválon, az IHM, a Polly Is Dead, a Convoy, és a Supernatural társaságában tartják.

Felkerült a legújabb frissítés a **Shock!** (www.shockmagazin.hu) honlapjára. Interjúk: Coal Chamber, Darkane, Dead Soul Tribe, Ektomorf, Fozzy, In Flames, Messiah's Kiss, Meshuggah, Rage, Testament, Trinity, Undertow, Without Face. Emellett rengeteg lemezkritika, friss hírek, ill. programajánló olvasható a site-on, valamint folyamatosan kerülnek fel rá aktuális koncertfotók is.

2002 tavaszától ismét koncertezik az **INXS!** Május 30-án indult a negyvenhárom éves amerikai turné, amely során Kirk Pengilly - gitáros, szaxofonos, Garry Beers - basszusgitáros, Tim Farriss - gitáros, Andrew Farriss - billentyűs, gitáros, Jon Farriss - dobos és az új énekes,

Jon Stevens igazi INXS klasszikusokat is előad, köztük a 'Need You Tonight'-ot, 'Devil Inside'-ot, vagy a 'New Sensation'-t. Michael Hutchence halála - 1997 novemberében - után a zenekar szünetet tartott, hogy átgondolják a közös jövőt, emellett pedig a tagoknak alkalmuk nyílt saját terveik - írás, producerei munkák - megvalósítására is.

Ezt követően első fellépésükre a sydneyi Olimpiai Stadion hivatalos megnyitóján került sor, ám nem akartak Michael helyére állandó énekest keresni, inkább vendégművészből gondolkodtak, s így Terence Trent D'Arby-t kérték fel erre a szerepre.

2000 májusában (az első teljes koncert 1997 óta) a zenekar közeli barátja, Jon Stevens (Noiseworks) korábbi frontembere lépett fel az INXS-szel. Jon elkísérte a zenekart az észak-ausztrál, majd a bécsi koncertekre is, sőt augusztusban visszatért Európába további öt koncert erejéig. Andrew Farriss ehhez annyit fűz hozzá - "Soha senki sem helyettesítheti Michaelt. Ugyanakkor folytatni akarjuk azt a dolgot, amit imádunk. Az elmúlt évben sokat dolgoztunk Jonnal, aki fantasztikus énekes. Jól kijöttünk egymással, így természetesen túnt, hogy vele folytatjuk tovább."

2002 októberében megjelenik a The Best Of INXS album, valamint kibővített formában korábbi három INXS platina korong: a Kick, az X és a Welcome To Wherever You Are. Mindháromban egy kis könyvecske is található lesz fotókkal és az albumok eredeti producerének jegyzeteivel. További info: www.inxs.com

November 2-án a budapesti SAP Rendezvénycsarnok színpadán lép fel a **Cranberries**. Bővebb info: www.muco.hu

A kanadai pop punk **Sum 41** új nagylemeze Does This Look Infected? címmel, november huszonötödikén, a Mercury gondozásában jelenik meg. A lemezzel kímásolt első kislemezt a Still Waiting című tételt november tizennyolcadikától találjuk a boltokban.

BON JOVI

A "Bounce" album produceri munkálatait - New Jersey-ben - Luke Ebbin, Jon Bon Jovi és Ritchie Sambora közösen végezték. Ők hárman jegyezték az együttes előző, nyolcmillió eladásokat produkáló "Crush" című lemezét is, amelyen olyan slágerek szerepeltek, mint az "It's My Life", vagy a "Thank You For Loving Me". Ezenkívül a Bon Jovi a "Crush"-ért két Grammy jelölést is kapott, s érdekességként megemlíthetjük még, hogy karrierjük során eddig mintegy kilencvenkétmillió albumot talált már gazdára.

Visszatérve a jelenbe, a Bon Jovi az első nagyobb zenekar, amely úttörő kezdeményezésként a "Bounce" vásárlóinak egyedülálló juttatásokkal kedveskedik. Az új album minden példányra ugyanis egyedi PIN kódot tartalmaz, s mindenki, aki megveszi a CD-t, regisztrálhatja ezt a kódot a www.bonjovi.com oldalon. Ezáltal automatikusan tagja lesz az American XS programnak, amely számos lehetőséget kínál: elsőként juthatnak koncertjegyekhez, meg nem jelent dalokhoz, játékokhoz, és további exkluzív ajánlatokhoz, sőt kapcsolatba kerülhetnek az együttes tagjaival is. A kezdeményezés külön érdeme, hogy az American XS tagság ingyenes. Bruce Kirkland, a Bon Jovi managementtől még hozzáfűzte, hogy "A zenekar kötelességének érezte, hogy fellépjen a kalózkodás, másolás ellen, amely az albumeladás visszaeséséhez vezetett. Mindezt kreatív módon oldották meg: azzal a kezdeményezéssel, amely minden lehetséges eszközzel rábírra a vásárlót, hogy legális úton megvegye a friss albumot."

Eközben a népszerű amerikai kvartett Új-Mexikóban leforgatta az új album első kislemezéhez ("Everyday") készült videóklipet. A felvételek az időjárási körülmények nem voltak éppen ideálisak, ám a társulat ennek ellenére nem hátrált meg, és sikeresen befejezte a videót. Pedig a legutolsó jelenet filmezésekor például igen komoly veszélyt jelentett, hogy sűrű vil-

A Bon Jovi napokban megjelent nyolcadik stúdióalbuma, a "Bounce" lényegében a zenekar naplója. Nyomon követhető ugyanis rajta, hogy az elmúlt egy évben hol jártak, mit láttak, hogyan érezték magukat a srácok. Durvaság, erő és gyengédség egyszerre van jelen a számokban, mellesleg Jon Bon Jovi énekesre és Richie Sambora gitárosra is óriási hatással volt a 2001. szeptember 11-i tragédia. Az ekkor született szövegek katartikusak voltak, majd később a végtelen szomorúságot felváltotta a határozott életigenlés. Mást nem is vártunk a Bon Jovitól.

lámlások közepette megérkezett egy vihar, s emiatt a csapat, a rendező, valamint az operatőr kivételével a teljes stábot ki kellett menekíteni a helyszínről, hogy elkerüljék az esetleges balesetet. A végső felvételeket követően a zenekar éppen csak el tudta hagyni a sivatagi helyszínt, ugyanis a lezúduló esővíz szinte maga alá temette a Bon Jovi-t szállító lakóbuszt, a sűrűn ömlő esőben szinte csak a villámok nyújtottak valami támpontot a sofőröknek. Természetesen a helyszínen tartózkodott egy dokumentumfilm stáb is, akik megörökítették a videóklip forgatását. Aki már látta a klipet, az tudja, hogy Jonék huszónhét óriási műholdvevő között zenélek, amelyek a Very Large Array nevű űrkeresési program részét képezik. A klip koncepciója a globális érzés, vagyis az, hogy a Bon Jovi muzsikáját a szatellitadók a világ minden pontjára eljuttatják. Mellesleg a videó vizuális sokszínűségét biztosítják azok a folyamatosan bevágott képek is, amelyeket három különböző stáb rögzített a világ tucatnyi pontján.

A "Bounce" album népszerűsítése céljából a Bon Jovi egy nagyszabású koncertet adott a New York-i Times Square-en, 2002. szeptember 5-én, a Giants Stadionban, a San Francisco 49-ers és a New York Giants mérkőzésének félidejében. A fellépés egyes részeit tévé, illetve rádió rögzítette, és Jon Bon Jovi az eseményt megelőzően lelkesen kifejtette, hogy ez a legjobb dolog, amit csak el tud képzelni, New York méltán megérdemli ezt az ünnepséget. Ezután szeptember 18-án egy újabb egyedülálló, családi légkörű koncertet adtak egy londoni klubban, a Shepherds Bush Empire-ben. Erről csak annyit, hogy ez volt az egyedüli Bon Jovi fellépés idén Európában, s a jegyeket csak a Bon Jovi jegy-forródróton, valamint az Interneten lehetett megrendelni, huszónöt fontért. Mellesleg egy személy csak két jegyet igényelhetett. Hiába, ez a szabály.

Számról számra a "Bounce"-on

"Undivided"

A szeptember 11-i tragédiát dolgozza fel, a "Minden rosszban van valami jó" közmondás értelmében igyekszik a tragédia ellenére is pozitívumot találni. A dal mindenkihez szól, kiemelve, hogy nem vagyunk egyes-egyedül, mindannyian az emberiségnek nevezett világ részei vagyunk.

"Everyday"

Az album első kislemeze, alap gondolata, hogy éljünk minél teljesebb életet. Elismeri az élet keménységét, ugyanakkor arra biztat, hogy egy-egy kudarc után is álljunk talpra. A videóklipet az új-mexikói Soccoróban forgatták, a háttérben hatalmas rádióantennák közvetítik az előadást, és tanúi lehetünk, amint a világ különböző pontján élő emberek nézik ezt.

"Hook Me Up"

Igazi rocknóta, akkor érthető pontosan, ha tudjuk, hogy egy fiatal palesztin férfiről szóló újságcikk inspirálta. A férfi egy megszállt területen kétségbeesve próbált kapcsolatba kerülni a külvilággal egy amatőr rádióon keresztül. Borzasztó körülmények közt élt, mégis a leg-

A világ figyeli

Lapzártakor érkezett a szeptember 18-i buli rövid összefoglalása...

A Bon Jovi este 8.45-kor lépett színpadra a londoni Shepherds Bush Empire nevű szórakozóhelyen. A kétezer fős közönség kitérő örömmel fogadta, ami nem is csoda, hiszen ez volt a zenekar első londoni klub koncertje 1992 óta. A The Kinks "Celluloid Heroes" számával vette kezdetét a show, amelyben Jonhoz csatlakozott a The Kinks frontembere, a brit élő legenda, Ray Davies. Ezután a Bon Jovi egy és háromnegyed órás koncertjét élvezhették a rajongók, a média jeles képviselői és a világ különböző országaiból érkezett 100 Universal marketing szakember. Sőt, a koncertet láthatták még: 11 moziban az Egyesült Királyságban; 1000 rajongó Amszterdamban; rajongók a berlini, hamburgi, bécsi, budapesti és prágai moziban; a France Telecom 10 üzletének vásárlói; 376.000 ember a világ 63 országában, akik Interneten követték a show-t. A mozikban az emberek tapsoltak, táncoltak az egész koncert alatt.

Érdeemes elolvasni a www.bonjovi.com oldalon a reakciókat.

hőbb vágya a kommunikáció volt. A dal a fiatal férfi szemszögéből íródott, mintha egy bunkerben lenne.

"All About Loving You"

Egy klasszikus szerelmes Bon Jovi szám, sokan szeptember 11. után ébredtek rá, mi az, ami igazán fontos az életben. A listán a szeretet szerepelt az első helyen, erre emlékeztet a dal.

"Bounce"

Az erő és dac nyilatkozata, eredetileg New York City-re és az Egyesült Államokra utalt, valamint a zenekar húszéves karrierjére, de a tényleges mondanivaló értelmezését a hallgatóra bízta. Azt sugallja, hogy ne téj le a választott ösvényről senki kedvéért, és légy határozott.

"Misunderstood"

Azokhoz a sráckhoz szól, akik rosszat tettek, és ezért vállalniuk kell a következményeket. Jon maga is elismeri, hogy elhanyagolt néhány dolgot a magánéletében, ebből táplálkozik a tétel. Hiába jó a szándék, nem mindig úgy sikerülnek a dolgok, ahogy azt elterveztük.

"Joey"

Jon szerint a mostani közkedvelt számokból hiányzik a történetmesélés. Ez ellen úgy próbált tenni, hogy Joey megengedi Jonnak, hogy belebújjon másvalaki bőrébe, és az ő szemszögéből meséljen el egy történetet.

"The Right Side Of Wrong"

A Butch Cassidy és a Sundance kölyök modern átgondolása, melyben a jólelkű embereket rossz dolgokra csábítják, de a szívük a helyén van. A szám szándékosan mozi hatást kelt, kibontakozik a történet, aminek a végét homály fedti.

"You Had Me From Hello"

Ennek is nyilvánvaló mozi felhangja van. A kifejezés Cameron Crowe "Jerry McGuire" című filmjéből származik. A nóta az elkötelezett kapcsolat ódája, fejet hajt az előtt, aki folyamatosan képes az újat és a szépet meglátni abban, akit szeret.

"The Distance"

A mozi világa itt szintén érezhető, egyre jobban belemélyedünk a történetbe a tétel előrehaladtával. Láttatja azt az eltökéltséget, ahogy küzdünk a cél eléréseért.

"Open All Night"

Jon Bon Jovi szerepelt az "Ally McBeal" című sorozat kilenc epizódjában, mint Victor Morrison vízvezeték szerelő, babysitter, mindenek. A dal lényegében Victor párbeszéde Ally-vel. Érdekes, hogy Jon azért szállt ki a sorozatból, mert ultimátum elé állították: az általa alakított Victor Morrison vagy elveszi feleségül Ally-t, vagy kiszáll a sorozatból. Ő inkább az utóbbit választotta.

"Love Me Back To Life"

Az együttes az utóbbi hónapokban rettentő sokat dolgozott, már-már végkimerültség. Ilyen állapotban jól eső érzés, ha van valaki, aki lelket önt az emberbe.

Bónusz beszélgetés a Bon Jovi tagjaival

- Legutóbbi albumotokon, a "Crush"-on volt egy hatalmas sláger, aminek az anyag népszerűségét is köszönhetitek, és ami talán az eddigi legnagyobb sikeretek lett. Tudjátok, melyik nótára gondoltok?

Richie Sambora: - Egyértelmű a válasz. Haver, az "It's My Life" egy örökletes dal a Crush generációnak!

David Bryan: - Az "It's My Life" valóban egy óriási szám volt. Mindenkit megérintett a régi, valódi, örökké velünk lévő rajongóink közül, meg egy új, fiatalabb követőtábor is mögénk állított. Utóbbiak elmentek, megvették a "Crush"-t, majd a katalógusokban meglátták a többi anyagunkat, és azt mondták, "Ó, hiszen ez nem is az első albumuk. Ez már a tizedik lemezük!" Ezért is fontos egy ilyen szám.

- Az albumaitok mindig is jól fogytak, ezért nem nevezem visszatérésnek azt, amit legutóbb a "Crush"-sal produkátotok. Ti milyen ki-

fejezést használnátok erre az óriási sikerre?

D.B.: - Szerintem inkább újjáéledés, mert továbbra is mi vagyunk az egyik legsikeresebb csapat. A '90-es években, amikor a grunge hódított, az emberek azt mondták, végünk van. Nos 1993-ban kijött a "Keep The Faith", és elment belőle kilencmillió példány. Egy "lejárt" együttes számára ez nem akármilyen teljesítmény, főleg, hogy akkoriban senki sem adott el ennyi lemezt. Aztán 1995-ben a "These Days"-ból is elfogyott kilencmillió darab, majd amikor megjelent a "Cross Roads" az "Always" slágerünkkel, az tizenötmillió eladásokat produkált. Ezután meg mindenki azt mondogatta, hogy a "Crush"-sal visszatértünk. Na akkor várj egy percet. Ez összesen harmincnégymillió eladott album. Nem igazán hiszem, hogy bármikor is "leáldozóban" lettünk volna.

- Pedig iszonyatos dömping van a zenekarok felhozatala terén. Miket hallgattok mostanában, kik a legújabb kedvenceitek?

D.B.: - Nagyon szeretem a Train aktuális lemezét, ez a kedvenc albumom. Ezenkívül kedvelem a Lifehouse-t, a Tonic-ot, meg a Coldplay-t. Illetve a Vertical Horizon is jó, de a Train lemeze az, ami abszolút kikészít.

R.S.: - Én a Vertical Horizont hallgatom sokat, továbbá beleméruültem a Limp Bizkit legutóbbi anyagába is. Fred Durst nagyon jó munkát végzett azzal, hogy egyesítette a rapet a metállal. Ezenfelül viszont hallgatom még Foo Fighterst, Creedet, Train, és Lifehouse-t is.

- Meglátásokatok szerint mennyire változott meg a muzsikátok az idők folyamán?

D.B.: - Rengeteg tapasztalatlanság, nyers energia volt bennünk, ami mára sokat finomodott, de továbbra sem kevésbé energikus. Ez mégis más. Az a természetes, ha más vagy a tizedik albumodon, mint az elsőn voltál. Jelen pillanatban mi most a pályánk csúcán érezzük magunkat.

- Jon, te és Richie egy elválaszthatatlan páros vagytok a Bon Jovin belül. Mi köt össze benneteket Richie-vel?

Jon Bon Jovi: - Teljes őszinteséggel mondhatom, hogy barátok vagyunk, mindent, amit valóra váltottunk az életünk folyamán, együtt vittük véghez. Az összes óriási hegyet, amit a banda megmászott, együtt másztuk meg.

- Sokan próbálták már megfogalmazni, hogy miben rejlik a Bon Jovi sikere. Szerintetek mi lehet a pontos megfejtés?

R.S.: - Amikor egy dalt írsz, az arról szól, hogy miként érzel az adott pillanatban, és, hogy mit próbálsz mondani valakinek. A másik oka annak, hogy a Bon Jovi továbbra is itt van, hogy az emberek rokonságot éreznek a számainkkal és a szövegeinkkel. Jó történeteket írunk, olyan sztorikat, amelyekkel bárki azonosulni tud, és amik rólunk szólnak.

- Az együttes most ünnepli húszéves fennállását. Mi motivál még benneteket abban, hogy folytassátok, elvégre mindent elértek már, és anyagi gondjaitok sincsenek?

R.S.: - Zenészek vagyunk, a zenélés a lételemünk! Mi mást tehetnénk? Ez a dolog még mindig szórakoztató a számomra. Szükségem van arra, hogy gitározzak, meg hogy dalokat írjak, lemezeket készítssek. Ez egy fontos része az életem elmúlt húsz évének. Mi mást csinálhatnék? Ráadásul ez mostanában sokkal kényelmesebb, mint valaha is volt, s bár azelőtt ez jelentette a mindenséget az életben, mára már annyiból módosult a helyzet, hogy van egy feleségem, és egy gyermekem. Ezenkívül elindítottam a szólókarrieremet is, és így amikor visszatérek a csapathoz, azt mindig friss élményként élem meg.

- Egy laza, bulizós hard rock bandaként tűntek fel, de ma már inkább tűntök egy komoly, gondolatokkal teli rockzenekarnak. Csak nem öregedtek?

R.S.: - Már túl vagyunk azon a rocsztárkodáson, ami fiatalon jellemeztek minket, elhagytuk az összes kislét: a szexet, a drogot és a rock 'n' rollt. Sokáig eszerint a szarság szerint éltünk, és rengeteget szórakoztunk. Nem tagadom, hogy manapság már gázosan tartom az akkori éneket, viszont rockzenekarból zenészek lettünk. Arra törekszem, hogy hosszú életűek legyünk, s úgy gondolom, hogy ennek a csapatnak a hagyatéka méltó arra, hogy bekerüljön a rock and roll történelmébe.

összeállította: Bánfalvi Ákos

EREDMÉNYHIREDETÉSEK

A Rockinform 2002. 1/2 július - augusztusi számában megjelent **Anima Sound System** rejtvény megfejtése a következő volt:

Legújabb kislemezüket az angol AsianDubFoundation-nal készítették.

A **Hungaroton** által felajánlott Anima Sound System: Elég volt! c. maxi CD-ket a következő helyes megfejtők nyertek: Elek József - Budapest, Gaebele Mihály - Budapest, Molnár Csaba - Ura, Pass Ferenc - Körmeny, Sávoly Lajos - Budapest.

A nyerteseknek gratulálunk, a nyereményeket postázzuk!

A Rockinform 2002. 1/2 júliusi - augusztusi számában megjelent **Red Hot Chili Peppers** rejtvény megfejtése a következő volt:

1. Az új anyaguk első maxijának a címe: By The Way.

2. John Frusciante szólólemeze a "To Record Only Water".

3. Az előző - 1999-es - albumuk címe: Californication.

Az **Warner Music** által felajánlott RHPC pólokát és CD-ket a következő helyes megfejtők nyertek: Deák Barna - Dunakeszi (pólok), Gyarmati Benjámin - Polgár (pólok), Noskó Donát - Salgótarján (CD), Tóth Judit - Gyomaendrőd (CD).

A nyerteseknek gratulálunk, a nyereményeket a Warner Music postázza!

A Rockinform 2002. 1/2 júliusi - augusztusi számában megjelent **Morcheeba** rejtvény megfejtése a következő volt:

4. Előző lemezük kislemez sikere a Rome Wasn't Built In A Day volt.

5. Skye divattervezői főiskolán (College Of Fashion) végzett.

6. Skye első zenekarának neve a Flytrap volt.

Az **Warner Music** által felajánlott Morcheeba táska és pólokát a következő helyes megfejtők nyertek: Holló Dániel - Ózd (táska), Kovács Istvánné - Bánréve (pólok), Varga Ibolya - Kissikátor (pólok), Hoó Csaba - Felsőzsolca (pólok).

A nyerteseknek gratulálunk, a nyereményeket a Warner Music postázza!

A Rockinform 2002. 1/2 júliusi - augusztusi számában megjelent **P.O.D.** rejtvény megfejtése a következő volt:

7. A P.O.D. a Payable On Death (Halál esetén kifizethető) rövidítése

8. Első slágerük címe: Alive.

9. Sonny édesanyjának a halálára a Thinking About Forever c. számot írták.

10. A zenekar San Diego-ból való.

Az **Warner Music** által felajánlott P.O.D. sapkákat, egérgadokát és pólokát a következő helyes megfejtők nyertek: Harmath Lajos - Polgárdi (egérgád), Holló András - Ózd (egérgád), Hornyák József - Kisvárdai (sapka), Knapp Norbert - Ózd (sapka), Nagyné Nagy Beáta - Eger (pólok), Takács Benedek - Pécs (pólok), Varga Ibolya - Kissikátor (egérgád).

A nyerteseknek gratulálunk, a nyereményeket a Warner Music postázza!

STRONG DEFORMITY

Kifőzték a varázsitalt

A Strong Deformity zenekart szakmai és rajongói körökben mindig is a jövő nagy ígéretének tartották, de a tényleges előrelépést még az a minőségi változás sem segítette elő, ami a csapat énekesi posztján néhány éve lezajlott. A színészi képességekkel és remek hangi adottságokkal egyaránt megáldott Hair-re már bizvást építhetett a zenekar, a zenei lehetőségeket kedvükre tágíthatták, ám a fordulatos, modern rock-metal muzsikát nyújtó, a hazai termésből magasan kiemelkedő "Racket" albumra csak kevesen izgultak rá, hagyták elhullani.

Több éves alkotói munka után szinte berobbant a köztudatba a zenekar friss nótája, az Imaginary Adventures, nagyjából előrevetítve a napokban megjelenő, az előzőnél is maibb, slágeresebb hármas Strong Deformity lemez "nyugati" színvonalát. Az új anyag apróján szegeztem kérdéseimet Tibusznak, az együttes basszusgitárosának.

R.I.: - Az utóbbi időben a zenekar nem sűrűn vállalt nyilvános szereplést, kevés helyen lehetett találkozni a nevetekkel. Összefoglalnád röviden, hogy mik történtek a csapat háza táján a "Racket" megjelenése óta?

Tibusz: - Már több mint három éve annak, hogy nagylemezzel jelentkeztünk. A megjelenést követően ami nem ment éppen zökkenőmentesen-csináltunk egy turnét, az ország nagyobb városait látogattuk meg, és felléptünk a fontosabb nyári fesztiválokra. Ezekre a koncertekre érezni lehetett, hogy a közönség nem mindig tudott mit kezdeni a zenénkkel, pláne az első lemezeink, a "Power Of Pain" másságának a tükrében. Sajnos a CD-k sem fogytak igazán, amiért szerintünk nem a lemez minőségében kell keresni a hibát. A "Racket" egy színvonalas anyag volt jó dalokkal, de az emberekhez nem igazán jutott el. A marketing munka nem volt elég hatékony és az anyagi kondíciókkal is akadtak gondok. Fogalmazhatunk úgy is, hogy nem váltotta be a hozzáfűzött reményeket.

R.I.: - Azt a korongot az eléggé kishalnak számító osztrák NSM kiadó jelentette meg, itthon meg egy olyan, azóta már becsődölt cég vette kézbe a lemez terjesztését, amelynek kétes üzleti hűzásairól azóta is folynak a találgatások. Ennyire nem volt vonzó akkoriban a Strong Deformity név?

Tibusz: - Mi nagy reményekkel szerződünk az NSM Recordshoz, ami eleinte jó választásnak tűnt, de a későbbiekben nem úgy alakultak a dolgok velük, ahogy mi azt eredetileg terveztük. Sok mindent megígértek, amit aztán később nem teljesítettek. Közben a magyarországi licenszet a Nephilim Records vette meg, az itthoni kiadást ők vállalták fel. Misivel, a kiadó főnökével jó kapcsolatban voltunk, sokat tett a zenekarért, mégsem tudtunk hatékonyan együtt dolgozni. A kétes üzleti hűzásokról nem tudunk nyilatkozni, velünk rendkívül korrekt volt minden elszámolásban, és a jogdíjakat is átutalta rendszeresen.

R.I.: - Milyen visszajelzések érkeztek a "Racket"-re, mennyi fogyott belőle?

Tibusz: - Számos pozitív visszajelzést kaptunk azokról, akikhez eljuthatott a lemez. Viszont a már említett problémákból eredően ez a tábor elég kicsi volt. Itt jegyezném meg, hogy a Neten, az Index lapon található topikunk azért sokáig a legnépszerűbbek közé tartozott.

R.I.: - Végül miért került sor kiadváltásra? A Warner-rel hogyan született meg a szerződés?

Tibusz: - Mindkét korábbi kiadónk összeomlott, ezért, ha akarunk, se tudtunk volna együtt dolgozni. Saját erőből rögzítettünk két vadiúj számot - a Genie In My Mind-et és a Brainstorming-ot -, már a "Magic Syrup" című új anyagunk előzeteseként. Ezzel kopogtattunk be valamikor 2001 közepe táján a Warner-ékhez. A promo-anyag elnyerte a tetszésüket, és várták a további dalokat. Mivel azonban semmi nem konkretizálódott, önközlésen vonultunk be a HSB stúdióba újabb felvételeket készíteni. Eközben kapcsolódtak be a munkába Prieger Zsolték is, és az ő közreműködésükkel megszületett demóra kattantak rá igazából a kiadónál. Nem sokkal később szerződöttünk hozzájuk.

R.I.: - Mennyiben változott meg a Strong Deformity muzsikája az új albumra, mit csináltak másként a "Racket"-hez képest?

Tibusz: - Sokkal átgondoltabb, minden szempontból profibb és élvezhetőbb muzsikát tartalmaz a "Magic Syrup", mint az eddigi Strong lemezek. A legnagyobb különbséget abban mérhetjük, hogy az Anima Sound System-es srácok révén bejött a képhez az elektronikus tánczene. Megmaradtak a rockos, modern metalos - direkt nem mondom numetalt - dalok, de Zsoltékkal karöltve mindezt már táncos groove-os, néhol drum&bass-es vagy hip-hop-os alapokkal egészítettük ki. Más-ként történtek a felvételek is, sokkal több idő jutott az utómunkálatokra, mivel az anyag Szombathelyen, az Anima stúdióban nyerte el a végső formáját. A Warner-ben is rendkívül türelmesek voltak hozzánk, extra időt kaptunk a méregdrága stúdióban. Külföldi zenekarok produkciói készülnek hasonló módon, hiszen szinte mindent a végletekig csiszoltunk.

R.I.: - A "Racket" a hazai extrém metal bandák mekkájának számító HSB stúdióban készült. A "Magic Syrup" munkálatait is ott végezték?

Tibusz: - A felvételek most is a HSB-ben készültek, de négy másik stúdióban is vettünk fel különböző kiegészítő sávokat. A keverés és a mastering már az Aquarium-ban történt, mivel ez a Warner saját, itthon egyedülálló kondíciókat biztosító stúdiója.

R.I.: - Meddig dolgoztatok az aktuális anyagon?

Tibusz: - Több, mint egy évig. Persze nem egyfolytában, hiszen közben voltak koncertek és egyéb elfoglaltságok, de az első dobütéseket tavaly júniusban rögzítettük. Hihetetlen pöcsölés ment, a megfelelő minőség érdekében persze. Akár a Végtelen Történet egy újabb részét is leforgathatnák ennek alapján, de végre elkészült a mű, és úgy gondolom, mindannyian elégedetten dörzsölhetjük össze a tenyerünket.

R.I.: - Nem csupán az új lemezeiről eddig egyedülük hallott - Imaginary Adventures óta frissessége, dallamossága szűrt "fület", hanem az elektro-s behatás is, amelynek kivitelezésében az Anima Sound System is hatékonyan közreműködött. Hogyan vetődött fel a kooperáció lehetősége a két együttes között?

Tibusz: - Németh Gergő és Prieger Zsolt is szombathelyiek, akár csak mi. Régi barátság fűzi egymáshoz a két zenekart, sokat bulizunk, focizunk és örülünk közösen. Egy házat is bérünk az Animával, ahol én lakom, ők ott próbálnak, így sokat lógunk velük, miközben készülnek a különböző produkcióik. A közös munka lehetősége tehát nagyon is kézenfekvőnek tűnt. Már korábban terveztük az elektronikus dolgok beiktatását, így mikor Zsolték felajánlották a segítségüket, nem hezitáltunk sokat. Nem arról van szó, hogy megpróbáltunk a már meglévő dalokba beleerőltetni néhány elektro-s motívumot, sokkal inkább láttuk el Gergőék produceri teendőket. Más szemszögből nézték a dalokat, mint mi, kivettek, betettek bizonyos dolgokat, ebből születhetett egy nagyon érdekes fúzió.

R.I.: - A stilusotok alapján nem nehéz feltételezni, hogy eléggé szerteagazó a zenei érdeklődésetek. Kíváncsi lennék arra, hogy mostanában kiket hallgattok, esetleg milyen hatásokból táplálkozik a muzsikátok?

Tibusz: - Hallgatjuk a legújabb rock, metal produkciókat pl: a System Of A Down, Papa Roach, Orgy, Korn lemezeit de mondjuk bulizgatás közben sok reagge-t, hyperdurva dzsungelt vagy Dubcity Fanatikz-ot is becsavarunk a lejátszóba. De nem hagyjuk a régi kedvenceinket sem, mint pl. a B-52-őt, a Duran-t, a New Order-t vagy a Depeche Mode-ot. Azt hiszem bátran mondhatjuk, hogy elég nyitottak vagyunk, és ez mindannyiunkra jellemző.

R.I.: - Nem tartotok attól, hogy azon rajongók, akik a debütáló lemezével szerették meg a Strong muzsikáját, egyre inkább eltávolodnak a zenekartól? És ha már itt tartunk, többen vetik azt a szemetekre, hogy minden

egyed lemezzel más irányba indultok el, ráadásul a vitorlátokba az éppen aktuális trendek fűjják a szelet. Erről mi a véleményetek?

Tibusz: - Ezek a dolgokon mi is szoktunk töprengeni, de miért is kellene lepleznünk a nyitottságunkat, miért ne használnánk fel saját szájjunk szerint a bennünket ért hatásokat bíva abban, hogy a hozzánk hasonló, nyitott zenehallgatóból egyre több van a világon? Mindig is fogékonyak voltunk az új dolgokra, és állandóan megpróbáltunk előre tekinteni, amiben semmi rossz nincs. Az aktuális trendek nálunk soha nem direktben mutatkoznak meg, inkább azok mentén próbálunk kibontani egy új zenét.

R.I.: - **A multi kiadók előszeretettel erőtetik rá saját elképzeléseiket a fiatal csapatok zenéjére a jobb eladhatóság érdekében. Ti mennyire kaptatok szabad kezet a zene megírását, a hangzás kialakítását illetően?**

Tibusz: - Nem szóltak bele semmibe, teljes bizalmat élveztünk a kiadó részéről a produkció egészét tekintve.

R.I.: - **Az Imaginary Adventures dalhoz már el is készült a videóklip, méghozzá nem szokványos helyen. Mesélnél valamit a klipforgatásról, illetve miért pont erre a számra esett a választás, esetleg újabb megklipesítések is várhatóak?**

Tibusz: - Egy Miskolchoz közeli külszíni fejtőben forgattunk egy 38 méter magas gépszörny árnyékában. Oláh István többszörös Arany Zsiráf díjnyertes rendező ötlete volt a helyszín és tulajdonképpen az egész forgatókönyv. Hogy miért az Imaginary Adventures-re forgattunk? Talán ez a nóta tartalmazza leginkább azokat a zenei komponenseket, amik a "Magic Syrup"-ra is általában jellemzőek. Persze minden dal más és más... Elképzelhető az újabb klip, de ez nagyban fog függni az eladásainktól is.

R.I.: - **Gondolom, nem csak nekem tűnt fel, hogy ezt a bizonyos klipet hamarabb lehetett tesztelni a brit Music TV-n, mint a hazai zenei csatornákon. Ebből csak arra tudok következtetni, hogy a kiadónak külföldön is komoly tervei vannak a bandával...**

Tibusz: - Számunkra is nagy öröm volt az MTV-n látni az Imaginary klipjét. Ez is csak azt a feltevést erősíti, hogy mind a zenekar, mind a producerek komoly munkát végeztek, és a videóklip rendezői stábja is nagyon kitett magáért. Már a lemez megjelenése előtt érkeztek pozitív visszajelzések, de erről még korai lenne bármit is mondani. Tervek természetesen vannak a külföldi megjelenést illetően.

R.I.: - **A kilencvenes évek közepevége felé jömagam is tapasztalhattam azt az iszonyatos pezs-gést, ami a Strong szülővárosának, Szombathelynek a zenei életét jellemezte. Mostanában viszont mintha kissé lecsendesedett volna a környék. Mi ennek az oka? Ha meg nem így van, cáfoljatok meg.**

Tibusz: - Pezsgés van most is rendszeresen, ennyi örült kevés városban gyűlhetett össze, mint itt. De hát mindig az örültek mozgatták előre a világot. Most is sok zenekar van, mindenkiel barátságban vagyunk, tényleg jó fejek és nem irigykednek a sikereinkre.

Símkó Péter

Élet, Bikinin, túl...

Daczi Zsolt gitáros neve sokaknak mára egyet jelent a Bikininél, főként a Temesvári vasárnap instrumentális himnusz óta. A hosszú évek alatt a zenekar meghatározó tagjává vált. Persze melyik gitáros ne törné a fejét önálló albumon? Daczi Zsolt neve egynehány formáció kapcsán már felmerült az elmúlt évek során. Ezek közül a Carpathia Project kedvező sajtóvisszhangokra is talált. Am egy izig- végre "dacziszoltos" szólólemezre egészen mostanáig kellett várni.

Daczi Zsolt: A történet egy évvel ezelőttre nyílik vissza. Tulajdonképpen néhány dal már négy-öt éve készen volt. Stúdióm viszont csak egy éve van, és igazából innentől számíthatjuk az aktív munkát.

Rockinform: **A Bikininben többféle stílusban is játszol, nemegyszer blues és jazz is vegyül a rockos hangzásba. Ez a lemez milyen lett?**

D.Zs.: - Ezúttal hard rockot játszom. Régen is ez a zene állt hozzám a legközelebb, nagyon sok hard rockot hallgattam. Persze a többi stílust is magaménak érzem, de most ez jött ki a "csövön". Tíz dal lesz a lemezen. Fele-fele arányban instrumentális és énekes. Ebből nyolc nóta teljesen új szerzemény. Felkerült a lemezre egy régi Tirana nóta és a Temesvári vasárnap új verziója is. A Tirana nóta én és a Hírlermann Berci (dob) is úgy gondoltuk, hogy kár lett volna tovább állni hagyni, hogy csak porosodjon egy "doboz alján".

R.I. - Kik működnek közre a "Daczi Zsolt és barátai" lemezen?

D.Zs.: - Gubás Tibi és Rudán Joe énekesek. Megemlíteném még Sebők Juditot, a Lyra énekesnőjét, aki Rudán Joe-val ad elő egy dalt közösen. A hangszerkneél: Zsoldos Tamás, és a Bikininből szaxisként már jól ismert Makovics Dénes basszusgitáron, Nagyfi Zoltán (ex-Omen), Hírlermann Berci (Beatrice) és Jánki Zsolt dobon. A szövegírásnál Ványi Tamás volt a segítségemre. Az utóbbi Bikini albumok szövegeinek egy részét is ő szerezte, jó volt vele most is együtt dolgozni. A Tirana dal szövegét pedig én írtam.

R.I. - A zenét egymagad jegyzed?

D.Zs.: - Igen, minden egyes nóta zenéjét magam szereztem. Tulajdonképpen a dalok is inkább "csak" kiszolgálják a zenét. Persze ez a "kiszolgálás" nem akármilyen. Így egybe remek kis hard rock dalok születtek.

R.I. - A Tirana nem juthatott lemezszerződéshöz, mert a dalszövegek angolul szóltak...

D.Zs.: - A Tiránával ezért csak demo szintig juthattunk. Most magyar szövegek vannak, de úgy látszik még ez is kevés a boldogsághoz...

R.I. - Mert?

D.Zs.: - Három kiadót is megkerestem az anyaggal, de senkit sem érdekelt. Azért, mert a Bikininben gitározom és mert a közönség, valamint a szakma egy része talán el is ismeri amit csinálok, még nem hull az ölembe egy lemezszerződés. Amerikában talán igen, de itthon ez még kevés. Ezek után azt mondtam: jó, legyen, akkor majd szerzői kiadásban fog megjelenni.

R.I. - Mikorra várható a megjelenés?

D.Zs.: - Szeptember végére jön ki az album, terjeszteni pedig a Hammer Music Productions fogja.

R.I. - A Tirana egy "összevissza szervező" zenekar volt. A jelenlegi gárdával mi a helyzet? Mennyire mobilizálható a zenekar?

D.Zs.: - Nehezen. A Tiránából mára már csak Gubás Tibi énekes maradt velem, Rudán Joe például a Codában, a Mobilban és a Pokolgépben is énekel. Hírlermann Berci jelenleg a Beatrice dobosa. És itt van Dénes, aki-csakúgy, mint én - a Bikininben játszik évente vagy 50 koncertet. Mindenki nagyon elfoglalt, a folyamatos koncertezés tehát szóba sem jöhet, néhány fesztiválra viszont megpróbálunk elmenni, hogy bemutassuk élőben is az anyagot.

R.I. - Videóklip?

D.Zs.: - Minden attól függ, milyen lesz majd az anyag fogadtatása, mennyire fog fogyni a lemez. Persze, jó lenne, de ugyanakkor meg azt is látni kell, hogy egy klipkészítés benne van néhány százezer forintban. Ellenben nincs rá garancia, hogy az erre szakosodott csatornák elégszer játszanak ahhoz, hogy a befektetett költségek megtérüljenek... Majd meglátjuk, én egyébként nem zárkózom el tőle.

R.I. - A lemez a saját stúdióban készült. Másoknak is készítesz albumot?

D.Zs.: - Általában a zenész-, énekes barátaim járnak hozzám. Az Álomból ébredve című Bikini anyag hangszeres részeit is nálam, Tahitótfalun vettük fel. Demókat is gyakran készítek. Marcellina úgyszintén megfordult itt, és nálam vette fel két lemezét a Lyra. Ez utóbbiban közreműködtem akusztikus gitáron: nagyon érdekes ahogy a megénekelteket keretheté fogják az akusztikus hangszerek: a furulya, a csörgő, az ütőhangszerek és az akusztikus gitárok.

Jelenleg a stúdióban a Háború formáció, azaz a Mohai-Szapannos-Hírlermann trió dolgozik hard rock lemezen. A közelmúltban pedig a szeptember 7-i Bikini koncert felvételein folyt a munka.

R.I. - Az utóbbi években néhány project kapcsán már felmerült a neved. Ezek miért fulladtak kudarcba?

D.Zs.: - Hol a szervezési problémák, hol pedig az emberi hozzáállás miatt hiúsultak meg ezek. De például a Carpathia Project folytatását a távolság (Ángyán Tamás-formáció egyedüli, gitáros Németségben él-N.B.) akadályozza, na meg egy kis pénzmag is hiányzik egyelőre. Egyébként sok dal vázlata megvan már, és jövő nyárra azért talán realizálódik egy új Carpathia lemez. Ami viszont konkrét dolog, az egy James Brown, Tom Jones dalokat játszó project. Majsai Gáborral (Favágók) a mikrofonnál, Muck Ferivel a szaxofonnál, Hírlermann Bercivel a doboknál, Barán Attilával a basszusnál és Dáni Lászlóval a zongoránál. A program már össze van állítva, októbertől klubozunk.

R.I. - Korábban oktattál is, néhány éve pl. Inotai Pétert (egykoron a Without Face gitárosa) tanítottad. Van most tanítványod?

D.Zs.: - Nem tanítok már. Egyszerűen nincs rá időm. Védre költöttem, teljesen elfoglal a stúdiózás, a Bikini koncertek, a projectek, és persze a szólólemezem.

Németi Balázs

Lemeztelepítés

Live At The Baked Potato

Volume One - Two
Tone Center/MusiCDome

A kétfelvezetelsorozat helyszíne Hollywood elegáns dzsesszklubja. Az időpont nincs pontosan behatárolva. A koncertek 1999-ben és 2000-ben zajlottak, valamikor. A session a fúzió-specialista amcsi gitáros Jeff Richman köré szerveződött. A további "játszó személyek" számról számra változnak. Az igazán nagy nevek sem hiányoznak: Vinnie Colaiuta, vagy Danny Gottlieb, vagy Dave Weckl ül a dobnál, Russell Ferrante a zongoránál, például. Összesen majd két tucat muzsikuskodik közre. A témák is változatosak, ennek ellenére egységesnek hat a lemezanyag. Mégpedig attól, hogy egyfajta feszesség, egyszerűségi belső feszültség van benne, amelynek alapját a jobbnál jobb dobosok adják.

Egy szám átlagban tíz percig épül, azaz, inkább csak épülget. És ez így van rendjén, hogy mindenki egyként vehesse ki a részét a játékból és a sikerből. Nincs elkapkodott pillanat, nincs elvarratlan szál. Igazi dzsesszrock-örömködés van.

Szabó Sándor, a kiváló dzsesszgitáros mondta egyszer, hogy a dzsesszkoncert olyan, mint a szeretkezés: úgy kell csinálni, hogy a másikkal is jó legyen! Richman ezen is túlesz: úgy gitározik a Yamahákon, hogy ne csak a társai, hanem a közönség is élvezze.

64'26", 56'45"

olasz

Budapest Klezmer Magic

Best Of Budapest Klezmer Band
BMG

A BMG két évvel ezelőtti, magyar klezmerfelvételekből álló kompilációjának sikere után csak idő kérdése volt, hogy mikor jelenik meg best of album hazánk egyik legpatinásabb klezmer zenekarától. (Annál is inkább, mert a BKB sorlemezei jórészt magánkiadásban láttak napvilágot, tehát valószínűtlen, hogy minden érdeklődőhöz eljutottak.)

Első ránézésre szokatlan, hogy egy ilyen CD borítóján a Sláger Rádió emblémája díszel. Mégis: ez a kulcs a Budapest Klezmer Band-hez! A zenekar ugyanis nem a Klezmatikus módjára, a world music felől közelíti a zsidó zenéhez. A tradicionális dallamokat az esztrád köntösébe öltöztetik. Végző soron ennyi történik: nem több, nem kevesebb.

A csapat igazi egyéniségének azt a Bob Cohent találom, aki bábáskodott a BKB megalakulásánál, ám korán kivált belőle. Hogy itt pontosan hány felvételen szerepel,

csupán sejteni lehet. Nincs ugyanis feltüntetve, hogy melyik mikor készült.

70'53"

olasz

Fozzy: Happenstance/EPK

SPV/Record Express

Minden akkor kezdődött, amikor Cindy Lauper után másodikként az atlantai Stuck Mojo tagsága is úgy döntött, hogy klipjében („Rising”) profi pankrátorokkal dolgozik

együtt. Ekkor ütköztek bele a WWF szupersztár Chris Jericho-ba (itt Moongoose McQueen néven ügycódik), s mihelyest földbe állt a Stuck Mojo, egyesítették az erejüket. Pontosabban a korábbi Stuck Mojo tagok (Rich 'Duke LaRue' Ward gitáros, Bud 'KK LaFlame' Fontserre dobos, Dan 'Claude Watson' Dryden bőgős, illetve a Mojo producer Andy 'The Kid' Sneap) beszálltak az énekes Jericho legendás zenekarába, a Fozzy-ba. Egyszóval nagy a kavaráss.

A lényeg, hogy már tizenhét év telt el a '80-as évekbeli metal paródia banda, a Fozzy felfedezése óta (azidőtájt még Fozzy Ozbourne néven nyomultak), csak hát előnytelen szerződésük miatt Japánban ragadtak, s csak most nyílt igazán alkalmuk visszazsivárogni az európai és amerikai piacra. Ezzel együtt azonban semmit sem változtak, a misztikum, a kitalált ökörségek továbbra is körüllegik őket. Csak zeneileg komolyodtak sokat, de azért nem annyit.

Sajátos feldolgozásaikkal wászlójukra tüzték a heavy metal újbóli népszerűvé tételét, és ennek jegyében hozták össze a „Happenstance” albumot, melyen sorakoznak a '80-as éveket felelevenítő, klasszikussá vált, veretes metal témák, némi modern lánclingbe öltöztetve. (Ha ezt a hentesek tudnák!) Persze az első négy tételnél (meg a „Crucify Yourself”-nél) még úrrá kellett lennünk zavarodottságunkon, mivel az irányvonal a Stuck Mojo dallamosabb periódusának folytatásaként testesült meg, de aztán szépen elrendeződtek a dolgok, és már élvezettel mosolyoghattunk a „Balls To The Wall”, a „Mob Rules”, a „L.O.V.E. Machine”, a „Big City Nights” és társai átgondolásain. Komolyank tűnik. Vagy mégsem annyira? Internetes komolytalankodás = <http://www.chrisjericho.com>

48'07"

Bánfalviráglágerek

Spacemonkeyz versus Gorillaz: Laika Come Home

EMI

Nézek valami ütődött rajzfilmeket egy virtuális pop projektről. A főszerepet a Blur-ös Damon Albarn, meg Jamie Hewlett játsszák (még mindig). Ebben a részben arról van szó, hogy a társulat összehozta harmadik - nem sor - lemezét. Ha valaki kimaradt volna a korábbi epizódokból, az úgy volt, hogy a Gorillaz először kiadta azonos című első stúdióalbumát, aztán idén a „G-Sides” összeállítást (nem egy teljes CD, csak néhány új szerzemény, továbbá egy rakás remix), most pedig elérkeztek a „Laika Come Home”-hoz. Csak nézem, hallgatom, és flashelek.

A kezdő jelenet szerint van ez a Spacemonkeyz nevezetű elektronikus brigád, akik átremixelték a Gorillaz „Tomorrow Comes Today”-jét az egyik Gorilla kislemez B oldalára, de annyira bejött nekik a dolog, hogy megkérdezték a szerzőket: nem készíthetné-e al saját (remix) verziójukat a bemutatkozó albumból? A beleegyező bólintás után a következő snitt a „Laika Come Home”, ez a tizenkét dубos átgondolást rejtő CD, mely ugyanazzal a módszerrel, céltartal született, mint a Massive Attack „No Protection”-je vagy a Primal Scream „Echo Dek”-je. Klasszikus jamaikai dубos változatokat kapunk, az eredeti nóták nonszensz névmódosításait, elvetemült, borult remix mutációkat. Néha már a bealvász veszélye fenyeget, de igyekeznünk úrrá lenni kábulatunkon, próbáljuk feldolgozni magunkban ezeket az elektronizált, komor elszállásokat. Jamaikán ilyenkor már rég rápöfenténének egy nagy rakétára, de nekünk csak a vívódás marad. Arról, hogy már a Gorillaz eredetijét sem volt olyan könnyű megemészteni, hiszen amíg a „Clint Eastwood” spagetti westernes vibrálásával sokkolt, addig a „Slow Country” latinos zongoráival, a „Latin Simone” pedig Buena Vista Social Club-os kísérleteivel bolondított. Vagyis skatulyák fölé emelkedett a Gorillaz eklektikus multikulturális zenei vegyületével: hiphop, soul, funky, indie rock, rágógumi pop, indie-dance, brit-pop, dub egyaránt van benne. Még mindig meredek a képernyőre, pupilláim kitágulnak, már csak nézek, de nem látok. Kikészítettek, elintézték! Internetes Magilla Gorillázás = <http://www.gorillaz.com/>

69'34"

Bánfalvirtuális

Rachel Z Trio: On The Milky Way Express

Tone Center/MusiCDome

Az első kellemes meglepetés akkor éri a férfiembert, amikor a CD hátsó borítójára pillantva érzékeli, hogy a trió mindhárom tag

ja egzotikus szépségű fiatal hölgy! A második meglepetés a belső borítót fellapozva jön, hiszen a műsor kizárólag Wayne Shorter-szerzeményekből áll. És még nincs vége! Az igazi, a legkellemesebb az, amikor kiderül: a hölgyek zenélni is tudnak, és nem is akárhogyan!

Na, annyira azért nem, hogy valamiféle csodáról kelljen beszámolnom, de hogy nem érdektelen az anyag, az biztos!

Elsősorban a dobos Allison Miller kisaszszony tetszik (a játéka nem kevésbé!). Elvin Jones követőjeként tarthatjuk számon, és ez önmagában értékmérő, szerintem! Jó kis bebop-zongorista a trió névadója is, ám a bőgős Miriam Sullivan nem mindig eléggé határozott.

Rachel Z triója tehát némileg visszarápít az időben (a Tejútton, expressz sebességgel, mondhatnám a lemez címével játszódva). Az anyag jelentősége éppen ebben áll, hiszen Wayne Shorter számait merőben más dimenzióban mutatja meg, mint amelyben megszülettek. Más stílusban, más vezető hangszeren, és mégis érvényesen! A nőies puhaság sajátos hangulatot áraszt. Az ember olykor tényleg a mennyekben érezheti magát.

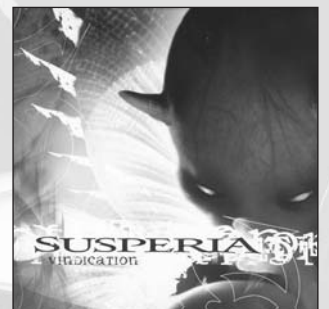
63'09"

olasz

Susperia: Vindication

Nuclear Blast/HMP

A norvég Susperia második, „Vindication”-ra keresztelt nagylemezén sem bízott semmit a véletlenre, hiszen azt megint Peter Tangren Abyss stúdiójában rögzítette. A produkció és a hangzás ehhez mérten hibátlan, a gitárok olyan vastagon hasítanak, mint a Hypocrisy albumokon, és még a holtak is lábra kapnak az éterbe mennydörgészerű robajjal érkező dobolástól. Szóval napos időben is kisebb vihart lehet kavarni egy szobában, elég csak működésbe hozni egy Abyss-féle gépezetet.

A Susperia-át annak idején sztár csapatként harangozták be, amely hamar befészkelheti magát a műfaj elitjébe. Erre azonban az előző lemez klisés megoldásai, és a dalok középzszerűsége nem igazán jogosíthatja fel a többek között az Old Man's Child-ra épülő zenekar tagjait. A gyorsan nyakukba hullott szerződéssel talán kissé korai, elhamarko-

dott debütáló lemezt már egy jóval átgon-
doltabb, megfontoltabb folytatás követi. A
„Vindication” persze így sem okoz olyan
mértvű zenei feloldozást, magasabb szintű
kielégülést, mint a Dimmu utolsó, egyben
hibátlan mestermunkája, de érezni, hogy a
Susperia tagok sokkal nagyobb hittel és alá-
zattal, jóval kreatívabb munkát végeztek,
mint legutóbb. Erről a dalok tudnának leg-
inkább mesélni, amelynek szilárd bástyái,
durva ösztönfalai mögött ott munkálnak az
emberi érzések. A banda nagyon sokat me-
rít a metal történelem különböző fejezetei-
ből a power metal-tól a thrash-es daráig,
de jó, hogy a cudar, fémes külső belülről
már egy gondolkodó ént takar, ami a maga-
olykor komplexnek tűnő - módján próbál
megnyilvánulni. Különösen tetszik Athera
énekes ezerszínűsége, aki a hörgésen és a
tisztza éneken belül is képes különböző ár-
nyalatokra.

Nem mondom, dalszerzés terén van még ho-
vá fejlődnie a társulatnak, de a
„Vindication” egy jól sikerült, ajánlható le-
mez, elsősorban azoknak, akik bírják a vál-
tozatosan hőmpolygó, de kemény riffel-
sel egybekötött metal kalandokat.

46'33" *Simkó*

Powergod: Evolution Pert III - Nemesis Massacre/HMP

A 'Tribute To The Gods' feldolgozáslemez
után itt a harmadik Powergod album, a tör-
ténét záró tétele, telis-tele meglepetésekkel.
Ez leszakítja bárki arcát.

Olyan kegyetlen az új lemez, amelyen sen-
ki sem számított. Ha manapság arról beszél
valaki, hogy heavy metal, az új
Powergod-dal tudja alátámasztani ér-
veit. Ami először az ember arcába ök-
löz, az a hangzás. Ehhez képest a
Fight sound „kutyafüle”. Olyan bru-
tálisán szól mind a gitár, mind a
dob, hogy azt egy-két death metal
banda is megirigyelhetné. A bass-
zuszgitárt pedig csupán DD Verni
hangszeréhez tudnám hasonlítani.
Fémesen döng, és pusztítja a
dobhátrákat. Az eszméletlen
hangzáshoz pedig kegyetlenül dur-
va nóták párosulnak, így háromne-
gyed óras agymasszázs kapunk a
német triótól. Az első két lemezt idéző
dallamok kizárólag a Call Of Freedom-
ban és a 6-4-5-ben találhatóak, a többiben
President Evil megmutatja nekünk, hogy
mi a szélsőséges ének stílus. Néha úgy visít
elementális erejű hangján, mint akit nyú-
znak, néha pedig hörög, mint egy tudóbajos
a gép nélkül. Kegyetlenül feszes riffek
zúznak végig a lemezen kezdve a nyitó
Dead Serious-sal. Egész egyszerűen nem tér ma-
gához az ember a brutalitástól. Így is lehet
heavy metal-t játszani? A Courtroom Of
Traitors, és a Reduced To The Maximum az
elmebaj határát súroló sebességgel szakad-
nak ki a hangfalakból, az énektémákban pe-
dig váltakozik a már említett visítás és hör-
gés, illetve a dörgő, dühös és agresszív or-
dítozás kórus. Ilyenkor nem érti az ember,
hogy Riff Randal-nek, azaz Andy Brings-nek
mi szüksége a Traceelords-féle butaságra.
Ha már a tagok felsorolásán tartunk emlí-
tjük meg Hama Hart dobost is, mert a játéka
olyan feszes, pontos és kegyetlen, hogy egy
légvédelmi ágyú elbujhat. Ez leginkább az

olyan középtempós pusztulatokban érvé-
nyesül, mint a Massacre Machinery, a Got
Milk? és a Monsterman. Pengeéles riffelés,
dörgő basszus, pofozó ritmus, kimerítő a
durvaság fogalmát. Az Evulution harmadik
része pedig egy mestermű a rengeteg témá-
jával, akusztikus betétjével, női kórusaival,
és sötét hangulatával együtt.
Egész egyszerűen nem találok szavakat.
METAL METAL METAL!!!

43'20" *Greg*

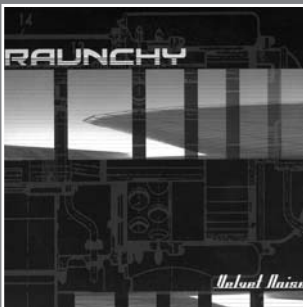
Skinlab: reVoltingRoom Century Media/MusiCDome

Már nemcsak a San Francisco-i Skinlab tag-
jai fáradtak bele a velük kapcsolatban elő-
szeretettel használt a „fiatal Machine Head”
günynévbe, de mi is. Főleg, hogy mára any-
nyit változott a helyzet, hogy harmadik al-
bumukkal, a „reVoltingRoom”-mal végre va-
lahára letették - jelképes - doktorijukat, va-
gyis felnöttek.

A hármas Skinlab hanghordozó nemcsak a
kvartett legsúlyosabb lemeze, de a legéret-
tebb és legtöbb figyelmet érdemlő is, amely-
lyel még egy lépéssel eltávolodtak a tradíci-
onális Bay Area-i metal stílustól, egyre in-
kább közelítve a nu metal vonulathoz. Nem
csoda, elvgre legutóbbi lemezük, a „Disem-
body: The New Flesh” óta eltelt há-
rom év, eközben pedig
nagyot fordult

a világ.
Meg

Raunchy: Velvet Noise Nuclear Blast/HMP

Íránt, így nem is csoda, ha a debüt anyaguk egyik fő ihlető forrása a Fear Factory a maga zajos, rideg,
utópisztikus világával. A dallamok - amik legalább olyan jelentőséggel bírnak, mint a legnehezebb
tartsószlopok súlyával a földbe döngölő riffek - gyakran idézik fel Devin Townsend fellegekben
járó, de rohanó világunk monotonitását messze maga mögött hagyó vonásait is. A hangzás is
olyan Devin-esen tömény és hangos, azon sem csodálkoztam volna, ha a producer rub-
likában az ő nevét olvastam volna.

Az érzelmi szálát el nem engedő, atmoszférikus, emellett rendkívül kemény
és végig pumpáló anyag a nyitottabb metal rajongók egyik újonc fel-
fedeztetje lehet.

51'44" *S.P.*
ugye az is hozzá-
járult a változá-
sokhoz, hogy ezúttal Steve
Evetts (Sepultura, Hatebreed, Snapcase)
producerrel dolgoztak (igaz régi segítőkük,
Andy Sneap - Machine Head, Napalm Death,
Earth Crisis - néhány hónap múlva csak át-
keverte az albumot), illetve, hogy röviddel
a stúdióba vonulás előtt gitárosuk Scott
Sergeant nem érti az ember, hogy Riff Ran-
dal-nek, azaz Andy Brings-nek mi szüksége a
Traceelords-féle butaságra. Ha már a tagok
felsorolásán tartunk említjük meg Hama Hart
dobost is, mert a játéka olyan feszes, pontos
és kegyetlen, hogy egy légvédelmi ágyú elbujhat.
Ez leginkább az

évek fájalmát, gyötrelmét és frusztrációját
préselték bele, s ennek következtében mi
másra is számíthatnánk, mint masszív, erő-
teljes modern metralra, agresszív, thrash-es
gyökerekkel, mélyrehangolt gitárokkal, túl-
súlyban lévő groove-okkal? Ez az album tisz-
tán brutális, lényegében riff-központú dur-
vulás, s bár Steev Esquivel énekes/basszus-
gitáros egyre gyakrabban hoz dallamos
énektémákat, gyilkos pillanataiban gyakor-
ta emlékeztet a Slipknot-os Corey Taylorra.
Az egyre keményedő szerzemények közül
valódi himnusznak számít a - Powerman
5000 felől közelítő -, húzós „Come Get It”,
vagy első kislemezes nótájuk, a „Slave The
Way”. Azt azonban nem szabad elfelejte-
nünk, hogy a Machine Head is nagyot bu-
kott, mikor hasonló törekvésekkel össze-
hozta a „The Burning Red” albumát. Ezek
után kíváncsian várjuk a közönség reakció-
ját!

Internetes durvulás=
<http://www.skinlab1.com>

62'14" *Bánfalvándulatos*

Jaded Heart: The Journey Will Never End MTM/Record Express

Az ötödik nagylemezénél tartó német hard
rock formáció földalati vajatokban halad-
va, de a felszín felett is hírnevet
szerezve működik '91
óta. Nagyobb nyil-
v á n o s s á g
előtt ak-
k o r

Érdekes, hogy az északi nemzetek közül
egyedül Dánia nem jeleskedett ez idáig a tehet-
ségek felmutatásában, hiszen a svédek, a finnek
vagy a norvégok is rendszeres beelőzték őket. Ám
bár az is lehet, hogy már kialakult egyfajta beideg-
ződés, és szinte rá sem kérdezzük, hogy mi újság eb-
ben a kicsi országban. A Raunchy zenekar legalábbis
jó propagandát nyújthat szülőhazájának, amelynek
zeneműhelyében - a bivalyerős „Velvet Noise” alapján
- nem büzlök semmi.
A szóban forgó lemez nem hagy semmi kétséget az öt
fiatal rendkívül széles zenei érdeklődése felől. Külö-
nös affinitást mutatnak a mai, modern hangzások
s z e r e -
p e l h e t t e k
a srácok, ami-
kor a 2001-es, né-
metországi jégkorong vi-
lágbajnokság nyitó ceremóniáján
előadták a Champion című szerzeményük-
et, de anyagaik japán fogadtatására sem
panaszokodhatnak. Jelenlegi lemezszerződésük megkötésekor
az első német zenekarnak számítottak az
addig szinte kivétel nélkül tengerentúli ban-
dákkal foglalkozó MTM-nél, ám úgy tűnik,
Hassler-éknek bejött a hazai íz, hiszen azóta
már az ugyancsak germán Wicked
Sensation is a kötelekükben dolgozik.
Ha azt mondom, hogy az új Jaded Heart a
szokásosan igényes nivót hozza hard rock
fronton, ezzel szinte mindent elárultam a

dallamhívőknek, akik pontosan azt fogják
kapni, amire előzetesen számítanak. A Bon
Jovi-ra és a '80-as évek további amerikai haj-
bandáira hasonlító, feszebb és líraibb pil-
lanatokkal egyaránt dúsuló, különösebb -
jó vagy rossz értelemben vett - megrázkód-
tatást nem okozó anyagról van szó, techni-
kailag tökéletes kivitelezésben. A tapasztalt
zenésztárga nem nagyon akarja áthágni a
stílus lefektetett aranyzabályait, aminek
következtében nem nyújtanak se többet, se
kevesebbet, mint a zenei minőséget szem
előtt tartó, de az igazán nagyok szerzői vé-
nájával nem rendelkező pályatársak. A
hangzás viszont Tommy Newton hangmér-
nöknek köszönhetően bivalyerős lett, ilyen
döggel kéne szólniuk a gitár centrumabb
hard rock bandáknak. A lemez kakuktojá-
sa a Larger Than Life című Backstreet Boys
átírat. Sokan vélekednek úgy, hogy az ame-
rikai tini sztárok - például Britney - agyon-
polirozott dalai rock alapokkal bírnak, hát
ennek az igazságáról most a saját füleinkkel
is meggyőződhetünk.

49'05" *Simkó*

Dj Cheb i Sabbah: Krishna Lila Six Degrees Records/Varga István

Az európai rádióállomások júliusi world
music-listáján az ötödik helyen állt a CD! Ez
minimum figyelemre méltó hír, és a
„Krishna Lila” megérdemli, hogy odafigyel-
jünk rá!

Egyrészt, mert az elkövetője nem tuca-tj,
hanem egy olyan kaliberű, Amerikában élő
marokkói, ám az indiai és a pakisztáni zené-
vel bibelődő figura, akit Marston László Tá-
volodó érdemesnek tart megemlíteni a
world music-ról szóló könyvében. Ergo: az
általa kikövetülünk nem diszközene.
Másrészt, mert Dj Cheb új munkája, ha le-
het, még inkább emberszabású, mint az elő-
zőek. Ez alatt azt értem, hogy a remix-
albumát leszámítva is előbb, vagyis még in-
kább zene-centrikus. Egyszerűbben szólva:
mérsékeltén gépesített, „tisztza” világ-zene
ez! Akkor is, ha borítékoltat, hogy a „Ra-
ja Vedalu”-nak örülni fog a Tilos Rádió
(amúgy, van benne valami az új Trottel
vadságából), a „Narajanna Bandage”-nak a
Krishna-tudatú hívők nem különben.

Azt, hogy a kilenc dallam a mesés Kelet pon-
tosan melyik tájegységéről származik, ne
várja senki tőlem, hogy behatároljam. (A
CD-borító egyébként sem kényeztet el infor-
mációkkal.) A hangszerek és a rajtuk játszó,
professzionális tudású muzikusok túlnyo-
mó többsége minden bizonnyal Indiából va-
ló, legyen elég ennyi!

Amit meghall minden európai fül, illetve
megérez az európai szív: az énekesek hang-
ja jellegzetesen és varázsosan indiai. Az eg-
zotikus szépség valamennyi sejtlemessége
átsüt a lézer-barázdákön. A rezdüléseknak,
hangoknak, hangszíneknek itt valami titok-
zatos, megfoghatatlan misztikum van.
A „Krishna Lila” távol áll a rockmuzikától,
mégis: egy órányi, tisztza utazás a lélek béké-
je felé.

61'53" *olasz*

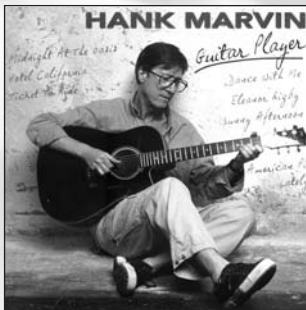
Lemez telenítés

Hank Marvin: Guitar Player

CMC Records/EMI

A Shadows együttes gitárosa, Hank Marvin több nemzedéknek volt tanítómestere, még ha nem is a szó megszokott értelmében, hanem felvételeivel, lemezeivel. A nagy beat-generáció tagjai között alig akadt valaki, akite ideig-óráig nem érintett volna meg a Shadows-hang, ami Marvin védjegye. Ezen a lemezen azonban nem a legendás elektromos gitáron, hanem akusztikusan penget Hank. És láss csodát! Rögvest kiderült, hogy nem csak hangszerrel, erősítővel, mindenféle küttyűvel és egyéb bizbasztól függ a hangzás. Az bizony a kézről, ujjakból is jön valami. Ha valaki nem hiszi, hallgassa meg ezt a lemezt!

Hank egy Jacques Favino által 1977-ben épített akusztikus gitáron játszik valamennyi számban. Mellette egy-kétszer azért elővette

a saját nevével jegyzett Fender Stratocastert is.

Többek között olyan örökzöld slágerek kerültek felvételre, mint pl. a nagy kor-és-vetélytárs zenekar, a Shadowst leköröző Beatles két dala, a Ticket To Ride és az Eleanor Rigby, a Kinkstől a Sunny Afternoon, az Eaglestől a Hotel California, Don McLean utóbbi időben Madonna által is feldolgozott American Pie-ja, Elton John Your Song-ja, Steve Wonder Lately-je, a sokak által elénekelt (és néhány nem túl jó előadó által kis híján beváltott) Killing Me Softly (azaz Lágyan megöl a dalával), a legendás New Orleans-i klarinétos, szoprán saxofonos Sidney Bechet annyi előadó által eljátszott Kis virágja (Petite Fleur) vagy Michel Legrand filmdala, a Gondolatod szélmalmai (Windmills Of Your Mind). Ez utóbbi olyan felrészített tempóban, hogy még az édeszomorú-bús melodákat is megkedvelik ebben a feldolgozásban a számot. A saját, új kompozíciók úgy belesimulnak a jeles dallamok közé, hogy szinte ki se hallatszanak... Pl. a Benny's Toon nagyszerű stílusgyakorlat a 30-as évek módjában. Egészében véve akár egy Shadows lemez is lehetne, ha a többi Árnycék is részt vett volna a felvételeken.

63'06" *Dick Smiling Shadow*

Angra: Hunters And Prey

SPV/Record Express

A brazil zenekar pár hónappal „Rebirth” című nagylemeze után jelentette meg friss anyagát, ami egy album hosszúságúra dagasztott mini CD. A lemezt az új dalok mellett két „Rebirth”-ös szám akusztikus verziója, a címadó dal portugál nyelvé változata

valamint a Mama című Genesis interpretáció teszi teljessé.

Talán nem csak én érzem úgy, hogy a csapat hatalmas lökést kapott Edu Falaschi énekes érkezésével, akivel a „Rebirth” is már az utóbbi idők metal termésének egyik nagy dobása volt. Nem mintha Matos-szal gyengék lettek volna, de ez a muzsika az új nótáival együtt lett teljes, az Angra velem együtt díszleg teljes pompájában. Az eddig még nem hallott tételek, mint a Live And Learn vagy a Bleeding Heart ismételtel megmutatják a csapat zenészi erőnyeit és azt, hogy nagyon értenek a fogós, érzelmektől fűtött, hard rock hatásait sem letagadó dallamos meazzenéhez. A Mama hangulati váltása meg különösen megdobja az addig sem unalmas és kiszámítható albumot. Ha a fiókban tárolt, de leselejtezésre nem került (az eddig nem ismert nóták valószínű a „Rebirth” idejéből származnak) ennyire erősek és életképesek, akkor nagyjából el lehet képzelni, hogy milyen minőséget fog képviselni a zenekar előjövendő alkotása.

38'17" *Simkó P*

Aerosmith: O, Yeah! Ultimate Aerosmith Hits

Columbia/Sony

Túl sokáig nem kellett várni, hogy ismét halljunk valamit az Aerosmith felől. Szerintetek mivel jelentkezhetett a csapat? Igen, igen ismét egy dupla válogatás anyaggal rukkoltak ki a srákok. Inkább húzzanak be a stúdióba és rögzítsenek valami új anyagot. Én vérbeli Aerosmith rajongó vagyok, de azért ez nekem is sok. Lehet, hogy az elkövetkező tíz évet már ilyen kiadványok meg-

jelentésével is kihúzzák? Hát ez is egy lehetőség...

Most, hogy így kihűngtem magam, kanyarodjunk vissza az anyaghoz. Az első korong a kezdetektől a 80-as évek végéig tartó időszaknak állít „zajos” emléket, míg a második lemez - értelemszerűen - a 90-es évek kezdetétől a napjainkig tartó időszakot mutatja be. Mama Kin, Walk This Way, Sweet Emotion (remek kis dal...a nyitányában nem hallani, hogy mennyire nem drogoztak a kicsikák :-)), Rag Doll, Janie's Got A Gun (magyar címe: Jani pisztolya, csak a Janit an-

golosan Janie-nak írták ehe...ehe), Love In An Elevator...és az „új idők” slágerei: Livin On The Edge, megint Walk This Way (ez persze már a Run D.M.C.-vel közösen előadott változat), egy kis Pink remix, Deuces Are Wild, és a Jaded. Az olyan szerzeményeket mint a Cryin' már meg sem említem, de legyenek nyugodtak mindet megtaláljátok. Egyik érdekessége a lemeznek, hogy nagyon sok remixet tartalmaz. Csodák csodája valami újat - mint meglepetést - is tartogat a gyűjtemény. Két szerzeményt is rögzítettek ez év áprilisában, mégpedig a videoklippek Girls Of Summer-t, és a Lay It Down-t, melyek rendre ott díszlegnek az albumon. Egészen jópofa nóták! És ne feledkezzünk meg a ma már szinte kötelező bonusz szeciőről sem. Három track-et ítélték erre érdemesnek, mégpedig a Beatles örökzöld Come Together-t, a Theme From Spider Man-t, és a Toys In The Attic-ot. A CD-belső borítója pedig egy kis izelítőt ad fotók formájában a zenekar eddigi tevékenységéről. Jó nézni - főleg Steven Tyler, és Joe Perry esetében, hogy a valaha húsz kilós legényekből mára milyen húsz kilós megsztárok váltak. Nagyon nem híztak el az évek során, mint ahogyan a zenéjük sem sokat változott. Talán annyit üzenhetnének az Aerosmith-nek, hogy ne hergeljék tovább a hallgatóságot, itt az ideje, hogy valami újjal is elkápráztassanak.

70'35" és 71'52" *Tibi Tyler az igazi...*

Blood Red Throne: A Taste For Blood

Hammerheart Records

A Satyricon-ból, az Emperor-ból, és az Einherjer-ből is ismerős, és jelenleg a másik bandájával, a Green Carnation-nel is aktív bandafőnök Tchort nem is olyan rég jelentkezett a klasszikus amerikai death metal zászraját továbbvivő BRT első albumával, a „Monument Of Death”-tel. Tremészetesen a lemezt demók előzték meg és eddig kiadás-

ra nem került dalok is voltak a tarsolyában. Az 'A Taste For Blood' ezek gyűlteményes mini albuma.

A hat nóta közül öt szerepel a debüt lemezen, csak nem mind teljesen ebben a formában. A The Children Shall Endure, a Mary Whispers Death és a Ravenous War Machine a 2000-es promo-demo nótái, így szerkeztükben és tempójukban vannak eltérések a lemezhez képest. A Monument Of Death ugyan az a verzió, amelyik az első anyagon is található, a Malignant Nothingness pedig egy Nordic Metal válogatáson szerepelt. Ami teljes újdonságnak számít, és már emiatt érdemes megvenni a minit, az a Massacre Cryptic Realms-ének az átírata. A Blood Red Throne az a banda, mely a mindenható Massacre hagyatékát továbbviheti, természetes hát, hogy egy nagyon eltalált

interpretációról van szó.

Hamisítatlan, eredeti death metal a Massacre szellemében. Bár a nóták nem ismeretlenek, érdekesek lehetnek azok számára, akik hozzá szoktak már a debüt lemezen szereplő verziókhöz.

26'42" *Greg*

Warhammer: Curse Of The Absolute Eclipse

Nuclear Blast/HMP

Negyedik lemezéhez érkezett a legendás Hellhammer zenekar (a Celtic Frost őse) által megkezdett utat továbbvivő, és hagyományait ápoló német Warhammer. Aki ismeri Tom Warrior és csapatának munkásságát, illetve a Warhammer eddigi anyagait, az tudja mire is számíthat.

Lepusztított, lecsupaszított, száraz hangzás jellemzi ismét az albumot. A gitárok karcoknak, a dob és a basszus pedig úgy dohog, hogy az erősítőn teljesen le kell venni a mélyeket, hogy a zene élvezhető legyen. Semmi újdonságot nem nyújt a 'Curse...' ugyanúgy, mint három elődje. A lehető legegyszerűbb dalok egyetlen riffel (ezek sem állnak három-négy hangnál többől), rekedtes, hörgős szövegmondás a Warrior, Ron Royce (Coroner) illetve a szólok abszolút mellőzése jellemzi a tizenhárom nótát. Pokoli, apokaliptikus zene az eredmény, amely nem technikai megoldásainak magas színvonalával, hanem az ősi „barbár black metal” érzésvilágának felelevenítésével viszi el a pálmát. A Hellhammer/korai Celtic Frost lüktető, húzó riffeken alapuló stílusa elevenedik fel ismét. Erre ránni nem igazán lehet, bár rajongó legyen a talpán, aki ezt a lemezt kétszer egymás után végig tudja hallgatni. Egy ős black-esnek igazi csemege, de igazi elszántság, kitartás és hit kell ehhez a „muzsikához” zenésztől, hallgatótól egyaránt.

46'56" *Greg*

DoomSword: Resound The Horn

SPV/Metal Blade

A DoomSword egy fiatal olasz banda, de nem a megszokott szimfonikus, epikus stílusban. Az 1997-ben egy olasz black metal banda romjain alakult formáció azzal a céllal jött létre, hogy a nyolcvanas évek doom metal-jának kultuszát vigyék tovább.

Sorozatos tagcserék, és egy elég silány hangzással megáldott, ám annál hitűbb debüt lemez után a csapat teljes felállásban tette le az asztalra a 'Resound The Horn' című második alkotását. A nyolcvanas évek hangulata, a mindig szem előtt tartott cél, tökéletesen éled újjá a korongon mind hangzásilag, mind zenileg. Ez egyetlen zavaró tényezőbe ütközik csupán. Méghozzá a Manowar 'Into Glory Ride' lemezébe. Ugyan a svéd doom vonal bandáinak, különösen az epikus Bathory-nak a hatása néha érződik bizonyos akusztikus megoldásokon, és Messiah Macrolin áriázós stílusa is sokszor visszaköszön, az egyértelmű, hogy a főnök Deathmaster egyik kedvence lemeze a kettes Manowar. Lassú, kimért, menetelő tempók, hősi, harca buzdító jelszavakat kiabáló kórusok, és a kora középkor sötét hangulatát idéző gitárdallamok jellemzik a hét dalt. A témaválasztás is nagyon hasonló, hiszen az északi germán mitológia, a közép-

kor északi népeinek történelme és a Viking hiedelemvilág is a metalkirályainak nyolcvanas évek eleji ízlését tükrözi. Az Ancient-ből érkezett dobos, Grom pedig egy az egyben Scott Colombus mintájára állította össze a dobcsuccát, és alakította stílusát.

Bár megismételni a Manowar teljesítményét nem lehet, ez a lemez közel jár hozzá. Persze a technikai tudás nincs azon a szinten, de a zene szeretete és az odaadás már sok korlátot ledöntött. Mindenképp érdekes és izgalmas alkotás a 'Resound The Horn', a középkori hangulattal átitatott doom metal rajongóinak melegen ajánlott.

50'11"

Greg

Glenn Hughes: Different Stages

SPV/Record Express

A rock egyik meghatározó hangjáról megszoktuk a véleményeket. Egyesek szerint ő az Isten, a támadhatatlan, a tökéletes, mások úgy látják, hogy ez a kép azért lényegesen árnyaltabb, megint mások - elsősorban a Return Of Crystal Karma időszak láttán - magamutogató, narcisztikus bájúnárnak tekintik. A három tábor közös nevezőre hozni lehetetlen, ezért a dupla CD kapcsán csak néhány érvet ragadjunk ki. No.1. A Purple korszakot idéző Burning Japan Live részletei a rokonszenvezők álláspontját igazolják. Az árnyaltabb álláspontot a Feel és a The Way It Is Funky szólamai igazolják, míg a Strombringer, vagy a Burn idején még elhivatott rockernek számítók, ám a Crystal Karma korszakban már szemkifestős, lakkozott körmű előadójaival, értelmetlen, és érzéketlen visongásai a mégoly' nagyszerű koncertjeit is tönkrevágja. Hogy kihez mely változat áll közelebb, maga dönti el. Erre viszont nagyszerű alkalom a dupla kiadvány.

55'05"; 49'11"

Szaki

David Usher: Morning Orbit

EMI

A Thai Buddhista anya és angol zsidó apna gyermeke korán kezdte a világhírű turnézást. Kanadai letelepedésük előtt a család szinte körbeutazta az egész földgolyót, hosszabb-rövidebb ideig tartó megállók. Végül Kingston-t, Ontario-ban - találták alkalmasnak a megállapodásra. Az ifjú David Vancouver-ben végezte középiskolai tanulmányait, melynek során megismerkedett, majd csatlakozott is a Moist formáció-jához. Öt éves közös munka után, önálló anyagot is megjelentetett Little Songs címmel. Legfrissebb lemeze a Morning Orbit, már tavaly megjelent - hozzánk mégis csak az idén került -, ez tizenkét új szerzeményt, plusz egy bónusz track-et hordoz.

Zenéje eléggé összetett inkább az érzelmeibb-nyugisabb világ felé húz. Valamiért Alanis Morissette-et juttatja az eszembe. (Na nem úgy!!!) A hangszerek széles skálája szól meg az alapvetően "élő" anyagban. Az akusztikus gitár a domináns, amelyre gyakran a refréneknél grunge-osan torzított gitárokat "görgetnek", de nem spóroltak a zongora és szimfonikus betétekkel sem. És, ne hogy a múltban érezzük magunkat, erről az állandóan jelenlévő "effektpark" gondoskodik.

Első hallásra nem biztos, hogy "bejön a zene", de a kitartók előtt megmutatja érték-

it. Kedvencé válhat a Beatles-esen indító kérdés a How Are You, vagy a már szinte "ugrálható" Fast Car.

49'53"

A nagy Ho-Ho Horváth...

U.F.O.: Sharks

SPV/Record Express

Ha van csapat, amelyik nem kopik, ugyanakkor egyetlen lépést sem tesz az egyre újabb diavatok majmolása érdekében, az az U.F.O. Másik sajátosságuk az egyszerűség, az elká-pott pillanat nagyszerűsége. Ezt nevezik spontaneitásnak, de beszéljünk inkább magyarázatra. A vezér, Phil Mogg nem igazán nagy, kissé fátyolos hangja bizonyítja, hogy nem a csillagokat kell ledanolni az égről, hanem jó nótákat kell írni. Ez a titok nyitja. Michael Schenker mértéktartó gitárkezelése, Ansley Dunbar magabiztosága, Pete Way bár nem virtuóz, ám az alkalomhoz illő basszus tökéletes négyest alkot. Csaknem minden dalukat feszültséggel töltve indítják és csak akkor oldják fel a refrénnel, amikor az ember már szálanként kezdi kitépni a haját. Ebben a számfelépítésben szinte verhetetlenek. Egy kis plágiumba keverednek a P.Mobilal, mivel a Someone's Gotta Have Tom Pay úgy gitárhangszínt mint riff jelegét tekintve szinte szó szerinti megegyezik a Metálmániával. De ezt már tárgyalják meg Schuster Lórial, mi meg örülünk, hogy azért akad, aki nem adta el magát a show businessben. Nagyszerű, klasszikus hard rock lemez.

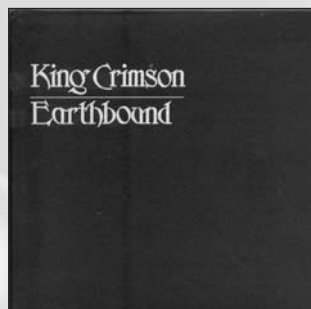
49'41"

Szaki

King Crimson: Earthbound

EMI

Három év ötvíz telt el a progresszív rock kialakulása óta. Azt, hogy ennyi idő után il-domos-e egyes zenekarokról, mint rockklasszikusokról beszélni, nem tudom. Annyi

azonban bizonyos, hogy egyre markánsabban mutatkozik meg: kik azok az "első generációs" előadók, akik akkori munkáira a ma

embere is igényt tart. A King Crimson kétségkívül közéjük tartozik!

A recenzió tárgyát képező 1972-es albumról egyetlen felvételt sem került fel a Crimson első (szűk) évtizedét lezáró dupla válogatás-lemezre. Születtek tehát az "Earthbound"-nál fon-

Uriah Heep: Electrically Driven The Official Anthology

Classic Rocklegend/Stereo Kft.

2001. március 23-án a londoni Astoriában adott koncertet a Heep. Az eseményt megörökítő CD-n olvasható, hogy semmiféle utólagos rájátszás, finomítás nem zavarja az eredeti hanganyagot, és ez így van jól, nem is volt rá szükség. A különféle billentyűs megszólalások Phil Lanzon klasszikus zenéi tudását dicsérik, különösen a Come Away Melinda zongorája tetszetős. Trevor basszus szólójával a July Morning-ban, Ian Anderson - akárcsak az akusztikus változaton - a Circus és a Blind Eye folyamán boldogítja társait. Erőteljes, másutt leheletfinom elképzelések váltják egymást. Megfoghatatlan, hogy ennyi év után sem látni a zenészeket a fáradás, az unalom jeleit, a csúcson lévő ifjú titánok vehemenciájával csörtetnek. Nem kevésbé impozáns az a dobásuk, amellyel korábbi felvételeiket frissítették fel. A dolog anyagi természetű, mégsem elítélendő. A zenekar életművének bevételei ugyanis jórészt felszívódtak a Bronze kiadó csödjé, majd a különféle önjelölt, ám a csapat érdekeit alig-alig szem előtt tartó kiadók áldatlan tevékenysége következtében. A fiúk ekkor döntöttek úgy, hogy amit lehet, azt újból felveszik és ezek további sorsát saját kiadójuk gondjaira bízzák. Így született a két (1970-1973 és az 1974-2001) időszakot felölelő válogatás. Egyetlen kivételtől eltekintve - Bernie hangszíne nem igazán megy Look At Yourself vonalhoz - minden más tökéletes. A koncerthez hasonlóan megszólal a fuvola, a The Easy Road, a Different World és a Cross That Line hegedű kíséretet kap, utóbbi páratlan harmóniát és vokált vonultat fel. A Sunrise is tökéletesebb mint valaha. Sokszor elmondtam, de mégsem elégyszer. Aki egyszer lantot vesz a kezébe, figyeljen oda erre a csapatra, mert így kell a zenének és nem a ricsajnak, a puszta döngögetésnek élni. A Heep kortalan, mert nemcsak ők maguk, a zenéjük is az. Ha még lesz ember a Földön ötven év múlva, robot lelket és robot szívét is meg fogja lágyítani, ha valaki leporolja számára ezeket a felvételeket.

64'37", a

tosabb

LP-k is akkoriban.

Válság-termékként is felfogható ez az anyag. A korabeli szaksajtó (derül ki a CD-hez csomagolt füzetből) a vészharangot kongatta a Crimson feje felett, hiszen a csapatból frissen kivált Peter Sinfield többet jelentett az együttes számára a hagyományos értelemben vett szövegíró-grafikusnál. Más lapra tartozik, hogy a Wetton-Bruford időszakkal "aranykor" köszöntött ez után a King Crimsonra. Jövőbe látó képességekkel azonban senki nem rendelkezett, ezért a biztonság kedvéért (az 1971-es "Islands" muzsikusaival) elkészítették a Crimson első legális koncertlemezét.

A zenekarra jellemző műgond ellenében itt az erő és a lendület dominál, ami leginkább (a "The Sailors Tale" előző évi stúdió-verziójával összevetve igazolható). A virtuális mérleg "negatív" feliratu serpenyőjébe egyrészt az kerül, hogy kényszerűségről származó rövidítettek meg. Másrészt: a hangzás feljavított változatban is hagy kívánni valót maga után. "Pozitív" viszont Fripp élő (megkockáztatom: korszakalkotó) feedback-kísérelte a "Groom"-ban. (Ügyanitt hallható Ian Wallace fergeteges dob-szólója!) Szóval: mégis csak többet érdemel az "Earthbound" annál, mint sem a feledés árnya boruljon rá!

45'36"

olasz

Stramionio: Mother Invention

Frontiers/HMP

Az olasz Stramionio a "Mother Invention" CD-jével ünnepli tízéves fennállását. Vár-

hattunk volna egy válogatásalbumot, mi egymást (igaz első lemezük, a "Seasons Of Imaginations" megjelenésének még csak három éve), ám ők - szerencsére - egy új stúdió-lemez mellett döntöttek.

Komplex progresszív metaljukkal (bár inkább a prog. rock keményebb végétét testésítik meg, mint a metalét) sok érdekes, izgalmas perccel képesek szerezni a hallgatóknak. Még akkor is, ha erősen emlékeztetnek a Soundscape-re, a Dream Theaterre (leginkább az "Images And Words" és "Awake" periódusból), vagy az Enchantre. Az album kompozíciójából viszont egyértelműen kiderül, hogy a srácok tudják, hogyan használni a hangszereiket, illetve miként haladjanak a Rush meg a Yes nyomdokain anélkül, hogy másolással gyanúsíthatnák meg őket. Dallamos progresszív rockzenéjükbe ugyanakkor szorult némi neo-klasszikus metal, melodikus hard rock, továbbá egy kis jazzes törekvés (leginkább a "Snow Crystal"-ba) is szaxofonos,

fuvolás színezettel, míg Federico DeVescoviti orgánuma alapján valahova André Matos (ex-Angra) és Thorne (Soundscape) közé helyezhetnénk, eltekintve olaszos akcentusától.

A "Mother Invention" csúcát a húzós "In My Eyes" képezi, melyben a zenészek - szokásukhoz híven - ugyancsak megcsillogtatják technikai tudásukat. Azonban nem fordítják maguk vagy a közönség ellen hangszereiket, és ezzel csatát is nyernek.

Internetes olasz nyelvlecke=
<http://www.frontiers.it>

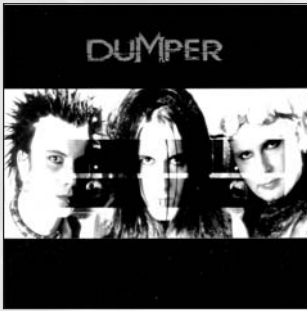
56'10"

Bánfalvigényes

Dumper: Dumper

Black Mark/Record Express

Volt már néhány ígéret. Ígéretes csapatok, akik meghálálták a beléjük fektetett bizalmat, és aztán meghódították a világot. Most is horgunkra akadt egy új, tehetséges banda Svédországból: a Dumper. A meglepő velük kapcsolatban csak az, hogy még annak tudatában is képesek vagyunk lelkesedni értük, hogy egy klónnal van dolgunk. Mert azért a

józan ítélőképességünket nem veszik el, s meg tudjuk állapítani, hogy ez a három ismeretlen arc a Marilyn Manson tekinteti követendő példának. Mondhatni: nem gyengén. Számáikból folyamatosan visszaközönlnek Manson-os hangszeres- és énekművek, olykor még dalszövegrészletek is. (Bár azért a "Jesus Christ Superstar"-t stílusosan átköltötték "Jesus Christ Supersucker"-re...) Egyszóval pófátlanul nyúlunk, de jól áll nekik. Főleg, hogy a saját kis ötleteiket is hozzászárják a kínálathoz, s energikus, industriális muzsikájukat megfelelően még egy, úgy mond kommersz hard rockos beöntéssel is. Mindez annyit jelent, hogy sikeresen egyesítik a metalt a '80-as évek szintetizátoros popjával, és dalaikban összehozzák az olyan '70-es évekbeli ikonokat, mint Ziggy Stardust, a Sex Pistols, meg a Kiss. Emellett meg van punkos lendületük, a Backyard Babiesre emlékeztető nyersességük, mocsosságuk, zajosak, tele vannak elektronikussal "színezékekkel", vagyis minden mellettük szól. Még az is, hogy a "Making A Monster" amolyan Alice Cooper/Zodiac Mindwarp keverék, ipari tuninggal. Persze sorolhatnánk tizenegy számon keresztül a jobbnál-jobb slágereket ("X-Teen Revolution", "Rocker No. 1", "Love" stb.), meg azt, hogy miért is fogtak meg annyira, de mindenki döntsön maga a sorsuk felől. Internetes dömperezés=
<http://www.dumperonline.com>

41'02" *Bánfalvindsztrialis*

Jim Peterik: Rock Amerika Frontiers/HMP

A bámulatosan szellemes "Rock Amerika" cím az egykori Survivor gitárosának, Jim Peterik-nek az új anyagát fedi, de tény, hogy szinte mindent elmond a lemez lényegéről. Amikor 1996-ban Peterik kiszállt a Survivor-ból, egy olyan project létrehozásán fáradozott, amely egykori zenésztársának, barátoknak adott szereplési lehetőséget és World Stage néven vonult be az AOR történelembe. A kettőezerben megjelent, eddigi egyetlen lemezükön többek között a mikrofon mögé állt Johnny Van Zant a Lynyrd Skynyrd-ból, Kevin Cronin az REO Speedwagon-ból vagy a Night Ranger egyik alapítója, a később csakugyan szólópályát választó Kelly Keagy. A Rock Amerika is hasonló méreteket öltő vállalkozás, tulajdonképpen a World Stage stáb élőben való megmutatkozása, amelyen a válogatott muzikusok zenészműltjük egy-egy, még ma is szépen csillogó darabját hozták magukkal és adták elő a több ezres közönségüknek. A koncerten felhangzó melodikus rock nóták szerintem sokak számára ismerősen fognak csengeni, hiszen Rocky-c film népszerű betétdalával, az Eye Of The Tiger-rel indul, majd folytatódik a sor a Night Ranger klasz-

szikus Sister Christian-nel, a hazai körökben talán kevésbé ismert Storm zenekar I've Got A Lot To Learn About Love-jával vagy a hasonló nevű animációs filmhez szerzett Heavy Metal-lal, amit Peterik anno még Sammy Hagar-ral adott elő.

A lemez az élőben rögzített felvételek mellett öt bonus stúdiószám teszi teljessé, amelynek egy részét még a két évvel ezelőtt kihozott World Stage lemezre szánták, míg a The Day America Cried a tavalyi, tragikus szeptemberi 11-i nap emlékére íródott.

Jim Peterik és zenészcsapata több mint egy órán átívelő, felhőtlen szórakozást ígér, a klasszikus rock számok legalábbis önmagukért beszélnek. Kár, hogy a borító alapján elsőre nehéz különbséget tenni a Rock Amerika és valami leselejtezett büdész CD között, na meg a hírverés is olyan, amilyen. Azért a dallampártiak így is rá fognak akadni a jobb lemezboltokban.

71'59" *S.P.*

Metalium: Hero Nation-Chapter Three Massacre/MusicDome/HMP

A Metalium új nagylemeze a metal-harcos opera harmadik része. A gyors és kemény speed/power egyik német élővása most sem hazudtolta meg önmagát. Ötvözve a germán és amerikai zenék legagresszívabb elemeit egy arcbamázós, tömény, és durva lemez tett le az asztalra, melyben minden meg van, amit a Metalium-tól eddig megszokhattunk. Henne Base énekes stílusa a megszokott, a legnagyobb magasságokig eljut úgy, hogy erejéből és tisztaságából semmit sem veszít. Refrénjei talán dallamosabbak a megszokottnál, ám a versszakoknál a jellegzetesen agresszív módon süvölti a szövegeket. A dalok a leggyorsabb speed metal sópréstől (Revenge Of Tizona, Throne In The Sky) a tipikus, dallamos himnuszokon (Accused To Be A Witch, Odin's Court) át a lírai nótáig (Infinite Love) mindent felölelnek a stíluson belül. Külön érdekesség, hogy a box világbajnok Darius Mihaltsevski felkerlte a bandát, hogy dolgozza fel bevonulási indulóját, a Heart Of The Tiger-t, mely rejtett nótaként szerepel a lemezen. Igazi power metal, senki nem fog csalódnai a lemezben.

57'52" *Greg*

Hagalaz' Runedance: Frigga's Web Hammerheart Records

Tengermorajjal kísért ének repít tova térben és az időben. Hirtelen valahol északon találjuk magunkat, talán a norvég partok közelében. Nem értjük a nyelvet, az mégis borzongással tölt el. Elképezzük, amint balladai történetek hősei lépdelenek elénk, a múlt misztikus homályából.

Szikár, lassú dallamok szólnak, és szomorú hangú, régi hangszerek, miközben sámándob diktálja a szív ritmusát. Aki énekel, nem egy különlegesen telt hang birtokosa, a kiszámítható fordulatok, azaz marad a beletörődés és a közöny irányukba. Internetes durvulás=
<http://www.afterfeedback.com>

képes volt Angliába költözni, miután megérintette a viking mondavilág varázsa. Andrea 'Nebel' Haugen zenekarának ez a harmadik albuma. Az eddigiek sajnós, nem jutottak el hozzánk, pedig bizonyára tartogatnak kellemes meglepetéseket az efféle archaizáló, alternatív folkzene kedvelői számára. Az, hogy Andrea pár évvel ezelőtt könyvet írt, csupán adalék sokoldalú tehetsége igazolásához.

Mindenesetre, én várom a személyes találkozást! Nem lenne rossz, ha élőben is meg tudna győzni...

37'52" *olasz*

Afterfeedback: The First Emotion Nu Metal Recordz/Record Exp.

Első benyomásra a spanyol Afterfeedback csak egy újabb divathullámon egyensúlyozó társulat, nu metalos törekvésekkel. Még másodikra is. A harmadiknál már elgondolkozunk azon, hogy az elmúlt nyolc évben

azért csak nem véletlenül lettek hazájuk egyik vezető rockbandája. Azon kijelentésükön persze gyorsan elmosolyodunk, hogy ők már akkor ezt a stílust nyomták, amikor a KoRn és társaik még sehol sem voltak.

A még mindig csak huszonegyedik életévét taposó, 1998 óta ebben a felállásban ténykedő tagság thrash metallal kezdte a szakmát, de tovább léptek a crossover felé, és manapság már a hiphopot a hardcore-os, kissé metalos gitárokkal keverik. Példaképeiket át szemléltetve a tényeket: eleinte olyan együttesektől tanultak, mint a Rage Against The Machine, a Downset., a Beastie Boys, vagy a Biohazard, ezek megváltoztatták zenéi horizontjukat, ahogy később a KoRn, a Mindset és a Limp Bizkit is. Manapság tehát a sextett olyan csapatokat tart követendő példának, mint a KoRn, a Slipknot, meg persze a Machine Head, ám azt kell, hogy mondjuk: testes nu metaljuk mégsem győző meg bennünket teljesen. Körülbelül azon a szinten mozoghatnak, mint a FreshFabrik nálunk (Itt szintről és nem stílusról van szó!), egyfolytában köszönnék vissza a Bizkitől vagy a KoRntól ismerős témák, a kiszámítható fordulatok, azaz marad a beletörődés és a közöny irányukba.

Internetes durvulás=
<http://www.afterfeedback.com>

52'04" *Bánfalvizgalommentes*

Yava + Világfa + Narco Polo + MagUra Napotvet: Rajta! A jelen! Trottel Records

Ezen a kazettán négy olyan formáció kapott bemutatkozási lehetőséget, amelyekben a

tavaly felbomlott Vágtató Halottképek zenészei játszanak. A közös anyag ötlete remek, a címe azonban némileg megévesztő. A rögzült "jelen" ugyanis idő közben, három bandánál is érvényét veszítette. Mit értek ez alatt?

A MagUra Napotvet esetében azt, hogy a felvételek készítésekor még nem volt az együttessel tagja Szonja, a dobos lány. (A fotón viszont már ott látható.) Általa ma keményebben, energikusabban szólnak a dalok.

Ettől függetlenül érezhetően otthonosan mozog a zenekar a VHk stílusában, ám nem a véletlen műve, hiszen 4 volt VHk-tag erősíti a sorait. A végeredményre nagy mértékben nyomja rá bélyegét az énekes-szövegíró Zsámán Attila egyénisége. Attila kiváló hang adottságokkal rendelkező, vérbeli frontember! Mintha egy transzba esett népi énekest hallanánk! A kazettára vett 4 szám közül, hely hiányában most csak a "Görög"-öt emelném ki. Akkor a kataraktikus belső erő feszíti, mint a "Zorba táncá"-t!

Lujó és Boli world music-csapata, a Világfa ma már jóval előbbre tart, mint a dalaik rögzítésekor tartottak. Esetükben tehát az akkori tudásukat haladta meg az idő. Első hanganyaguk így is figyelemre méltó. Élőben azonban célszerűbb meggyőződni arról, hogy előadásuk színvonalát tekintve szorosan lépdelnek a Ghymes nyomában.

A VHk egzotikus-misztikus, borongós pillanatait öröklő Yava helyezte a legkevesbé irigylésre méltó. Ígéretes indulásukat a dobosuk, Fényi Benő halála árnyékolja be. Dus Polett és Mestyán Ádám a két felvételt az ő emlékére ajánlja. A két, hosszabb lélegzetű számban egykori VHk-gitárosok, Fritz és Lujó működnek közre. A padlóról felállni, vajon kell-e számukra segítség?

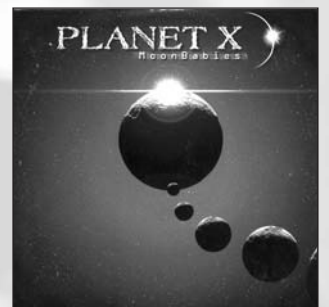
A negyedik csapat, az 1995 óta létező Narco Polo (amely, ennél fogva még Boli miatt sem tekinthető VHk-utódzenekarnak) koncert-szerűen készítette el a kazettára került felvételeit. Az élő megszólalás lételeme az együttesnek. Furcsán hangzik, de nem tudom jobban tömöríteni a mondandómat: óriási pörgés, folk-metál pszichedelia közepette! Lehet kapaszkodni!

A négy zenekar mindegyike tehát mást ragadott meg és mást vitt tovább a VHk szellemi örökségéből. A közös bennük az, hogy minden tagjuk a maximális hűfokon igyekszik égni. Úgy, ahogyan élni érdemes, a Halottképek után!

olasz

Planet X: MoonBabies InsideOut/Record Express

Egy csodálatos trió második stúdiólemezeről van szó. A tagok: Derek Sherinian billentyűs (Alice Cooper, Kiss, és nem utolsósorban Dream Theater), Tony MacAlpine gitáros (a szakma által elismert gitáros), valamint Virgil Donati dobos (egy ausztrál származású session-zenész). A zenét a kiadó sze-

rint progresszív rock kategóriába kéne sorolni. Szerintem nagyon nehéz lenne bárhol is, de inkább a jazz és az agyas rock közé tenném, valahova félútra. Az anyag tíz instrumentális számból áll. Ezek mindegyike kiváló bizonyítéka a három ember (és a vendégszereplő basszusgitárosok) hozzáértésének és csapatszellemének. A zene összetettsége még szakavatott zenészfűllel is kemény dió lehet, a kevésbé avatott hallgató viszont akár sokadik meghallgatásra is megednek találhatja. A lemez nem három virtuóz csillogása-villogása. A megszólaló zene összeszedett, egységes. Építkezése szinte fület simogató lágý témák és a szinte fület hasogató jazz futamok váltakozására épül. Érdekesség, hogy a lemez tekintélyes részét a dobos írta ezúttal. Legelőre a hangulat fogja meg a hallgatót. Ha a hangulatra sikerült ráérezni, a továbbiakban ki lehet vesézni a fantasztikus gitár-, basszus- és billentyűfutamokat, a ritmusok lüktetésének váltakozásait. Érezhető, hogy mindegyikük kített magáért, de ez nem az összhatás rovására történt.

A csapat ezúttal sem paktált le a szirupos dallamocskákkal. Ezen lemezük is izgalmas, változatos kísérletező. Mind zeneszerzés, mind élmény vonatkozásában kiváló teljesítmény. A szakma számára kötelező, a nyitottabb zenei ízlésűek részére pedig ajánlott.

56'45"

johnny

Holt Költők Társasága:

Mikor fáj az élet

Nail Reç.

Ha jobban belegondolunk, abból a fajta zenéből, amit a Holt Költők Társasága (is) játszik, errefelé mindig hiány volt. Sőt, tulajdonképpen Magyarországon nem túl sok igazán jó dárk wave vagy dárk rock album született. Pedig közönségigény mindig is volt rá.

Holt Költők Társasága bemutatkozó lemezről tehát, akár mint egyfajta hiánypótlóról is beszélhetünk, még akkor is, ha csak részben váltja be a hozzá fűzött reményeket. Persze azt azért nem mondanám, hogy elpuskálták a lehetőséget, de ami ezen a lemezen hallható, az még kevés ahhoz, hogy huzamosabb ideig benn maradhassanak az OB-I-ben.

Zenékük meglehetősen monoton, számaik pedig helyenként vontatottak. Többszöri meghallgatás után némileg megnyílnak ugyan a dalok, de még akkor is hiányzik néhány olyan nóta, ami vel elsöre azonosítani lehetne a zenekart. Már pedig ilyen számokra szükségük lesz. Mintha tudatosan tartózkodnának attól, hogy eltávolodjanak a jól ismert úttól, ami az ő esetükben a szuggesztív dob-basszus és egy-egy fájdalmas gitárriff vagy této-va hangsor. Kivételesen a nyitó tétel a hangulati váltásaival és a jó énekhangjával, valamint az Árnyék című számmal, ahol a csillogó gitár némi szintet visz az egyre komorabb zenébe.

A szövegeik terén is akad módosítani való. Néhol túl direktnek, ami egy punk bandánál előny, de jelen esetben egy olyan sorral, hogy: "...ma nem kell innom se" hogy müljön el a fájdalom" rendesen hazavágják a zenék hangulatát. Pedig pont ez a hangulat, ami az egyik erősségük. Zenéjük mélyén, a külső komor és kemény héj alatt, szinte

mindig pozitív a történet vége, még akkor is, ha helyenként megfoghatatlan dolgokról szólnak. Kivételesen megint csak az Árnyék, ami egy jó kis paranoid love story, happy end nélkül.

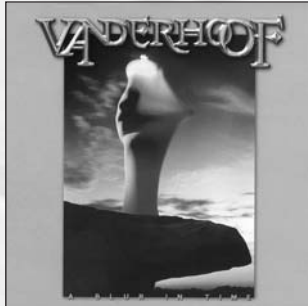
35'14"

rakk

Vanderhoof: A Blur In Time

SPV/Record Express

Kurdt Vanderhoof, a Metal Church agya úgy mond "hobbizenekarának" második albumát nyújtja át a hallgatónak. Már a debütáló koronggal nyilvánvalóvá tette, hogy ez

a zenekar teljesen más vizeken evez, mint a "Fémtemplom". Ezúttal is a klasszikus hard rock gyökereihez kanyarodik vissza, tudatosan alkalmazva a Uriah Heep-es, Purple-ös stb. izeket. (Zárójelben jegyzem meg, hogy egy alkalommal még némi Billy Idol-szerű riff is felűnik...)

Az elmúlt években részben kicsérélődött a társaság, ami azt jelenti, hogy Kurdt és régi barátja, zenésztársa, Kirk Arrington dobos, valamint a billentyűs Brian Cokeley mellett ezúttal Drew Hart énekes, ill. Chris Jacobsen basszusgitáros áll csatasorba. Mivel az ének-

mű, hogy sem a dalszerzés, sem a stúdiómunkálatok során nem erőlködtek a fiúk, és így könnyedén elérték céljukat. Nevezetesen azt, hogy egy nagyon jó megszólalású, kellemes dalokkal telepakolt anyagot tegyenek le az asztalra. Kiemelendő, hogy a mai fülnek is jól hangzó anyagot mindvégig körüllegli valamiféle nemesen "antik" légkör. Azt hiszem, ennél nagyobb erénnyel nem is büszkélkedhetne egy ilyen lemez.

Csorog az ember nyála az akusztikus gitár hallatán, az analog-szintetizátor szerű szönyegetés pedig csak még fokozza az élvezetet, dallamos szölobetétek színeznek, mindehhez pedig okosan egyszerű basszus- és dobtémák szolgálnak alapul. Sajnálom, hogy nem lehettem ott a felvételeknél, rengeteget lehetett volna tanulni a veterán gitárostól és csapatától.

53'41"

Deni

The Jelly Jam: The Jelly Jam

InsideOut/Record Express

Jól megráfált az egykori Platypusból Derek Sherinian távozásával The Jelly Jam-mé alakult projekt. Miután betettem a lemezt a játszóba, és megnyomtam az indító gombot, pár másodperccel később megszólalt az első tétel, de olyan volt mintha a dal kellős közepén jártunk volna. Dob, gitár, basszusgitár, ének szólt a hangszórból... Gyorsan megnéztem, miért is ugrott ekkorát, ám láttam, hogy én tévedtem. Szóval a fiúk, úgy mond "in medias res" kezdtek, elhagyva a főlölesleges "rávezetést". És a dalok meghallgatása után rá kell, hogy jöjünk, itt ez a koncepció. Pontosabban az, hogy szabadon garázdálkodik a csapat a felhasználható

e s z k ö -

COLDPLAY:

A Rush Of Blood To The Head

Parlophone/EMI

A nagy brit fájdalomból fakadó zenei önkifejezés kényszere meghozta legújabb gyümölcsét; meghozza a Coldplay zenekar második lemezének formájában. Ez az a zenekar, akik két évvel ezelőtt Parachutes című bemutatkozó albumukkal egy csapásra bejárták magukat a Radiohead és társai nevű zárt klubba, ahol a tagságra nézve kötelező jelleggel bír a melankónia, a már említett nagy brit fájdalom és a művészi szabadságnak nevezett zenei bolhapiac.

Egy dolgot szövegünk le gyorsan, ez nem brit-pop és nem retroparádé. A Coldplay bemutatkozó albumával már sikeresen meggyőzött mindenkit, hogy az ő esetükben némileg más indítástól táplálkozik a zene. Most már viszont az is biztos, hogy amit nagyon tudnak a fiúk, az a hangszerezés és a hangulatokkal való játék. Új lemezükön is zenéjük alapját legtöbb esetben egy akusztikus melódia alkotja, amit vagy zongorán vagy akusztikus gitáron vezetnek fel és ebből bontakozik ki aztán a laza középtempójú dob-basszus alap és torzított gitárok hozzáadásával a dalok nagy többsége. Az ének azonban mindvégig központi helyet foglal el és kalauzolja a hallgatókat, általában a szerelmi nyavalyák és pszichedelikus labirintusok útvesztőjében. Chris Martin hangja és énekstílusa néhol Bonot idézi, de közel sem bánik vele olyan magabiztosan, mint a U2 vezér. Viszont nem is ripacsodik annyit.

A lemezre egyébként végig jellemző a visszafogottság és a mértéktartás. Vannak egészen finom kis gyöngyszemek, mint pl. a vérszegény Green Eyes vagy a némileg életrevalóbb Clocks. Az első kislemez sláger viszont túlságosan is modoros és szinte egyenes folytatása az előző lemezükön bemutatottaknak. Azonban akad néhány erősen töltelék szám is, engem erre engednek következtetni a nyilvánvaló áthallások. Az A Whisper esetében a Pink Floyd irányában, a Daylightban pedig a Kula Shaker amúgy sem túl eredeti keletmájmolása.

A brit (meg a britofil) sajtó valószínűleg lelkesedni fog az új Coldplay hallatán. Különösen, mivel a Radiohead már kezd érthetatlenné és követhetatlenné válni. Végre tehát van valaki, aki nem felszínes, de mégis érthető, hallgatható és természetesen kellően elvont.

hang új, az akustikus Vanderhoof hangzás új színnel gazdagodott, és Drew igen jó választásnak bizonyult.

Tizenegy kellemesen hangszerezett, dallamos hard rock tétel kapott helyet a CD-n, és többszöri meghallgatás után is újabb és újabb értékekre lehet a hallgató. Egyértel-

54'11"

rakk

zökkel,

és nem érdekli őket semmiféle bevett szokás vagy egyéb korlát.

Zenei rebellijuk nem öncélúan zajlik, Ty Tabor gitáros, John Myung bőgős és Rod Morgenstein dobos igazi dalokat rögzítettek, ám sajátos felfogásban tették mindezt. A tíz szerzemény annyiban távolodik el a

Platypus világától, hogy eltűntek a jazz-es elemek - ami vélhetően Derek hatása volt -, és ezúttal sokkal egyértelműbb a rock vonal.

Helyenként az improvizációnak is teret engednek, Ty alkalmanként többperces szólkókkal kápráztatja el hallgatóságát, John és

Rod pedig hihetetlen enni alázattal segítik őt. A King's X gityósa ebben a projektben énekesként is kiélheti - ki is éli - magát, és sajátos lebegő témái mellett helyenként némi Beatles-es íz is előkerül, meg természetesen főzenekarának a szelleme is jön-megy körülöttünk.

Annyira sokrétt ez az anyag, hogy a kb. tízszori meghallgatás is kevésnek bizonyult, még mindig nem tudom kiismerni magam rajta. Érdekesebb, hogy egy projekt által kiadott lemeznek ilyen mélységei vannak, ám az is biztos, hogy az anyazenekarok rajongói egytől egyig szeretik fogják, élvezettel kanalaznak majd a lekváros bődönből. Egyébként volt szerencsém Derek Sherinian véleményét kikérni az albummal kapcsolatban, és igen elismerően nyilatkoztak. Azt mondta, hogy lemezejtípusmányaének egyik kiemelt fontosságú darabja. Azért ez is jelent valamit, nem?

45'09"

Deni

Wired-Up: Válogatás

Universal

Egy átlagos, különösebb szenczió nélküli válogatás a legfiatalabb generációnak, esetleg a rádiós szerkesztőknek.

A manapság sikeres és divatos rockbandáknak bérelt helyük van a "Wired-Up"-on, műfajtól függetlenül. A nu metal sztárok közül szöhozz jut a Deftones (agyasabb), a P.O.D. (reggae-sebb), a Linkin Park (rapesebb), a Papa Roach (punkosabb), az Alien Ant Farm (semmilyen), a Slipknot (extrémabb), vagy az inkább rap-metalos közegebe tartozó Limp Bizkit. A poszt-grunge képviselői közül nem maradtatott le sem a Nickelback, sem a Staind, de még a Godsmack, a Cold, vagy a Puddle Of Mudd sem. A dallamos poszt-punk arcköz felbukkan a Sum 41, a Blink-182, az A, az indusztriális durvolásért pedig a Marilyn "Nem Vagyok Sátánist" Manson, illetőleg a Rammstein felelnek. Ezekről már valamivel nehezebb skatulyába passzírozunk a retrósabb Queens Of The Stone Age-et, a délies hangvételű, a rapet a grunge-dzsál kutyuló Saliva-t, továbbá a modern rockzene felé kacsingató, egykor funky-sabb Incubust. Körülbelül ők azok, akik jelenleg a divatot diktálják, és akik az összes zenei csatornából folynak. Számcímeket szándékosan nem írtam, mert akik nézik a zenetéciket, úgyis tudják mely slá-

gerek köthetőek az adott csapatok nevéhez. Azokat viszont, úgyszólván hidegen hagyja a dolog, akik semmibe veszik ezeket a felkoptott együtteseket. Erre az összeállításra bárki képes lehetett volna. Lehetnék én a következő válogató?

72'32"

Bánfalviláglágeretek

No Coracao dos Deuses: Filmzene

Mascot Records/MusiCDome

Miközben Max Cavalera megállás nélkül pörög saját csapatával, a Soulfly-jal, hajdani Sepultura-s társai bizonytalankodnak, várakozó állásponton helyezkednek. Erre mondják, hogy csak hálni jár beléjük a lélek. Mindenesetre a kvartett gitárosa, Andreas Kisser, meg Max öcsikéje, Igor Cavalera dobos azért próbálkoznak. Most éppen az óceán túlsó partján rendkívül ismert és elismert zeneszerző, André Moraes felkérésének tettek eleget. Nem volt más dolguk, minthogy önmagukat adják, magyarul a "No Coracao dos Deuses" című történelmi film tizennygy tételes zenéjéből nyolcban játszottak. A "brazil Vangelis"-ként is emlegetett Moraes tradicionális és modern elemeket is alkalmazó munkáiba hőseink rendszeren "belemondítottak". Iggorral még nem is lenne probléma, elvégre ő csak a - leginkább a - Sepultura "Roots"-os korszakára jellemző törzsi dobjátékhoz hozza, de Kisser rendszeren beülosítja a szerzeményeket. Vérébeli metalosként pengeti szét a dalokat, mélyrehangolt gitárjával, groove-os játékaival, durva riffjeivel egészen bekeményíti ezeket a - többnyire - instrumentális, nagyzenekari hangszerelésű dalokat. Teljesen olyan benyomást keltenek, mintha a Sepultura egy művészibb irányba fordult volna, tehát abszolút felvállalható a dolog.

Két nótában viszont felcsendül ének is, közülük a grindcore-os tempót súroló, enyhén Clawfinger-es érzetű "Procura O Cara"-ban Mike Patton (ex-Faith No More, Mr. Bungle, Fantomas stb.) hozza a formáját, míg a "Martirios"-ban egy Inferno nevű vállalkozás merül el a brazil extrém metal/hardcore-ban. Érdekességnek nem rossz, siker meg úgysem lesz belőle.

35'14"

Bánfalvinstrumentális

TRUSTcompany: The Lonely Position Of Neutral

Geffen/Universal

Egy friss felfedezett az underground közegekből: ők a TRUSTcompany. Nem azok a tipikus divatmajmók, de biztosra veszem, hogy hamar népszerűek lesznek. Talán azért, mert számaik hamar utat találnak a hallgatókhoz, van bennük valami ellenállhatatlan. Ha nagyon rosszindulatúak akarunk lenni, rájuk fogjuk, hogy témáik, énekdallamaik esetenként eszünkbe juttatják a Linkin Parkot (Kevin Palmer orgánuma sem áll annyira messze a Chester Benningtonétól), de mégis mások. Meg a rapelést sem erőltetik annyira, inkább a Quicksand, Deftones felől közelítenek, ám irományaik sokkal egyszerűbbek, hatásosabbak. A "The Lonely Position Of Neutral" egyetlen hátránya mindössze az, hogy kissé

összemosódnak rajta a számok, s bár külön-külön mindegyik megállja a helyét, egyben már nem nyújtanak akkora izgalmat. Pedig nu metalos létükre az érzelmesebb, dallamosabb megoldásoktól sem zárkoznak el. Lehet, hogy hasznosabb lenne az alternatív metalos előadókhoz sorolni őket? Ezen még elgondolkozom.

Internetes okfejtés = [http://www.trustcom](http://www.trustcompanyband.com)

37'56"

Bánfalvifjú

Steve Howe: Homebrew 1 & 2

InsideOut/Record Express

Steve Howe a Yes gitárosa - írja a dupla CD borítója. Kétségtelen, hogy Howe a Yesben alkotott maradandót, bár 1976-tól készíti szólólemezeket. A Homebrew 1 & 2 két szólóalbum egyesített új kiadása. 1996-ban jelent meg a Homebrew 1, a Homebrew 2 pedig 2000-ben. Jó ötlet volt együtt megjeleníteni ezeket a ritkaságokat.

A Homebrew magyarul nagyjából annyit tesz: házi készítésű. Howe otthon készült felvételeinek hang- és zenei minősége elég vegyes. A szép CD-

fizetben minden sz á m r ó l k e l l ő

California Guitar Trio: CG3+2

InsideOut/Record Express

mivel ebben vegyítették a Crimson "21st Century Schizoid Man" c. klasszikus számának két témáját és egy japán népdalt. Ha nem tévedünk, a két "Swampy" c. darab a The X Files nevű angol punkzenekartól való. A "Train To Lampp" saját korábbi szvitjük újabb részlete.

Három gitár nagy dolgokra képes. Amit a három fiú játszik, nem mindennapi. Nagy szólók, feszes ritmusok, felzaklató effektusok. Igazi modern gitárzene, ami az igényes muzsika szerelmeinek ajánlható.

infor-
mációt
kapunk.

Az album Howe zenei élet-pályájának keresztmetszetét nyújtja. Találunk néhány számot Howe együtteseitől, a Yestől (For This Moment, Masquerade, Success Story, The Spiral, The Serpentine),

65'30"

N. Pap Gábor

az Asiatól (Barren Land), a GTR-től (Sketches In The Sun, Toe The Line) és az Anderson, Bruford, Wakeman, Howe felállástól (At The Full Moon, Never Stop Learning, Rare Birds). A felvételek többsége Howe szólóalbumairól való. Érdekes megfigyelni, hogyan szólnak a jól ismert darabok Howe felfogásában, milyen az eredeti elképzelés és milyen a lemezestársak ötleteivel és zenei tudásával véglegessé formálódott kompozíció.

Akad jó néhány felvétel, amolyan hagyományos értelemben vett szám, amelyekben Howe billentyűs hangszereken is játszik és énekel. Ezek többnyire nem váltanak ki nagy izgalmat a hallgatóból.

A felvételek többsége mégis gitárzene egyszerű kísérettel vagy anélkül. Talán ezek a legértékesebb darabok, bár rendszerint alig egy-két percesek. Ám ezekben csillan meg Howe sajátos játéka és kompozíciós képessége. Különösen megkapó az akusztikus gitárra írott számok bensőséges hangulata.

60'20"; 62'36"

N. Pap Gábor

Mad Mike Jones Mototrax 1: Music Fueled By Motocross

Sanctuary/Gong Express

Mivel rohamosan növekszik az extrém sportok és a freestyle motocross népszerűsége, nem csoda, hogy a különböző szőrös, gördeszkás, hódészás és kerékpáros válogatás után összehoztak egy motorosok számára kifogástalan aláfestőzenei gyűjteményt is. A Mad Mike Jones motorzsonglór nevével fémjelzett kompiláció szerencsés módon tartogat néhány érdekességet az extrémításkora hajlamos hallgatószámára, így például néhány feltörekvő ban-

metal darabbá formázó Slaves On Dope, hogy a Pure Rubbish punkos "Electric Heart"-ját ne is említsük. A Zeke azonban valamivel lemarad társai mögött az MC5, Stooges, Motörhead típusú, nyers rock and rolljával.

Ami miatt értékelendő továbbá ez az összeállítás, az az, hogy a közmertebb együttesektől sem a lemezestársak mentették át erre a válogatásra, hanem vagy koncertfelvételeket, vagy remixeket kértek az adott csapattól. Így történetesen meg, hogy a crossoverben elmerülő Disturbed "Stupify"-jának, vagy az extrém metalt képviselő Static-X "Burning Inside"-jának élő verzióira szigoríthatunk be. A másik csoportból érdeme megjegyezni a Slipknot kópiaként számon tartott Mudvayne Rhys Fulber által elkövetett remixét, a Slipknot jól sikerült "Sic"-ének The Molt Injected Mixét, valamint a Soulfly-féle - a Slayer-es Tom Araya-val közösen előadott - "Terrorist"-jának rideg, zakatolós Total Destruction Mixét. Ezenkívül felbukkan még a rap-metalosabb beállítottságú (hed)p.e., az ipusztériális crossoverrel kísérletező Pitchshifter, és végül a Motörheadet a Black Sabbath-tal, a Kiss-szel, a blues-zal, a punkkal, meg a rock 'n' rollal keresztező Nashville Pussy. Energiikus egy felhozatal, szó se róla.

Internetes mocizás = <http://www.sanctuaryrecordsgroup.co.uk>

47'48"

Bánfalvinduló

SugarComa: Becoming Something Else

Music For Nations/MusiCDome

A SugarComa "What Goes Around E.P."-jének recenzóját legutóbb azzal zártam, hogy bíztam az elkövetkezendő első album meggyőzőbb erejében. Reményeim mára teljesen szertefoszlottak, mert itt tartom a kezemben a "Becoming Something Else"-t, de a fantáziámat nem sikerült beindítania. Mást sem.

Maradt minden a régiben, a produceri székben újra Colin Richardson (Fear Factory, Machine Head, One Minute Silence) ült, és a szlogen sem változott: "Modern rockzene fiataloknak, fiataloktól." Írtam már, hogy a három lányt és egyetlen fiút számláló társaság átlagéletkora tizenhét év? Amennyiben nem, most megteszem.

A kelet-londoni brigád tehát továbbra is erőlteti alternatív (inkább, mint nu) metalt, s bár hatásaik között előszeretettel emlegetik a Babes In Toylandet, a Bauhaust, a Sick Of It All-t, illetve a Fear Factory-t, mégis inkább olyan benyomást keltenek, mint ha egy Lacuna Coilba oltott Pantera Nirvana feldolgozókkal jamejne. Legközelebb

d á t .

Közülük is

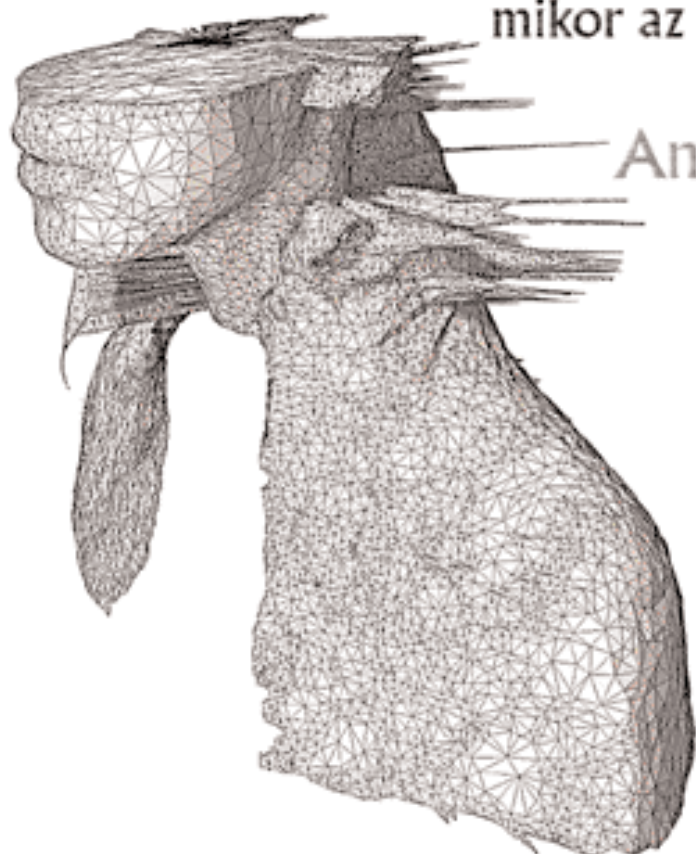
kiemelkedik az

Union Underground

"Natural High"-jának koncertváltozata (húzos kis poszt-grunge iromány, nem csekély Alice In Chains-es hatással), vagy a Black Sabbath "War Pigs"-ét egy extrém

COLDPLAY A RUSH OF BLOOD TO THE HEAD

Ha nem csak akkor vagy király,
mikor az altestedbe áramlik a vér...

Anglia,
gitárok,
fazonok,
beszarás.

Rajta az **IN MY PLACE**
Európa No1. slágere!!
CD / MC már a boltokban!

ESTFM
98.6

radio

EMI

www.EMI.com

Performance Gear™ Microphones

PG 48

PG 58

10.320.Ft
bruttó 12.900.Ft

12.800.Ft
bruttó 16.900.Ft

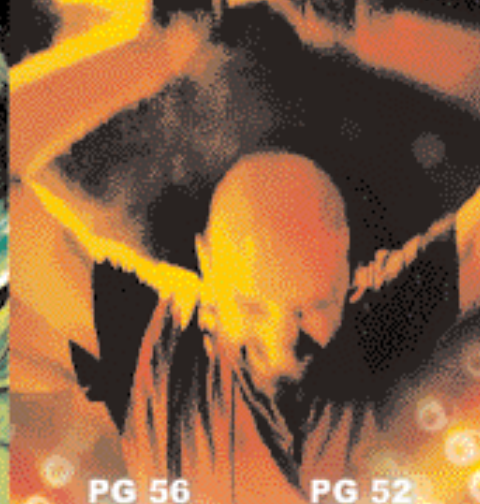
PG 57

PG 81

12.800.Ft
bruttó 16.000.Ft

28.800.Ft
bruttó 36.000.Ft

PG 56

PG 52

20.000.Ft
bruttó 25.000.Ft

28.800.Ft
bruttó 36.000.Ft

SHURE
It's Your Sound®

HIFI AUDIO-STUDIOTECHNIKA
6000 KECSKEMÉT NYÍL U. 23.
TEL.: 76/500-600 FAX.: 76/500-601
EMAIL: hifiau@mail.datanet.hu HONLAP: www.hifiaudio.hu

< progresszív média csoport > bemutatja:

PROGRESSIVE MUSIC MEETING

!NYISD KI A SZEMED!

**HADESZ NUX
SPACEMAKERS
BEHINIA
DOOMED (SK)
VARSO
ECLIPSE
AFTER @ ALL
PSYCHO SYMPHONY (RD)**

2002.10.11 - PÉNTEK - 17:00 - (kny.:16:00)
MISKOLC - Ifi-ház 700 Ft. (600 előv.)
www.after-all.com/progmeeting - progmedia@chello.hu

ROCKINFORM, Flosvíg, MISKOLCI41, CIPCO, ECHO

CD-GYÁR BUDAÖRSÖN!

MC&CD Kft.
2040 Budaörs, Baross utca 77.
Tel: 23/ 416-007
Fax: 23/ 416-963
E-mail: mccd@mccd.hu
Web: www.mccd.hu

CSEMPÉSZD A TANKÖNYVEID KÖZÉ!!!

**BÁNFALVI ÁKOS:
LIMP BIZKIT
avagy
A siker receptje**

Elkészült a világ egyik legnagyobb rockzenekarának igaz történetét feldolgozó KÖNYV, életrejezzel, riportokkal, naplószerű lemezzemléttel, dicsőgróffal, koncertbeszámolókkal, a botrány háttérrel!

Régiósként a mellettekben olyan együttesek pályájának bemutatása, mint a KORN, a HOUSE OF PAIN, a RUIIN DMC, a COLD EVERLAST, a PAPA ROACH, a STAINED, a CYPRESS HILL, a METHODS OF MAYHEM és EMINEM!

Megrendelhető:
 Belföldi postafutárúton (részárúval azok), az alábbi címen:
Rockinform, 3523 Miskolc, Pf.: 58.
Ára: 2.240,- Ft.
 (Postaköltséget nem számolunk föl!)

Megjelenés augusztus utolsó hetében
Figyelem! Az első kiadás megrendelésekor az előzetes kiadásokat sorozatunk ki. Felvétel (kényv) a 2001. május 15-én Limp Bizkit koncertjéről valósít az ott tartott interjúval (ez letehető CD-n is)

Mediatámogatók:
 POPCORN, Shock!, WANO, METAL HAMMER

A kiadványt kizárólag a Libri Könyvkereskedelmi Kft. értékesíti.

Könyvtárak: Libri Mammert Könyvtár III. Bp. Margit körút 87-89., Libri Árkád Könyvtár III. Bp. Órs vezér tere 25. I. em. Árkád üzletház, Libri Könyvtár VII. Bp. Néki út 17.

Általános könyvesboltok: Sötét Könyvesbolt V. Bp. Váci u. 22., Corvina Könyvesbolt V. Bp. Kossuth Lajos u. 4., Múzeum Könyvesbolt V. Bp. Múzeum krt. 39., Keleti Könyvtár VII. Bp. Baross tér 22., Familia Könyvesbolt XI. Bp. Kosztolányi Dezsi tér 4., Borók Béla Könyvesbolt XI. Bp. Borók Béla út 25., Örkény István Könyvesbolt XIII. Bp. Szt. István krt. 16.

Székkönyvesboltok: Eötvös Loránd Könyvesbolt V. Bp. Kecskeméti u. 2., Egyetemi Könyvesbolt V. Bp. Kossuth Lu.18., Művelődési Könyvesbolt V. Bp. Vécsey u. 5., Erkel Ferenc Könyvesbolt VII. Bp. Úrszobor krt. 52., Somfai Könyvesbolt VIII. Bp. Baross u. 21.

Üzletközpontok: Hírös Könyvesbolt III. Bp. Hírös tér 5-9. Hírös Üzletközpont, Westend Könyvesbolt VI. Bp. Váci út 1-3., Duna Plaza Könyvesbolt XIII. Bp. Váci út 178., Árkád Könyvesbolt XIV. Bp. Órs vezér tere. 25. Aluljárászat, Sugár Könyvesbolt XIV. Bp. Órs vezér tere Sugár Üzletközpont, Pólos Center Könyvesbolt XV. Bp. Szentmihályi út 131., Europa Könyvesbolt XIX. Bp. Üllői út 201., Csepel Plaza Könyvesbolt XXI. Bp. I. Rákóczi tere ut. 154-170., Csopanna Könyvesbolt XXII. Bp. Negytréti út 27-15.

Árúházi könyvesboltok: Centrum Újpest Árúháza IV. Bp. István u.10., Skála Metro Árúháza VI. Bp. Nyugati tér 1-2., Centrum Corvin Árúháza VIII. Bp. Blaha Lajos tér 1-2., Skála Buda Árúháza XI. Bp. Október 23-a u. 6-10., Centrum Képes Árúháza XII. Bp. Kossuth tér. 4-5.

Libri könyvesboltok vidéken: Pólos Róna Könyvesbolt Kecskemét, Dunahévízi út 1.

Árúházi könyvesboltok vidéken: Skála Gyöngyös Árúháza Gyöngyös, Kőkány u. 21-25., Centrum Eger Árúháza Eger, Dobb tér 1/A, Centrum Miskolc Árúháza Miskolc, Széchenyi u. 111., Centrum Debrecen Árúháza Debrecen, Piac u. 34-36., Skála Nyíregyháza Árúháza Nyíregyháza, Zrínyi L. u. 4-6., Centrum Szolnok Árúháza Szolnok, Sárosvai krt. 2., Centrum Kecskemét Árúháza Kecskemét, Nagyvárosi út. 2, Centrum Szeged Árúháza Szeged, Tisza Lajos krt. 49., Skála Komárom Árúháza Pécs, Kossuth Lajos tér. 5., Skála Fehérvár Árúháza Székesfehérvár, Rákóczi u. 3., Centrum Veszprém Árúháza Veszprém, Kossuth u. 8., Skála Aradon Árúháza Gyök. Arany János u. 11.

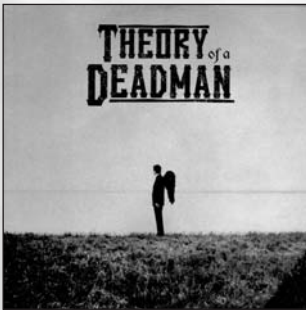
Információ: 2009.06.12. 2019.06.05.05

azonban mégis csak a kanadai Kittie-hez állnak, igaz kevésbé extrémek. Főleg, hogy a punkos riffektől sem zárkóznak el, a Hole-os befolyásoltságról nem is szólva. Gyerekek, ez még mindig kevés!
 Internetes bébicsősz-keresés = <http://www.sugarcomaonline.com>

45'57"

Bánfalvigenkorai

Theory Of A Deadman: Theory Of A Deadman

Roadrunner/Record Express

A Theory Of A Deadman énekes/gitáros, Tyler Connolly nem panaszkodhat arra, hogy rosszul alakulnak zenekara dolgai. Kanadai kvartettünk azonos című debütáló CD-jét ugyanis az a 604 Records vállalta be, amelyet a Nickelback frontembere Chad Kroeger, illetőleg a zenei mogul, Jonathan Simkin alapítottak. Nem véletlen a kapcsolat Kroegerrel: a "Spider-Man" filmzenéhez készített világslágerében, a "Hero"-ban Connolly pengette a hathúrost, mellesleg már a "Hero" kislemezének B oldalára is felkerült a Theory Of A Deadman "Invisible Man" tétele. Magyarul a világsztár Chad kiemelte pájtásait, elvállalta albumuk tárproduceri feladatait, besegített a dalszerzésbe és a szövegírásba, és faragott egy kis Nickelbacket a Theory-ból. Nem hangzik túl szépen, de ez az igazság. Ha csak a nyers CD-t kaptam volna kézhez, azonnal rámondom: ez Nickelback! Vagyis újra csak azzal a fajta ismerős, gitárközpontú, harmóniában gazdag poszt-grunge hangzással próbálják kiszúrni a szemünket, ami egészen jónak tűnne, ha nem mutatta volna már ezt be előttünk a Nickelback. Annyit azért megjegyezhetünk, miszerint a Theory muzsikájára ezenfelül erősen rányomja a bélyegét Connolly két fő zenei hatása: a klasszikus rock legendák (mint a Led Zeppelin meg a The Doors), továbbá a Seattle-i hangzás (olyanokkal, mint a Nirvana és a Pearl Jam). Nyugodtan hívhatjuk modern riff-rocknak, amit művelnek, és díjazhatjuk azt is benne, hogy sem az agresszivitásban, sem az érzelmekben nem szenvednek hiányt. És bár jók, de van náluk egy jobb Nagy Testvér is.

Internetes Família Kft.-zés = <http://www.theoryofadeadman.com>

36'43"

Bánfalvismerős

Corruption: Pussyworld

Metal Mind

Ahhoz képest, hogy lengyelek, nem is olyan rosszak - szóval meg bennünk akaratlanul is az előítélet. Talán azért, mert kevés jó metal csapat jön abból az irányból. A Corruption

viszont akár le is tagadhatná származását, és névlegesen felvehetnék az angol vagy svéd állampolgárságot. Persze tizenegy év alatt (hiszen 1991-ben alakultak) el is juthattak ideig.

Az sem mindennapos, hogy a kvintett a stoner rock mellett kötelezte el magát, s legjobb képességük szerint mindent el is követnek, hogy ne szólhassunk rájuk egy rossz szó t

tion.rockmetal.art.pl

60'37"

Bánfalvigyekvő

Alex: Nem nyugszom Epic/Sony

Alexnek megjött az esze! Ezen oldalakon feltehetőleg ismeretlenül cseng a neve, de ha

úgy emlegetjük, mint Magyarország egykori elsőszámú fiúcsapatának, a V.I.P.-nek a volt tagját (a "Rakoncátlan" tesók mellett), már biztosan többen kapnak a fejükhöz. Nos, Alex megvilágosodott, szólókarrier-

Murderdolls: Beyond The Valley Of The Murderdolls Roadrunner/Record Express

mondani, kikkel állítható párhuzamba a Murderdolls munkássága, de egy biztos: Alice Cooper, a Mötley Crüe, a Misfits, a The Ramones, Marilyn Manson, vagy a Twisted Sister semmiképpen sem maradhatnak ki a felsorolásból. Mindennek tetejébe Joey dobolása inkább emlékeztet Dave Lombardo tempós technikájára, Wednesday hangjában pedig ott bujkálnak az Alice Cooper-es és Kiss-es elemek.

Ez azonban mind semmi, hiszen nem elég, hogy hangosak, nyersek, agresszívek és frissek, a csapat még rátesz a sokkolásra egy lapáttal komikusan szadista, véres dalszövegeivel, amiket főleg olyan horrorfilmek inspiráltak, mint például a "Péntek 13", vagy az "Élő halottak éjszakája". Birja még valaki idegeket? Gyilkos!

Internetes babagyilkolászás = <http://www.murderdolls.com>

sem. Az

46'29"

Bánfalvijedős

azonban elkerülhetetlen, hogy a "Happily Wasted" kapcsán ne ragasszuk rájuk a "lengyel Kyuss" címkét. Persze ezután rögtön meg is cáfolják állításunkat a húzós, erősen Spiritual Beggars-os ízü "Far From Die Young"-gal. Az ének viszont egyénibb, talán még az Alice In Chains-es Layne Staley is hatott Rufusra. Nyers, riffelős irományok (pl. "Hear Licentious Whispering") éppúgy akadnak ezen a lemezen, mint elszállós, kissé pszichedelikus, hippis felhangú darabok, s a Black Sabbath sem úszhatta meg: feldolgozásra került a "Paranoid", az eredetitől sokkal súlyosabban. Nem rosszak, de hiányzik belőlük az a bizonyos plusz.

Internetes kóbunkozás = <http://corrup>

be kezdett, és "bekeményített". Ez annyit jelent, hogy a korábbi munkáinál egy kiforrottabb, rockosabb anyagot hozott össze, amelyben az élő hangszerek játsszák a főszerepet. Alapjában véve laza, feelings pop-rocknak nevezhetnénk az Alex által elképzelt irányvonalat, amiből nem hiányoznak a funky-s, olykor soulós témák sem. Valamiért folyton a szépreményű Upl-ot, meg az Erdélyi András vezette Love-ot juttatják eszembe szerzeményei, néha pedig becsúszik egy kis Lenny Kravitz-es hatás (például a sokszínű "Hírnév kell?"-ben) is.

Természetesen a lendületes, energikusabb dalok mellől (tényleg jó a klipese "Túl szép") nem hiányozhatnak az érzékenyebb lírák sem ("Néha a jó is csak fáj" vagy "Bü-

csúdál"), feldolgozás gyanánt pedig beérhetjük Banderas nagy slágerének, a "This Is Your Life"-nak - Gallusz Nikolettal duettben előadott - átiratával, a "Te éled át"-tal. Illetve nagy lehetőségek rejlenek még "Az álmaim soha nem adom fel" című tételben, amelyből akár Alex következő nagy slágere is válhatna.

A szinte teljes egészében Alex elképzelései szerint készült CD-n egyébként scratch-ével több helyen is felbukkan a lekörözhetetlen DJ Quick, basszusgitárjával Papp Szabolcs (na ugye, hogy nem véletlen az Upl-os hasonlatosság!), és nem utolsósorban Póka Egon tanár úr. Kérem!
 Internetes kikupálódás = <http://www.sonymusic.hu>

52'54"

Bánfalvigényes

Without Face: Astronomicon Earache/Elitist

Egy újabb magyar zenekarnak sikerült külföldi szerződéshez jutnia! Nem tudok mást mondani, csak azt, hogy megérdemelte a veszprémi Without Face, mert annyira kitartóan próbálkoztak be külföldre. Talán vannak olyanok, akik emlékeznek arra, hogy először az amerikai Dark Symphonies Records igazolta le büszkeségeinket, aztán idén januárban megkereste őket az angol Earache kiadó új labeljének, az Elitist Recordsnak a vezetője, s ennek a felkérésnek Andrásék képtelenek voltak ellenállni. De jól is tetek!

A Without Face mindig is híres volt arról, hogy milyen remek érzékkel képesek összedolgozni a különféle zenei stílusokat, s ennek megfelelően az "Astronomicon"-on is kellemes elegyet kapjuk a gótikus, progresszív, doomos, dallamos death-est, illetve a thrash-es hatásoknak, mellesleg ezek az elemek többnyire egy-egy atmoszférikus, sőtét szerzeményen belül is váltakoznak. Nehéz eldönteni, hogy melyik műfajé a vezető szerep, mert az arányok nagyjából egyenlően oszlanak meg, de azért minden bizonnyal a gótikus és prog-témák játszhatnának döntőt. Játsszanak is. Elmennek a Dream Theater, a Nightwish, a The Gathering felé, belépnek a képhe a szimfonikus hatások, Juliette klasszikusan képzett ének dallamai, a gyönyörű billentyűs és zongorás betétek, és elmerülünk a szomorúság melankóliában. Amíg engedik persze, mert a Without Face számai annyira komplexek, változatosak, hogy bár az egyik percben még elringatnak, a következőben

Lemez telenítés

Trottel Stereodream Experience: A Trottel Stereodream Experience Trottel Records

A nyolcvanas évek végén készült első Trottel-album borítójáról lehagyták a zenekar tagjainak nevét. Ennyi rizikóval állíthatom, hogy nem készült eddig Trottel-lemez azonos összetételű zenésztszábbal, ami egy lehetséges magyarázata annak, hogy mindegyik lemez logikus lépés a másik után, viszont a folyamat kezdeti, vagy akár közbűlő állomásait sem igazán érdemes a jelenlegihez hasonlítani. Ez az album szinte csak a tavalyelőtti "Fluid"-dal rokonítható.

A "hangszerpark" vonatkozásában teljes mértékben, egyébként pedig csak részben. A "Fluid" gárdájából ugyanis csak a kétős Trottel-tag, Rupasov és Kaktusz maradt meg. Csatlakozott hozzájuk a Kárpát Möbiusz technikás dobosa, Csik Pisti (szinte hihetetlen, ahogyan a relatív egyszerű ritmusképleteket cifrázni tudja), valamint a megboldogult Sandwich-ből Todd Wilson, aki a Trottelbe hegedűt hozott magával, és az ének minőségéért is ő felel. A magyar szívvű amerikai-chokeke-portugál fiú (a szó szoros értelmében is) új szintet hozott a zenekarba: az etno ezúttal nem a magyar folklór képződik, hanem a belőle kiszakadt indián kiáltások, valamint a nigériai hausza törzs nyelvén előadott ének jelenti azt.

Rádásul, aki az agyament lemez cím után a klinikai eset határát súroló dózisban sejt pszichedelit, nyert! A kvázi konceptlemez egy képzeltbeli utazásról szól... A muzsika pörög persze, mint valami révült indián varázsló, és hűz is, a hajamnál fogva. A Trottel-féle új "elektro-tribal-etno-space-rock mix" kóktel letaglóz rendezen.

Csak az a néhány szint-hang nem lenne, amelyek a fogorvosi rendelőből kiszűrődő zajokra emlékeztetnek, mégis azt mondom, hogy isten övön meg minket attól, hogy Kaktusz megtanuljon "rendesen" játszani a már nem is anynyira új hangszerén, ha gitározni már csak "ünnepnapokon" hajlandó!

43'03"

olasz

Raul Malo: Today BMG

A Grammy-díjas Maverick zenekar énekes/vezetője jelentős fáziskésésben van. Az '50-es/'60-as évek derekán, dél-amerikában futottak olyan énekegyüttesek, amelyek a ritmus- és dallamgazdag zene - mambo, sasa, cha-cha-cha - mellé intelligensen, hangjuk adottságait maximálisan kihasználva adták elő szórakoztató dalaikat, néha még az Ole, Ole vagy a Gauntanamera meg-hökentő feldolgozása is becsúszott programjukba. Ezekhez képest semmi forradalmat nem mutat fel a fickó, mindössze a ko-

rábban hallottakat helyezte mai köntösbe, bár az összkép kissé furcsa lett, mivel az ő hangfekvése a rock and roll király, Elvis Presley-ére nagyon hasonlít, és ez nehezen fér össze a tengerparti dallamokkal. Miért vezetnél Trabandt, ha akad a garázsban egy Jaguar is?

47'32"

-norbitam

White Skull: The Dark Age Frontiers/HMP

Meglepő módon az AOR zenék fő kiadójánál, a Frontiersnél jelent meg az olasz szimfonikus power metal csapat, a White Skull új lemeze. Lehet erre az a magyarázat, hogy az évek óta kitartóan küzdő csapat, ha nem is ad el százazreket lemezeiből, a mércét mindig magasra teszi, munkái színvonalasak. Így van ez az új lemezzel is.

A legnagyobb változás a csapat életében az énekesi poszton történt csere jelenti. A Federica De Boni helyére került Gustavo Gabano
Most éppen a rekedt, dü-

Inquisition, Devil's Woman), és a kíméletesebb dallamosabb dalok (A New Handbook, Sentence Of Death) mellett kiemelkedő a hangulatos Maid Of Orleans és a kicsit progresszíven megszagott The Edict. A New Sin stúdióban rögzített lemez tökéletes megvalósítása a csapat által képviselt stílus soundjának. A 'The Dark Age' szépen, tisztán, erőteljesen és dinamikus szól vastag gitárokkal, mélyen dohogó dobbal és basszussal, illetve csilingelő szintikkel.

Nem váltja meg a világot a White Skull, ám új lemeze ismét egy színvonalas alkotás, üde színlőltja a tömeggyártás miatt egyre inkább elszürkülő szimfo-power színtérnek.

52'19"

Greg

Action: A fehér és a Zöld Hungaroton

Voltak már szutykos motoros rockerek, szabad szájú gettótöltelékek, pinavadász gengszterek, meg indusztrializált csatornapatkányok.

Most éppen a ló-

Stevie Salas: Shapeshifter - The Fall And Rise Of Stevie No Wonder Surfdog/Sony

Évek óta rajta tartom a szemem, de nem hittem volna, hogy valaha is kiadásra kerül itthon Stevie Salas valamelyik albuma. A gitáros, énekes, dalszerző, producer srác egy valódi tehetség. Anyja mexikói, apja indián, ő maga San Diego-ban született, de csak Los Angelesbe költözve tört be a zenei világba, amikor találkozott mentorával, a "funk nagyapjaként" emlegetett, George Clintonnal. A következő lépcsőfok Salas Bootsy Collins-szal való együttműködése volt, s azóta hősünk olyan jelentős előadókkal dolgozott együtt, mint Bill Laswell, Sass Jordan, Rod Stewart, Terence Trent D'Arby, Don Was, Jeff Healey, a Shakespears Sister, vagy Buddy Miles.

Stevie szólóalbumain mindig is sikeresen keverte a funkot, a punkot, a blues, a R&B-t, a hard rockot, a pszichedelit és a hardcore elemeket a zenéjében, de nem idegenkedik a rock 'n' rolltól, a raptól, a soultól, vagy az elektronikus megoldásoktól sem. Ennek megfelelően a Stevie Wonderrel incselkedő, legfrissebb művén is összegyúr bármit. Indít a "Kickback"-kel, amiben éppúgy benne vannak a pattogós hiphop ütemek, a scratch, a nyers riffek, egy szép wah wah szóló, és hatalmas a refrénje. Egyszerűlvé kezdésnek bizonyul. Akárcsak az agresszíval teli "Punkass Bitch" folytatása, rapes stílusú énektémáival, meg az ehhez illeszkedő funky-s, '70-es évekbeli diszkó zenéjével. Ezek után a "Body Slamm 2001 (Big Brother Bootsy Mix)"-sze egy totálisan funky-s, groove-os tétel a Parliament/P Funk/Funkadelic mintájára, míg az "A Dedication To You"-ból akár a 2002-es esztendő "Bohemian Rhapsody"-ja is válhatna.

Rockosabb (de továbbra is funky-s) dalok sorakoznak a B oldalon (mert hogy a CD-t húrnyívönk a régi bakelit mintájára kettőszóttta), így a még inkább Lenny Kravitz-os stílusú "Crackstar", meg az abszolút gyilkos "Super Prime Mover". Kétség sem férhet hozzá, hogy Stevie sokat köszönhet a mai amerikai rap- és metalinvázióknak. De legalább annyit Jimi Hendrixnek, akit a Van Halenen keresztül fedezett fel. Salas mégis inkább a Cream örökségét akarja továbbvinni, olyan példaképei előtt is tisztelve, mint Frank Zappa vagy a Rolling Stones.

Internetes gitárterkergetés= <http://www.steviesalas.com>

hős, sok-

59'16"

szor agresszív stílust követi, mint elődje. A White Skull a tipikusan olasz szimfonikus megszólalást nem a megszokott gyors és himnikus speed metallal elegyíti, hanem egy sokkal feszesebb, karcsosabb, német típusú power metallal. Az eredmény most is egy tömény és erőteljes, sok kórossal támogatott büszke album, mely nincs hiányában sem a dallamoknak, sem az energiának. A 'The Dark Age' a kora közép-inkvizíciós törekvéseit dolgozza fel egy hangulatos power korong formájában. A végtelenig kiélezett, feszes tempók, a töményen (sokszor Grave Diggeresen) rifflő gitárok ereje keveredik a billentyűk magasztos hangulatával és Gustavo büszke dallamaival. A gyors, sópró témák (Grand

z o k ,

akik elveszik

azt, ami nekik kell.

Maradtak tehát ugyanazok, csak

egy kicsit másképpen. Annyiszor és annyi helyen leírták, elmondták már, zavar, hogy nekem is be kell állnom a sorba, de nem tehetek ellene semmit, le kell írnom: az Action magához tért. Viszakanyarodtak a klasszikusnak nevezhető első két albumuk irányvonalához, ahhoz a korszakhoz, amellyel a legnagyobb sikereket aratták. Mindezen törekvéseket egy mai (kalóz) köntösbe bújtatták, és ríogatják tovább a nagyérdeműt. Mocskosak, kéjencek, vagányak és lazák, mint régen. Zenéjükben újra benne van az a tipikus Action-ös feeling, ami legutóbbi két-három albumuk teteleiből hiányzott, gyilkosak és könyörtelen-

nek, ahogy illik. Nincsenek nagy meglepetések, de az album tele van ragadós, szennyes slágerekkel, felsorolhatnánk valamennyit, de legyen elég a "Mennyei manna", a "D.i.s.c.o.", vagy a "Tina" kiemelése. Utóbbi refrénje amúgy szintén kellemes, Action-ös emlékeket ébreszt bennünk "költőiségével": "Tina, Tina, Tina, Hey, Tina Tina Úh, Forró punci akarok. Tina, Tina, Tina Hey, Tina Tina Úh, Legalább tized, amit százszor kinyalok. Én..."

A zene továbbra is egyszerű, hatásos, de sokszínűbb, hiszen akadnak bluesosabb és rock 'n' roll-osabb elemek egyaránt, míg a már felemlgetett "Tina" egy valódi kis punkhimnusz. Szóval az Action újra a régi. Csibészek.

55'22"

Bánfalviking

Slav Simanic: Let It Go Frontiers/HMP

A jugoszláviai Smederevo-ban született Slav Simanic tizenkét évesen kezdett gitározni, és már az iskolában a klasszikus zenék felé fordult. A '90-es évek elején indította útjára instrumentális rock bandáját Bride néven, majd 1994-ben átköltözött Kanadába, és belevágott a tanításba a torontói New Conservatory of Music-ban. Azóta saját iskolája és stúdiója (Bride Music Studio) van.

Gitárhősünk 2000-ben hozta ki - többnyire instrumentális - első szólóalbumát, a "Water Of Life"-ot, mely tele volt keresztény témákkal, illetve a Bibliából vett dialógusokkal. Zeneileg intenzív, "agresszív" hard rock/metallal szolgált, s ehhez mérten a "Let It Go"-t is hasonló törekvésekkel folytatja, hiszen a precíz játék mellett a dinamika sem hiányzik a számközből. A gitárorientált, dallamos hard rock muzsikán belül azonban szinte majd minden irányba elmozdul. Akadnak laza, feelinges, hard rockos irományai ("Holy, Holy, Holy...", "Can't Stop On A Dime", vagy "You"), hűzósabb, klasszikusabb heavy rockos darabjai ("Let It Go"), lírai tételek ("People Say" és "Promise Land"), valamint ne feledjük a neo-klasszikus akusztikus felvezetés után egy tradicionális heavy metalba forduló "I'm Going Up Higher"-t se!

A "Let It Go"-n tíz énekes dal szerepel (a frontember az ex-Talas, 24K-s Phil Naro), s érdekeséggé tette jegyzendő meg, hogy a basszusgitáros (Zsolt Henczely) kint ragadt hazánk fia.

Internetes gitárnyűvés= <http://www.frontiers.it>

58'11"

Bánfalvirtuóz

Scanner: Scantropolis Massacre/HMP

A német underground egyik élő legendája a Scanner. Rajongótáboruk otthon és külföldön egyaránt kitartó és lelkes. Annak idején a semmiből indultak, mára pedig az egyik legtermékenyebb kiadó szárnyai alá kerültek.

Minden adott volt, hogy végre megtörténjen a nagy áttörés. Ám ez még várat magára. A '86-os debüt lemezik, a csodálatos, 'Hypertrace' és az azt követő '89-es, korrek kis speed korong, a 'Terminal Earth' után, a metal zenék háttérbe szorulásával ők is eltűntek a színről egy időre. De csak annyira, hogy 1995-ben a kor követelményeinek megfelelően egy progresszivebb és hangulatosabb lemezzel a 'Mental Reservation'-nel térjenek vissza. Ezután a '98-as Ball Of The Damned' következett, mely megtartva az új stílus legfőbb jezeit kissé visszakanyarodott a hőskorba. Ez a korszak nevezhető eddigi pályafutásuk csúcának. Fájó szívvel írrom le, de első botlásuk az új album, a 'Scantropolis'. Eddig minden hűzűs, és minden újítás bejött a bandának, ám most kissé melléfogtak. Egyrészt akkor, amikor követve a trendet, a Nightwish, a Gathering és más, hasonlóan női énekkel operáló bandák sikerén felbuzdulva ők is énekest cseréltek. A hölgy (nevet info hiányában nem tudok) nem igazán tudja fel az albumot. Hangi adottságai nem rosszak, ám nem igazán változatos a stílusa, ráadásul kiejtése is bántó kissé. H a n g j a nem túl képzett, ám ez a nyereség sem ad igazi karaktert. A másik hiába az, hogy egysíkúvá vált a muzsika azáltal, hogy nincsenek izgalmas tempó és hangulatváltások. Rengeteg hangszer megszólal ugyan, ám ez nem egyenlíti ki azt a negatív számlát, amit a lassan hömpölygő, terjengetős dalok hagynak maguk után. Ugyanis egytől egyig ilyen mind a tíz. A sound is lehetne jobb, pláne ha azt vesszük alapul, hogy nem egy kezdő bandáról van szó. Ehhez a hangszerarzenálhoz egy sokkal élésebb, tisztább és teltebb hangzás illett volna.

Kissé megkopott és unalmas a Scanner új lemeze, bár én már hallottam olyan véleményt is, hogy a stílus egyik legjobb albumáról van szó. Sanyi, nem vagy te egy kissé elfogult? Kizárólag fanatikuskoknak!

48'43" Greg

Majesty:
Sword And Sorcery
Massacre/HMP

Jóval a lemez megjelenése előtt úgy harangozták be a Majesty új lemezét, hogy Németország egyenes válasza a Manowar-ra. Sokszor hallottunk már ilyen kijelentéseket, ám nem gondoltam, hogy most ez teljes mértékben igaz lesz. Pedig az.

Mind a borítót, mind a zenét, mind a szövegeket tekintve azt kell, hogy mondjam a germán srácok jó tanítványai Joey DeMaio-nak és zenekarának. Elég csak a címetek megfigyelni: Fields Of War, Heavy Metal, Epic

War... Régi időket idéző megszólalás, himnikus, öklörázós refrének, közérthető szintiszta heavy metal riffekből felépülő harci dalok sorjájának a lemezen. Mindezek mellé olyan vérepszítő és magasztos dal-

s z ö v e -

Sepultura:
Under A Pale Grey Sky
Roadrunner/Record Express

A Sao Paulo-i olasz nagykövetségen dolgozó Cavalera úr fia, apja korai halála után, tizenhárom évesen otthagya az iskolát, és két évvel később zenekart hozott létre Sepultura névvel. Tizenöt esztendőttől áldozott életéből a csapatra, melyből a szóban forgó koncertet követően, botrányos körülmények közt távozott a "brazil Ozzy". Az Under A Pale Grey Sky-on a társaival együtt töltött évek, tökéletes keresztmetszetét, valamennyi jelentős, a Discharge és a Slayer dűvad tempójában fogad dalukat (a legtöbb szerzemény a Chaos A.D.-ről hangzik fel) és pár feldolgozást (Policia, We Gotta Know, Gene Machine/Don't

Bother Me, Cornucopia, Monologo Ao Pe Do Ouido) találunk. Egyébiránt ez a fellépésük a New Orleans-i Floodgate és a hardcoreban utazó Strife vendégszereplésével zajlott. A lemezverzióval sokkal gyorsabb, nyaktörő tempóban darálják le a baljós világképről áruklódó nótáikat, Max öblös hangja velóttrázóan brutális, a ritmusszekció halálos, de hogy az együttes színpadon gyilkos, és mindent elsöprő, arról kétszer mi is meggyőződhattunk a saját szemünkkel. Majd rasztáit (és pocakját) tovább növesztette a fickó, de politikai állásfoglalásáról, hovatartozásának kinyilatkoztatásáról és barátainak lemeze invitálásáról nem feledkezett meg Cavalera a Soulfly nevű bandájában sem.

55'47"; 52'28" -norbita

g e k , melyek a metal mindenható és összetartó erejéről, és a csatában történő hősi halálról szólnak. Több, mint klisé, igen. Több, mint kópia, igen. Csak két dolgot kell figyelembe venni. Egy: a lemez hangulatos, és bár nem nyújt semmi újat, igenis élvezhető. Kettő: ha más, Helloween, Running Wild vagy Iron Maiden kópia bandának bizalmat tudunk szavazni, akkor miért pont a Majesty lenne kivétel? Hallottunk már ettől sokkal rosszabb produciókat is. Véleményem szerint ezekre a szempontokra érdemes odafigyelni a pénzköltés előtt.

A stílus kedvelőinek, a fiatal "true" metal rajongóknak új csillaga született.

57'54" Greg

Messiah's Kiss:
Prayer For The Dying
SPV/Record Express

Egy meg nem értett zenekar volt a Repression 1986 és 1998 között. Saját költségükön kiadtak négy lemezt, ám akkor senki nem értékelte őket különösebben. Ám a Georg Kraft és Alexander Hitz által vezérelt csapat nem tudott sokáig beletörődni a sikertelenségbe. Tavaly felvették a Messiah's

Kiss nevet, és újra munkához láttak. Német létükre a brit metal részeseitik előnyben, és ehhez szükségük volt egy megfelelő torokra. Felkérték hát a kis Dio-nak is nevezett Mike Tirellit, a jelenleg csak vegetáló Holy

Mother frontembert, és munkához láttak. Az eredmény egy erőteljes duzzadó power metal korong a "Prayer For The Dying" lett. A stílus leginkább a Sinner által is képviselt angol vonal felé hűz. A legtöbb nóta a Judas

Priest '80-as éveibe kalauzolja el a hallgatót. A

tempósabb Light In

Black, Mortal Sin,

Pride And Glory és

a címadó, valami

mint a közép-

tempós máhla

Blood Sweat

And Tears, és

Reign Of Fire

mind a brit iskola

alappéldái. A Night

Comes Down talán

már nem csak a

címében megy

túlságosan közel a

Priesthez, ugyanúgy,

mint a Dream Evil

és a DIO-hoz. Persze ez utóbbi

nóta fekszik leginkább Mike

bácsiának. Azért a germán jelleg

is érződik a feszes, menetelés és

hinnikus dalban, a Thunderball-ban. A

lemez csúcspontja a több, mint hét perces

Blood Of The Kings. Bombasztikusán, keményen és töményen dübörög a lemez, tökéletesen illeszkedve a pengeéles power muzsikához.

Szintiszta brit fém némi germán hatással, és egy igazi power metal énekessel. Kell ennél több egy jó lemezhez? A Messiah's Kiss nem talált fel semmi újat, ám amiben életet lehet, az a hőskorra emlékeztető muzsika. Ez kötelező!

48'44" Greg

Meduza:
Now And Forever
Massacre/HMP

A svéd Stefan Berg egy nagyon tehetséges és technikus gitáros. Egyszer úgy gondolta, hogy még ő is hozzá tud tenni valamit a mostanában nagyon is népszerű, ám túlszűfolt dallamos power metal vonalhoz. Miután zenésztársakat kerített maga köré létrehozta a Meduza-t, és a Massacre-hez szerződött a debüt lemeze.

Ám a felvételekhez szüksége volt még egy énekesre. Átkopogtatott a szomszéd szobába és kölcsönkérte a Majestic frontembert, Apollo-t. Most már meg volt minden a felvételekhez, így bele is vágott. A sound jó, hi-

szen nem más, mint a Mercyful Fate-es Mike Wead kutyulta az anyagot, Andy LaRock-nál Los Angered-ben. A nóták is nagyon jók. Profi módon felépített, hol gyorsabban hasító, hol lassabban menetelő dalokról van szó. Rengeteg szintivel és gitárszóloval -virgával - telepakolt, kissé progresszív, melodikus metalról van szó nem kevés Malmsteen-es barokk hatással. Az egész produkció nagyon profi, ám sablonos és lélektelen. Nem elég a tehetség, ha valaki nem teszi bele szívet-lelkét a muzsikába. Márpedig a Meduza-nál ez az egyéniség is hiányzik, akármennyire profi a lemez. Ugyanúgy jártak, mint megannyi tehetséges csapat, pusztán a profin elpuffogtatott megoldásokkal akarták megváltani a világot. Nos, ez elsőre nem ment.

Nem akarom temetni a bandát, mert lehet még ebből valami, a 'Now And Forever' egy nagyon korrekt kis lemez, csak nem nyújt semmi újat, ezáltal unalmassá válik és beleolvad a dallamos, prog. power túlszűfolt világába. Csak elvakult fanatikuskoknak.

51'34" Greg

Baba Yaga:
Secret Combination
Fonó Records

Most vagy hiperaktívba ment át Bornai Tibor, vagy az utóbbi, jó félelvben egyszerre értek be az összes dolgai: KFT-lemez, szólóalbum, Ultramarin-projekt, ráadásul az orosz "boszorkány" feltámasztása. Csak győzze mindet életben tartani!

A jelekből, illetve a fesztiválköz programjából ítélve a Baba Yaga működtetésével egyelőre nincs gond, pedig nemzetközi "szintársulatról" van szó. Az ír Jamie Winchester szerencsénkre, kéznél van, ám az orosz népi együttesről bizonyára nem minden időpillanatban mondható el ugyanez.

Sokért nem adnám, ha az előzményekről is be tudnék számolni, mert ha az emlékezetem nem csal, vagy tíz évvel ezelőtt megjelent egy Baba Yaga-kazetta (szinte a korát megelőzve), amelynek a begyűjtését eléggé el nem ítéltető módon elmulasztottam. (A születésnapomra átmásolhatná valaki...)

Maradva a mostani "titkos kombinációját", annak kódja az én elméletem szerint a következő: orosz népdal-részletek villannak meg és kapnak fénytörést a popzene görbe tükrében. A dolog egyik folyamánya: magára vessen, aki ennek eredményét véresen komolyan veszi! A másik: vagy egészséges fintor látszik a virtuális görbe tükrében, vagy nem. Magyarán: a lemez színvonalja sajnos, nem egyenletes.

A nyitó, egyben címadó szerzemény például telitalálat! Orosz népdalt húzós countryba oltani, öcsényi fasza! Annyira, hogy emiatt már megéri beszerezni a CD-t! Később ugyan leül kissé a hangulat itt-ott, a feldolgozások (Stones, Beatles) viszont rendben vannak. A "Back In The USSR" már-már a veregyházi asszonyokórust idéző magasságokban szárnyal.

Mindenkinek ajánlom ezt az albumot, aki szereti a különlegességeket, viszont akinek nincs humorérzéke a zenéhez, az inkább máshol csemegézzen!

Lemez telenítés

Undertow:

UnitE

Silverdust Records

A nyolc éve küzdő német Undertow még mindig az underground színtér meghódításán fáradozik, és ennek eredményeként két éve már részt vehettek a 'The South Shall Rise Again' turnén a Crowbarral, az EyeHateGoddal, meg a Soilent Greenel, tavaly pedig a New York-i Pist.Onnal turnézhattak. Vagyis szép lassan építik fel a kariertjüket.

A lassú lép-

Honeymoon Suite:

Dreamland

Frontiers/HMP

A Frontiers kiadó egy újabb legendává növekedett társulat visszatérésében működik közre. A Honeymoon Suite egy szupersztár státuszba emelkedett kanadai hard rock banda volt Dél-Ontario-ból, amit 1982-ben indított útjára Johnnie Dee énekes és Derry Grehan gitáros. Azonos című bemutatkozó albumuk két év múlva jelent meg, ez alapjában véve vidámnak volt mondható, egy energikus, igazi partizós LP-nek számított. Aztán '86-ban érkezett a "The Big Prize", amely máig az egyik legjobb AOR produkció, egy klasszikus. Az 1988-as "Racing After Midnight"-ről egy rockosabb és súlyosabb hangzás köszönt vissza a Van Halen producer Ted Templemannak köszönhetően. Előterbe kerültek a gitárok, gyorsabbak lettek a dalok, s bár egy jó rock albumnak tűnt, mégis hi-

ányzott belőle a - társaság védjegyévé vált - fantázia, meg az erőteljes hangszerelés. Végül a nagydémütől a '91-es "Monsters Under The Bed"-del búcsúztak, de ez már nem volt annyira könnyű hallgatnivaló, mint korábbi lemezeik.

Azóta eltelt tíz év, s a Honeymoon Suite, a hajdani multiplatina lemezes dallamos rock mesterek újra összejöttek. Igaz az évek során több személyi változáson mentek keresztül, és csak a két alapító maradt meg az eredeti ötfős felállásból.

Mindenesetre otthonukban tavaly kihozták a "Lemon Tongue" stúdióalbumot, és csak reménykedni tudtunk, hogy ez majd egy friss indulást jelképez. Imáink meghallgattattak, s a Frontiers végre megjelentette Európában a "Dreamland"-et. Ennek szerzeményei közül néhány (pld. annak első kislemeze, az érzelmes "The Way I Do") szerepelt már a csak Kanadában kihozott "Lemon Tongue"-on, de a mostani album sokkal erőteljesebb,

sokkal inkább követi a Honeymoon Suite klasszikus tradícióit. Vagyis ez az anyag nem különbözik sokkal inkább követi a Honeymoon Suite klasszikus tradícióit. Vagyis ez az anyag nem különbözik nagyban attól, amit eddig csináltak, tipikus Honeymoon Suite: seggberűgős, arcbamászó hard/heavy rock zene, harapós gitár riffekkel, illetve nagyszerű énektémákkal. Egyrészt az lehet, hogy bemutatkozó albumuk, a 2000-

es "Harm On E" csak egy független kis cégnél jelenhetett meg, s nincs ez másképp a folytatással ("UnitE") sem. Ennél azért valamivel jobban is fel lehetne őket futtatni. Másrésztől a trió muzsikája se nem populáris, se nem első hallásra könnyedén befogadható. Ráadásul átlagon felülnek sem mondható, ahogy összekeverik thrash-es, hardcore-os, doomos hatásait. Bár az tény, hogy sikerül a saját útjukat követniük. Még akkor is, ha ez az út olykor találkozik mondjuk a Crowbaréval. Némileg azonban laposnak tűnnek szerzeményeik, legyen szó akár a "Code-X" gyors, thrash-es témájáról, a dallamosabb "Lowdown"-ról, esetleg a groove-os "Neo (M) Orph" középtempójáról. Ráadásul ügyüket még az sem képes megmenteni, hogy a gótikus színezetű, lassan hömpölygő "Slope"-ban az End Of Green-es Michael HuBurn, míg a durvább "Gone"-ban Kirk Windstein (Crowbar) vendégeskednek. Ennél feljebb aligha léphetnek.

Internetes Tool-lépés= <http://www.undertow.de>

47'54"

Bánfalvisszafogott

Kotipelto:

Waiting For The Dawn

Century Media/MusicDome

Korunk vezető metal bandájának, a Stratovariusnak második vezéregyénisége, a

Lemez

www.rockinform.hu

CD PINCE

Budapest, Erzsébet krt. 37.
Tel.: 351-9503
Nyitva: H-P: 10-18h, Sz: 10-13h

Már a neten is!
www.cdpince.hu

HASZNÁLT CD
ADÁS-VÉTEL

ÚJ CD-K
JÓ ÁRON

HASZNÁLT
CD-T ÉS LP-T
KP-ÉRT VESZÜNK!

frontember, Timo Kotipelto is úgy határo-

Black-Out

10 ÉVES JUBILEUMI NAGY KONCERT
ÉLŐ LEMEZ ÉS VIDEÓ FELVÉTEL

VENDÉGZENEKAR: MZ/X
SZTÁRVENDÉGEK:

ANDRICS LÁSZLÓ ÉS FEHÉRVÁRI ATTILA (BLACK-OUT) SZASZA (ACTION),
LUKÁCS LÁSZLÓ ÉS CSERESZNYÉ (TANKCSAPDA), JAMIE WINCHESTER
(CSIPA ÉS TIBI) (HOOLIGANS), PITYESZ, BARABÁS BÉLA (FRESHFABRIK)

2002. NOVEMBER 8.
21.00 ÓRÁTÓL A

WIGWAM
-BAN

DP
music

DARK ART TAHOE STÚDIÓ
BP. VI. KERÉK KRT. 35.
TEL.: 3-323-707

TEXU 06-30-30-999
TELEFONOS JEGYRENDELÉS

Jegyek kaphatók a Ticket Express jegyirodákban. Jegyrendelés telefonon: 06-30-30-999 Jegyrendelés a neten: www.tex.hu

zott kiadja eddig fel nem használt ötleteit egy album formájában. Nagy szerencsénkre

TRAFÓ CLUB
GÓDÓLLÓ
PALOTAKERT

04. - Péntek 21h **Penge**
Kalapa **pa** **cs**
06. - Vasárnap 17h **Enstand**
Fallen into Ashes
Paint The Town Red
Dark Day Dungeon
Throwdown
18 Visions
Converge

11. - Péntek 21h **Aebse**
supernatural
Dark Clouds

18. - Péntek 21h **Destiny**
EBULLIENS
NEWBORN

25. - Péntek 21h
Kispál és a Borz
+ MIND!

01. - Péntek 19h **November**
Numetal vs. Hardcore

WWW.TRAFOCLUB.HU

Mozgó hangszerboltunk

- több mint 10 millió Ft-os árukészlettel -
a megrendelő telefonhívásod után 1,24 perc/km idő
alatt a lakásod vagy a kedvenc kocsmád előtt
várja a Te és zenésztársaid rohamát!

Hívd:

06-20/388-13-66, 06-30/476-34-40, 06-60/370-639, 06-70/266-81-12

Fax: 06-96/261-946

E-mail: mobilmusic@freemail.hu

Megjelent a **BIKINI** gitárosának
első szólóalbuma!

DACZI ZSOLT ÉS BARÁTAI

MEGRENDELHETŐ A TAHI-STÚDIÓ
TELEFONSZÁMÁN: 06(30)421-4900

ROCKINFORM

AKCIO

Most rendelj! Megéri...

Lapunk folyamatosan előfizethető. Aki erre igényt tart, az postai feladóvényen küldjön annyiszor 350 Ft-ot, ahány hónapra előfizetni kíván! A vevény hátuljára, a "Közlemény" rovatba írjátok be, hogy melyik hónaptól kívánjátok a lapot előfizetni, és így küldjétek el postacímünkre: 3523 Miskolc, Pf. 58.!

Egy évre (10 szám) 3500 Ft

Félévre (5 szám) 1750 Ft

AKI 2002. DECEMBER 31-IG FIZET ELŐ, AZ A 2003-AS LAPSZÁMOKAT IS IDEI ÁRON KAPJA MEG!

A Rockinform korábbi számai korlátozott példányszámban még megrendelhetők! Aki postai utalványon feladja az általa kért újságok ellenértékét, az néhány napon belül - postafordultával - kézhez kapja a lapot (lapokat).

Címünk: Rockinform, 3523 Miskolc, Pf. 58..

A feladóvény hátulján jelöljétek a kért lap sorszámát az alábbi táblázat és címlapgyűjtemény szerint. Figyelem! Az 1-59. számig az árak egységesen 200 Ft-ra változtak, az évenkénti postai áremelkedések miatt. Az árak a mellékelt listán találhatóak!

AKIK EZEN AKCIÓ KERETÉBEN RENDELNEK KORÁBBI SZÁMOKAT, VAGY ELŐFIZETNEK, AZOK KÖZÖTT ROCKINFORM PÓLÓKAT SORSOLUNK KI!

Információ a 46/561-586-os vagy a 20/966-52-05-ös telefonszámokon kérhető.

E-mail: rockinform@rockinform.hu

rockinform@chello.hu

1. 1992. júliuselfogyott!	36. 1995. november200 Ft	71. 1999. május250 Ft
2. 1992. augusztuselfogyott!	37. 1995. dec.-1996. 1/2 jan. .200 Ft	72. 1999. jún.-1/2 júl.250 Ft
3. 1992. szeptemberelfogyott!	38. 1996. 1/2 jan.-febr.elfogyott	73. 1999. 1/2 júl.-aug.250 Ft
4. 1992. október200 Ft	39. 1996. március200 Ft	74. 1999. szeptember250 Ft
5. 1992. novemberelfogyott!	40. 1996. április200 Ft	75. 1999. október250 Ft
6. 1992. decemberelfogyott!	41. 1996. május200 Ft	76. 1999. november250 Ft
7. 1993. jan.-febr.elfogyott!	42. 1996. jún.-1/2 júl.200 Ft	77. 1999. dec.-2000. jan.250 Ft
8. 1993. márciuselfogyott!	43. 1996. 1/2 júl.-aug.200 Ft	78. 2000. február275 Ft
9. 1993. ápriliselfogyott!	44. 1996. szeptember200 Ft	79. 2000. március275 Ft
10. 1993. májuselfogyott!	45. 1996. október200 Ft	80. 2000. április275 Ft
11. 1993. júniuselfogyott!	46. 1996. november200 Ft	81. 2000. május275 Ft
12. 1993. júliuselfogyott!	47. 1996. dec.-1997. 1/2 jan. .200 Ft	82. 2000. jún.-1/2 júl.275 Ft
13. 1993. augusztuselfogyott!	48. 1997. 1/2 jan.-febr.200 Ft	83. 2000. 1/2 júl.-aug.275 Ft
14. 1993. szeptemberelfogyott!	49. 1997. március200 Ft	84. 2000. szeptember275 Ft
15. 1993. októberelfogyott!	50. 1997. április200 Ft	85. 2000. október275 Ft
16. 1993. november200 Ft	51. 1997. május200 Ft	86. 2000. november275 Ft
17. 1993. december200 Ft	52. 1997. jún.-1/2 júl.200 Ft	87. 2000. dec.-2001. jan.275 Ft
18. 1994. jan.-febr.200 Ft	53. 1997. 1/2 júl.-aug.200 Ft	88. 2001. február305 Ft
19. 1994. március200 Ft	54. 1997. szeptember200 Ft	89. 2001. március305 Ft
20. 1994. április200 Ft	55. 1997. október200 Ft	90. 2001. április305 Ft
21. 1994. május200 Ft	56. 1997. november200 Ft	91. 2001. május305 Ft
22. 1994. június200 Ft	57. 1997. dec.-1998. 1/2 jan. .200 Ft	92. 2001. jún.-1/2 júl.305 Ft
23. 1994. júl.-aug.200 Ft	58. 1998. 1/2 jan.-febr.200 Ft	93. 2001. 1/2 júl.-aug.305 Ft
24. 1994. szeptember200 Ft	59. 1998. március200 Ft	94. 2001. szeptember305 Ft
25. 1994. október200 Ft	60. 1998. április225 Ft	95. 2001. október305 Ft
26. 1994. november200 Ft	61. 1998. május225 Ft	96. 2001. november305 Ft
27. 1994. december200 Ft	62. 1998. jún.-1/2 júl.225 Ft	97. 2001. dec.-2002. jan.305 Ft
28. 1995. jan.-febr.200 Ft	63. 1998. 1/2 júl.-aug.225 Ft	98. 2002. február350 Ft
29. 1995. március200 Ft	64. 1998. szeptember225 Ft	99. 2002. március350 Ft
30. 1995. ápriliselfogyott	65. 1998. október225 Ft	100. 2002. április350 Ft
31. 1995. május200 Ft	66. 1998. november225 Ft	101. 2002. május350 Ft
32. 1995. jún.-1/2 júl.200 Ft	67. 1998. dec.-1999. jan.225 Ft	102. 2002. jún.-1/2 júl.350 Ft
33. 1995. 1/2 júl.-aug.200 Ft	68. 1999. február250 Ft	103. 2002. 1/2 júl.-aug.350 Ft
34. 1995. szeptember200 Ft	69. 1999. március250 Ft	104. 2002. szeptember350 Ft
35. 1995. október200 Ft	70. 1999. április250 Ft	105. 2002. október350 Ft

BLUESLEMEZ

Nemes Nagy Péter rovata

b e m u t a t ó

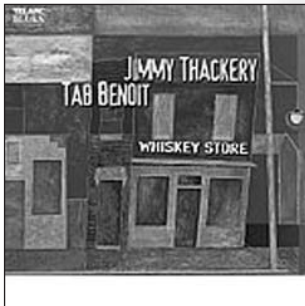
Ha a Karsay és Tsa cég nem lenne, bizisten bezárhatnám a boltot. Igaz, az ő kezükben van a pillanatnyilag legjobb két amerikai blues lemezkiadó, az Alligator és a Telarc import joga, de azért más márkák is forgalmaznak jelentős anyagokat. Ezek vagy nem jutnak el a hazai piacra, vagy valamilyen okból nem kerül el lapunk munkatársához, vagyis hozzám. Olyan lemezről pedig nincs sok értelme írni, amely nem kerül hazai forgalmazásba.

TAB BENOIT & JIMMY THACKERY:

Whiskey Store

Megjelent: 2002. szeptember 24., Telarc CD-83559, hazánkban forgalmazza Karsay és Tsa.

Címek: (1) I Ain't Broke, (2) Whiskey Store, (3) Away, Away Too Long, (4) Strange Things Happen, (5) Nice And Warm, (6) Leopard-Skin Pill-Box Hat, (7) Unknown Legend, (8) Bad Luck Blues, (9) Freddy's Combo, (10) The Last Time, (11) Bone Pickin'.

Közreműködők: Tab Benoit (ének, gitár), Jimmy Thackery ((ének, gitár), Charlie Musselwhite (szájharmos), Reese Wynans (zongora, B-3 orgona), Tommy Shannon (basszusgitár), Chris Layton (dob). Km.: Rani (ének a 7. számban).

Lejátszási idő: 52 perc 08 mp.

Lestek, mint Rozi a moziban, ugye? Mind Tab Benoit (ejtsd: ben-vá), mind Jimmy Thackery jelentkezett már ebben az évben albummal (ld. idén áprilisi 100., ill. júniusi 102. számunkat). Az előbbiről azt írtam, hogy napjaink egyik feltörekvő csillaga a bluesban. Erő és szenvedély fémjelzi Jimmy játékát és énekét - jellemeztem a másikat, akinek zenéjében feltűnnek a soul vonásai is. Ezúttal a két erő egyesült, ráadásul olyan kísérőkkel a háttérben, mint a legendás SRV egykori társai, a Double Trouble és Reese Wynans, valamint napjaink legjobb "fehér" szájharmosikása, Charlie Musselwhite. Ez már önmagában elegendő, hogy az év egyik legizgalmasabb albumának kiáltsam ki ezt a CD-t. Mellesleg a lemez pikantériája, hogy

egyszer Stevie és a Double Trouble volt előzenekara annak a Nighthawks-nak, melyben Thackery volt a szólógitáros. Ha a fülem nem csalt meg, akkor Musselwhite csak a 4. és 8. számban szerepel.

Tab és Jimmy műsorára vett Bob Dylan (6.), Neil Young (7.), valamint Jagger-Richards (10.) kompozíciókat is. Úgy látszik "Telarcék" utóbbiakat favorizálják, hisz az elmúlt havi számunkban bemutatott Joe Louis Walker lemezen is volt egy régi Stones-darab. Benoit elhozta első, tíz évvel ezelőtti albumának címadó darabját (Nice And Warm). Lendületes anyag, közel a roadhouse blueshoz, melyet még a címadó szám lassabb tempója sem tör meg.

Említést érdemel a lemezhorító, mely William M. Hasley 1949-ben készült End Of Town című alkotását vette magára. ****

W.C. CLARK: From Austin With Soul

Megjelent: 2002. április 23., Alligator AL 4884, hazánkban forgalmazza Karsay és Tsa.

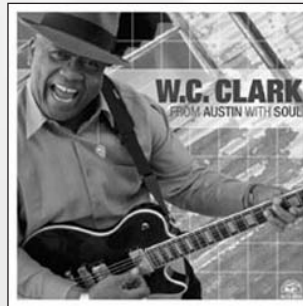
Címek: (1) Snatching It Back, (2) Midnight Hour Blues, (3) I've Been Searching, (4) Don't Mess Up A Good Thing, (5) How Long Is A Heartache Supposed To Last?, (6) Bitchy Men, (7) Let It Rain, (8) Got Me Where You Want Me, (9) Got To Find A Lover, (10) Get Out Of My Life, Woman, (11) I'm Gonna Disappear, (12) Real Live Livin' Hurtin' Man, (13) I Keep Hanging On.

Közreműködők: W.C. Clark (gitár, ének), Larry Fulcher (basszusgitár), Barry "Frosty" Smith (dob, ütőhangszerek), Derek O'Brien vagy Pat Boyack (ritmusgitár), Riley Osborne vagy Gray Gregson (billentyűs hangszer), Mike Cross (háttér vokál), Marcia Ball (ének és zongora a 4. számban), The Texas Horns Mark Kazanoff hangszere-lésével és szóloival.

Lejátszási idő: 47 perc 49 mp.

"The Godfather of Austin Blues" - csak így nevezik Clarkot, akinek hitvallása, hogy "Ha jól játszod a bluesot, az tisztítja a lelket". Csodálatos, gospel-ízű énekehang, remek gitárjáték, megfelelő visszafogottsággal. Volta-

képp ennél többet nincs is értelme írni erről a nagyszerű lemezről, amely Clark első kiadványa ennél a cégnél. Csak a rend kedvéért őt saját (6., 7., 9., 11. és 13.) mellett olyan kiválóságoktól átvett darabok, mint Clarence Carter (1.), Gatemouth Brown (2.), Bobby "Blue" Bland (8.), Albert King (10.), vagy Johnny Adams (12.). A márkatárral közösen előadott Don't Mess Up A Good Thing hab a tortán. Texasi blues, memphisi soul, másodsorban funk és főként kortárs blues - ennyi skatulyának.

W.C. Clark egyébként a Vaughan-fivérek (Jimmie és Stevie Ray) mentora, akik jászottak zenekaraiban. Később viszont W.C. állt be basszusgitárosként (!) SRV Triple Threat Revue nevű csapatába. Clark és a billentyűs Mike Kindred írták a Cold Shot című darabot Stevie részére. A '70-es évek végétől azonban saját zenekart vezetett The W.C. Clark Blues Revue néven. ****

JAY HOOKS: Red Line

Megjelent: 2002. augusztus, Proogue PRD 7137 2, hazánkban forgalmazza a MusicDome.

Címek: (1) Burnin' Up, (2) Last Stand, (3) Once Around The Moon, (4) Cold Natured Thang, (5) Strong Love, (6) Findin' My Way, (7) Wicked Wayward Son, (8) Across The Pond, (9) Lowlands, (10) Do Whatcha Gotta Do, (11) Half Hell & Half Voodoo, (12) Freedom.

Közreműködők: Jay Hooks (gitár, ének), Marie del Prete (basszusgitár), Jerry Gaskill (dob). Háttér vokálban közreműködik Bryan Jones és Norman "Buster" Pennington.

Lejátszási idő: 47 perc 15 mp.

Azt hiszem, ha nem élnék ilyen inséges időket, akkor ez a lemez "simán" a Lemeztelenítésbe ment volna. Az amerikai Mascot Music produkciót, amelyek zömében keményen gitárcentrikus zenék, Proogue márkánév alatt kerülnek európai forgalmazásra. Az én hitem szerint ezek nem igazán bluesok, inkább bluesalapú rockzenék, jobb esetben országúti bugik. (Kivételt egyértelműen a múlt hónapban bemutatott Dave Hole lemez kapcsán tennék, ami igazán fajtszta blues.)

Jay Hooks neve nem mondott semmit nekem, így a szűkszavú világháló közlésre kell hivatkoznom. A texasi Houston szülötte, és pátérija elektromos bluesgitárosaival verseng. Albert Collins és Billy Gibbons árnyékában kezdte pályáját, melyet befolyásolt SRV is. 1997-ben lépett szóló pályára Hooked Up című albumával.

Ez a lemez már egyértelműen továbblép a nagy elődökön, és inkább a rock irányába mutat. Lendületes, sodró ritmusú számok, Jay keze jár mint a motolla, karakteres az ének. Egyedül tán a 7. számmal pihent meg, ahol slide-ozott - akusztikus gitáron. Na, meg a 11-esnél lassult le: igazán itt éreztem a bluesot, némi "Red house-os" reminiscenciával. A záró darab pedig egyenesen Hendrixről, főhajtás a Mester előtt. ****

Powerstate Budapest, 1142 Erzsébet királyné útja 68. Tel: 223-1769, Tel./Fax: 273-1145 www.powerstate.hu E-mail: info@powerstate.hu

Powerstate Powerstate Gitár fejek PG-100, 100 W 65 000.- PGT-100, 100 W 79 000.- ÚJDONSÁG !!! PGT-200, 200 W 95 000.-	Powerstate Csüves gitár fejek Classic-503 50 W, 120 000.- 60 W, 130 000.-	Powerstate Basszus fejek PB-100, 100 W 65 000.- PB-160, 160 W 79 000.- PBT-160, 160 W 89 000.-
Powerstate Gitár kombók PGT-30, 30 W 56 000.- PGT-50, 50 W 75 000.- PG-100, 100 W 108 000.- PGT-100, 100 W 120 000.-	Powerstate Basszus kombók PB-60, 60 W 75 000.- PB-100-12, 100 W 91 000.- PB-100, 100 W 108 000.- PB-160, 160 W 120 000.- PBT-160, 160 W 132 000.-	Powerstate ÚJDONSÁG !!! Classic-503 csüves gitár kombó (3 csatorna) 50 W 165 000.- 60 W 175 000.-

Fej és láda együttes vásárlása esetén 5% kedvezmény!
KÉRÉSRE ARTAJEKOZTATÓT POSTAZUNK!

PETER GABRIEL

▶ Az album címe UP (fent, felfelé), már jó nyolc évvel ezelőtt megszületett. Peter Gabriel elképzelése szerint a Föld különböző pontjain hömpölygő folyamokon - Khyber, Ganges, Mississippi - felkúldanén a kezdetleges formában meglévő dalokat, melyekből az ott élő népek elkészítik saját változatukat, majd azt visszajuttatva Gabrielnek, ő állítaná össze a végleges formájukat. Az ötlet hallatán Michael Stipe nevezte UP-nak a készülő művet. Mivel azóta többen is hasonló felirátú lemezeket készítettek, Gabriel a honlapján kérte ki barátai véleményét, hogy ezek után ragaszkodjon-e az eredeti elnevezéshez. A többség egyértelmű igennel válaszolt. Időközben felmerült az Up-Down változat is, ami a színpadon férfi/nő, város/vidék, valamint menny/pokol kettősségben jelenik meg, de végül maradt az egyszerűbb UP. Ez a szó mindenképp Gabriel személyes hangulatát tükrözi, pozitív töltést hordoz még akkor is, ha akadnak rajta nem igazán vidám témák. A szerző saját bevallása szerint éppen ez utóbbiak komponálásánál kellett megküzdnie saját magával, míg a komorabb tételek sokkal könnyebben születtek. Munkáját semmi sem hátráltatta, a mintegy százharminc témából kellett a legjobbakat kiválasztani és befejezni. Ha már ilyen hosszú ideig barkácsolt az albumon, honnan tudta, hogy végül is elkészült? - tudakolta a kérdező, ám a választól sem lett okosabb. Gabriel ugyanis bevallotta, a kíváncsiskodóknak mindig azt felelte, hogy szeptemberben készül el, csak éppen azt nem tette hozzá, hogy melyik évben. Mivel abban a szerencsés helyzetben van, hogy nem másoktól függ, valójában saját megérzésén múlik, hogy mikor nyilvánítja késznek az alkotást.

▶ A korábbi gyakorlatnak megfelelően az UP albumon is akadnak felvételek, amelyek egy korábbi lemezről maradtak le. Ezek közé tartozik a Sky Blue. Peter úgy fogalmazott, hogy bizonyos esetekben úgy érlelődnek a számok, mint gyümölcs a fán, azaz ha dallamukban, de még inkább ritmusukban beérnek, akkor olyan gyümölcsöshöz hasonlíthatnak, amelyek öszszenyomva édes levet eresztenek.

▶ A szövegírás időpontja változó. Bizonyos esetekben már a dal kezdeti időszakában elkészül, és segít kialakítani a zene érzelmi hangulatát, más esetben teljesen változó. Ilyenkor a szerzőnek el kell távolodnia a közösségtől, és ez tarthat fél napig, de akár tízig is. Ezt az időszakot vagy ágyban fekvé tölti, vagy beül a kormány mögé, mert számára az utazás a legmegfelelőbb időszak a szövegírásra.

▶ Munkamódszerét tekintve általában dél körül vonul zenészeivel a stúdióba, és ritkán fejezi be a napot éjfél előtt. Napjaink számítógépes lehetősége teljesen átalakította a felvétel módszereit, megkönnyítette a zeneszerzést. Évtizedekkel ezelőtt az ember csak annyit adhatott ki magából, amennyi tudást addig összegyűjtött, most viszont az számít, amit ki tud gondolni. A felvételek készítése tehát a korábbi fizikális módszerektől az ötletek irányába mozdult el. Már nem csak a megfizetett muzsikusokkal számolhat az alkotó, hanem a kialakítható számtalan megszólalási fajtával is.

▶ Gabriel saját Real World Studioja nem csak pénzkímélő lehetőséget biztosít tulajdonosának, hanem azt is, hogy a legkülönfélébb zenéket tökéletes megszólalásban hallgathassa, és azokról kiválaszthassa magának azokat a személyeket, akiknek játéka megragadta. Így kerül Gabriel a zene és a zenészek közé.

▶ A munkát Szenegálban kezdték Youssou zenészeivel, hiszen a velük való együttműködés huzamosabb időre nyúlik vissza. A félkész dalokhoz mindnyájan hozzátehették az elképzeléseiket, ebből azonban mégsem az jött ki, amit Gabriel szeretett volna. Lassabban is ment minden mint Európában. Ekkor helyszínt váltottak és a forráság után felmentek a francia havasokba. A munkát itt is reggelente kezdték el, majd kimentek a hóba, este pedig újból visszatértek a stúdióba. Hogy zenekarral - állandó emberekkel -, vagy szólóban - vendégekkel - tud-e jobban dolgozni? Erre sincs egyértelmű receptje, de mindkét típusból a legjobb zenészekkel hozta össze a sors. Szerinte a jó együttműködés lényege, hogy a résztvevők is megtalálják a számításukat és kibonthassák elképzeléseiket. Az UP a szerző személyes kapcsolatai mellett, elsősorban a világ jelenségeinek megfigyelésével foglalkozik.

▶ A kérdések sorra veszik az albumon szereplő muzsikusokat - így David Rhodest, Danny Thompson - ezek Gabrielhez való viszonyát. Azon persze nem csodálkozhatunk, hogy válaszában szerinte egytől egyig nagyszerű, rendkívüli, csodálatos embereknek, zenészeknek tartja őket. Emeljünk ki közülük egyet: Peter Greent. Az egykoron legendás Fleetwood Mac gitárosról köztudott, hogy 1970-ben hátat fordított a "music business"-nek és csak majd évtized múltán kavardott vissza erre a területre. Nem sokkal később közzéadta. Gabriel felkérését azonban elfogadta, ráadásul nem hangadóként, hanem szerény vendégzenészként húzta meg magát a stúdiófelvételek során.

▶ Nem kevésbé érdekes kérdésnek bizonyult, hogy érzi-e saját hatását a jelenlegi zenékben. Peter csak annyit válaszolt, hogy helyell-közzel észreveszi, de nem akar Patti Smith öndicséretéhez csatlakozni, aki

Bő évtizeddel az utolsó új felvételeket tartalmazó album után Peter Gabriel ismét munkára jelentkezett. Ebből az alkalomból harmincöt kérdést tartalmazó rádióbeszélgetés készült a mesterrel, amelyből összeállítást készítettünk. Megjegyezzük, hogy lapzártáig csak egyetlen dalt - ám azt két változatban - tartalmazó maxi jutott el a Rockinform szerkesztőségbe, így saját véleményét nem fűzhetük a beszélgetéshez.

úgy a punkot, mint a modern zenét saját hatásának tudta be egyik nyilatkozatában. Ifjújában mindenkit érnek hatások, példaképeit eleinte csak utánozza, majd megpróbálja felülmúlni. Erről az útról ő sem próbál senkit lebeszélni, mert csak így tudja mindenki saját hangját megtalálni.

▶ Hogy sikerül-e a Secret World Live albumot élőben felülmúlnia, azal kapcsolatban nem bocsátkozott találgatásba. Továbbra is szereti a vizuális színpadképeket, a teatrális jelenetekhez azonban nem vonzódik, sokkal inkább a titokzatosságnak, a tartalmi mélységnek és az érzelmeknek kell uralnia a koncerteket.

▶ Az évek során megváltoztak a videókészítés módszerei is. Kezdetben nem voltak szabályok, így aztán bizonyos értelemben sokkal szabadabb volt, hiszen senki sem tudta, mi kell ahhoz, hogy jó videó készüljön. Ha elég érdekesnek, szórakoztatónak, vagy másokétől eltérőnek bizonyult, már bejött. Napjaink cinikusabb, anyagilag érdekeltőbb környezetében, már sokkal bonyolultabb olyan művészséget létrehozni - ha úgy tetszik, vizuálisan -, hogy annyiszor lejátsszák a médiában, hogy behozza a ráfordítás árát.

▶ Peter Gabriel a sorozatban megjelenő remaszterizált lemezei kapcsán ismét kapcsolatba kerül korábbi számaival, amelyekre ma már kritikusabban és tárgyilagosabban tekint. Amelyeknél elég mély volt a szel-

lemi és érzelmi megnyilvánulás, azok továbbra is kedvencei, a többi kihullik a rostán.

▶ Még egy sajátos világra kérdezett rá a riporter. Miben különbözik nála a saját lemez és egy felkérésre megírt filmzene készítése? Az alapvető különbség abban jelentkezik, hogy amikor a film számára ír egy dalt, azt a rendező oda vágja be, ahová akarja, ha viszont egy adott jelenetnek kérnek valamit, ahhoz a jelenet hangulatát is el kell kapni. Ezt követően a kérdező egyenként végigveszi az UP dalait.

▶ A Rockinform - mint jeleztük - egyedül a The Barry Williams Show-ról tud képet alkotni, és jelezni, hogy a Games Without Frontier dallam és hangzásvilágát követi egy kiséstálán túlzottan erős computer hangszerekkel. Érdeklődve várjuk a teljes anyagot.

Szakács Gábor

Hallgatás után

Érzések - gondolatok

Harmadik lemezét készíti a Guano Apes, amelyet ezúttal is nagy várakozás előz meg. A stúdiómunkálatok célegyenesében sikerült telefonvélre kapni a csapat gitárosát, aki készségesen próbálta meg csillapítani információéhségünket. Azzal azonban ő is tisztában volt, hogy az lesz az igazi, ha már a rajongók is hallhatják az Guano-tételeket...

Rockinform: Az új albummal kapcsolatban eddig csak néhány munkacím, mint pl. "Studes Frickel", "Trumpet", "Nice And Wet" ismeretes...

Henning Rümenapp: Még nem készült el az anyag, most fejeztük be a felvételeket, hátra van még a keverés és a többi utómunkálat. A tervek szerint a jövő hétre végzünk, így Németországban, Ausztriában és Svájcban ez év novemberében meg is jelenhet az új CD-nk. Európa többi részén pedig várhatóan februártól lesz kapható.

R.I. - Mi lesz a címe?

H.R. - Ez még nem dőlt el. Ha már kész lesz a borító is, akkor mondjuk majd ki a végső szót ebben a kérdésben.

R.I. - Kire bízátok a grafikai munkát?

H.R. - Friedel Muders-re, aki az előző két lemez borítóját is tervezte.

R.I. - A zenétek változott valamelyest?

H.R. - Talán annyiban, hogy még direkttebbek lettek a számaink, vérbeli, energikus rock dalokat követtünk el. A produceri munkálatokat is ennek szellemében végeztük, a cél az volt, hogy a számok hangulatához teljesen illeszkedő hangzást érjünk el. A pörgős témák mellett vannak melankolikus, lassabb tempójú szerzemények is, a változatosságra törekedtünk. Mindent egybevetve elégedettek vagyunk azzal, ami körvonalazódni látszik. Tegnap zajlott le az első nyilvános meghallgatás, amelyen újságírók is részt vettek, és örömmel tapasztaltuk, hogy általános tetszést arattak az új dalaink.

R.I. - Miről szólnak a szövegek?

H.R. - Sandra ezúttal is nagyon sok időt és energiát fordított ezek megírására. Ismét nagyon személyes témákat boncolgat, és nekem épp emiatt tetszenek. És azért is jónak tartom őket, mert mindenki megtalálhatja benne azokat a dolgokat, amelyeket a saját életére vonatkoztathat, azaz minden hallgató egy kicsit az őt körülvevő világra is ráismerhet bennük. Érzelemmel és energiával vannak telítve a sorai.

R.I. - Hány szerzemény kap helyet az új lemezen?

H.R. - Tizenötöt rögzítettünk, és ebből vélhetően tizenhárom kerül majd fel az albumra.

R.I. - Ki és mi alapján rostál?

H.R. - A munka kezdetekor eldöntöttük, hogy annyi dalt írunk amennyi csak az időnkéből futja, hogy legyen miből válogatnunk. Úgy éreztük, hogy tizenöt már jó kiindulási alap, mert a korábbi anyagainknál is kb. ennyi állt a rendelkezésünkre. A végső szelektálásban a zenekar tagjai mellett a producer, Fabio Trentini és a hangmérnök, Clemens Matznick is részt vesz majd. Lényegében így hatan dolgozunk ezen a korongon tavaly október óta, így evidens, hogy együtt döntünk ebben a

kérdésben. Emellett természetesen a managementünknek és a kiadónak is van beleszólása a dolgok menetébe...

R.I. - Már kész dalokkal érkeztetek a stúdióba?

H.R. - Sajnos nem, és úgy érzem, hogy ez hiba volt. Az itt írt számokkal nagyon sokat vacakoltunk, mindent többször is átrágtunk, rengeteg variációt kipróbáltunk, és ez elég sok időnkbe került. Ennek ellenére a végeredményre büszkék lehetünk. Nagyon várjuk már, hogy elérkezzen az igazi megmértetés pillanata, amikor a nagyközönség véleményével szembesülhetünk.

R.I. - Az utóbbi években komoly erőfeszítéseket tettetek annak érdekében, hogy meghódítsátok az amerikai piacot. Milyen sikerrel jártatok?

H.R. - Nem rossz kifejezés ez a "meghódítani"... Két USA-túrán vettünk részt, egyet a Creed és egyet a P.O.D. társaságában, ami már önmagában sikerként könyvelhető el. Elég jó lemezadásokat produkáltunk odaát, ám ennek ellenére úgy éreztük, hogy még nem sikerült megtalálnunk a legmegfelelőbb partnert a kinti terjesztéshez. Ezért nemrég fel is bontottuk a szerződésünket az amerikai lemezkiadókkal, és jelenleg új lehetőségek után kutatunk. Hogy korábban is tettük, most is elsősorban Európára koncentráltunk, hiszen innen indultunk, itt van az igazi rajongói bázisunk, és ha már az Öreg Kontinensen elértünk mindent, amit lehet, akkor lesz igazán érdemes a tengerentúlon próbálkozni.

R.I. - Annak ellenére, hogy a második albumotok, a 'Don't Give Me Names' megjelenése után azonnal a listák előkelő helyeire ugrott, és egy hét alatt be is aranyozódott, érzésem szerint mégsem volt olyan elsőprő erejű, mint a bemutatkozó (Proud Like A God), talán azért, mert egy kicsit összetettebb volt, mint elődje. Egyetértesz ezzel a megállapítással?

H.R. - Lehet, hogy igazad van. Minden lemez egy pillanatfelvételt arról, ahogy az adott időszakban érzünk, ahogy a világot látjuk. A második korong elkészítésekor volt bennünk bizonyos feszültség, igazából nem tudtuk, hogy milyen is lesz, már csak azért sem, mert sokkal kevesebb időnk volt rá, mint az első esetében. Nem jötték egyik pillanatról a másikra az ötletek, ezért elrejtőztünk Dániában egy rövid időre, majd ezt követően fogtunk ismét hozzá a dalszerzéshez. Hirtelen jött a siker és ettől egy kicsit elbizonytalanodtunk. Mindettől függetlenül úgy érzem, hogy jól nyomon követhető a fejlődési irány, amelyet követtünk. Remélem, hogy a harmadik esetében is ugyanez lesz a helyzet. Két és fél év telt el a 'Don't Give Me Names' megjelenése óta, a rajongóink is idősebbek lettek, mi is jobb muzsikuskok lettünk, emberileg is változtunk. Mindezek a természetes változás jelei.

R.I. - Most mennyire nehezedett rátok súlyként az első két album sikere?

H.R. - Szerintem ezúttal már egyszerűbb volt megbirkózni ezzel a problémával, mint korábban. Persze elég összetett dolog ez, mert a piac teltve van, számtalan angol és amerikai konkurens csapat van jelen, de a munkánk során tudatosan kizártunk magunkból mindent, ami ezzel kapcsolatos, mert az csak kétségeket keltett volna bennünk. Saját magunkra koncentráltunk, arra, hogy azon az úton haladjunk tovább, ami csak a miénk. Az volt a célunk, hogy egy nagyon jó Guano Apes lemezt készítsünk ezúttal is, mert csak így maradhatunk talpon...

R.I. - Csapatmunkában születtek a dalok?

H.R. - Egyértelműen! Sokat jamelünk együtt, és ha valakinek beugrik egy ötlet, akkor a többiek azonnal beszólnak hozzá, egymást inspiráljuk ezáltal. Sokszor előfordult már, hogy szinte pillanatok alatt összeállt egy dal - amit a későbbiekben természetesen még csiszoltunk -, ám volt olyan is, hogy hónapok kellettek a továbblépéshez.

R.I. - A lemezfelvételeket megszakítottátok néhány portugáliai és oroszországi fellépéssel. Ennek mi volt az oka?

H.R. - Mivel tavaly ősz óta dolgoztunk az új anyagon szükségünk volt egy kis szünetre, hogy friss levegőhöz jussunk. Erre a koncertezés látszott a legjobb megoldásnak, mert így ismét emberek között lehetünk, a színpad szabadságát érezhetjük. Kipróbáltuk, hogyan szól élőben néhány új szerzemény, eközben feltöltődtünk... Négy portugál és két orosz fellépésünk volt, és hál' Istennek mindenhol rengetegen voltak.

R.I. - A legtöbb zenekar életében a harmadik lemez meghatározó jelentőségű, egyfajta fordulópont. Nálatok ez most érkezett el, ezt ti is így érzitek?

H.R. - Bizonyos szempontból igen. Sokan szinte félnek ettől a számtól, szerintem nekünk nincs mitől tartanunk. Minden benne van az új anyagban, amiről ez a zenekar szól, a többi pedig már elsősorban nem rajtunk múlik.

R.I. - Számtalan díjat nyertetek az elmúlt évek során, melyik számodra a legkedvesebb?

H.R. - A legnagyobb elismerés az, hogyha a közönség eljön a koncertjeinkre, ha elköteleztetek a zenekar iránt, mert tetszik nekik a zenénk. Egy előadó enélkül nagyobb elismerést nem is kaphat. Fantasztikus dolog, hogy az érzéseink, gondolataink eljutnak az emberekhez...

R.I. - Sandra szerepel az Apocalyptica "Path (Vol. 2)" c. dalában, hogyan jött létre ez az együttműködés?

H.R. - Több fesztiválon is játszottam már együtt a két zenekar, innen az ismeretség. A finn srácok pedig egy alkalommal megkérdezték tőle, hogy nincs-e kedve énekelni az egyik szerzeményükben..., ő pedig elvállalta. Nagyon élvezte ezt a fajta projekt-szerű munkát, újdonság volt számára új cokkal közösen muzsikálni. Megtisztelőnek érezte, hogy más énekesek mellett ő is felkérést kapott az Apocalyptica-tól.

R.I. - Ezen a téren mi újság veletek, fiúkkal a Guano Apes-ben?

H.R. - Én kisebb kaliberű projekteket vettem részt a közelmúltban, Stefan inkább egykori szakmájához - ő asztalos - tér vissza szabadidejében, Dennis pedig a nemrég vásárolt családi házána a felújításával van elfoglalva...

R.I. - A 'Don't Give Me Names' c. albumotokra felkerült egy feldolgozás is, a 'Big In Japan' az Alphaville-től. Mi volt a célotok veletek?

H.R. - Az a felvétel egy válogatáslemezhöz készült jóval a kettős album stúdiómunkálatai előtt, amelyen az elmúlt tizenöt év német pop és rock előadóinak feldolgozásai kaptak helyet. A mi választásunk azért esett épp erre, mert eredetileg egy "elektronikus" tétel volt, és érdekes feladatnak tűnt gitárra áthangszerelni, a saját stílusunkhoz igazítani. Valahányszor halom a rádióban az eredetit, mindig megdöbben, hogy hangulatában mennyire hasonlít rá a mi változatunk, annak ellenére, hogy sikerült a saját képünkre átformálni. Ez utóbbit onnan tudom, hogy sok rajongónk hitte azt, hogy ez is saját számunk. Mindezek tükrében egy idő után úgy éreztük, hogy fel kell tennünk a lemezünkre is...

R.I. - Mikor indultok turnéra az új lemezzel?

H.R. - Az év vége a promóció jegyében telik majd el, és terveink szerint jövő márciusban kezdődik az európai koncertsorozat.

R.I. - Már kétszer is játszottatok Magyarországon a Pepsi Szigeten, hogyan emlékszel vissza ezekre a bulikra?

H.R. - Kellemes emlékek fűznek hozzátok, egy hatalmas hippy-feeling az egész. Nagyon jó a helyszín, örület, ahogy az egész sziget hihetetlen módon bulizik. Egyik kedvenc fesztiválom...

R.I. - Sok rajongótok az idén is várt titeket, de ezúttal hiába...

H.R. - Igazából nem tudom, hogy ezúttal is kaptunk-e meghívást, de az ideai fellépés sehogy nem jöhetett volna össze, mert már nagyon korán le lett kötve az összes fesztiválbulink, egészen szeptemberig teljesen be voltunk táblázva. Ám nem biztos, hogy baj, hogy így alakult, mert így már az új dalokkal a tarsolyunkban léphetünk fel nálatok is.

Ákos & Deni

Angertea

Mihály Gergő: - A zenei stílusunk hosszú éveken keresztül alakult ki, a korai időkben főleg a ránk ható együttesek zenéi alapján, de idővel egyre inkább arra törekedtünk, és törekszünk ma is, hogy minél egyénibb legyen a dolog.

- A recenzióban a muzsikátokra az "öngyilkos zene" kifejezést használtam. Egyetértetek ezzel? Egyáltalán milyen sikereket lehet ezzel a fajta zenével elkönyvelni?

M.G.: - Hangulatilag biztosan nem egy vidám zene, inkább gyászos feelingje van, de egyikünk sem öngyilkos alkat. Amúgy szerintem, ha lenne mögöttünk egy kiadó, aki normálisan megreklámozná, akkor simán el lehetne adni belőle ezer-ezeröttszáz darabot, így viszont nehezebb a helyzet.

- Zenétek borult, sokszor kísérletező. Ennyire sötétek lennétek a magánéletben is? Illetve ennyire vágytok a kísérletezésre?

M.G.: - Nem vagyunk ennyire borult emberek, inkább csak itt éljük ki a borult dolgainkat. A kísérletezésre viszont nagyon vágyunk. Úgy vagyunk vele, hogy nem akarunk ennek, vagy annak a zenekarnak a kópiáját lenni, annak nincs semmi értelme. Inkább vállaljuk, hogy kevesebb lemezt adunk el, de a saját arcunkat, és énünket visszük bele a dalainkba minél őszintebben. Így talán van a dolognak valamennyi művészi értéke.

- Hatásaitok között ott érzem a Pearl Jamet, a Nirvanát, illetőleg a Kispál és a Borzot is...

M.G.: - A Pearl Jam-et még úgy, ahogy szeretjük, de a másik két zenekar totál nem jellemző favorit egyikünkénél sem, és mi nem is érezzük a hasonlóságot. Amúgy mindannyian főleg a kísérletezőt zenekarokat kedveljük. Közös kedvenc például a Tool, de mondok még pár nagy favoritot: Meshuggah, Deftones, A Perfect Circle, Primus, Alice In Chains, Soundgarden stb...

- A Seattle-i grunge irányzat mennyire volt hatással rátok? Mi a véleményetek arról a korszakról?

M.G.: - A korai időkben hatással volt ránk, be is épültek egyes elemei a zenénkbe. Sajnos a média rontotta el azt a korszakot. Annnyit nyomatták ezeket a bandákat, hogy a végén már mindenki hányt tőlük. Ugyanaz történt, ami jelenleg folyik a nu metállal. Volt négy-öt nagyon jó zenekar, de megjelentek a kópiabandák, és az üzleti formációk, amik elvették a dolog hitelét. Különbözn nagyon szeretjük azt a négy-öt zenekart, de a média sztárolásának hála pont azzá váltak, amivé nem akartak.

Ar-ról, hogy a grunge műfaj nem halott, az Angertea triója bárkit meggyőzhet. Mihály Gergely énekes/gitáros, Peralta Miguel basszusgitáros és Bárkai László dobos dacolva az aktuális divathóbortokkal, színvonalas bemutatkozó albumán, a "Lélekvágy"-on a már leírt stílus megmentésén, és egy új stílus kialakításán fáradozik. Tegyük hozzá: sikerrel!

- A "Lélekvágy" albumotokat a Music Works terjeszti. Mit illik erről a cégről tudni, és hol tartotok most az eladásokkal?

M.G.: - Ez a Metal Hammer magazin egyik leányvállalata. A kazettákat ők, a CD-ket mi gyártattuk, és ők az album terjesztői országos szinten. Mivel a kazetta augusztusban jött ki, erről még nem tudok pontos adatot mondani, a CD-ből március óta elment olyan százötven darab.

- Milyenek a visszajelzések az albumra?

M.G.: - Az album fogadtatása nagyon pozitív, nagyon jó és elismert kritikákat kaptunk rá, aki pedig megvette nem bánta meg, sőt...

- Az album hangzása nagyon erőteljesre sikeredett. Mire törekedtetek ennek kialakításánál, és milyen módszerekkel dolgoztatok a Denevér Stúdióban Tőfivel?

M.G.: - Külön-külön vettünk fel mindent, ami számunkra újdonság volt, ugyanis előtte mindig előben dolgoztunk. Főleg a keveréssel pöcsöltünk sokat, ezért is szól ilyen jól.

- A "Lélekvágy" borítójának művészi kivitelezése hogyan fogalmazódott meg bennetek? Mit jelképez a borítón látható madár, és mire utaltok a címmel?

M.G.: - A cím már hamarabb megvolt, és amikor megláttam ezt a madaras képet, amit egy rokonom készített egyből mondtam, hogy ez az, ez kell a borítóra. Valami olyasmire utal, hogy kiszabadulunk a tömeges elbuzulás börtönéből, ahogy a madár kiröppen, és megtaláljuk saját lelkünket, egyéniségünket. Vágyunk arra, hogy saját lelkünk legyen.

- Milyen gyakran álltok színpadra?

M.G.: - Általában havi egy-két koncertünk szokott lenni, ami mondjuk elég kevés, de manapság már megválogatjuk, hogy hová megyünk játszani, mert régebben rengeteget szívtunk, sokszor megalázó helyzetbe kerülünk akár anyagi, akár hangosítási dolog miatt.

- Mi lesz a következő nagy dobásotok?

M.G.: - Először is október környékén forgatjuk a következő klipünket a "Hidak belül" című számunkra. Másodszor az ősz, vagy tél folyamán kiadunk egy érdekes válogatás CD-t, amin megtalálható lesz egy vadiúj dal, mellette pedig a korai demóinkról egy-egy nótá, különböző élő felvételek a régi időkben, és talán egy multimédiás rész is. Ez egy érdekes lesz főleg azoknak a srácoknak, akik a "Lélekvágy"-gyal ismerték meg az Angertea-t, és érdekli őket, hogy milyenek is voltunk régen. Emellett most már tényleg komolyan gondolkodunk azon, hogy jó lenne egy kiadó felhajtani, mert így szerzőiben sajnos nem jut el annyi helyre az adott anyag, ahányra el kellene jutnia.

Angertea elérhetőségei: Mihály Gergely, 6622

Nagymezőcsanak, Szentdrei u. 12., Tel.: 63/363-657, E-mail: atea@freemail.hu. Honlapok: www.angertea.ini.hu vagy www.extra.hu/angertea_zenekar

Bánfalvi

"Vágyunk arra, hogy saját lelkünk legyen"

Idén ünnepli fennállásának kerek tizedik évfordulóját a Black-Out együttes. Ennek alkalmából több mindenre is vállalkoznak, így november 8-án egy születésnap koncertre (amit egy CD-n is megörökítenek majd), illetve egy válogatásalbumra. De beszéljenek inkább az ünnepeleket!

- Milyen volt ez a tíz év a Black-Out számára a ti szempontotokból?

Csányi Szabolcs: - Nagyon érdekesnek mondható, az egész történet egy különleges kis sztori, ami szépen beváltotta a hozzáfűzött reményeket. Aki nagyjából ismeri a zenekart, az tudja, hogy az öcsémmel, Zolival Békéscsábáról jöttünk fel Budapestre, hogy tovább tudjunk lépni, mert bár a békéscsabai csapatunkkal is elég sok mindent elértünk különböző tehetségkutatókon, de egy bizonyos szinten megakadtunk. Sok zenészszeres mondta, hogy jöjjünk fel Pestre, megtettük, itt meg gyorsan beszálltunk a Waterloo zenekarba, ahova Erdélyi Frici hívott meg bennünket, mi elvállaltuk, hogy megismerjük egy-két zenészt, annak érdekében, hogy megtaláljuk a megfelelő társakat a saját csapatunkhoz. Ott találkoztunk Andrics Lacival, majd megcsináltuk 1992-ben a Black-Outot. Addigra meg is voltak az első saját számok, '93-ban elkészítettük az első demónkat, utána 1994-ben jött a "Fekete-kék" kazetta, amire felfigyeltek a kiadók, lejárógtak a koncertjeinkre a Sony-sok, majd szerződést ajánlottak '95-ben. Az "Esznap" volt az első ott megjelent albumunk, és azután két éves periódusokban hoztuk ki a lemezeinket. Egyedül az aktuális albumunk, a "Szabadlábón" elélt volt egy hároméves kihagyásunk, mert különböző dolgok történtek a zenekar körül, kísérletezgettünk, próbálkoztunk a gépekkel, kicsit eltelt az idő, de hát egy jó lemezt sikerült utána összehoznunk. Mondhatni visszatértünk a jó mederbe.

- Mivel pályátok csúcspontjának érzem, kíváncsi lennék arra, hogy milyenek a "Szabadlábón"-nal kapcsolatos visszajelzések?

Szabi: - Sokan azt mondják, hogy ez a legjobb munkánk, persze az is igaz, hogy rengetegen ezzel az albummal ismertek meg minket. De a régebbi rajongóinknak is nagyon tetszik, és a szakmában is komoly elismerést kapott.

- Esetleg lemezadási rekordokat nem döntöttek vele?

Szabi: - Nem tudom, mert egyrészt még az elszámolás sem jött vissza a terjesztőtől, másrészt meg a mai piaci helyzetet ismerve ezt nem is nagyon tudom elképzelni. Úgyhogy nem várok tőle iszonyatos nagy meglepetéseket. Egyébként most készült el hozzá az első

videóklipünk a "Szabadlábón" dalból - mivel a nyarat fesztiválozással töltöttük -, és épp' a napokban adtuk le a tévének. Vagyis most fogja megismerni az a közönségréteg, amelyik még nem nagyon figyelt fel a Black-Out zenéjére vagy munkásságára.

- Amúgy elégedettek vagytok a holland érdeklődésű 4Tune kiadó munkájával?

Szabi: - Megvannak a különböző lehetőségeik, amikkel élnek is, és természetesen nagyon sokat próbálnak tenni az ügy érdekében. Mivel mi vagyunk az egyik első ilyen produkciójuk, odafigyelnek ránk, és igyekeznek mindent úgy csinálni, hogy az a legjobb legyen nekünk. Rajta vannak a dolgok, majd meglátjuk, mit hoz a jövő.

- November 8-án tartjátok a WigWam Klubban a tizedik születésnap koncerteket. Mit lehet előzetesen megszeliőzetni erről?

Szabi: - Nagyon nagyon készülünk rá, úgy terveztük, hogy a Petőfi Csarnokban csináljuk meg, az lett volna a méltó helyszín erre az alkalomra, csak egyszerűen - vezetőségi váltások voltak a PeCsánál - olyan feltételekkel álltak elő, hogy az már nem felelt meg nekünk, úgyhogy a WigWam mellett döntöttünk. Egy kicsit más jegyárak lesznek, mint megszokott a WigWamban, de ez egy különleges esemény lesz, és mindenkit várunk, aki valamit is érez a Black-Out iránt, vagy valamikor ott volt velünk az életünk során! Ez a fellépés amúgy meg is lesz öröktíve lemezen, mellesleg hatalmas fény- és hangtechnikára lehet számítani! A vendégzenekar az MZ/X lesz, valamint felbukkannak majd a régi Black-Out tagok, azaz természetesen Andrics Laci és Fehérvári Attila is játszani fognak, és úgy néz ki, hogy a meghívásnak eleget tud tenni Lukács Laci és Cseresznye is.

- Velük mit fogtok nyomni?

Szabi: - Egyelőre a "Fehér hamu"-t beszéltük meg, illetve lehet, hogy Lukács az új lemezről "A körütn"-t vagy énekelni vagy eljátssza velünk egy gitárral, mert nagyon tetszik neki az a számunk, és azt mondta, hogy szívesen játszaná. Majd meglátjuk...

- Próbáltok is velük?

Szabi: - Most fogunk játszani Debrecenben, és a soundchecken szakítunk majd rá időt, és átnézzük egy-két dolgot. Rajtuk kívül vendégként még felbukkan majd a FreshFabriktól Pityesz, meg Barabás Béci, a Hooligansból Csipa és Tóth Tibi, valamint Szasza az Actionból. Tehát olyanok, akik végig figyelték minket, meg velünk voltak az évek során. Egyszóval meghívunk néhány barátot, hogy ünnepeljenek velünk.

- Ezek szerint ezt a páratlan eseményt megörökítitek egy koncertalbumon is?

Szabi: - Karácsonyra elvileg egy Best of Black-Out CD van tervbe véve, amin - a tíz évet összegezve - a legnagyobb slágerek fognak szerepelni, ez a koncertlemez pedig jövő tavasszal jönne ki. A válogatásalbumra amúgy szeretnék érdekességképpen bónuszként felrakni egy-két szám remixét, most folynak a tárgyalások, hogy mivel, meg hogyan. Mindig is kíváncsi lettem volna, hogy más emberek esetleg hogyan gondolnák át ezeket a dalokat, vagy hogy hogyan szólnának másféle zenei tálalásban. Gondolkoztunk még egy-két dolgon, hiszen a koncertlemezre is szeretnénk feltenni egy multimédiás részt a születésnap buli képi anyagával, elvégre három kamera fogja venni a koncertet. Úgyhogy egy jó kis emlék lesz.

- Lesz következő tíz év?

Szabi: - Egyelőre úgy néz ki, hogy lesz. Azt nem tudom, hogy tíz év lesz-e, de hogy folytatjuk tovább, az természetes, mert rengeteg ötletünk van, és ez az új lemez is nagyon inspirálja a zenekart arra, hogy ezt tovább kell csinálni.

Bánfalvi Ákos

Kerek tizedes

Black-Out

- Ilyen jeles alkalmakkor elkerülhetetlen az összegzés. Kezdjük egy kis "leg-elés-sel"! Melyik a legkedvesebb Black-Out albumod?

Szabi: - Ez nem könnyű, mivel mindegyik egy leg volt. Az is leg volt, hogy egyáltalán az első demóink megjelentek, az is, hogy az egyik legérdekesebb zenekarként tűntetek fel minket annak idején különböző szavazásokon. Akkor az első nagykiadás lemez is nagyon nagy élmény volt, és mindegyik albumunkhoz fűződik valamilyen élmény, ami miatt lehetne az a leg. A "Szabadlábón" meg a legújabb alkotásunk, és ugye mindig a legújabb áll a legközelebb az emberhez. Szóval, mivel mindegyik albumot mi írtuk, - közhely, de - szerettük valamennyit.

- Akkor mi volt a legfontosabb pillanat a csapat fennállása során?

Szabi: - Az, hogy lemezszerződést kaptunk, ez egy nagyon nagy lökés volt a számunkra. Egyáltalán nem erőltettünk semmit, nem kötöttünk kompromisszumokat annak érdekében, hogy elérjünk bármit is. Igazából csak végeztük a dolgunkat, és működött.

Hollywoodoo

Stabil felkapaszkodás

Amikor legutóbb beszélgettünk a Hollywoodoo tagjaival, éppen bemutatkozó albumuk megjelentetése előtt álltak. Aztán az őket felkaroló független kiadó, a Raptor csődbe jutott, és a CD abban a formában meg sem jelent. Az együttes időt kért.

Trócsányi Gergő (ének): - A lemezég mondott egy olyat, hogy "Helló". Illetve konkrétan nem volt ez így kimondva, csak láttuk, hogy nem lesz az egészsből semmi. Leadtuk a kész lemezanyagot a Raptornak, ám onnantól kezdve állt a dolog. Végül abban egyeztünk meg, hogy úgy engednek el minket, ha a stúdió költségek felét visszafizetjük nekik. Kétszázezer forintért cserébe tehát megvettük a felvételt, s így kaptunk egy ilyen kis "Izaurás szabadságlevelet". Azzal egyből mentünk a Warnerhez, mert előzőleg velük már megegyeztünk, és ajánlottak is nekünk egy három albumra szóló szerződést, abban az esetben, ha hitelt érdemlően bizonyítani tudjuk, hogy szabad a zenekar.

- Ebben a szerződésben volt valami megkötés a zenétekre vonatkozóan?

T.G.: - Hála istennek nem. Leginkább olyan promócióra, illetve jogi részletekre kiterjedő dolgokban voltak megkötések, ami szerintem minden kiadónál és minden együttesre érvényes. Annyi feltételük viszont volt, hogy stúdiózzuk újra az egész albumot, de náluk azért jobb lehetőségek voltak mind a stúdió technikai felszereltségét illetően, mind a stúdióidő szempontjából. Gyakorlatilag két hónapunk volt a lemezkészítésre, tehát mégsem három hét, mint az első verziónál.

- Ezek szerint az Akvárium Stúdióban újra felvettétek a "Stabil Oldalfekvés" dalait, és ha jól tudom, az ottani szakemberek javasoltak is bizonyos változ-

atásokat egyes nótákban. Pontosan miket?

T.G.: - Annyit, hogy egy kicsit vegyünk vissza a fűvósokból, és hogy több gitározás legyen. Bár voltak apróbb huzavonák, de utólag, amikor meghallgattuk egyben az anyagot, akkor azért mi is rájöttünk arra, hogy jót tett ennek az egésznek, hogy valaki egy kézbe fogta, és gatyába rázta. Ezáltal sokkal egységesebb lett a hangzás, és nincsenek különbségek a számok között.

- A Szikora Robi zenei műsorában fel-tűnt, majd szólókarrierbe kezdett énekesnő, Tóth Edina hogyan került képbe a "Körforgás" tételek kapcsán?

T.G.: - A basszusgitárosunk, Bogyó volt barátnőjének a rokona, és baráti szíveségből kértük meg, hogy jöjjön el énekelni, mert egyszerűen nem találtunk egy olyan énekesnőt, aki normálisan fel tudta volna énekelni ezt a témát. A dal egyébként bónuszként szerepel az albumon, kicsit el is dugtuk, mert Edina nem akarta százszázalékosan felvállalni ezt a dolgot, csak egy szíveségből felénekelte refrénről volt szó.

- A "Stabil Oldalfekvés" egyetlen angol nyelvű szerzeménye a varázslatos "Hypnotized". Hogy-hogy ez ilyen formában került fel a lemezre?

T.G.: - Nem tudtam rá épéklézni magyar szöveget írni. A másik ok pedig az, hogy szeretjük volna megőrizni legalább az emléket annak, hogy valaha angol nyelven is írtunk.

- Az előbb említett tételben a Superbutt-os Vörös Andrással énekelts duettet. Csoda, ha ezen már meg sem lepődök?

T.G.: - Jó haverok vagyunk már jó ideje, és gondoltam legyen még egy színfolt az albumon. Aztán ő bevállalta, volt is kedve hozzá, ilyen egyszerű a történet. Egyébként arra azért törekedtünk, hogy több vendéget is meghívjunk erre a lemezre, úgy, mint a Három Pestőrt (az Est FM Rádió volt műsorvezetői - B.Á.), akik az "Örvényes" nótánk refrénjét sakálvokálózták fel, a már emlegetett Tóth Edinát, vagy a herfliző Matyasovszki Gézárt, meg egy fűvösszekciót.

- Összességében szerintetek milyen album lett a "Stabil Oldalfekvés"?

T.G.: - A saját gyermekem, úgyhogy szeretem. Biztos, hogy elfogult vagyok vele. Hogyha megpróbálom egy kicsit reálisan nézni a dolgot, akkor mindenképpen azt mondom, hogy első album, az összes előnnyel és hibájával együtt. Én még úgy érzem, hogy kicsit csiszolódnia kell a stílusnak, kicsit még jobban össze kell érünkünk együtt, hiszen lett még egy gitár, és Bogyó sincs évtizedek óta az együttesben. Reméljük, hogy a következő anyagunk majd túl fogja szárnyalni ezt.

Bodnár 'Bogyó' Péter (basszusgitár): - Az a legnagyobb pozitívuma, hogy ahány ember, annyiféle kedvenc száma van a "Stabil Oldalfekvés"-ről, és ez jó jel. Nem az van, hogy szerepel rajta három jó dal, mindenki azt szereti, a többi meg csak töltelék. Nekem azért tetszik, mert elég sokféle hangulat van rajta.

- Első kislemezeket videóklipje, a "Kívánj tizedet" két héten át vezette a Viva+ Top 40-es listáját. Hogyan fogadtátok, hogy ilyen sikeresek lettek?

T.G.: - Először szokatlan volt az, hogy most egy ilyen toplistát megjárunk, és ilyen előkelő helyezést érünk el vele. Egyrészt állati jó érzés volt, másrészt kicsit furá, mert ugye rockzenekarok nemigen szoktak ott feltűnni. Reméljük, hogy ez is része annak az átalakulásnak, amiről már annyit beszélgettünk mostanában, vagyis, hogy a rockzene újra teret hódít magának a médiában.

- A zenétek milyen irányba fejlődött az elmúlt két évben? Itt arra gondolok, hogy én előszeretettel használom rátok a funk rock stílusdefiníciót, míg te inkább a modern rock jelzőt részesíted előnyben...

T.G.: - Gyakorlatilag a funk rock zene nem is létezik Magyarországon, mert aki nekiállt funkyt előlben nyomni, az elment abba a populáris irányba, amibe a Back II Black vagy a United. Ezzel nincs semmi baj, de ezek nem mi vagyunk. A másik oldalon meg vannak a szimpla rockzenekarok, meg vannak a nu metal vagy kökemény metal játszó bandák, s valahogy ezek sem mi vagyunk. A kettő között a határvonalon ingázunk, aminek nincs stílusneve, és nem tudok rá mit mondani, csak azt, hogy tényleg egy modern rockzene. Mitől modern? Talán attól, hogy hangszerelésében egy kicsit elrugaszkodik az ősi, klasszikus rockmuzsikától, bár használunk időnként fűvósokat vagy szintetizátort, amiket persze alkalmaztak ők is, csak nem éppen így, vagy nem ebben a formában.

- Mivel a CD-re is több gitár lett feljátszva, elkerülhetetlen volt, hogy egy második gitáros után nézzetek. Így bővültetek öttagúra Urbán Szabolcs csatlakozásával...

T.G.: - Szabi rádiós műsorvezetőként tengeti a mindennapjait, de emellett egyszer-kétszer ilyen unplugged verzióban már dolgozott együtt velünk. Egyszer csak beugrott a neve, és megfelelt annak a fontos követelményünknek is, hogy szeresse azt a fajta zenei világot, hangulatot, amit a Hollywoodoo képvisel. Szabiról tudni kell, hogy nem egy "virgabettyár", de biztosan kezeli a hangszerét, és azokat az egyszerű témákat, amiket kitalált Krisztián (Nirnsee Krisztián, gitáros - B.Á.) a lemezre, alázattal és normálisan el tudja játszani. De várom azt a napot, amikor majd előrukkol a saját témájával!

Bánfalvi

Rockinform - Mit takar a Scars elnevezés, hiszen a szótárban "szikla", "gyógyítás" jelentéseket találunk?

Gary Moore - Amikor nevet kerestünk ennek a felállásnak, mindenféle eszünkbe jutott, de egyik sem nyerte meg a tetszésünket. Ekkor a vezetékneveinket betápláltuk egy komputerbe, ami aztán számtalan változatot dobott ki, köztük olyat is, hogy Scary Owl (Rémisztó Bagoly - Sz.G.). Ezek közül a legrövidebb a Scars volt, és mivel ebben mindegyikünk neve szerepelt, ennél maradtunk.

R.I. - Valóban könnyen megjegyezhető, de most térjünk át a zenészekre! Darrin Mooney a dobosod. Hányat hallgattál meg, mielőtt őt választottad?

G.M. - Darrin már három éve dolgozik velem, és az akkori meghallgatáson tizenkét dobos előzte meg. Csak belépett a próbaterembe, odaült a dobokhoz, és amint leütött néhány taktust, tudtam, hogy ő az én emberem. Mindent tudott, akár blues, akár swing, akár rock ütemet játszottam neki, ráadásul kiderült, hogy nagyon kedveli Mitch Mitchellt, Jimi Hendrix dobosát. Ez azért lényeges, mert én meg odaadó híve vagyok Hendrixnek, így aztán a közös érdeklődés megteremtette együttműködésünk alapjait.

R.I. - Nem lett volna egyszerűbb nagy nevek közül választani társat, ahogyan korábban Bob Daisley és Cozy Powell esetében tetted?

G.M. - Őszintén szólva nem igazán kedvelem a nagy neveket, időnként rossz viccek bizonyultak a közösködésünk. Darrin viszont szenvedélyes muzsikus, aki belead apait-anyait, ráadásul nem a pénzért csinálja, ami az én szememben igen sokat számít. Ne érts félre, Bob Daisley most is jó barátom, rengeteg erő van benne, csak egy ideje Ausztráliában él, ami elég távol esik tőlünk.

R.I. - Soha nem akartál példaképpel, Peter Greenel játszani?

G.M. - Dehogynem, csak úgy tűnik, hogy nem igazán kedveli a jammelést. Több koncertjén is ott voltam, mégsem hívott fel a színpadra. Egyszer ugyan előfordult, hogy Londonban lett volna lehetőségem beszállni hozzá, még a gitárom is elhoztam, végül mégsem jött össze a dolog. Kellemetlen helyzet volt.

R.I. - Rátérve a Scars című lemezedre, néhány dal, így a When The Sun Goes Down, Rectify, de különösen a World Of Confusion a Manic Depression, míg a World Keep Turning Round a Crosstown Traffic hasonmása. Mindez a véletlen műve, vagy szándékos tisztelgés Hendrix idén esedékes 60. születésnapja miatt?

G.M. - A legutóbbi turné utolsó állomásán jeleztem Darrinnak, hogy új triót szeretnék összehozni, és kérdeztem, tud-e javasolni egy jó basszusgitárost. Casst ajánlotta, akiről kiderült, hogy szintén nagy Hendrix és Band Of Gypsies rajongó, és ez már az első jammelésünk alkalmával be is bizonyosodott. Én régóta szerettem volna valami hasonlót, de eddig nem jött össze. Az új lemez elsőként elkészült dala a World Of Confusion, amelyet még az előző turné végén a hangbeállításnál próbáltunk ki. Tudom, hogy a Manic Depression vonala, de ettől függetlenül az egész lemezen csak néhány dalban fedezhető fel Hendrix hatása. Az viszont nem véletlen.

R.I. - Én mégis úgy érzem, hogy a Scars nagy részén érezhető Hendrix szelleme.

G.M. - Ezzel együtt mégsem tribute lemez, csupán átüt rajta, hogy mindhárman szeretjük Jimi zenéjét. Ilyennek készült, de semmiképpen nem a születésnapjára fordulóra. A hasonlóság véletlen, megszólalása viszont szándékos.

R.I. - És a korábbi blues lemezeid? Azok sem voltak példaképeidnek szánt tribute kiadványok?

G.M. - Blues lemezeim eltérnek egymástól. A Still Got The Blues album előtt hosszú ideig rockot játszottam, ezért őszintén szólva, a címe ellenére sem tekinthető tiszta bluesnak. Talán egy kicsit még várnom kellett volna vele, hogy beérem, csak annyira izgalomba hozott, amikor egyik koncertemen egy részletet játszottam ebből a műfajból, hogy nem nyughattam a bőrömben. Azonnal cselekednem kellett. A Blues For Greeny album már mélyebben visszanyúlt a blues gyökereimhez, de ez sem volt tribute-nak tekinthető, inkább egyfajta köszönet Peter Greennek. Ezúttal rockosabb hangvételt akartam, de a blues csaknem valamennyi dalban most is kiérezhető.

R.I. - A Scars hangvétele meglehetősen nyers, hiányolom róla az érzelmes Gary Moore-t. Hol van az Empty Rooms, a Johnny Boy, a Separate Ways megfelelője? Talán csak a Who Knows emlékeztet ezekre az időkre.

G.M. - Azért én a Just Can't Let You Go-t is ide számítanám. Mindig szerettem a balladákat, az érzelmi megnyilvánulásokat, a lassú dalokban rejülő tágas lehetőséget ennek kifejezésére. Ezekre jó példákat említhetél. A Who Knows nagyon fontos része a műsorunknak, ezzel fejezzük be a koncerteket, ahol a stúdió változattól - amelyet Cass nem is igazán kedvelt - teljesen eltérő módon játszunk, és ebben a

formában viszont Cass egyik kedvence lett. Ugyanakkor ez egy trió felállítás, amelyben rendkívüli súlyt kap a ritmus, ezért kevesebb az

érzelmi megnyilvánulás.

R.I. - És hogyan ítéled meg a Different Beat albumot? Bejötték az elgondolásaid, vagy csalódást okozott számodra?

G.M. - Az ember néha úgy érzi, hogy ki kell adnia magából azt, ami benne van. Az idő tájt sok dance felvételt hallgattam a dob és a basszus sajátos összjátéka miatt. Még tetszett is, azon viszont elgondolkodtam,

hogy hol marad ezekből a gitár. Elhatároztam, hogy én majd beleteszem. Ez egyes esetekben sikerült, máskor kevésbé, és végül be kellett látnom, hogy miért nem játszik ebben a műfajban komolyabb szerepet a gitár. Sokat tanultam ebből a lemezből, hiszen a basszus és a dob számítógéppel készült. Ha a jelenlegi zenekarommal játszottam volna fel ugyanazokat a számokat, egészen másképp szólnának.

R.I. - És mi a helyzet a Dark Days In Paradise CD-vel?

G.M. - Az egyik legkedvesebb lemezem, mert az eddigi legjobb dalaim közül néhány rákerült. Ennek ellenére sokan több gitárt szerettek volna hallani, szerintem viszont pont annyi van benne, mint amennyi kellett. Talán ha másnak a neve alatt jelenik meg, sikeresebb lehetett volna, mert mások lettek volna az elvárások.

R.I. - Az utolsó, több mint tizperces Business As Usual egyfajta személyes vallomásnak tűnik.

beszélgetés Gary Moore-ral

Hendrix odaadó híve vagyok

Előző számunk Blueslemez-bemutatójában "teszteltük" Gary Moore legújabb Scars című lemezét. Ennek kapcsán sikerült egy interjút is összekovácsolni az idén ötven éves előadóval.

G.M. - Ennek ellenére nagyon gyorsan született. Csak leültem, hogy összeírjam az emlékeimet az elsőől - ekkor három éves voltam - az adott pillanattig. Gondolkodom sem kellett, a toll 'vezette' a kezem. Noha élőben nem játsszuk, ez a dal a mai napig nagyon közel áll hozzám.

R.I. - Eddig egymástól eltérő adatokat olvastam a születésnapodról, de ma már tudom, hogy április 4. Nem is fogom elfelejteni, mert az enyém meg április 3-án van... Happy Birthday!

G.M. - Köszönöm, és viszont. Tudtad, hogy Muddy Waters is április 4-én született? Én akkor tudtam meg, amikor Paul Rodgers Muddy Waters-hez szóló tribute lemezén dolgoztam. Amikor megkérdeztem, mikor fog megjelenni, a stúdióban mondták, hogy a születésnapján, április 4-én.

R.I. - Örülök ennek a társaságnak. Annak kevésbé, hogy egy jó kis DVD összeállítás még nem jelent meg tőled.

G.M. - Hamarosan fog, most tárgyalunk róla. Tíz videó elég jó anyagom van, így a Montreaux Jazz Festivalról, és más európai rendezvényekről.

R.I. - Nem csak koncert videóra gondoltam, hanem egy életpályára összeállításra. Például melyik időszakodra emlékszel legszívesebben?

G.M. - Az utóbbi évekre könnyebben emlékszem, mert a kezdeti időszak, pl. a Skid Row iszonyúan régen volt. A Thin Lizzy korszak nagyon sajtós, mert Phil Lynottal többször is összekerültem. Ő nagyon hiányzik nekem, kiváló "barométer" volt, aki tökéletesen jelezte a zenei divat változását. Szeretném tudni a véleményét a jelenlegi állapotokról! Szívesen emlékszem a Still Got The Blues időszakra is, mert fordulópontot jelentett az életemben, de igazából nincs olyan, amelyiket el szeretném felejteni.

R.I. - Egy könyv sem jönne rosszul, mert a Chris Welch-féle már tizenhat éves, vékonyka is.

G.M. - Erről nem is tudtam. A Century Records-nak van egy könyv részlege, amelyik készül egyet írni rólam, de nem igazán van időm, hogy segítsék nekik.

R.I. - Még valamit hiányolok sokadmagammal Magyarországon. Egy koncertet. Amikor a Rolling nálunk járt, a Jack Bruce-Ginger Baker-Gary Moore trió jött volna elé, de hát panaszaid miatt a fellépés elmaradt. Mikor számíthatunk rád?

G.M. - Pár hete Lengyelországban jártam, ekkor összejöhett volna a dolog, de a szervező nem talált megfelelő helyet Budapesten. Mivel a prágai koncert is elmaradt és oda úgyis vissza kell jönnöm, valahogy összekötöm a két helyszínt.

R.I. - Mr. Gary Moore. Köszönöm azt a rengeteg zenét, amellyel három évtized óta szerzel örömet magyarországi barátainak, és persze a beszélgetést.

Szakács Gábor

Radics Könyv

néről, annak fejlődéséről, történetéről. A második rész a Legendárium, az Igaz Mesék könyve. Több mint harminc interjút tartalmaz, három nagy csokorba kötve. Nyilatkoz-

Hamarosan könyv és CD jelenik meg Radics Béla emlékére, ami nem véletlen, hiszen húsz éve ment el a gitárkirály! "Minden idők legjobb magyar gitárosa" - ez áll a sírkövén... és, "legyen neki könnyű a föld". Élete bizony nem volt az, igazi magyar sors volt az övé, a meg nem értett zseni, a mellőzött géniusz sorsa.

Csodálatos utazás címmel Zoltán János rockszakíró, és Tóth Tamás Béla a Tűzkerék xT basszusgitárosa könyvet írt Radics Béláról, a legendás gitárkirályról, a hatvanas - hetvenes évek legjobb magyar szólógitárosáról. A vaskos kötet úgy tűnik hiánypótló munka. A rendszerváltás után most jelenik meg először hosszabb olvasnivaló az egykori gitárfenomenéről. Igaz, volt egy könyv, amely Ómolnár Miklós tollából született még a nyolcvanas évek közepén, s amit pillanatok alatt elkapkodtak a könyvesboltok polcairól. Az újra kiadás azóta is várat magára. E mostani könyv kicsit különbözik elődjétől, bár az alapsztori természetesen ugyanaz: Radics Béla élete.

A könyv három részre tagolódik. Az első címe XX. századi rocktörténet. Ez valójában egy hosszabb lélegzetvételű életrajzi írás Radics Béláról, valamint a korabeli rockze-

nek a Rajongók, a Közéletlők, valamint az egykori Zenésztársak. A könyv harmadik része egyfajta Kronológia. Radics Béla életének fontosabb eseményeit követi nyomon, időrendbe szedve a történéseket és az adatokat. A kötetet közel száz, eddig publikálatlan fotó teszi még gazdagabbá. A fent említett CD archív Sakk - Matt, Tűzkerék, Taurus és Alligátor felvételeket tartalmaz majd, s címe megegyezik a könyvével.

2002. október 18-án lesz, hogy immáron húsz éve meghalt Radics Béla. Ez alkalmából és egyben a könyv megjelenésének apropójából Radics Béla emlékkoncertre kerül sor ezen a napon a csepeli Radnóti Művelődési Házban, az egykori Sakk-Matt koncertek sikereinek színhelyén. A koncerten többek között a Tűzkerék xT, a Cream emlékenekar valamint Tátraí Tíbor és a Magyar Atom lépnek fel. A koncert vendége a Sakk-Matt egykori éneke Harmath Albert.

A Radics Béla R.B. Emléktársaság a Kisfaludy András által rendezendő "R.B. Kapitány" című dokumentumfilmjének befejezéséhez keres filmet Radics Béla bármely korszakából! S.O.S. Minden (film) megoldás szóba jöhet. Tel.: 320-61-60, 20/944-72-53, e-mail: kisfaludya@dyotposta.hu

TŰZKERÉK xT

A zenekar, az trió

Pörög-forog a Tűzkerék xT. Nyáron nem csak a fontosabb fesztiválokon (Rockmaraton, a szlovákiai KLIKK, Székelyudvarhelyi Rockfesztivál, Sziget2002, stb.) léptek fel, hanem még a nagy árvíz előtt egy jóhangulatú teltházas koncertet adtak a Taurus/Radics Emlékhajón is. Már ezen a bulin érződött, hogy készülődik valami a zenekar háza táján. Szóba került egy Radics könyv, de nem csak az. Aztán a Szigeten a blues sátorban egy koncerten belül többféle felállásban is hallhattuk őket...

Nemes Nagy Péter: Nagy meglepetést okoztak a Szigeten. Mi volt ez a jövés - menés a színpadon?

Tóth Tamás: Eddig minden évben felléptünk a Szigeten. Próbálunk mindig egy kis új szint keverni a dologba, hogy ne unjon meg minket sem a közönség, sem a szervezők. Először is volt egy vendégünk Németországból, a dobosunk testvére, Geletey "Süni", a No Exit basszusgitárosa. Egy izzig-vérig punk fazon, ő bőgözött az első számban, én pedig "szirénán" játszottam. Aztán fellépett velünk Batyik "Pityu" szólógitárosa, vele Taurus számokat adtunk elő, olyanokat, amelyeket még nem hallottunk a közönség. Az az igazság, hogy a nyár az útkeresés jegyében telt el. A tapasztalatok alapján szeptemberben átforgattuk kissé a zenekart.

NNP: Bemutatnád az új formációt?

TE: Az új zenekar trió formában folytatja a megkezdett utat. Anda Bálint énekel és szólógitározik, Geletey "Fucken" Gyuri dobol, és én basszusgitározok. Régóta vágytunk már

erre a trióra. Szabadabb, energikusabb előadásmódra nyílik így lehetőségünk, hogy a szólógitáros egyben énekel is. A nagy példaképek, Hendrix és Radics is sokat játszottak trióban.

NNP: Készülőben egy Radics életrajz, amelynek egyik szerzője te vagy. Hogyan állt össze a Könyv?

TT: Zoltán János barátom és szerzőtársam biztatására kezdtem bele a könyv írásába. János interjúkat készített, én az életrajzot írtam. Többet szeretnénk volna, mint egy egyszerű monográfia. Megpróbáltam a rockzenében eltöltött sok-sok év tapasztalatait is beleírni ebbe a könyvbe.

NNP: Tervek a jövőre nézve?

TT: A legfontosabb dátum október 18. Ekkor lesz Csepelen a Radnóti Művelődési Házban egy Radics-emlékkoncert. Erre a napra időzíténénk a könyv megjelenését, s ekkor mutatkozna be a budapesti közönség előtt a Tűzkerék xT trió is. Összel és jövő év tavaszán szeretnénk egy különleges turnét, amolyan könyvbemutató koncertsorozatot, rendhagyó író-olvasó találkozóval egybekötve. Nem csak a rock-kocsmákat keresnénk fel, hanem olyan helyeket is, ahol eddig még nem jártunk: egyetemi klubokat, művelődési házakat. Itt hívnám fel az érdeklődők figyelmét, hogy bővebb információért hívjanak a 20/463-23-56 számon.

NNP: Köszönöm a beszélgetést és sok sikert kívánok az Olvasók nevében is!

After Crying

Vészharangot kongatók

Diktatúra van világszerte, a primitív, manipulatív pénzimádat durva, agresszív diktatúrája. Az emberek kábán túrik egyelőre, sokan észre sem veszik a sokféle drog hatására, és így egyre nehezebb eljutni hozzájuk, megszólítani őket. De abban is biztosak vagyunk, a rossz inkább a felszín, a harsogó, lármás kisebbség, ám ahhoz elég, hogy megfélemlítse a normális többséget. Az emberek többsége most is jó, jót akar, szeretetre vágyik, és néha úgy tűnik, mintha a gonosz erővel szemben valami mintha megmozdult volna már, de még nagyon félénken, tétován. Nekünk nincs veszteni valónk, senki sem tud elvenni tőlünk semmit, úgyhogy megyünk tovább a magunk konok módján, hitünk és legjobb tudásunk szerint tesszük a dolgunkat. Többek között ezeket a gondolatokat osztotta meg velünk Görgényi Tamás, az After Crying művészeti vezetője.

- Hamarosan születésnapot ünnepel az After Crying. Hányadikhoz is gratulálhatunk?

- November 16-án töltjük be a 16-ot. Kamaszodunk.

- A felállás ugyebár immáron negyedik éve változatlan...

- Zongora, szintetizátor, gitár, basszusgitár, cselló, trombita, fuvola, dob, ütőhangszerek, ének és időnként minidiszkról bejátszott alapok, atmoszférák. A tagok változatlanul ugyanazok: Egervári Gábor, Pejtsik Péter, Torma Ferenc, Winkler Balázs, Madai Zsolt, Lengyel Zoltán, Légrádi Gábor és jómagam. A felállásban változás nemigen várható, esetleg a billentyűs illetve énekes poszton kényszerűségből néha helyettesítéssel kell majd fellépniük, Lengyel Zoli és Légrádi Gabi elfoglaltságai miatt. Nagyon nehéz nyolc ember programját egyeztetni.

- 2000-ben jelent meg a Struggle For Life című dupla koncertalbumotok, tavaly pedig a Koncertszimfónia. Sok új dal született azóta?

- Rengeteg. Ezek többnyire vázlatok, kidolgozásra váró hosszabb, rövidebb kezdemények. Tavaly elkezdtük koncerteken játszani az új anyagokat, hogy mire felvételre kerülnek, kiforranak élő előadásban is. Ezek tehát most alakulnak. Idén ismét van jónéhány új kompozíció a koncertműsorban, ez mindig nagyon kockázatos, mert az első koncerteken sosem lehet tudni, hogyan fog megszólalni, nagyon sok múlik a helyszínen, a technikán, körülményeken. Aztán néhány koncert után elkezd

működni, és látjuk, hogy mit kell változtatni. A gondolkodásunk némileg egyszerűsödött, egy-két darab szikárabb lett. A Petőfi Csarnokban (09. 11.) nem szolt jól, nagyon hangos volt az első sorokban, rossz a hely akusztikája is. De például Szentesen már sokkal közelebb volt ahhoz, amit elképzeltünk. Élénken foglalkoztatnak bennünket az új hangzások, groove-ok, alapok, atmoszférák, hangszínek, ezeket is beépítjük a nyelvezetünkbe. Számunkra az a lényeg, hogy kommunikálni tudjunk a zenékkal, szövegekkel, hatásokkal, tehát élő nyelvet kell használnunk.

- Mikor lesz új lemez?

- Két, sőt akár három lemezre való anyag van vázlat szinten. Egy dupla albumban gondolkodunk, ami azonban külön-külön is megáll, külön-külön is megjelenik majd, ha sikerül fölvenni végre. Egy After Crying album rengeteg közös munka, nagyon sok közös együtltét, hangszerek nélkül is, aztán hangszerekkel, rengeteg stúdióidő, próba stb. És ez bizony nagyon költséges. Ráadásul nem szakadhatunk ki hónapokra a pénzkeresésből, mert immár 11 gyerek van az öt alkotónál összesen, és egyre nehezebb őket eltartani. Minket nem támogat senki, sem állam, sem magánember, sem cég. Mi egy kicsit mindenkinek megakadunk a torkán, és ezért nem számíthatunk anyagi támogatásra, semmilyen klikkbe nem tartozunk. Nem fogadjuk el ezt a buta és önkényes könnyűzene-komolyzene felosztást, így aztán egyik oldalról sem kapunk segítséget.

- A Petőfi Csarnokban szeptember 11-én rendezett koncert mottója ez volt: Az önvizsgálat és a megbékélés napja. Mit jelent ez a számotokra?

- Böszörményi Gergellyel, a kiadónkkal és a koncert egyik főszervezőjével együtt úgy gondoltuk, hogy ez a dátum alkalmas arra, hogy megálljunk egy kicsit, és elgondolkozzunk, önvizsgálatot tartsunk.

- Mire jutott az After Crying?

- Úgy látjuk, a fejlett civilizáció egyáltalán nem olyan fejlett, sokkal inkább teljes erkölcsi és szellemi válságában van. Elbutul az emberiség ebben az esztelen tempójú termelés-fogyasztási lázban, az élvezetek, a szórakozás hajszolásában, és ha nem állunk meg, nem változtatunk ezen, akkor a gyerekeink számára már nem lesz elérhető világ ezen a bolygón, és itt elsősorban nem is a környezetszennyezésre gondolunk. Napról napra nő az agresszivitás, szinte minden ezt fokozza. Egyszerűen olyan primitív lénygé züllik a főemlős, amely már nem lesz képes értelmes, emberhez méltó életre. Nagyon közel állunk ehhez. Elég megnézni egy kereskedelmi tévé műsorát. Olyan, mintha az emberek nagy része egyfajta kómában lenne. És főképp a nagyvárosokban. Eleve abnormális dolog milliós, többmillió városokban élni, az ember erre valójaiban alkalmatlan. Ez immár tudományosan is kimutatható tény. A médiával súlyosbítva ez a teljes szellemi leépülés útjára viszi a világot. Mintha egy tudatos népiirtás zajlana. Mi most a vészharangot próbáljuk kongatni. Nem látunk más megoldást, mint az önvizsgálatot, az élettempó drasztikus lefékezését, lehangadást, és akkor talán lesz megbékélés is.

- Mi az őszi program?

- Három koncert van mögöttünk, most megyünk Németországba és Belgiumba egy-egy fellépésre. Október 19-én az Új Színházban folytatjuk, ahol a Five In The Brass kibővített rézfúvós kvintettel közösen adjuk elő saját műsorunkat. Ezután a "rendes" felállással lesznek még koncertek itthon, Békéscsabán október 25-én, a többi dátum még nem végleges, de lesz koncert Pécsen, Szegeden, Zalaegerszeg is.

- Melyik koncert ígérkezik a legérdekesebbnek?

- Számunkra minden fellépés egyformán fontos. Az biztos, idén szimfonikus koncertre nem készülünk. A rézfúvós kvintettel való közös koncert mindenképpen különleges lesz, hiszen ilyen felállásban még sosem játszottunk, ez mindkét csapat számára új és izgalmas kísérlet, együtt újabb hidat építhetünk a mesterségesen megosztott zenei világban.

- A közeljövő tervei?

- Jövő év áprilisáig szeretnénk valahogy felvenni a tervezett két albumból az elsőt. Az anyag jelentős része megvan, sőt az album koncepciója, címe is, de ez persze, változhat még. Jövő évben május, június, július folyamán tervezzük egy lemezbe mutató turnét itthon és külföldön. Júniusban a honlapunkon közzétettünk egy üzenetet, s ennek nyomán létrejött az Emberek hálója, a HUMANET közösség. Ez a közösség a reklámmédia és a kereskedelmi terror kizárásával, a közvetlen, embertől embertől történő információáramlás révén egy másfajta világ építésébe kezdett. Nem nagy világot akarunk építeni, nagy és könnyen dőlő tornyokkal, hatalmas sebeségekkel és embertelen körülményekkel, hanem kicsi, elérhető, emberi léptékű világot, olyat, ami méltó az emberhez. Ez a közösség nyitott, bárki tagja lehet, akinek hasonló céljai, gondolatai vannak. Ha valakit érdekelnek részletek, látogasson el a honlapunkra: www.aftercrying.hu. Szentesi koncertünket a Humanet közösség tagjai szervezték teljesen öntevékenyen, és azt szeretnénk elérni, hogy minél több hazai városban alakuljon ki olyan öntevékeny közösség, amelyik programokat, köztiük A.C. koncerteket szervez, ahogyan ez Békéscsabán már négy éve jól bevált gyakorlat.

- Évekkel ezelőtt szóba került közös munka a legendás John Wettonnal, aki köztudottan mindig nagy elismeréssel nyilatkozik az After Crying-ról. Mi most a helyzet ez ügyben?

- Újra napirenden van ez a gondolat, és ha végül úgy határozunk a következő album készítése közben, hogy valamelyik új számat vele akarjuk fölvenni, akkor felkérjük rá. Aztán meglátjuk, hogy vállalja-e, illetve sikerül-e megszervezni, lebonyolítani. Ő már többször úgy nyilatkozott, hogy elvileg szívesen vállal ilyen felkérést, konkrétumokról azonban még nem beszéltünk. Fölmerült egy olyan album ötlete is, amelyen különböző énekesekkel dolgoznánk. Greg Lake a másik élő legenda, aki közel áll a szívünkhöz, Adrian Below neve is felmerült egy ilyen album kapcsán. De a két utóbbi személyiséggel még semmilyen kapcsolatunk nincs.

- 2002-ben könnyebben eljut az After Crying üzenete az emberekhez, mint korábban? Egyáltalán, eljuthat ebben a közegben?

- Nemhogy könnyebb, hanem egyre inkább nehezebb. Az emberek valahogy egyre fásultabbnak tűnnek, főleg a nagyvárosi emberek. A média, a kereskedelmi és tömegmédiá, mindent letarol, pusztítja a lelket, az agyat, az emberi kapcsolatokat, az ifjúságot. Be kell látnunk, hogy diktatúra van világszerte, a primitív, manipulatív pénzümádát durva, agresszív diktatúrája. Az emberek kábán tűrik egyelőre, sokan észre sem veszik a sokféle drog hatására, és így egyre nehezebb eljutni hozzájuk, megszólítani őket. A HUMANET létrejötté kisebb csoda, és szívemelengető, de hát ez egyelőre csepp a tengerben, korai lenne még látványos eredményeket várni tőle. Abban is biztosak vagyunk, a rossz inkább a felszín, a harsogó, lármás kisebbség, de ahhoz elég, hogy megfélemlítse a normális többséget. Az emberek többsége most is jó, jót akar, szeretetre vágyik, és néha úgy tűnik, mintha a gonosz erőkel szemben valami mintha megmozdult volna már, de még nagyon félénken, tétován. Nekünk nincs veszteni valónk, senki sem tud elvenni tőlünk semmit, úgyhogy megyünk tovább a magunk konok módján, hitünk és legjobb tudásunk szerint teszünk a dolgunkat. A többi nem rajtunk múlik.

Szilágyi Norbert

EREDMÉNYHIRDETÉS

A Rockinform 2002. 1/2 júliusi - augusztusi számában megjelent **Universal** rejtvény megfejtése a következő volt:

Zucchero:

1. Olaszul és angolul énekel.
2. Eredeti neve: Adelmo Fornaciari.
3. A Zucchero magyarul cukrot jelent.
4. A Shake albumon található "I Lay Down" c. számban John Lee Hooker hallható.

Dedikált Zucchero: Shake c. albumot nyertek: Budai Ferenc - Kistarcsa, Forgács Lajos - Szombathely, Koller László - Pápa.

Teen Spirit & Wired-Up:

A következő zenekarok szerepelnek mindkét kiadványon: Limp Bizkit, Papa Roach, Blink 182, Marilyn Manson.

Válogatás kazettát nyertek: Holló András -

Ózd (Teen Spirit), Knapp Norbert - Ózd (TS), ifj. Márkus Lajos - Andornaktálya (TS), Marusa Mihály - Sükösd (TS), Molnár Csilla - Tiszafüred (Wired-Up), Surányi Vilmos - Eger (TS), Szentgyörgyi Gábor - Andornaktálya (WU).

Eminem:

1. Eminem Detroit-ból származik.
2. Legújabb albumának a címe: The Eminem Show.
3. Az albumon Joe Perry, az Aerosmith gitárosa is szerepel.

Eminem pólót nyertek: Kelemen Zsuzsanna - Budapest, Papp Norbert - Hajdúhadház, Portik-Lukács Enikő - Budapest, Takács Benedek - Pécs, Tamás Zsolt - Görbeháza.

A nyerteseknek gratulálunk, a nyereményeket postázzuk!

Ez a Te hangstúdiód!

Professzionális élőzenei felvételek készítése.

- Digitális és klasszikus analóg technika
- Dobszerelés, gitár- és basszuserősítők
 - Óriási mikrofonpark
- Szemplerek, szintetizátorok
- Számatalan effektezési lehetőség
 - Masztering

Rendkívül kedvező óradíjak.
Ezt nem hagyhatod ki!

www.citysound.hu
266-0699; 06-30-944-1032
info@citysound.hu

Fon-Trade

Rec. Exp.

Szomorúságban fogant zene

Bruce Springsteen
vall Rising című új albumáról

Azt hiszem nem volt rajongó, aki ne örült volna, amikor két éve ismét elkezdett együtt dolgozni az E Street Band. A szenzációs hangulatú koncertek után jött is a várva várt új anyag. A Rising bár zeneileg nagyon optimista, a szeptember 11-ei események mementója, dokumentum arról, hogy mi zajlott a hétköznapi családokban azután, hogy elvontak a kamerák és ismét el kellett kezdeni élni a mindennapokat. Springsteen érzékenysége ezúttal is süt az albumról, érezni, hogy nem tudott nem foglalkozni- New Jersey-i lakosként pláne a körülötte zajló egyéni tragédiákkal, amelyek már nem mindig értek el a média szintjére. Így vallott a Főnök a dalokról és születésük körülményeiről:

- Az Into The Fire és a You're Missing volt az első két dal, ami elkészült. Ezeket szinte azonnal a szeptember 11-ei események után írtam. Olyan napok voltak ezek, amikor az emberek többsége megértette, hogy minden megváltozott és megpróbáltak valami biztosnak tűnő kapaszkodót keresni.
- Én is csak ültem és gondolkodtam, hogy mit csinálhatok, mit mondhatok ilyenkor, hogy folytathatom a párbeszédet a közönséggel? Mire van szükségük? A legtöbb dalban amit ezután írtam, a háttérben ezek a kételyek és érzések azonosak. Természetesen önmagukban is megállnak ezek a szerzemények, - a küzdelemlről és az élet személyes dolgairól szólnak - de az ihletője mindegyiknek a szeptember 11-e által kiváltott állapot. Nehéz volt azt az egyensúlyt megtalálni, ami az egyes dalok és a lemez egésze között feszül.
- Az anyag felvételeit már hét-nyolc éve terveztük, aztán egy egész más helyzetben találtuk magunkat. Voltak a turnén, napsütéses napokon megírt dalok, viszont az album egésze meg nem erről szólt. Így aztán ha olvasgatja az ember a szövegeket, akkor majd mindegyiknél azt gondolhatja, hogy ezek mind személyes élmények, amelyeket igazából azon szomorú nap után írtam, amit a szerző. Mindez tudatosan történt így, ezáltal sikerült egységessé gyúrnom az albumot.
- Nagy kihívás, ha olyan valós eseményekről kell írni, amelyek megváltoztatták az emberek életét, súlyos veszteségeket okoztak, családokat téptek szét. Ha mindezeket a mélységeket nem sikerül elég hitelesen ábrázolnod, mint művész, akkor nem szolgálod megfelelően a közönségedet. Ha kicsit is elrontod, akkor máris úgy tűnhet, csak divatból teszed, kihasználva a szomorú eseményeket. Ezt meg nagyon nem szerettem volna! Fontos, hogy rengeteget kellett gondolkodni a ki-mondottakon és azon is, hogy mindezt hogyan teszem. Remélem nem volt hiábavaló a fáradozás, és azt értem el vele, amit szerettem volna! Bízom benne, hogy megérinti a hallgatóságot, emberséget hordoz és értéket képvisel a maga nemében azoknak, akik mindezekben a szörnyűségeken átmentek.
- Mindig is azt hittem, hogy nagyon is amerikai mindaz, amit csinálók, hiszen innen jövök, a gyökereim is itt vannak. Ehhez képest, különösen az elmúlt tíz évben, a közönségem nagyobb része a tengerentúlon van. (ti. Amerikához képest-H.B.) Nagy-nagy támogatást kaptam az utóbbi időben onnan. Remélem, hogy ennél a lemeznél sem fogják azt érezni, hogy kirekesztem őket, azért mert egy szörnyű, amerikai tragédiáról írtam. Ennél a lemeznél sokkal jobban foglalkoztattak ezek a gondolatok, különösen olyan daloknál, mint a Worlds Apart és a Songs Of Paradise. Ezek az album nagyon fontos részei, itt hagytam el a tisztán amerikai nézőpontot. Nem akartam, hogy az egész lemezt félreírtsék.
- A Worlds Apart furcsa körülmények között született. Már majdnem kész volt a szám, de valami mégis hiányzott belőle, ezért hagytam is benne üresen még vokális részt. Éreztem, hogy mi hiányzik ide, de nem tudtam, hogy kellene megcsinálni. Elkezdtünk keresgélni és nagy szerencsénkre találtunk egy Los Angeles-i zenekart, épp a felvételek vége felé. Bejöttek a stúdióba, ráékeltek a számra és ez hatalmasat dobott rajta, szinte elkezdett lélegezni.
- Nem tudtam miről is írok, amikor a Paradise született. Inkább ösztönös volt a próbálkozás. Ez még közvetlenül abban az időben történt, amikor az újságokból tájékozódtam, hogy mi mindent hozott magával a tragédia. Ekkor írtak először egy tinédzser lányról, aki bombás öngyilkosságot követett el. Azt próbáltam megérteni, hogy kinek mit jelent a Paradicsom és hogy szerepelhet, mint motivációs tényező. Nagyon dühös voltam eleinte, hogy milyen feleslegesen halnak meg emberek, mert hisznek valamiféle Paradicsomban, ahol boldogabbak lehetnek. Aztán öntudatlanul is elkezdett összeállni a dal felépítése. Először csak áll valaki és várja a Paradicsom eljövételét. A második versszakot az a nő ihlette, aki az elvesztett férje miatt látta meg magát, hogy a Túlvilágon találkozassanak. Ez is a Paradicsom egyféle értelmezése, ezért az ideáért is meg lehet halni. A dal végén a túlélők egy folyóba merülnek alá, ami ezt a világot kapcsolja össze a Túlvilággal és látják a víz alatt elvesztett szeretteik szemében a paradicsomi ürességet. Feljönnek a felszínre és ráébrednek, hogy csak ez az élet adatott nekünk, ebben kell boldogulnunk, ezzel kell számolnunk, ezt kell értelmesen megtölteni. Ez az utolsó jelenet, ha úgy tetszik, ami inkább ösztönösen állt így össze, mintsem tervezetten.
- Nagyon gyorsan születtek a dalok, mert annyit minden történt. Az egész egyszerre volt megrázó, tragikus és művészi szempontból inspiráló és fel-emelő. Azt hiszem a művészeteknek kiemelt szerepe, hogy ilyen érzelmileg viharos időkben valami kapaszkodót nyújtsanak. Valami emberit. A máskor megszokott érzésekre és dolgokra is ismét fel kell hívni a figyelmet, hogy még mindig itt vannak, a történet ellenére. Ilyenkor felértékelődik a kedvenc dalod, filmed, festményed szerepe. Jó, hogy vannak neked és valami kis biztonságot, érzelmi kapaszkodót nyújtanak a nehéz időkben. Remélem, hogy a dalaim ilyen segítséget adnak a közönségnek!
- Az egész lemez hét és fél hét alatt készült el. Ez egy igazi hangos rock album. Az egyik legzeneibb anyagom, amit készítettem. Hangzásában egyáltalán nem sötét. Ha csak beszélek a lemezzel, rá nem jönne senki, hogy hogyan is szól. A szövegekben foglalkoztam a szörnyűségekkel, a zenében már a reményt, a világhosszúságot kívántam megmutatni.
- Új producerünk volt, Brendan O'Brian, aki jó munkát végzett. Nagyon ösztönzőleg hatott ránk a jelenléte. Öreg zenekarunkat is sikerült zeneileg frissnek és erőteljesnek mutatni. Tizenhét dalt vettünk fel, és most csak kettő maradt le. A számok jórészt születésük kronológiai sorrendjében kerültek fel a lemezre. Így egyszerű követni az érzelmi hullámokat is.
- A mostani turné elég lendületes, a megszokottól eltérően egy városban csak egy napot töltünk és húzzuk is tovább. Különösen igaz ez Európára, ahol a leghűségesebb a közönségem. Ott mindössze tizenkét alkalommal játszunk, úgyhogy később azt hiszem vissza is kell még menni oda.
- Hiszek a zenekar erejében és abban, hogy ha valaki megveszi a koncertjegyet, az olyan mintha kezét fognánk, hogy mi minden este a legjobb rock'n'roll zenekar akarunk lenni. Ezért meg is dolgozunk keményen.

Összeállította: Heidrich Balázs

Paradise Lost

A gótikus metal egyik úttörőjeként számon tartott angol Paradise Lost néhány éve megosztotta székértáborát azzal, hogy 'Host' címen egy erősen elektronikus fűszerezésű, leginkább a Depeche Mode hangzásvilágát megidéző anyaggal jelentkezett. A multi kiadós debütálást a 'Believe In Nothing' követte, amit a régi rajongók továbbra is csak a korábbi munkák halovány másának tekintettek, egy olyan csapat produktumának, amely képtelen eldönteni, hogy tovább erősítse új keletű misszióját, vagy pedig visszatérjen a régi kerékvágásba, a fajsúlyos gitártémákra épülő, atmoszférikus fémzenéhez. Bár a zenekar váltig tagadta, népszerűségük a multi-kiadós támogatás ellenére is megcsappant, ázsiójuk pedig rocker körökben soha nem látott mélységekbe zuhant. Levegőváltásra volt szükségük Nick Holmes-éknak, két lemez után így kerültek ismét egy független metalcég szárnyai alá, amely október második felére ígéri a társulat, aktuális, 'Symbol Of Life' című korongját. Az előzetes számok alapján azt lehet mondani, hogy tovább tart a visszarendezés az 'Icon' és a 'Draconian Times' irányába, és a zenekar végre egy olyan lemezzel lepheti meg hallgatóságát, amely a mélységesen csalódott ősrájongók számára is gyógyír lehet. Greg Mackintosh, az együttes gitárosa vállalkozott arra, hogy válaszoljon a Rockinform kérdéseire.

Rockinform: Mi volt a pontos oka annak, hogy néhány év elteltével ismét kiadót váltottatok?

Greg Mackintosh: Két nagylemezre írtunk alá az EMI-hoz, és mikor a szerződésünk lejárt, úgy éreztük, megérett az idő a váltásra. Egy kisebb, független céghez szerettünk volna kerülni, emiatt döntöttünk végül a GUN mellett. Az EMI-jal összességében meg voltunk elégedve, ám mivel multi kiadóról van szó, ott az a fő érdek, hogy minél több sikeres kiadványt dobjanak piacra, és ebben a nagy taposómalomban nem tudnak annyi figyelmet fordítani egy-egy zenekarukra, a több ezer emberből csak néhányan törődtek a mi dolgainkkal is. Egy kisebb kiadó viszont teljes mellszelességgel képviseli az ügyünket, az ott dolgozó tíz-tizenöt fős stáb megpróbálja a legtöbbet kihozni a produkciókból.

R.I.: Az új albummal egyértelműen visszanyúltok a zenekar korábbi, gitárcentrikusabb műveitekhez. Ez mennyire tekinthető tudatosnak, vagy inkább beszélhetünk a régi rajongók felől érkező nyomásról?

G.M.: A rajongói körnek nincs beleszólása a zenénk alakulásába. Amikor befejeztük a 'Believe In Nothing' munkálatait, rögtön utána hozzáláttunk demózni a következő anyag jegyében, és emellett nem nagyon tudtunk időt szakítani arra, hogy a honlapon a rajongói vélemények között böngésszünk. Minden egyes lemezünkkel arra törekszünk, hogy ne váljunk kiszámíthatóvá, az elektronika beültetésével is tovább szerettünk volna újítani, valamivel meglepni az embereket. Az új albumunkat leginkább a 'One Second'-del tudnám társítani, csak ezúttal az elképzeléseinket sokkal inkább sikerült megvalósítanunk.

R.I.: Meghúzódik valamilyen koncepció az új anyag mögött?

G.M.: Nem, nincsen összekötő kapocs a dalok között, minden egyes nótát külön témát dolgoz fel. Inkább jellegükben mutatnak egyezést a nótáink, hiszen szövegeink depresszív, melankóliával telítettek, főleg az élet sötétebbik oldala által inspiráltak.

R.I.: A 'Believe In Nothing' megjelenésekor azt nyilatkoztátok, hogy tökéletes keresztmetszetét nyújtja a Paradise Lost régi és modern korszakának. Bár szerintem a két éra közötti egyensúlyi állapot most valósult meg leginkább...

G.M.: Igazat adok neked. A 'Believe In Nothing' dinamikájával nem voltunk megelégedve, ezzel szemben most arra törekedtünk, hogy minél lélegzőbb, epikusabb, monumentálisabb anyagot készítsünk. Egy nagy, bombasztikus hangzású albumot. Hasonló megszólalást szerettünk volna, mint amilyennel a 'One Second' és a 'Draconian Times' is bír, de még azt a szintet is meg akartuk fejteni.

R.I.: Hol készülték a felvételek, kinek a producerkedése mellett?

G.M.: Azzal a hangmérnökkel dolgoztunk, akivel már évek óta jó viszonyt ápolunk, és nem melleleg hatalmas Paradise Lost rajongó. Korábban már dolgozott a Front Line Assembly-vel, a Fear Factory-vel, de ő felügyelte a saját side-projektjének, a Delirium-nak is a munkálatait.

R.I.: Szinte már gyakorlatnak számít nálatok, hogy az aktuális nagylemez megjelenését egy maxi előzi meg. Ez

most sem fog változni?

G.M.: Most nem fogunk a nagylemez megjelenése előtt maxi kihozni. Első körben szeretnénk minél több koncertet adni. Később az albumnak lesz egy limitált verziója is, két plusz nótával, és csak az év vége felé fogunk megjelentetni egy kislemezt. De ez nem teljesen a mi döntésünk, hanem a kiadóé. Nekünk az a feladatunk, hogy a lehető legjobb anyagot készítsük el, és az már a cég reszortja, hogy arról melyik dalt másolja ki. Ha rajtunk múlna a választás, lehet, hogy nem a legjobban döntenénk, a kiadó viszont jobban rá tud érezni arra, hogy mi adható el.

R.I.: Mit szólsz a HIM vagy a 69 Eyes sikereihez, illetve ahhoz, hogy az általatok is kultivált dark-gothic stílus ilyen népszerűségnek örvend, és a média is kellő figyelmet fordít rá?

G.M.: Kedvelem a HIM bizonyos anyagait, személyesen is ismerjük őket, jó fejek. A 69 Eyes zenéje sem ismeretlen előttünk, hiszen már turnéztunk velük. Jömagam inkább a HIM korábbi dolgait hallgatom, mert az közelebb áll az általunk is művelt stílushoz. Mára viszont leegyszerűsödtek, könnyedebbé vált a hangzásuk a régebbi dolgaikhoz képest. De minket ez nem zavar, mert nagyjából hasonló közönséget szólítottunk meg.

R.I.: Az album borítójával - egy piros, kígyószerűen tekeredő fénynyaláb - az életet szerettétek volna szimbolizálni. Mondanál erről valamit?

G.M.: Azért a kígyót választottuk, mert egy mitikus állatról van szó, amely a történelem során végig kiemelt jelentőséggel bírt, és túlélte azt. A kígyó a létezését sugározza magából, személy szerint a legjobb borítónak tartom a 'Draconian Times' óta.

R.I.: Az Erased című számban egy kellemes hangú énekes lány is szerepelt. Mit kell róla tudnunk?

G.M.: Egy profi énekesnőről van szó, aki szerepel a producer side-projektjében, a Deliriumban is. Amikor a figyelmünkbe ajánlotta, meghallgattuk, és egyből tudtuk, hogy ő kell nekünk.

R.I.: Korábban gyakran panaszkodtatok a szigetországi rock, metal bandáknak a helyi médiákban való nélkülözéséről, sanyarú helyzetéről. Ezen a téren történt valami változás?

G.M.: Az a fő baj a brit sajtóval, hogy egyáltalán nem koncentrálnak a szülőföld zenei életére, sokkal inkább menedzselik az olyan amerikai bandákat, mint a Limp Bizkit. Tehát mi nem amellett kardoskodunk, hogy a metal nyerjen minél nagyobb teret a médiában, sokkal inkább az otthoni bandák mellőzését nem értjük, hiszen mindenféle stílusban születnek minőségi produkciók.

R.I.: A ma könnyűzenéjének talán legfelkapottabb trendjéhez, a nu-metalhoz hogyan viszonyulsz?

G.M.: Jó és rossz csapatokat egyaránt találok ebben a zenei közegben. Egy szinten a Linkin Park muzsikája is bejön, csak az a gond velük, hogy dalaik egy sémára épülnek, és hosszútávon kiszámíthatókká válnak. Azt is mondhatnám, hogy ők a rockzene Britney Spears-éi.

R.I.: Mikor indultok turnéra az új lemezetekkel?

G.M.: Október 31-én kelünk útra. Azt még nem tudjuk, hogy kivel, de ha úgy adódik, előzenekarként is vállaljuk a fellépéseket.

Simkó P. & Greg

Gótikus szimbolisták

Kalapács

Ősztönből

Új albummal jelentkezett a honi metal zene egyik veteránja, Kalapács József, a Pokolgép és az Omen korábbi frontembere. Az 'Ősztön' című alkotás egy olyan friss, és lendületes anyag, melyet már régen hallhatott a magyar közönség. A minden téren színvonalas alkotás munkálatairól, illetve Józsi jelenlegi ügyes-bajos dolgaiáról, és elfoglaltságairól beszélgettünk "Bivallyal"

Rockinform: A jelenlegi zenekari felállás hogyan jött létre, kiknek szóltál lefelől?

Kalapács József: Az első biztos pont Sárközi Lajcsi volt. Aztán az ő korábbi zenekarából verbuválódunk össze. Tulajdonképp a régi Sámánról van szó, meg Weis Kicsiről, aki korábban a Dance-ben zenélt.

R.I.: A lemez hangzása még nemzetközi mércével mérve is nagyon jó. Mit csináltak másképp a stúdióban, hogy ezt a szintet elérjék?

K.J.: Nem csináltunk mi semmit másképp. Jó hangszereink voltak. Ez sokat segített. Jó volt a stúdió, és jó volt a felszerelés, amit használhattunk. Tudod az öreg analóg, vagy fél analóg - fél digitális stúdiók még mindig a legjobbak, akárki akármit mond. Ez rengeteg lehetőséget hordoz magában, csak tudni kell kihasználni. Persze szükség van egy jó hangmérnökre is. Mi keresve sem találhattunk volna jobbat Küronya Mikinél. Tapasztalt, nagy tudású szakember. Sok új helyet magasabb szintre emelnek a régiéknél. Ez butaság. A legszuperebb "csúcsmodern" stúdióban is lehet rossz hangzást kreálni, ha nem jó a hangmérnök. Régen is ez számított, és most is ez számít. Persze a fejlődési folyamatokat is figyelembe kell venni. Mostanra fejlődöttünk mi is, és fejlődött a stúdiózás is. Elértük azt a színvonalat, amivel egy ilyen minőségű produkciót le lehet tenni az asztalra.

R.I.: Ha végignéznünk eddigi pályafutásodon, akkor mondhatjuk, hogy a zenei önmegvalósítás és önkifejezés terén az új albummal érted el tökéletesen azt, amit mindig is szerettél volna?

K.J.: Ez a lemez mind tartalmilag, mind szövegilag és mind zeneileg egy szívből jövő alkotás. Mint ilyen nagyon fontos a számomra, és nagyon szeretem. Persze én mindig így vagyok az aktuális lemezzel. Mindig azt szeretem a legjobban, amelyiket készítem, ami épp forrásban van. Az élet minden területén mindig az a legjobb, és a legfontosabb, amit éppen akkor és ott csinálsz. Ez persze nem kisebbíti a többi érdemeit, só! Mindig szívesen, jó érzésekkel kell visszagondolni a múltat, és kacérkodni a jövővel. Akkor nem lehet semmi baj.

R.I.: Ha már így szóba hoztad, te hogyan kacérkodsza a jövődel?

K.J.: Nagyon szeretem az izgalmakat és a kockázatot minden téren. Ennek persze megvannak a hátulütői. A kockázatvállalás rengeteg veszélyt rejt magában. De ilyen-mivel nem nagyon szoktam foglalkozni. Most is elég rizikós dolgot vállaltam fel. Az acélgályás fellépésre teljesen megvariáltunk egy pár nótát, úgyhogy azok teljes mértékben máshogy fognak megszólalni. De majd meglátjuk milyen lesz a fogadtatás. Egy szó, mint száz, szeretek belevágni olyan dolgokba, amiknek nem vagyok biztos a végkifejletében. Nekifutok a magasabb lélcnek is, nem hátrálok meg az akadályok előtt. Úgyhogy bármi megtörténhet.

R.I.: A CD füzetke szerint a szövegek nem a te tolladból származnak. Hogyan jött a képbe Vadon János?

K.J.: Ez azért nem teljesen így volt, és ezt én is, meg Jani is többször lenyilatkoztuk már. A szövegek fele már valamilyen formában megvolt. Azonban nem voltunk elégedettek velük formailag, alakilag. Az alapötleteket, a dalok törekvéseit jónak találtuk, ám változtatni kellett rajtuk, hogy még inkább előadhatóak, és dalszöveg-szerűek legyenek. Csiszolatlanok, nyersekek voltak ezek a szövegek, ekkor került a képbe Jani. Ő többször átalakította, átformálta ezeket. Ő egy nagyon nagy szókinccsel és gazdag érzelmvilággal megáldott szövegíró. Ilyen körülmények között született a Vége a dalnak, vagy az Itt leszek. A szövegek másik fele pedig Jani alapötleteiből született, viszont Weis Kicsivel és velem közösen beszéltük meg, hogy pontosan miről is szóljanak, és mi legyen a végeredmény. Ha valamelyik nem felelt meg a pillanatnyi helyzetnek, vagy annak a hangulatnak, amelyben voltam, esetleg a dal nem pont ugyanazokat az érzéseket hozta ki belőlem, mint belőle, akkor alakítottunk rajta. Így történt ez például az Angyal című dalnál is. Eredetileg Jani az akkor még meg nem született kislányáról írta, amit még talán most is fel lehet benne fedezni valahol. Azonban nekem egy sokkal erőteljesebb, erotikusabb hangulatot árasztott. Mindennek az lényege, hogy a szövegíró akkor jó szövegíró és akkor tud neked jó szövegeket írni, ha nagyon jól ismer. Annyira jól, hogy arról ír, amiről te is írnál, ha tudnál olyan jól.

R.I.: A zenei rész megírásában milyen szerepet vállaltál?

K.J.: Csak az énekdallamokat írtam én, úgy ahogy eddig mindig. Mindenki úgy hoz le a nótát próbára, hogy csak egy "férc" énekdallamot szerez hozzá. Ezek természetesen segítenek nekem a végső megoldásban, ám mindig gyökeresen megváltoznak. Rengeteget variálok rajtuk. Sokszor előfordul az, hogy ami próbán jónak hangzik, az a stúdióban már nem, és ott alakítom át ismét és utoljára. Így volt ez most az Ez nem az a harc dallal is. Már fel is énekeltem, amikor hazafelé eszembe jutott egy sokkal jobb megoldás. Betelefonáltam a stúdióba, leállítottam a keverést, és újra felnyomtam a nótát. Teljesen spontán ment a dolog, és tized annyi időbe nem került megcsinálni, mint az azt megelőző verziót. Van amikor négy-öt különböző megközelítésben is kipróbálok egy dalt, és a hirtelen jövő hatodik lesz a nyerő.

R.I.: Még mindig sok zenekaron kívüli elfoglaltságod van?

K.J.: Nem, nincs, és nem is volt soha. Sokan azt hiszik, hogy az Oment is egy színházi fellépés miatt hagytam ott. Ez nem így volt. Tényleg volt egy jó előre lekötött színházi fellépésem, ami ütközött egy Omen koncerttel. De a többiek ahelyett, hogy lemondták és más időpontra átrakatták volna a bulit, elmentek, és megcsinálták nélkülem. Ekkor mondtam azt, hogy elég. Azt a zenekart nem valom sajátoménak, ahol ilyet megtesznek velem. De visszatérve a kérdésre azt kell mondjam, hogy most indul újra a színházi évad, és már van egy-két biztos pont. Továbbra is játszom a Madách színházban, fellépek majd Veszprémben a Kinizsi musical-ben, illetve lesz egy koncert Békésen, ahol a Jézus Krisztus Szupersztárból énekek majd Júdás dalokat.

R.I.: Mindig a rossz fiú szerepét kapod, gondolod, hogy ez annak köszönhető, hogy ehhez felel meg az orgánomod, vagy pedig azért, mert egy heavy metal énekeshez jobban illenek?

R.I.: Igen ez igaz, hogy mindig én vagyok a rossz fiú, hiszen voltam már Koppány is (remélem, még leszek is), most a Kinizsiben is a negatív főhős vagyok. Ezek olyan szerepek, melyek sokkal vehemensőbbek, szikárabbak, féktelenebbek, mint a jó fiúi főszerepek. Olyan "bivalyosabbak". Egyrészt, ezáltal jobban illenek a stílusomhoz, a temperamentumomhoz, másrészt természetesen jobban passzolnak az orgánomomhoz is.

R.I.: A Kalapács zenekar turné és koncertprogramja hogy néz ki?

K.J.: Na, ezt most meg nem mondom neked fejből. Csak az Acélgályára emlékszem pontosan. De, ha bárki megnézi a www.kalapacs.hu web oldalt, minden pontos dátumot megtalál rajta.

Greg

120^{MB}

HA ZAJT AKARTOK

Ismerkedj az új rockzenevel, a heavy metallel a hardkor-ig.

Válasz meg a kérdéseket egy óra alatt és nyertes vagy!

06-90-551-777-er telefonon keresztül, vagy idej egy SMS-t a
06-90-551-777-csillagra, és mind a két módra megkapod a jeget! Megjött!

0909 MUSCUMS-091-5000, vagy a www.musicmax.hu címen.

1. 728 MARILYN MANSON - Tainted Love
2. 129 NIGHTWISH - Sleeping Sun
3. 673 TAMKACSAPKA - Mennyország Tourist
4. 398 PAPA ROACH - She Loves Me Not
5. 872 PAPA ROACH - Behemoths Angels
6. 358 RED HOT CHILI PEPPERS - By The Way
7. 141 PANTERA - Revolution Is My Name
8. 137 OZZY OSBOURNE - Get Me Through
9. 734 CHAD KROEGER FEAT JOSET SCOTT - Here
10. 154 SYSTEM OF A DOWN - Chivo Suave
11. 721 KORN - Here To Stay
12. 186 PUDDLE OF MUDD - Blurry
13. 955 CREED - One Last Breath
14. 263 LINKIN' PARK - Crawling
15. 127 MARILYN MANSON - The Fight Song
16. 187 PUDDLE OF MUDD - Control
17. 935 SLIPKNOT - Lay Behind
18. 684 LINKIN' PARK - One Step Closer
19. 871 PAPA ROACH - Broken Home
20. 887 MARILYN MANSON - The Nobodies
21. 114 DEMONLORD - Search
22. 822 STATIC-X - Cold
23. 187 SYSTEM OF A DOWN - Sugar
24. 196 DIMMU BORGIR - Puritania
25. 818 RAMMSTEIN - Ich Will
26. 650 JUNKIES - Szörnyár
27. 687 KORN - Good God
28. 148 SLAYER - Bloodline
29. 185 MACSKAMADRAS - Nem akartok fel
30. 388 JUNKIES - Felbontás
31. 120 IN FLAMES - Only For The Weak
32. 739 COOL HEAD CLAN - Isen hozott hűsítőt
33. 716 GODSMACK - I Stand Alone
34. 824 RAMMSTEIN - Feuer Frei!
35. 824 ZERO-G - Taste For Speed
36. 189 CREED - Balls
37. 490 METALLICA - The Unforgiven
38. 112 ANNIHILATOR - King Of The Kim
39. 912 RAMMSTEIN - Link 2-3-4
40. 137 TOOL - Schism
41. 888 LIMP BICKIT - My Way
42. 110 JUDAS PRIEST - Burn In Hell
43. 121 KORN - Falling Away From Me
44. 687 PRIMAL FEAR - Armageddon
45. 123 KREATOR - Leave This World Behind
46. 139 EXTOMORF - Mentál rosz a lélekem
47. 126 MACHINE HEAD - Crashing Around The
48. 574 RED HOT CHILI PEPPERS - Scar Tissue
49. 129 METALLICA - Wherever I May Roam
50. 118 KALAPÁCS - Gylfaköttés

A műsorral kapcsolatos információk: 06-1-400-4740, e-mail: openmyflag@musicmax.hu, www.musicmax.hu. Csak a zene számít!

Johnson®

Nem csak a neve hangzik jól!

JOB-100001, JOB-100002, JOB-100003, JOB-100004, JOB-100005, JOB-100006, JOB-100007, JOB-100008, JOB-100009, JOB-100010, JOB-100011, JOB-100012, JOB-100013, JOB-100014, JOB-100015, JOB-100016, JOB-100017, JOB-100018, JOB-100019, JOB-100020, JOB-100021, JOB-100022, JOB-100023, JOB-100024, JOB-100025, JOB-100026, JOB-100027, JOB-100028, JOB-100029, JOB-100030, JOB-100031, JOB-100032, JOB-100033, JOB-100034, JOB-100035, JOB-100036, JOB-100037, JOB-100038, JOB-100039, JOB-100040, JOB-100041, JOB-100042, JOB-100043, JOB-100044, JOB-100045, JOB-100046, JOB-100047, JOB-100048, JOB-100049, JOB-100050, JOB-100051, JOB-100052, JOB-100053, JOB-100054, JOB-100055, JOB-100056, JOB-100057, JOB-100058, JOB-100059, JOB-100060, JOB-100061, JOB-100062, JOB-100063, JOB-100064, JOB-100065, JOB-100066, JOB-100067, JOB-100068, JOB-100069, JOB-100070, JOB-100071, JOB-100072, JOB-100073, JOB-100074, JOB-100075, JOB-100076, JOB-100077, JOB-100078, JOB-100079, JOB-100080, JOB-100081, JOB-100082, JOB-100083, JOB-100084, JOB-100085, JOB-100086, JOB-100087, JOB-100088, JOB-100089, JOB-100090, JOB-100091, JOB-100092, JOB-100093, JOB-100094, JOB-100095, JOB-100096, JOB-100097, JOB-100098, JOB-100099, JOB-100100

Fortis Acoustic
 A Fortis Acoustic gitár a világ egyik legjobb gitárja.
 A Fortis Acoustic gitár a világ egyik legjobb gitárja.

Magyar partnereink:

Balassagyőri	Aranykoronák Hangszerkereskedő	tel: 06-451-804
Balassagyőri	Hevesi Hangszerkereskedő	tel: 06-326-140
Balassagyőri	Gárdonyi Hangszerkereskedő	tel: 1-2581-871
Balassagyőri	Széchenyi Hangszerkereskedő	tel: 1-3151-853
Balassagyőri	Csella Hangszerkereskedő	tel: 1-3124-339
Balmazújváros	Művelő Egyesület	tel: 06-389-840
Békéscsaba	Kovács Hangszerkereskedő	tel: 06-384-450
Békéscsaba	Reppai Szociális Hangszerkereskedő	tel: 07-386-180
Békéscsaba	Székely Hangszerkereskedő	tel: 07-468-871
Békéscsaba	Aranykoronák Hangszerkereskedő	tel: 06-313-439
Békéscsaba	Hevesi Hangszerkereskedő	tel: 06-321-154
Békéscsaba	Csella Hangszerkereskedő	tel: 07-314-188
Békéscsaba	Művelő Egyesület Hangszerkereskedő	tel: 06-344-178
Békéscsaba	Aranykoronák Hangszerkereskedő	tel: 06-429-782

Telefonos partnereink:
 Válogatás a magyarországi gitárkereskedőkből, ahol a Johnson gitárokat is megvásárolhatod.
 Tel: 1-208-8241

További partnereink listája: <http://www.fortisacoustic.hu>

Mark Knopfler: The Ragpicker's Dream

2002. szeptember 30-án jelent meg Mark Knopfler harmadik szólóalbuma, és úgy tűnik, hogy az utóbbi években szólókarrierje fokozatosan kezd magasabb fordulatszámra felpörögni. A Dire Straits feloszlását követően sem tűnt le teljesen, elsősorban filmzenéssel foglalkozott - közel tíz ilyen vállalkozásban vett részt -, emellett két album erejéig alkalmi társakkal zenélt. Első "valódi" szólóalbuma 1996-ban jelent meg 'Golden Heart' címmel, majd négy évre rá következett a nagy sikerű 'Sailing To Philadelphia', amiből három és fél millió példányt adtak el. A rajongók váraozási idejét ez alkalommal felére csökkentette a mester, és megjelentette aktuális anyagát, a 'The Ragpicker's Dream' c. CD-t.

Mark e korongon szorosra fonja azokat a zenei köteleket, amelyekben Mark egész pályafutását összefogja. "Az albumon azokról a témákról írtam, melyek gyerekkoromban összetörték a szívemet, és amik azóta sem változtak. Azt hiszem, ha most nézném meg a Sultans Of Swing-et, lehet, hogy most is születne róla egy dal. Írok a kétkezi munkáról, a hétköznapi emberekről, életük egy-egy epizódjáról, pl. költözésről, utazásokról stb. A zenében keveredik az amerikai, ír, skót, angol és európai íz." Az album nagy része Amerikában került felvételre, ugyanazokkal a zenészekkel,

akkikkel már 1996 óta dolgozik Knopfler. Mark és a billentyűs, Guy Fletcher angol, a zongorista Jim Cox kaliforniai, a többiek pedig a világ e két távoli pontja között kb. felúton laknak. Knopfler állítása szerint, szólóvállalkozásai közül jelenleg a The Ragpicker's Dream áll legközelebb a szívéhez. "Kevesebb az elektronika az új albumon, merthogy otthon írtam a dalokat. Nagyon élveztem, mikor eljártam a fiúknak az ötleteimet, ők pedig hozzátették a saját részüket, és így fokozatosan megszületett egy teljesen új egész." Ebből is látszik, hogy az elmúlt évek során sokat változott Mark munkamódszere... "El-távolodtam attól a sráctól, aki egy szál gitárral szerzi a dalokat. Mégsem szeretnék túl messzire menni, sőt, lehet, hogy egyszer még visszatérek hozzá."

Az új album megjelenését megelőzően, szeptember közepén jelent meg a "Why Aye Man" című kislemez, melynek címadó dala az 1980-as évek Nagy-Britanniájának politikai és szociális helyzetével foglalkozik. Abban az időben a brit munkások bizonyos rétegei külföldre kényeszerültek, mivel a tradicionális ipari tevékenységek egy jelentős része, úgymint a hajógyártás és a szénbányászat jelentősen visszaesett.

A cím "Why Aye Man" északkelet-angliai (Newcastle-i) dialektusban íródott, és "Nos, természetesen"-t jelent. A BBC egyik nagysikerű komédiája, az "Auf Wiedersehen, Pet" inspirálta Knopflert a dal megírására, mely olyan jól sikerült, hogy a sorozat második szériájának főcímenéje lesz. Idén áprilisban, az Egyesült Államokban vették fel a számat, Chuck Ainlay producer közreműködésével, aki már a Dire Straits 1991-es 'On Every Street' albuma óta dolgozik Markkal.

A dalok egy-egy gondolat erejéig...

Why Aye Man

Jimmy Nail a már említett 'Auf Wiedersehen, Pet' új részeinek készítője az észak-amerikai indiánok zenéjéhez hasonlította a tételt, melynek megírásában hatással volt Knopflerre az ír költő, Seamus Heaney The Spirit Level című, Whitbread-díjas verseskötete is. A költő Marknak szóló dedikációjában azt írta a kötet belsejébe, hogy "Mark, tartsd a színvonalat!" Valójában az a világ érintette meg a zenészt, amikor a Thatcher-korszakban az angol munkások jelentős számban kényeszerültek Németországban munkát vállalni...

Devil Baby

A dal ötlete akkor született, amikor Mark különféle performanszokról, örült mutatványokról olvasott, az "Ördög baba" ezek egyikének a címe volt. Szerinte ezek a kis előadások az olyan

provokatív műsorokhoz hasonlók, mint például a Jerry Springer Show.

Hill Farmer's Blues

"Sok időt töltöttem Northumberland hegyes-völgyes vidékén, magam is részt vettem a gazdálkodásban, mélyen megérintett ez a hely. Nemrég a láb- és körömfájás pusztított ezen a vidéken, és akkoriban sokat gondoltam arra, hogy mennyire nehéz lehet az ott élőknek ez az időszak" - nyilatkozta Mark.

A Place Where We Used To Live

"Az a hely, ahol egykor szüleimmel laktam, rendkívül fontos nekem, mindig felidézem a gyermekkori emlémeimet, gyakran elsétálok a régi iskolához..." - nosztalgizál a művész.

Quality Shoe

Egy londoni utcán sétálva egy felirat szúrt szemet Marknak, melyen az állt, hogy "Minőségi cipő". Szembetűnő volt, hogy a kérdéses üzlet egy rossz cipőbölt.

Fare Thee Well

Northumberland

Népi dallamvilág, harmonika, zongora és egy kis elektromos gitár...

Marbletown

"Londoni kis stúdióban vettem fel, a gitárkíséret és persze a szólo a meghatározó" - kommentálja a zenész.

You Don't Know You're Born

Tipikus brit kifejezés: "Nem is tudod,

hogy megszületél." Az Államokban nem használatos...

Coyote

"Valószínűleg Coyote (azaz prérifarkas) abból az élményből táplálkozik, hogy a gyermekeimmel sok rajzfilmet néztek, és Wile E.Coyote figurája mindig is tetszett."

The Ragpicker's Dream

Mark számára több jelentése is van ennek a címnek, de elsősorban egy üveg whiskey-re utal...

Daddy's Gone To Knoxville

Azon témák egyikét boncolgatja, amely mindig is foglalkoztatta a művészt, nevezetesen hogy visszatérünk-e ugyanarra a számunkra fontos helyre, felidézük az élményeket, neveket, és a múltbeli képet összehasonlítjuk a jelen állapottal...

Old Pigweed

A címben szereplő 'pigweed' a libatop nevű növényt jelenti... Korlátozott példányban egy bónusz CD-vel kiegészítve is megjelenik a 'The Ragpicker's Dream'. A második korongon öt koncertfelvétel kapott helyet, nevezetesen a "Why Aye Man" (Shepherds Bush Empire, 2002. július), "Quality Shoe" (Shepherds Bush Empire, 2002. július), "Sailing To Philadelphia" (Massey Hall, Toronto, 2001. május), "Brothers In Arms" (Massey Hall, Toronto, 2001. május), "Why Aye Man" (Shepherds Bush Empire, 2002. július, multimédiás videó)

VIII. FARKAS-NAP **HEADBANGER**
break!

verbuvál: az

AKELA

MESSENGER
és AT HOME

A sorozóbizottság elnöke: MOLICS ZSOLT (COOL HEAD CLAN)

2002. okt. 31. 19h

BUDAPEST, CSEPEL-NemArt (volt MAHART MH)

Megközelíthető a Lágymányosi hídtól HÉV-vel
Jegyár: 1514,- Ft

sorozó (jegyelővételi) helyek: NemArt bolt, Shark, Musicland, CD Pince, Viking Metal, Ratman, Elektromos Krokodil, Headbanger, Rockworld, stb. Minden Farkas vezeték- ill. keresztnevé komának a belépés díjtalan!

További falkatborzások:

OKTÓBER	19. BÖJTÖRKMUSZAJ - Stúdió 54
04. SZÉKESZÁRD - Zug	25. GYÖNGYÖS - Mátra MH
05. KAPOSVÁR - Szivárvány mozi	26. SALGÓTARJÁN - SVT
11. SZOMBATHELY - Végállomás	NOVEMBER
19. AJKA - Nagy László MK	08. KAZINCBARCIKA - NewOuzo
18. ZALABERGSEGE - Gönczi Ferenc ÁNK	09. EGER - Más

Sorozási tudnivalók: 06-20-551-3416 1374 Budapesti Pf. 513. <http://www.tar.hu/akela>

Jubileumi Bikini koncert

Fotó: <http://gergejve.ultraweb.hu/>

Petőfi Csarnok
szabadtéri színpad
2002. szeptember 7.

A koncert előtt a meghívottak részére bemutatták Trunkos András: 20 év Bikini című kötetét. A 168 oldalas kötet évenkénti bontásban ismerteti a zenekar történetét és végül a legpontosabb, részletes diszkográfiával szolgál. A sajtótájékoztatón szó esett a koncertről is. Elhangzott, hogy mindenki fellép, aki valaha zenélt a Bikiniiben. Ehhez képest nem találkoztam Szűcs Antal Cábórral (Ős-Bikini, igaz az ő neve a diszkográfiából is lemaradt), Berecz Endrével, Hirlemann Bertalannal, Kató Zoltánnal, de még Gallai Péterrel sem itt, sem pedig később a színpadon. Odakint a nézőtéren elfért volna még jó néhány ember. A '80-as évek egyik legnépszerűbb zenekara korábban teltházas BS-koncertet tudott produkálni - igaz, az a 10 éves jubileumi buli búcsúkoncertnek készült.

A 20 éves jubileumi bulira több embert vártam volna, főleg azok után, hogy legutóbbi, tavasszal megjelent Álomból ébredve albumukban még fel is volt tüntetve: "Lemezműtató szuperkoncert 2002. szeptember 7-én este 7-kor a Petőfi Csarnok szabadterén"

színpadon! Azt hiszem, az a rajongó közönség, amely a zenekar koncertjeire járt és főleg a gyengébb nem képviselőiből került ki, manapság már tisztességes családanyaként nem jár bulira. Szerintem ez valahol természetes jelenség egy hosszú életet megélt zenekarnál. Régi rajongók "elkopnak", újak jönnek...

Lássuk, mi is történt a színpadon? Az ősnék nevezett Bikini négyese kezdett és úgy háromnegyed óra alatt elnyomták ennek a korszaknak legfontosabb dalait. Nagy Feró hozta a formáját, rendben volt a produkció, amely a korszak legnagyobb slágerével, a Lángosképpel zárult.

Felállt a mostani csapat, a bal oldali billentyűs hangszereknél Bördén Szabolcs, a jobboldalánál Makovics Dénes két szaxofonjával, közöttük a dobos Mihalik Viktor. Elöl Daczi Zsolt gitáros és Németh "Lojz" Alajos basszusgitáros, zenekarvezető. Belecsaptak a nyitó dalba és hátulról egy ünnepi tortával a kezében előjött az énekes D. Nagy Lajos is. Egyvelegben játszották le az első három darabot és később is vissza-visszatértek ehhez a formához. Érthető volt ez az eljárás, hiszen a csapat életében sok közkedvelt melódia született. Jól szólt a cucc, korrekt, hangulatos előadás szem- és fültanú lehetünk. A koncert közepe táján Peter Ogi jött be egy saját, angol nyelvű dal előadására Csillag Endre gitárossal. Ezután az instrumentális Temesvári vasárnappal, Daczi Zsolt gitár remekelésével folytatódott a Bikini bulija. Itt Makovics előjött a billentyűs dobogóról és a basszusgitárt vette fel. Ők ketten emelkedtek ki a koncert során hangszerszólóikkal. A vége felé volt három olyan szám, amelynek mindegyikébe szoprán-szaxofon szóló került, ezt kissé soknak találtam, annak ellenére, hogy Dénes nagyon izesen, változatosan fúj. Tudom, a tenorszaxofon más hangolása, a magasabb regiszterű szoprán pedig főleg Sting Englishman In New Yorkja óta különösen divatos, de... Nézzék el nekem ezt az akadémikusodást, végül is hangulatos buli volt, a közönség elégedetten hagyhatta el a PeCsa betonját. A zenekar szövegei még ma is aktuálisak, amint az új lemez dalai is. Csak hát ezeket (sem) nyomja a média. Épp ezért sajnálhatják, akik kihagyták a koncertet.

Koncertmenü: Egyveleg 1: Tűzfal, Izzik a tavaszi délután, Valaki kéne; Szeretek; Egyveleg 2: Ahogy ti zenélték, Széles-tágas, Legyek jó; Dróton a verebek; Uramisten; Egyveleg 3: Rabszolgák, Olcsó vigasz, Álomból ébredve; Ugyanaz a cirkusz; Katona; (Peter Ogi); Temesvári vasárnap; Világ végén; Nem lesz ennek jó vége; Adj helyet; Egyveleg 4: Közeli helyeken, Ha volna még időm; Fagy; Rézegen; Mielőtt elmegyek; Elfogynak szavaim; Dolgozni ne kelljen.

(NNP)

ZENE a NETen

Website

www.pbox.com

Örömmel írhatunk egy nagy múltú hazai rockzenekar webes jelenlétéről. A PBox már korábban is képviseltette magát a hálón, azonban napjaink grafikai követelményeinek engedve kialakították site-juk új arculatát.

Flash player megléte szükséges a honlap megtekintéséhez. Akinek nincs, az ne ijedjen meg, mert ha nem is jön meg az automatikus infólekérdezős végeredményként a flash player telepítésének lehetősége, az indexoldalon a megfelelő linkre "kattanva" utólagosan is megteheti. De most nézzük mit sikerült szép fotókba és grafikai megoldásokba csomagolniuk a legényeknek.

A belépés után máris a PBox birodalmában találjuk magunkat, ahol egy scrolling mezőben értesülünk az aktuális hírekről, újdonságokról, de ezek mellett feliratközönségi és hírlevélcsoporthoz és szavazhatsz a kedvenc PBox daladról is. Az eseménynaptár segítségével pedig a közelmúlt és közeljövő eseményeiről tájékozódhatsz. A menü már az általánosságban ismert pontokat tartalmazza: 01. Hírek, 02. Biográfia, 03. Diszkográfia, 04. Koncertek, 05. Fotók, 06. Cikkek, 07. Szövegek, 08. Multimédia, 09. Pandora'sShop, 10.

melyet csak levelező lista tagok látogathatnak, de lelki szemeimmel már látom milyen csemegék kapnak majd helyet. Feszülten várjuk! Mindenesetre a dobuc az nem semmi, na hazamegyek és szét is verem (még a gépem is)!

Phil Tibi Rudd

PBox Fórum, 11. Letöltés. Az egyes menüpontokat lehívva egy középső frame-ketben jelenik meg az aktuális infóállomány.

Meg kell említenem a Multimédia pontot. Ugyanis a már ismerős dal-részletek, videó-részletek mellett helyet kapott egy Virtuális Dob Aréna szekció is. Azt előcsalogatva egy új ablakban megjelenik a csapat dobucsa, melyet azonnal ki is próbálhatsz. Csak annyit kell tenned, hogy a hangkártyád összekötőd egy bika erősítővel, azt megküldöd ahogy bírod, és lehunyt szemekkel a géped elé ülsz. Pár másodperces szótlan áhítat után vadul rángatva az egeret az ütősök felett már dobolhatsz is - egészen a rendőrség megérkezéséig, melyet a "teleráns" szomszédság ugraszott rád. Ehe ehe...Van még egy pont melyről említést kell még tennünk. Sajnos még nem "él" a jelszóval védett terület,

After-All!
Futourizmo - fall'
N.C.I.D. > lemezbemutató
vendég
VARSO
>_október_11.:Miskolc
I.PROGRESSIVE MUSIC MEETING
>_október_12.:Nyíregyháza
Club_NEO
>_október_18.:Pécs
IH - Billentyű Klub
>_október_19.:Szekszárd
Zug
>_október_26.:Veszprém
Padlás.+ STONEHENGE
>_november_2.:Győr
To - Rock
>_+novemberi dátumok:
Gödöllő, BUDAPEST,
Szatmárnémeti, Kolozsvár,
Rimacsombat...
további dátumok, információk:
<http://futourizmo.inf.hu>
<http://futourizmo.fw.hu>
>_tour@after-all.com
>_www.after-all.com
>_www.perifericrecords.com

Ösztönös Leopárdok

Az, hogy a Def Leppard új, X című lemeze megosztotta a rajongótábort, enyhe kifejezés. Minden idők egyik legsikeresebb rockzenekara ugyanis féredobva tradíciót és a jól bevált sémákat, egy meglehetősen szokatlan albumot készített a saját szórakoztatására. Erről vallottak a zenészek:

A múltkori albumon (ti. Euphoria - H.B.) tudatos törekvésünk volt, hogy igazán Def Leppard-os anyagot készítsünk, mely a High 'n' Dry-től az Adrenalize-ig tartó korszakunkat is jellemezte. Előtte a Slang lemezen viszont direkt "nem Leppard-osan" akartunk szólni. Például nem alkalmaztuk a ránk egyébként annyira jellemző nagyívű háttér vokálokat. Ezzel a mostani lemezzel viszont semmi prekoncepciónk nem volt, se elkerülni nem akartuk a ránk jellemző jegyeket, se direkt használni. Ha kellett élő dobot vettünk fel, ha úgy gondoltuk dobprogramot. Úgy és akkor használtuk a fejlett technológiát, ahogy akartuk.

Teljesen nyitottan álltunk hozzá a lemezhez. Csak úgy önmagukért írtuk a dalokat, nem volt formulánk, amibe bele kellett volna illeniük. Itt most tényleg megjelentek olyan dolgok, amelyek nemcsak rockzenekarokra jellemzőek. Hiszen nem kizárólag rockzenét hallgatunk szabadidőnkben.

Az, hogy ilyen sokféle lemez, annak is köszönhető, hogy három különböző producerrel dolgoztunk együtt. Peter Woodroffe, Marti Frederiksen és a svéd Per Aldheim mind más lenyomatot hagytak a dalainkon.

És most lássuk, hogy vélekednek az egyes dalokról a zenészek!

Now

Ez a dal, annak a háromnak az egyike, amit Marti Frederiksen-nel készítettünk, aki olyan nevekkel dolgozott korábban együtt, mint Mick Jagger, Aerosmith és Ozzy. Óriási volt vele együttműködni, mert amellett, hogy vérprofi producer és zenész, olyan lelkes, mint egy nyolcéves gyerek. Minket is ösztönzött hozzáállása. Vele könnyű volt újszerű módon megközelíteni a szerzeményeket, úgy hogy ki-

használjuk a technika adta lehetőségeket is. Adta magát a nagy háttér vokál is, ahol végre sok mindent kifejezhettem, mint énekes. Nem kellett olyan magasakat erőltetnem, mint általában, amit ösztönként szólna kevésbé élvezek.

Unbelievable

Ezt Svédországban vettük fel Andreas Carlsson-nal és Per Aldheim-mel. Tulajdonképpen ballada a hagyományos értelemben, de egyáltalán nem úgy szól. Líráilag is megrázó egy-két helyen, eltér a hagyományos sémáktól.

You're So Beautiful

A Beautiful jó példa arra, mennyire mást jelenthet ugyanaz a dal az egyes embereknek. Nekem mindig az jut róla eszembe, hogy egyfajta átmenet Billy Idol és az Eddie and the Hotrods között, noha egyikhez sincs igazán köze. A hangzásbeli egyszerűsége, a basszus és dob, valamint a kevés gitár teszi ilyenné.

Ez is Marti Frederiksen munkája. Ő mutatott benne lehetőségeket, hogy hogyan szóljon, ami eszünkbe sem jutott volna, különösen a híd tekintetében

Long Long Way To Go

Számomra biztos kislemez, mindegy, hogy hanyadik, de elég erős hozzá. Ének szempontjából a legnagyobb kihívás a Love Bites óta, noha nincsenek benne olyan magasak. Sokszor végig kellett gondolnom az érzelmi előadásmódját a szöveg miatt. Ezért használunk benne vonókat, spányol gitárt, loop-okat és élő dobot egyaránt, nagy vokált, mindent, amitől összeáll egy ilyesmi szám.

Torn To Shreds

Ez is Pete Woodroffe munkája és szöges ellentéte a Long Long Way To Go-nak. Ebben a minimalista megközelítést használ-

tuk, semmi nagy Def Leppard vokál, mert nem illene a dalhoz. Kicsit száraz, amitől nagyon mai a hangzása, ez is kislemez esélyes.

A munka során most máshogy álltunk a vokálokhöz. Először változtattunk a módszeren, amit meg John Mutt Lange követett, hogy utólag keverte be ezeket a sávokat. Én nem vagyok egy Paul Rodgers vagy Robert Plant, nekünk máshogy áll össze a vokális rész.

Most nem akartunk bombasztikus számokat, ahol masszívan hömpölygő dobokra kell ráénekelnem nagy nehezen. A Torn To Shreds-en is a dob a háttérben megy szép nyugodtan, van helyem az éneklésre. Ez máshogy kihívás, most nem kell a gatyámból kiénekelni magam, hogy felmászak a magasakhoz. Van terem játszani az előadás érzelmi síkján. Ezúttal a hallgató azt figyelheti, mit éneklek, nem azt, hogy hogyan.

Four Letter Word

Ahányszor ezt hallgatom, mindig Lennon Twist and Shoutja jut eszembe, hogy akkora lendülettel kell énekelni, hogy csak úgy dagadnak az erek a nyakon és azért jó figyelni, hogy végig bírja-e énekelni az ember vagy összeesik. Hatalmas odaadásal lehet csak csinálni. Ezt az izgató feszültséget akartuk itt is elérni. Pont olyan regisztrarban van, ahol még épphogy tudok énekelni.

Eredetileg egy Elvis-szerű country-nak szántuk, aztán saját életre kelt, mintha csak a High 'n' Dry-ről szedtük volna le.

Cry

Az elejétől kezdve megvolt a dalban az esély, hogy jól szóljon, de majdnem lemaradt igazából. Sokat demóztunk vele, több változata is létezett. A végleges formáját Dublinban nyerte el, ahol Ronan McHugh hangmérnök alákevert egy dobprogramot, mire beütött az "Aha!" érzés, hogy "Megvan, ezt akartuk az elejétől fogva!"

Olyan izgalmas gitárok vannak benne, hogy kellett nekik a hely, hogy lélegezhesenek. Tudatosan nagyon sötétre tettük a dal hangulatát.

Everyday

Nagyon szeretem ezt a számot. Időtlen jó pop dal, mint egy Beatles vagy Cheap Trick. Jó alkalom az önfeléd boldogságra, nagyon ösztönös. Még egy kis szitárt is tet-

tünk bele. Amint vége, már indítanám is előlrol.

Gravity

Nagyon máshogy szól, mint eddig bármelyik más munkánk. Ennél rövidebb számot sem csináltunk még, nincs három perc sem. Kicsit rapelős a kórus, ami ezzel együtt is dallamos. Sokféle hatás van benne, az INXS, No Doubt, Linkin Park, de mégis mi vagyunk. Többször átforgattuk ezt a dalt, még a címe is tők más volt. Jól esett mást csinálni, mint eddig.

Let Me Be The One

Na ez aztán annyi változáson ment át, hogy rá sem lehet ismerni. Demóként még egy zongorás dal volt. Lett aztán négy, gitáros akusztikus változata is, de folyamatosan cseréltünk benne teljes részeket. Ez tényleg majdnem a szemétképen végezte... Még a végén sem voltunk elégedettek vele, mígnem a vonósok szerepeltetése oldotta fel a problémát. Ezzel a helyére került minden, összerázta az egész számot.

Girl Like You

Ez egy tempós rock-pop dal, aminek az ötletét Vivian hozta. Nagyon popos volt, amit meg kellett kicsit "Leppardosítani". A vokálban olyan finomságok vannak, hogy fehallgatóval érdemes hallgatni, annyi sávot tettünk rá. Nagyon izgalmas.

Scar

Ez a legtipikusabb Def Lepi dal az albumon, amin az összes régi jellemzőnk rajta van. Gitár, kiállások, nagy vokál, nagy bevezetés, lassú kivezetés. Mint egy kis rock-opera. Kis Hendrix és Doors hatás van a hangulatában a fordítva felvett gitárok miatt. Ezt rögzítettük utoljára, és nagyon élveztük.

Noha tizenegy éve halott Steve, ebben a dalban is olyan gitártémák jöttek elő, amiket ő hozott volna, ha élne. Nagyon bizarr volt megélni.

Minden számnak az albumon van egy anyja és négy bábája. Mindegyiket valaki hozta, és aztán együtt dolgoztunk rajta. Ezért is jelöltünk mindenkit szerzőként, mert ha már csak egy másodpercet is változtatunk az eredeti ötlethez képest, akkor az már nem ugyanaz a dal. Ezért jó csapatban dolgozni, ettől izgalmas az egész.

Összeállította: Heidrich Balázs

Rockinform: Az új lemezed címe 'Attack' (kb. roham/támadás). Miért ezt választotad címnek? Mit értesz ez alatt?

Yngwie J. Malmsteen: Semmit.

R.I.: ??? Az egyik nótában, a Freedom-ban te álltál a mikrofonok mögé. Hogyan jött ez az ötleted?

Y.J.M.: Nem is tudom. Végül is én írtam a dalt, tehát el is énekelhetem. Jó kis kihívás volt ez számomra. A hangom elfogadható, a nóta is jól sikerült.

R.I.: Tudom, hogy a promós anyag borítója nem a végleges. Viszont azt is tudom, hogy a koncepció hasonló lesz. Mit akarsz kifejezni ezzel a vörös szemmel?

Y.J.M.: Semmit, csak azt, hogy rajtak tartom a szemem. Ha nem viselkedtek jól, akkor végeitek. Viszont, ha jó kisfiúk és kislányok lesztek, akkor kaptok tőlem karácsonyi ajándékot.

R.I.: Mi lenne az?

Y.J.M.: Egy kiadós seggberúgás. Ha-ha. Esetleg egy arany Rolex óra. Még nem tudom, de majd eldöntöm.

R.I.: Minden lemezeden van valamilyen utalás az északi mitológiára és történelemre. Az újon a Valhalla. Ennyire vonzódsz néped történelméhez és hiedelemvilágához?

Y.J.M.: Erre csak két szóval válaszolhatok. Viking vagyok. Nekem megvan hozzá a jogom, hogy ilyesmiről írjak. Másoknak is lehet erről írni, de az nem hiteles. Mivel én viking vagyok, nem fogok a rómaiakról dalokat írni, mert az sem lenne hiteles.

R.I.: Az új lemez Valley Of Kings dalával akkor mi a helyzet? Az nem az egyiptomi történelemről szól?

Y.J.M.: ... Az más! Nem olyan megfontolásból és érzelmek-keletítva írtam, mint a saját népemről szóló dalokat.

R.I.: Milyen gyakran látogatsz haza Svédországba?

Y.J.M.: Elég sűrűn. Most is otthonról jövök. Vakációzni voltam. Egy évben minimum kétszer hazamegyek, de persze legtöbbször munka ügyben. Elvégre üzletember is vagyok.

R.I.: Az Ultimate Guitar Experience projektben együtt zenéltél Uli John Roth-tal és Al Di Meola-val. Mesélnél erről? Hogyan jött létre ez a társaság?

Y.J.M.: Uli és én nagyon régen jó barátok vagyunk. Az ő ötlete volt az egész. Én elleneztem a projektet, de mivel tényleg jó barát, elvállaltam a szereplést, hogy segítsek neki. Aztán nem működött a közös szereplés, mert Al és Uli nem jöttek ki egymással. Ezért Al egy szép napon lelépett. Ennyi az egész. Igazán lett, de különösebben nem érdekel, mert most úgyis saját turnéra indulok.

R.I.: Tudod, hány zenéssel dolgoztál eddig együtt?

Y.J.M.: Túl sokkal...

R.I.: Nem nehéz előre tervezni, ha ilyen gyakran váltogatod a zenészeidet?

Y.J.M.: Nem. Megtehetem, hiszen én csinálom mindent. Én írom a dalokat, én keverem és producelem az anyagot, és az összes egyéb dolgot is én intézem, ami a lemezzel és megjelenésével kapcsolatos. Minden tőlem függ, tehát az egyetlen lényeges pont én vagyok. Zenész pedig van bőven...

R.I.: Turnéra azzal a felállással mész, amelyik rögzítette az új lemezt?

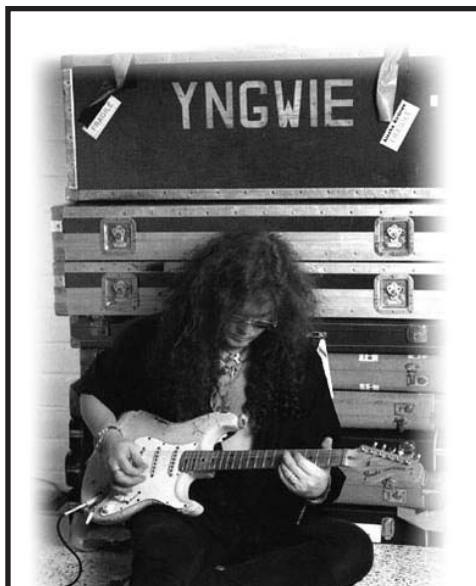
Y.J.M.: Igen, ez a terv.

R.I.: A nevedben hol használsz a J.-t, hol nem. Mi ennek a rendszere?

Y.J.M.: Nincs rá logikus magyarázat. A kedvemtől függ.

R.I.: A lemez ismételtén Yngwie J. Malmsteen's Rising Force néven jött ki. Miért vetted föl újra ezt az elnevezést?

Y.J.M.: Ez sem lényeges. Annak idején, még 1987-ben, amikor együttest szerveztem magam köré, ezt a nevet

Yngwie J. Malmsteen

Az egyszerűség "boldogsága"

Malmsteen, a gitárbűvész új lemezzel jelentkezett szeptember 16-án. Ezen kívül több albumon is szerepelt a közelmúltban, és kiadott egy szimfonikus lemezt is. Erről próbáltam meg vele elbeszélgetni, és némi információt kisajtolni belőle. Azon kívül, hogy (finoman fogalmazva) önbizalma igen szilárd alapokon áll, én úgy érzetem, hogy nem a szavak embere. Nem is igazán dobta fel, hogy lapunknak nyilatkozhat (vajon miért?...), és nem is erőltette meg magát a válaszadások során. Azért az ember próbálkozik...

adtam a bandának. Persze én voltam a fő zeneszerző, az énekes, a manager, a koncertszervező. Egyszerűen minden. Rájöttem, hogy bármilyen nevet is adok a bandának, az úgyis én leszek. Tehát ezt sem kell úgy venni, hogy ez most egy zenekar. Nem. Én vagyok Yngwie Malmsteen, én vagyok Yngwie J. Malmsteen, és én vagyok Yngwie J. Malmsteen's Rising Force is. Még mindig én vagyok az egyetlen állandó tag, úgyhogy ennek így kell lennie.

R.I.: Az előző albumod, a 'War To End All Wars' nem talált olyan meleg fogadtatásra, mint általában a lemezeid. Mi lehetett annak az oka, hogy sem a sajtó, sem pedig a rajongók nem voltak oda érte?

Y.J.M.: Ez engem már nem érdekel. Ez már történelem számomra. Most csak az új album lényeges.

R.I.: Szerinted milyen az új anyag? A te véleményed szerint mit érdemes róla elmondani? Miért olyan különleges számodra?

Y.J.M.: Végül is nem is olyan különleges, de fontos, hiszen ez az új. Szerintem egy nagyon izgalmas anyag, tele frissességgel. Tizenöt kiváló dalt tartalmaz. Nagyon energikus és erőteljes duzzadó. Azért is vagyok rá olyan büszke, mert ez egy olyan album, amit én is megvennék, ha kölyök lennék.

R.I.: Lemezeidet hallgatva a rajongók mondhatják, hogy sok dalrészletet, gitárfutamot, esetleg egy intrót már hallott korábbi albumodon. Neked mi erről a véleményed?

Y.J.M.: Ezt a kérdést nem értem.

R.I.: Mi a véleményed arról, hogy sok sablonos megoldásod van, a hallgató számára sok elem ismerősnek tűnhet korábbi lemezeidről?

Y.J.M.: Ez a hallgató dolga, nem az enyém. Ha már megvette a lemezt, megvan hozzá a joga, hogy elmondja róla a véleményét. Én készítem a lemezeimet, nem pedig véleményezem.

R.I.: Számodra mennyire fontos a zenei megújulás?

Y.J.M.: Nagyon. Minden nap egy új nap, és minden új nap én is megújulok. Ez azt jelenti, hogy állandóan újulok, mert minden új nap új dolgokat játszom. Érted?

R.I.: Azt hiszem, igen. Mostanában megnyit kell gyakorolnod?

Y.J.M.: Mostanában semennyit. Felkelek interjúzom, aztán lefekszem. Ebből áll egy napom. Tizenöt-husz interjú adok egy nap. Ma te vagy az ötödik.

R.I.: Én úgy értettem, hogy mennyi időt tesz ki az életedből a gitározás, amikor ténylegesen dolgozol? Tehát lemezt írsz, vagy stúdiózol.

Y.J.M.: Ez elég hülye kérdés. Mit tudom én. Felkelek, veszem a gitárt, írok szólókat, akusztikus témákat, riffeket (bár azokat nem szeretek). Aztán írok szövegeket is. Úgyhogy nem tudom eldönteni. Amikor kölyök voltam tizenkét-tizenöt órát gyakoroltam. Most már nem tudom. Ebből áll az életem.

R.I.: Tehát semmi szabadidőd sincs?

Y.J.M.: De, azért van. Ilyenkor az autóimmal száguldozom, teniszezem, a fiammal játszom, vagy olvasok. Imádok olvasni. Szeretem Clive Barkert, Stephen Kinget, H.P. Lovecraftot. Imádom a sci-fi-t. Meg az autóról is olvasok, illetve kedvenc témaköröm a történelem.

R.I.: Mostanában rengeteg válogatás lemezed jelent meg. Ennek az volt az oka, hogy a kiadók felé kötelezettségeid voltak?

Y.J.M.: Az ilyen lemezek megjelenéséért a kiadók a felelősek, nem én. Nekem ehhez semmi közöm, épp ezért nem is foglalkozom velük.

R.I.: Nemrég játszottál Derek Sherenian szólólemezén Zakk Wilde-dal együtt. Mesélnél erről részletesebben?

Y.J.M.: Derek felhívott, hogy egy saját albumhoz már megírta az alapokat, meg felvette a szintiket. Megkért, hogy játsszak fel egy szólót, meg ha kell, itt-ott pengesek. Én meg azt mondtam, hogy miért ne.

R.I.: A te életed minden téren ilyen egyszerű? Mindent ilyen könnyen veszel?

Y.J.M.: Igen.

R.I.: Általában milyen hosszú egy veled készült interjú?

Y.J.M.: Öt perctől öt óráig terjedhet. Az attól függ...

R.I.: Mitől, hogy milyenek a kérdések, vagy, hogy mennyire nívós és ismert a médium, amely kérdez?

Y.J.M.: Igen, ez a kettő számít.

R.I.: Akkor, nekem miért válaszolsz ilyen foghegyről? Hülyeségeket kérdezek?

Y.J.M.: Nem, a kérdések jók.

R.I.: Tehát, akkor a lap nem elég nívós számodra...

Y.J.M.: Igaz, hogy nem ismerem a lapokat, de most ilyesmi nem fordult meg a fejemben... Akkor viszont lehet, hogy van egy harmadik, fontos tényező is. Nincs kedvem beszélni, bár ma te még csak az ötödik vagy...

Greg és Paya

- Lujó, mi volt meg a mostani Világfából akkor, amikor eljöttél a VHK-tól?

Molnár Lujó: - A Világfa dalainak nagy része már akkor megszületett, amikor én még a VHK tagja voltam! Az utolsó időkből kevés koncertet vállaltunk a VHK-val, ezért a fiatalabbakkal arra gondoltunk, hogy jó lenne létrehozni egy projektet annak érdekében, hogy több fellépéshez juthassunk, és motiváltabbak legyünk a zenélést illetően. A Korai Öröm néhány tagjával (Vécsi Tibi énekessel, meg Jánossal, a dobossal) álltunk össze. Így alakult meg a Vágtázó Öröm zenekar, aminek később Hulló Csillagok lett a neve. Volt ugyan néhány fellépésünk, de valahogy elfáradt az egész dolog. Két éve, amikor kiléptem a VHK-ból, arra gondoltam, hogy ha már a Vágtázó Öröm dalaiban, ötleteiben kifejeztem világzenei témák vannak, érdekesebb lenne ezeket autentikusabb, illetve klasszikusabb hangszerre előadni. Így született meg a Világfa!

- Úgy tudom, punkzenekarban kezdted el zenélni. Hogyan jutottál el onnan épp a világzenéhez?

Molnár Lujó: - Valóban így van! Nagyon megérintett annak idején a punk, de főleg az "új hullám", ami sokkal érdekesebbnek tűnt annál. Zeneileg mindig is igényes voltam, viszont megmaradtam az underground területen. Igazából a Világfa is alternatív világzene! Mi nem úgy vagyunk világzenei csapat, hogy több évig foglalkoztunk volna a népzenevel. Mindannyian az alternatív zenéből jöttünk, ezért a számainkban az alternatív zene és a világzene keveredik valahol. Abból táplálkozunk, amilyen hatások éppen megérintenek. Nem úgy állunk hozzá a világzenéhez, hogy tanulmányoztuk egyes népek zenét. Nem is jelentettük ki, hogy márpedig, mi ismerjük a magyar, az észak-európai, az arab vagy az indián népzeneit. Annnyira nyitottan hallgatjuk ezeket, hogy hatásukra írónak a dalaink.

A világzene az én számomra azt jelenti, hogy szinte világ körüli utazást tehetek a zene által. Hiszem, hogy a könnyűzene is sokkal izgalmasabb lehetne, ha a dalok inkább a világzenéből, nem pedig a rockból vagy a bluesból táplálkoznának.

- Mennyire fontos elem a zenétekben az improvizáció?

Molnár Lujó: - Ez nálunk úgy jelenik meg, hogy az ütőhangszereken Ugrin Andí és Boli törzsi dobolást festenek a zenénk alá, ami követi a dalokon belüli változásokat, és megváltja az egyébként kidolgozott muzsikánkat. A többieknek a hangszerszólók keretein belül van módjuk a rögtönzésre.

A VHK-n belüli improvizáció egészen más kategória volt. Ott inkább az ösztönök felszabadítása zajlott, nem pedig magas szintű hangszeres játék.

- Azt hiszem, egy számotok mégis van, ami szintén ösztönös improvizáció, a Narco Polo furulyásával.

Molnár Lujó: - Igen! Ez általában az utolsó dalunk a koncerten. Szenvedélyes, kavargó zenei téma, ahol direkt felbátorítottam a társaimat arra, hogy azt hozzák ki magukból, ami az adott pillanatban éppen jön belőlük.

- Azt gondolom, sem Bolit, sem téged nem kell bemutatni az ol-

vasóinknak. Annál inkább a többieket! Mit kell tudni a zenei előéletükről? Rendelkezik-e valaki például klasszikus zenei képzettséggel?

Molnár Lujó: - Négyen tanultak közülünk klasszikus zenét: mindhárom vonósunk, Lukács Tímea, Koós Balázs (Balu) hegedűsök, és Szedő Szilvi csellós (Tímea később népzene is tanult), valamint Berta Otília, az énekesünk az Operaház énekes sulijába járt. Otinak ez

A VHK-családfa törzsetől táján a Lujó és Boli nevével fémjelzett Világfa került a legmesszebb. A felvetődő kérdésekre Molnár Lujó, gitáros és Koós Balázs hegedűs válaszolt.

Világfa:

az alternatív világzene

az első komolyabb zenekara, bár énekelt a Kárpát Möbiusz Juniorban is. Balu rock- illetve alternatív zenész volt, gitározott, de ezt inkább mondja el ő!

Koós Balázs: - A Világfa számomra egy teljesen véletlen történet. Előtte, általános iskolás koromban öt éven keresztül klasszikus zenét tanultam, hegedűn. Játszottam is egy szimfonikus zenekarban, majd egy hirtelen ötlettel vezérelve átváltottam gitárra. (Ma már hibának tartom ezt a lépést.) Két zenekarban játszottam, kisebb-nagyobb sikerrel. Egy fesztiválon összeismerkedtem Bolival, aki éppen hegedűst keresett a VHK-ba, egy fellépés erejéig. Kicsit félve, de elvállaltam, bár vagy nyolc éve nem fogtam hegedűt a kezemben. A koncert után nem is találkoztam a sráccal. Egy-két év múlva Lujó telefonált, hogy hegedűsre volna szüksége. Kicsit meglepődtem, mert nem éreztem, hogy olyan teljesítményt nyújtottam volna, aminek az eredménye zenekari tagság legyen. Azóta a Világfában hegedülök, és nagyon jól érzem itt magam.

Molnár Lujó: - Szilvi a Zeus Flash nevű alternatív zenekarban is csellózik. Őt tévében láttam meg; az Ignite-os Téglás Zoli hobbi zenekarában, a Zoli Bandben működött közre. Lukács Timi a Narco Polo-ból ismerem meg. Az ütős lány, Andi meg Boli barátónője.

Amikor meghallotta a Világfát, kedve támadt velünk muzsikálni. Mondtam Bolinak, hogy tanítsd meg a barátánódet dobolni! Azóta velünk van ő is.

- Milyen szempontok szerint választottad ki a társaidat? A hangszeres játék-tudásnak volt-e nagyobb súlya, vagy inkább emberileg kellett, hogy megfeleljenek?

Molnár Lujó: - Kiderült, hogy zenészként nekem nincs olyan nagy nevem a szakmában, és hogy profi zenészeket hiába is keresnék. Nekik nem tudom megígérni azt, hogy rövidebb-hosszabb idő múlva rendszeresen fellépő, anyagilag is sikeres csapat leszünk, inkább azt hívtam, akinek kedve volt hozzá. Ez volt az egyetlen szempont. Lelkessedéssel, kitartással profi zenekarrá válhatunk! Én negyven évesen is arról ábrándozom, hogy ebből a pirinyó zenekarból évek alatt nagy zenekarrá tudunk nőni, ezzel az izgalmas, érdekes, egyedi muzsikával!

- Ki írja a szövegeket?

Molnár Lujó: - Eleinte én próbálkoztam. Később már csak elkezdtem, de Berta Oti fejezte be. Ő annyira jól ír, hogy ma már nem is gondolkodom szövegeken.

- Mennyire fogadta el a zenekart a volt VHK-tábor, illetve a világzene közönsége?

Molnár Lujó: - A volt VHK-tábor a VHK pótlását, utódját keresi. Erre inkább a MagUra Napötvet alkalmas! Van mégis pár volt VHK-s, akik eljárnak a koncertjeinkre. A világzene közönségéhez pedig gyakorlatilag még nem jutottunk el! A Ghymes tábor például abszolút nem ismer minket. Az igazi közönség a fesztiválokon van! Az a feladatunk, hogy olyan lehetőségeket ragadjunk meg, ahol sok ember van. Hál'Istennek rendeznek külön világzenei fesztiválokat is!

- Milyen a Világfa menedzselése?

Molnár Lujó: - Katastrofális! A Világfa zenéjéről ugyanis nagyon nehéz igazán jó minőségű felvételt készíteni, de most van remény, hogy felvegyünk egy teljes zenei anyagot. Ez mindenképpen szükséges ahhoz, hogy a médiában terjeszteni tudjuk a zenénket.

- Mennyiben okoz problémát, hogy a koncert dátumokat időnként egyeztetni kell Boli meg Timi miatt?

Molnár Lujó: - Ez elég nagy probléma, de mi örömmel alkalmazkodunk, hiszen mindketten alap-emberek.

- A koncert megszólalásban okoz-e némi nehézséget, hogy gyakorlatilag akusztikus zenekar vagytok?

Molnár Lujó: - Igen! Kiderült, hogy az akusztikus zenekar hangosítása nehezebb és igényesebb, mint egy rockbandáé.

- Lemeztervek?

Molnár Lujó: - Összel megyünk stúdióba, és nagyon sokat szeretnénk dolgozni a keverésen is! Ha elkészült a felvétel, megkeresünk kiadókat. Reményeink szerint jövő tavasszal fog megjelenni egy olyan Világfa-lemez, amit komolyan kell majd venni!

olaszok, judit is

Terjesztőink:

Az alábbiakban közöljük azoknak az üzleteknek a listáját, ahol a Rockinform újság megvásárolható. Továbbá várjuk azon lemez- és hangszerboltok jelentkezését, akik ily módon bekapcsolódnának lapunk terjesztésébe. Info, bővebb felvilágosítás: 46/561-586, 561-587, 561-588, 20/966-52-05.

LEMEZBOLTOK

STEREO SHOP
1114 Bp., Bartók B. u. 59.
Tel./fax: 466-96-74, 385-63-43
E-mail: stereoperiferic@mail.datanet.hu

SomAudio
CD-LP Hi-Fi - High End - Házimozi
3700 Kazincbarcika, Józsefcseré út 10.
h-p.: 9-18 Tel./fax: 48/320-501, 20/9712-864

Folio CD Posta Katalógusáruház
7100 Szekszárd, Ybl M. u. 3.
Tel.: 74/501-001, Fax: 74/501-005
http://www.folio.hu e-mail: folio@folio.hu

STEREOPHONICA
Hanglemezbolt
Keszthely, Fejér Gy. u. 5.
Tel./fax: 83/313-691

ROCKWORLD BT.
1074 Bp., Barcsai u. 8.
Postacím: 1399 Bp., Pf.: 701/1025
Tel./fax: 413-72-94 www.extra.hu/rockworld

TNS
Music Trade

ROGERS
CD-AUDIO-VIDEO-DVD
4024 Debrecen, Baththyány u.22. Tel.: 52/454-768
Széles választék, barátságos árak, egyedi igények teljesítése.
Törzsvásárlói és viszonteladói kedvezmények!

VICTOR AUDIÓ Lemezbolt
CD-k és bakelit lemezek vétele-eladása!
Kecskemét, Vörösmarty u. 6. Tel.: 76/417-672
www.extra.hu/victoraudio

ZENEBARLANG
CD, LP Antikvárium
1073 Bp., Erzsébet krt. 20. Tel.: 352-40-63

MUSIC BUDAÖRS KFT.
Budaörsi Diszkont Kazetta, CD, videó, DVD
nagy- és kiskereskedés, 2040 Budaörs, Budapesti
út 47/1. Tel.: 23/440-582, fax: 23/441-446
E-mail: cdmarket@westel900.net

WHITE-FÜL CD
ADÁS - VÉTEL
1024.Lövőház
utca 29.
T: 315-14-87

musicland
Használt CD vétel-eladás
1085 Budapest, József krt. 14. 313-48-91
www.musicland.hu
Az első magyar internetes használt CD bolt

BOOTLEG MUSIC
Szentes, Szabadság tér 'B'
épület (a busz állomásnál)
Nyitva: h-p: 10-18, szo: 9-12 Tel.: 30/488-56-08
Zenekaros pótlók, pulóverek, kiegészítők
Punk-rock-metal-alternatív-népzene CD, MC, LP

HAMMER ZENEBARLANG
1114 Bp., Villányi út 10.
Tel.: 361-49-64

HANGLEMEZBIZOMÁNYI
1036 Budapest, Bécsi út 61.
Telefon: 387-2759
E-mail: progressz2002@axelero.hu
Keddtől péntekig 13-18 óráig
ELADÁS ÉS VÉTEL
PROGRESSIVE, BLUES, JAZZ

HAMMER ZENEVÁR
3300 Eger, Csiky S. u. 5.
Tel.: 30/340-51-66

ARÉNA
KÉSZPÉNZÉRT
MEGVESZÜNK
MINDEN ZENEI CD-t, DVD-t!

DAILY PRICE
Vásárlás minden nap!
Vásárlás minden nap!

Szeged,
Kilyó u. 1. Telefon: 62/425-108/11m

Zalaegerszeg,
Kovács K. tér 5. Telefon: 92/596-696

Kaposvár,
Fű út 22. Telefon: 82/312-453

Kecskemét,
Hornvilk J. u. 2. Telefon: 76/484-522

Sopron,
Várkerület 49. Telefon: 99/340-469

Szolnok,
Ságvári krt. 1. Telefon: 56/513-660

MAGISZTER
KönyvárúházzZenekuckó
1053 Bp., Városház u. 1.

GRAMOFON
Hanglemezbolt
8000 Székesfehérvár, Ősz utca
Tel./fax: 22/314-444

A-Z-IG ZENEBOLT
Hanglemezkerekeskedés
2510 Dorog, Bécsi út 53. Tel.: 60/340-193
Nyitva: H-P: 8:30-16:30, Sz: 8:30-12:00

MERCHANDISING
PÓLÓ KIS ÉS NAGYKERESKEDÉS
MAGYAR ZENEKAROK PÓLÓ KÉSZÍTŐJE
/STAGE PASS, BÖGRE, JELVÉNY, STB.../
www.shark-poen-polo.hu

HANGSZERBOLTOK

KORMOS Hangszerbolt
Új és használt hangszerek adás-vétele, szerviz
1067 Bp., Eötvös u. 19. Tel.: 332-49-26
Fax: 269-43-37

VINTAGE '52 Hangszervíz
1136 Budapest Balzac u. 54 Tel.: 329-92-41, 20/944-37-70
E-mail: vintage52@chello.hu
Gitárok, erősítők javítása, készítése. Bizományos hangszerek értékesítése!

BUXA
HANGSZERKERESKEDÉS
9022 Győr, Széchenyi tér 7. (Lloyd)
Tel./fax: 96/328-930 Tel.: 96/316-642

CODA HANGSZERBOLT ÉS SZERVIZ
VIII. József krt. 30-32. Rákóczi téri bejárat
Tel.: 313-82-88, 20/991-99-73. Fax: 459-0743
Gitárok, erősítők, szintetizátorok, hangfalak, keverők, tartozékok,
hangostási berendezések, eladása és javítása az üzletben.
Csere és részletfizetési lehetőség, akciók!

Cornett Hangszercentrum
Üzlet és javítás
4026 Debrecen, Honvéd u. 45.
Tel./fax: 52/531-628

ELDORÁDÓ
HANGSZERKERESKEDÉS
Már két helyen!
1092 Budapest, Ferenc krt. 28.
Tel.: 217-56-13, h-p.: 10-18h szo.: 10-13

1067 Budapest
Westend City, Fsz. 13.
Tel.: 238-71-43
h-szo.: 10-21hvas.: 10-18

ARATÓ ZENEDE KFT.
1066 Bp., Zichy J. u. 21.
Tel./fax: 332-65-89, 332-89-20, 301-00-74
Elektronikus, akusztikus hangszerek orgonák, szintik, gitárok,
tartozékok, hangerősítők forgalmazása és szakszerve
"Húrforonda" hűrzem: vonós, pengetős és egyéb hangszerekhez

ZENE CENTRUM
Hangszerüzlet és hangstúdió
5600 Békéscsaba, Kinizsi u. 2/1.

FERLEY
Hangszerbolt
1136 Budapest, Tátra u. 20/a
Tel: 06 1 452-00-31

HANGSZERHÁZ-VÁC
2600 Vác, Kossuth u. 15.
Tel./fax: 06 27/510-500, 510-501
E-mail: imrohag@mail.digital2002.hu
H-P: 10-18, Szo: 9-13

SOLTVADKERTI

Hangszerbolt:
6230 Soltvadkert, Bocskai u. 11.
Tel.: 78/481-347

GitáRODÚ
Megnyit
HANGSZERBOLT
Budán I
Tel./fax: 260-1924
E-mail: gitarodu@westel900.net
Bp., III., Árpád fejedelem útja 50.

HEVESI Hangszerbolt
5600 Békéscsaba, Jókai út 10-12.
Tel./fax: 66/326-742

MUSIK WORLD Hangszerbolt
4400 Nyíregyháza, Bercsényi u. 4.
Tel.: 42/414-368, 20/988-12-45,
20/952-48-43 Fax: 42/310-519

TAJTI MUSIC
Hangszeráruház
1075 Bp., Károly krt. 13-15. Tel: 268-08-20
MONITOR Kkt./ Pellérd Tel.: 72/373-115

S.K. HANGSZERBOLT
Új és használt hangszerek adás-vétele,
Hangszerek és hangtechnikai eszközök
javítása. Hangtechnikai rendszerek
telepítése. Kedvező áruvásárlási hitel.
ZENEOKTATÁS ISKOLÁZOTT, ELISMERT
ZENESZÉK VEZETÉSÉVEL!
3532 Miskolc, Réz u. 4. Tel.: 46/402-552, 30/987-45-07

HARMÓNIA HANGSZER ÉS ZENEMŰ-BOLT
Adás-vétel **Mezőkövesd, Mátyás kir. u. 132. Tel.: 49/411-402**
Használt és új billentyűs, fúvós, pengetős, ütős, vonós hangszerek és kellekai, erősítők, keverők, hangfalak, mikrofonok és egyéb hangtechnikai eszközök és kották forgalmazása!

És a következő?

Fesztivál-, koncertszervezők figyelem!

ÚJ Marshall
GITÁRALAPOK BÉRELHETŐK!

Igény esetén
- dobfelszerelést
- szakembert
is biztosítunk.

Érdeklődni: 06-30/987-45-07, 06-20/966-52-05

MEGHALLGATTUK

Embergép: Hatodik

Nos, ez a "Hatodik" valójában a második, a demók sorában legalábbis. Igazából fogalmam sincs, amúgy mitől "Hatodik", hiszen szám sincs a CD-n ezzel a címmel.

Az előző demo nem hozzám került, ezért a két tagú formáció fejlődésére vonatkozóan nincs közvetlen viszonyítási alapot. A duó neve mindenesetre titeltalálót, ami jól tükrözi egy emberszabású gépzene irányába ható törekvéseiket. Bár, az alaphelyzet olyan egy kicsit, mintha a saját hajukat ráncigálva próbálnának kijutni egy maguk ásta kút mélyéről, mivel a "gép" által determinált idő alig hagy lehetőséget az "emberzene" kibontakoztatására.

Ami a kibontakoztatást illeti: lesz rá alkalom, hiszen az Embergép, sok év után, végre közönség elé szándékozik lépni. Kíváncsi vagyok, előben milyenek lesznek, hiszen a CD-n a gép-zene ízlésem szerint rendben van, bár talán lehetne kicsit groove-osabb. Ha rám lenne bízva, én az ember-vonalat erősíteném, egy kis dzsesszes vérfrissítéssel.

Ez a lassan építkező, instrumentális, repetitív muzsika egyébként nem rossz ötlet. Kár, hogy ritkán olyan bika a basszus, mint a 10. számban.

Elérhetőség: Bander Péter 2653 Bánk, Mély u. 1. E-mail: banderpe@mailbox.hu.

olasz

Gravefruit: Kafa maxi 2002

Az zuglói zenekarról már írtunk egyszer (Rockinform 84. szám). Azóta csupa jó dolgot történt a csapattal. Például növekedett a létszám, ami azt bizonyítja, hogy vonzó lehetőség a Gravefruit kötelékébe tartozni. Pláne, hogy az eddigi Bösze-Pálfi-Veres triászhoz nemcsak Szabó Attila (gitár) csatlakozott, hanem Zsákai Zita (ének) is.

Folytatva a rózsaszín pingálást, elmondhatjuk még, hogy fellépéseik tekintetében nagy változás következett be. Szinte aréna zenekarrá váltak azáltal, hogy megnyerték a tabányai Peron Tehetségkutató Fesztivált, ami automatikus fellépési lehetőséget teremt a csapatnak több nyári fesztiválon. (Hegyalja, Zed!, Sziget)

A múltkor hozzánk eljuttatott demo útkeresése nem ért véget, bár ezt egy más zenei szinten folytatják. Az addigi funkpos, popos, gitáros zene ugyan nem vesztett teljesen el (pláne, hogy a három itt szereplő dal egyike a Tenger, ami még abból az időből származik), de megjelentek -különösen a gitárjáték által- amolyan lebegős pszichedelikus jegyek is. A Tengerben pedig ez olyan szintig megy, hogy szinte Uli John Roth, a Scorpions gitármágusának szelleme jelenik meg a hetvenes évekből. (Vagy az ügyis Hendrix?) Kifejezetten hangulatos szövegek a dalokat. Szövegeikről azt vallják, hogy "olyan szomorú, hogy már vidám." Ez

igaz is, van humora a csapatnak. (Hé! A bálnák az más).

A zene további színesítésére keresnek részvívókat (06309402819), valamint mindenkit bizdítanak honlapjuk (www.gravefruit.hu) felkeresésére. Az útkeresés még tart, de biztató.

-rich-

White Rose: Sziget

Még a Rockinform 1995. decemberi számában mutattam be a szentendrei White Rose-t. Azóta feloszlottak, majd '99 decemberében újra összjöttek, de a felállásuk csak tavaly májusra stabilizálódott. Ezután vették be magukat egy stúdióba, hogy rögzítsék visszatérő, kétszámos demójukat, a "Sziget"-et.

Ha jól emlékszem annakidején a srárok még amolyan mocskosabb, motoros jellegű rockzenét játszottak. Időközben letisztultak elképzeléseik, sokat fejlődött hangszeres tudásuk (mármint az őstagoké), s ma már inkább a Bon Jovi világához (hazai viszonylatban a Snake Hearthoz) állnak közelebb. Vagyis könnyed, dallamos, amerikai stílusú hard rock muzsikát tolmácsolnak, fogós témákkal, valamint billentyűs színezettel. (Igaz időközben megváltak Soós Katalin billentyűstől, és a helyére már nem szándékoznak mást keresni.)

Jó húzásnak bizonyult, hogy a White Rose két jellegzetes arcát mutatja ezen a CD-n, hiszen amíg a "Nézz rám" egy laza, lendületes nóta, addig a "Sziget" egy szenvedélyesebb lírai darab, amiből akár hatalmas sláger is válhatna megfelelő háttértámogatással. Vajon lesz, aki felismeri a White Rose-ban rejlő nagyszerű lehetőségeket?

A demo beszerezhető 350Ft+pkg. ellenében: Magyarai Attila, 2011 Budakalász, Jókai Mór u. 74. Tel.: 70/338-51-30 A jelszó: Sláger Gyanú!

9'12"

B. Ákos

Esendők: Hozd el a mosolygást

Szerzői kiadás

Már egy ideje nálam "pihent" az Esendők 2001 decemberében megjelent 6 számos CD-je. Kötelező feladatként kaptam meg -ezért is visolyogtam kicsit- aztán az első néhány "belekagylózás" után nem igen tudtam semmilyen kategóriába beilleszteni, így halogattam az írást. (Bevallom, jómagam nem vagyok a skatulyák rabja, de Nektek, Kedves Olvasók, kell valami kapaszkodó.) Kellemes, dallamos, gitár alapú rockzene csendül fel a lemeztől. A harmóniák éppúgy köthetőek a Dire Straits-hez, mint a Shadows együtteshez, de sorolhatnám még a neveket. Ezt feleslegesnek vélem, mert akár erdőbe is vihetném Olvasóimat. A borító tanúbizonyossága szerint három gitár, basszus és dob a zenekari felállítás, bár a stúdióban (sajnos ennek neve nincs föltüntetve!) akár egy "fe" két kézzel is feljátszhatta a dalokat. Anynyira egységesnek tűnik ui. a hangzás -ez legyen dicséret! Nincs szándékomban a gonoszkodás, de a zenekart fényjelző Kardos Márton neve mellett gitár, ének és dob szavak szerepelnek. Ilyenkor pedig gondolkodóba szoktam esni... Bocs, ha ezúttal alaptalanul.

Az Esendők csak saját szerzeményeket ját-

szottak fel. A zene és szöveg "elkövetőjé-
ként" Kölyök van megnevezve. Ezzel nem
letem okosabb és a csapat frontemberét
sem ismerem, de látha...? A szövegek az em-
beri kapcsolatokat boncolgatják főleg férfi-
nő viszonylatban. Egymásra találás, ma-
gány, csalódás - akármelyikről is szólnak,
mindezt pozitívan teszik.

űvöltéseket ugyanúgy bevállalja, mint a mé-
lyebb bugyogásokat, de ezt már előző állo-
máshelyen is megszokhattuk tőle. A fel-
hangzó nótáknak van egyfajta "régiség-érté-
ke", ódon hangulata, és külön pozitívum,
hogy a dallamokat sem hanyagolják.

A "Out Of This Cage" hangzása piciké esen-
dő, bizonyos részek mintha nem egyformán
hangosan szólnának, bár lehet, hogy ez is a
konceptió része. A felvételek házi körülmé-
nyek között zajlottak, Bee teljes körű pro-
ducerkedése mellett. Tekintettel a körülmé-
nyekre egy szavunk sem lehet, bár azt meg-
nézném, hogy egy profi stúdióban mennyi-
vel születne egységesebb és erősebb vég-
eredmény. Búslakodni így sincs oka a zene-
karnak, hiszen a több helyen is a korai Sear
Bliss-t eszembe juttató anyagban van fantá-
zia, és tényleg olyan emberek serénykednek
rajta, akik szívből játsszák szeretett zenéjü-
ket.

Az "Out Of This Cage" 750 Ft-ért rendelhető
meg a köv. címen:

NEOCHROME, 4001 Debrecen, Pf. 545. Tel:
(20) 467-7019

E-mail: neochrome@freemail.hu

Weblap: www.freeweb.hu/neochrome

Simkó

Empty Dreams: After The Rain

Demo

Az erdélyi illetőségű Empty Dreams CD-je
tulajdonképp egyetlen nótát rejt: a címadót.
Első rápillantásra a nyolc perc feletti időtar-
tam, misztikus borító és a név kölcsönhatá-
sából valami borult hangulatú progresszív-
itás sejlik ki az anyagból, ám ez a várakozás
nem fog teljesülni.

A nóta inkább amolyan skandináv metal jel-
legzetességet hordoz. Tonalitás mindenek-
felett, barokkos billentyűbetétek, klasszikus
megoldások a dallamvezetésben, és mind-
emellé kiszámíthatóság. Ez utóbbi tulajdon-
ság kétdoláló: slágerzenéhez alapvető,
nyolc perc metalhoz viszont kissé zsbbasz-
tó. Miután ennyi ideig semmi váratlan nem
történik, a dal csak úgy elcsusszan a hallgató
mellett, aki úgy érzi az utolsó hang le-
csengésével, hogy nyolc percet vesztett az
életéből. Ebben persze jócskán szerepe van
a klasszikus demóhangzásnak, ám emellett
az énekes hölgy némileg egysíkú előadása-
nak is. Összességében ilyen műfajú muzsi-
kában ennél sokkal több izgalomra lenne
szükség: több hangnemre, hangulatváltá-
sokra, bátor, innovatív kompozícióra, mert
ez a dal így nem egyéb, mint egy háromper-
ces sláger nyolc percben előadva.

Fehértomo

Algor Mortis: The Craft Of Agony

Szerzői kiadás

Az Algor Mortis egy fiatal, pesti csapat, akik
első anyagukat juttatták el szerkesztősé-
günkbe "The Craft Of Agony" címmel, így

nem is csoda, hogy a tapasztalatlanság szó szerint üvölt az anyagból. A Rác Gergő-ének, Úveges Bálint-basszus, Kóta Balázs-gitár és Haller Zoltán-dob felállású banda demójától nem igazán voltam elragadtatva. Kissé elhamarkodott döntésnek érzem, hogy ennyi tapasztalattal a hátuk mögött, egy abszolút kiforratlan és nem túl igényes munkával mutatkozzanak be ország-világ előtt.

Több stílus kotyvaléka az Algor Mortis "zenéje". Találunk itt death, black, de még grind hatásokat is, ami nem is lenne baj. Ám ez olyan kivitelezésben, ami szinte hallgathatatlan. A riffek és a nótaszervezetek halálosan unalmasak, a hangzás pedig (hiába elégedett vele a banda) egyszerűen borzalmas. A legnagyobb gond azonban az énektemákkal van. Rác Gergő "hangember" hörzése és extrémebb megnyilvánulásai is teljesen egyéniség és karakter nélküliek, dalamos próbálkozásai pedig egyenesen szörnyűek. Ahhoz, hogy valaki vegye a bátorságot, stúdiózzon és kiadjon egy olyan produkciót a kezei közül, aminek a figyelem felkeltése és a kezdeti sikerek megszerzése a célja, rengeteg gyakorlás szükséges. Srácok! A siker és az elismerés nem jön csak úgy magától, és nem elég hozzá három hangszer és egy ráspolyos torok. Nem akarok senkit megbántani, így egy jó tanács: Irány a próbatérre! Lesz még ebből valami, csak ki kell várni.

Kontakt: Kóta Balázs: 06/70-214-11-37

Rác Gergő:

1025 Bp. Verecke u. 20/a

06/30-452-39-80

algormortis@dpg.hu

A demo ingyenesen megrendelhető ezen elérhetőségek bármelyikén.

Greg

Inspid: Puerto Rico

Szerzői kiadás

Puerto Rico messze van. Az izgalmas funky sokkal közelebről jön mostanában: innen a szomszédomból, Békés megyéből! Fene tudja, mi van arrafelé, de úgy terjed ott a funk, mint máshol az ebola! Csakhogy, ez nem okoz fejfájást, és arra sem volt példa, hogy behalt volna bárki is.

Garde: Liverpool

Szerzői kiadás

A Dél-Alföld már-már kultikusnak számító zenekara egy maxi CD-re való friss zenével ajándékozott meg. Ha nem rólok lenne szó, akár egyszerű is lehetne a történet. Így azonban nem tud az lenni. A "Liverpool" olyan kicsit, mint a nemes bor, amit előbb cseppenként izlelgetsz, majd egyre többet és többet akarsz belőle. Aztán, mire észbe kapsz, függővé váltál!

Mert, szelíd pszichedelia van ebben a zenében, mert minőség van (a szövegekben is), és a Garde-ban önmagukat vállalni tudó egyéniségek vannak. És van néhány nő, amelyek szinte észrevétlenül másznak az ember agyába, hogy aztán annál nagyobb vehemenciával kaszkadjanak belé.

És ámulsz, és keresed, hogy hol vannak a határok? A pop és a rockzene között, az amatórság és a profizmus között, a lokális és globális hősködés között, például.

És nyugtalan leszel, ha egyikbe-másikba beagondolsz, és megnyugszol, mert ez a lemez már ott van a kezdedben legalább.

Kontakt, telefonon: 30/248-2297, vagy 30/978-6375.

21'04"

olasz

A gyomaendrői Inspid az idei Rolling Rock Fesztiválon kellemes percekert okozott: amint arról beszámoltam, megnyerték a versenyt! A nyeremény stúdióidő terhére pedig elkészítették harmadik (4 új számot tartalmazó) demójukat, szerencsésen von-

va be vendégzenészeket is a munkába. Nos, a felvételek jól sikerültek!

A számok izések, hűzósak (hol a soul, hol a rock, hol a líra irányába) és kimunkáltak. A zenekar beérett, úgy tűnik, végérvényesen. Ez egyrészt jó, mert immár általuk is bizonyítható, hogy kitartó munkával igenis, lehet elérni eredményeket. Másrészt, épp elég gond, hiszen a csapat megtette, ami rajta múlott, és most a neheze jön. Az amatőr státusz meghaladták, és be kellene lépniük a profik közé, ami valószínűleg nem megy másként, mint a mázli-faktor segítségével. Innentől kezdve valahogy nem irigylen őket, csak szurkolok nekik.

Amúgy, minden nagyobb fesztiválon elérhető, meg ezeken a címeken is: Binges Zsolt, 5500 Gyomaendrőd, Vörösmarty út 23/1., inspid@freemail.hu, tel.: 70/317-25-56, és a honlap: www.inspid.freeweib.hu.

olasz

Blues Company: Magyarország - motorország

Szerzői kiadás

Ez a Blues Company nem a németországi, amelyik kb. háromszor járt hazánkban Toscho Todorovic vezetésével, legutóbb a tizedik paksi Gastroblues fesztiválon. Ezt

Deák Bill egykori dobosa, Blóro vezeti. Akik jártak különböző motoros bulin, azok találtak már a bandával, amely zeneileg korrekte módon nyomja a rock-bluest, az országúti bugit. Ehhez a hanghordozóhoz csak a bulikon lehet hozzájutni és, hogy nem kerül rádiósugárzásra, annak oka nem csupán a médiák kirekesztő hozzáállásában keresendő. A szövegek alpiriak, övön aluliak. Vagyis hát az öv alatti testrészek gyakori, vulgáris emlegetése a jellemző. Koncerten ez még talán elmegy úgy éjfél tájban a részeg publikum előtt... Pedig néhány jó ötlet van szövegileg, és ebben a témakörben is lehetne némileg szalonképebben fogalmazni. Sokszor a ki nem mondott, vagy félig kimondott dolgok hatásosabbak, mint a trágárságok. Hadd ne idézzek szövegrészeket, csak egy-két dalcimet, ami még leírható a papír pirulása nélkül: Klárka, a guminó, Búdosa a szerelem, Gázária. Aztán van itt Johnny Be Goode is - magyar szöveggel, Vár a gyár címmel. Innentől szinte minden sorban van egy-két olyan szó, amitől nem csak az angol kisasszonyok pirulnak el.

Mészáros Gergely gitáros és Odor Gábor szájharmonikás jó szólókat pakolnak oda, korrekte és stabil a ritmuszekció. Blóro énekével sincs gond, Szabó Edit inkább vokalistaként szerepel, de hát ezek a szövegek nem is nagyon illenek női szájba. (Ha-haha..., remélem, félreértitek?) Legyen hát akkor egy új kategória: trágár-rock.

51'35"

NNP

Rag Doll: Universal Feeling (EP)

Szerzői kiadás

Időről időre felbukkan a Rag Doll, kihozhatnak egy maxi CD-t vagy egy minialbumot, ezt megszövegezik néhány médian keresztül,

aztán újra eltűnnek, dolgoznak tovább szép csendben. Így megy ez már mióta az eszemet tudom, pedig annyira lehetne ez másképpen is! A Rag Doll ugyanis az ország egyik leghatékosabb csapata, akik annyira, de annyira megérdemelnének már egy lemezszerződést. Ráadásul a zenéjük nem is csak a hazai piacra termett: nyugodtan megállná a helyét a világ bármely részén.

Ezúttal a "Universal Feeling" EP a soros, amely a társulat munkásságának egy újabb gyöngyszeme. Nem túlzok! Képzeltetek el egy olyan világot, amely indie rockból, hard rockból, brit-popból, elektronikából és retro rockból áll. Ennek a közepén áll a Rag Doll mézeskalács háza, amelyhez ellátogat a The Black Crowes (az "America"-s időkől), a Little Angels, a Beatles, a Stone Roses, meg az Oasis, és háztulajdonosaink mindegyik csapatból kiszívják az életnedvet. Vérfigyasztóan hangzik, de máshogyan

képtelen vagyok szemléltetni. Ami ebből összeáll, az egy kellemes, mélabús zenei világ, nemzetközi szintű, modern rockzene, igényes hangszereléssel (a hangzást ezúttal már fűvások, vonós hangminták, illetve egy énekes hölgy is színesítik).

A minialbumon a három új dal - "(I Feel) Sanctified", "Grace", "Harder Than It Looks" - mellett ráadásként szerepel előző "slágerük" a "Space Inside" rádiós változata, a szintén közkedvelt "Free My Way", meg a "Harder Than It Looks" egy kellemes remixe. Ezenkívül a multimédiás mellékletben a "Space Inside" klipje és egy franciaországi koncertfelvételen kívül izeltőt kapunk a "Grace" nagyszerű animációs videóklipjéből is egy részlet erejéig. Lehetne ebből rendszert csinálni?

Rag Doll kapcsolatok: Kóváry Péter, 5600 Békéscsaba, Lencsési út 116. fsz/3. Tel.: 70/272-48-58 E-mail: kovacka@freemail.hu honlap: www.angelfire.com/indie/ragdoll A kulcsmondattal: RAGadd meg DOLLY!

25'37"

B.Ákos

W.O.R.M. Promóciós CD

Az 1997-ben Medgyesegyházán megalakult W.O.R.M. zenekar az ország legtöbb pontján már előben is bemutatkozott, többek között felléptek a '99-es Sziget fesztiválon. Az első demójukat '98-ban a szolnoki Denevér stúdióban rögzítették, majd tavaly februárban a nagykanizsai Demton stúdióban vették fel második anyagukat, amelyről az itt hallható - elsősorban promóciós célokot szolgáló - dalok is származnak.

A W.O.R.M. kellően fajsúlyos szövegvilágalmat megátogatott kemény, agresszív metal zenében utazik. A dalok többnyire azon ember-társadalmi problémákra helyezik a hangsúlyt, amelyek a mai világunkban igazán aktuális hírnak.

Ehhez mérten a zene is rideg, monoton. És túlságosan is szürke. Elégé szűkre szabottnak érzem a négyfős társaság zenei eszköztárát, tulajdonképpen ugyanazon sablonok felhasználásával bontják ki az itt hallható számaikat. A néhol felvezetett, és az egyen állapotból kizökentő keleties, kissé gótos gitártémákkal némi

fény pislákol az alagút végén, de nem hinném, hogy bárkinek is nagy élvezet lenne a W.O.R.M. anyagának otthoni lejátszása. A Demton stúdió meg bizonyára visszalépés a Denevérhez képest, a dalok amatór, demós módon szólnak meg, a kreatív hiánya mellett a sound ürességével is meg kell birkóznia a toleráns hallgatóságoknak.

A zenekar a továbbiakban szeretne egy nagyobb lélegzetű anyag felvételére stúdióba vonulni, és az országjárást is folytatják. Az infolap szerint 1-1,5 órás élő programmal rendelkeznek, és feldolgozásokkal - Pantera, Slayer, Paradise Lost - is színesítik a koncertmenüt.

Cím: W.O.R.M./Brezovszki János, 5666 Medgyesegyháza, Damjanich 11.

E-mail: wormmail@freemail.hu Web: wormnet.fw.hu

Simkó

Ecliptica: ...In Medias Res...

Szerzői kiadás

Mezőkövesdről érkezett az Ecliptica első anyaga. A 2000-ben alakult formáció tavaly szeptemberben rögzítette az '...In Medias Res...' című demó egy házi stúdióban Belényesi Viktor és Bartók Pál felügyeletével és segédletével.

A Domán Gábor-ének/gitár, Katona Attila-gitár, Dohány Péter-basszus, Nyíró Áron-dob felállású kvartett aktív koncertezéssel töltötte a demo előtti korszakot, így a beküldött négy szám elsőre egységesnek és kiforrottnak tűnik, ám nem hibátlannak. Stílusukat én egy modern elemeket tartalmazó thrash/power-ként definiálom, amely így mutat régi Metallica/Testament hatásokat és modern kori Overkill befolyást is. Ami a leginkább modernizálja a zenét, az a tipikusan magyar jellegű, rekedten kiabáló énekstílus. Felemás a korong, ugyanis a nyitó, Üvöltés a fohászt és a záró, Exhumált gyűlölet - a két tempósabb és rövidebb nótá - sokkal hatásosabb, mint a két hosszabb tétel. Ezek közül a Szőljön a harang kissé elnyújtottnak tűnik. Nincs benne annyi téma, ami megkövetelné a több, mint hétperces hosszúságot. Az anyag balladája, a líraian nyitó Csak a lelkem fáj pedig túlságosan is hajaz a Metallica "EGY" bizonyos dalára, mind felépítésében, mind a középrész riffjeiben és énektempóiban is. Ezt a dalt még kicsit alakíthatnák volna a srácok. A már említett két gyorsabb dal viszont erőteljes és lendületes. Húzó tempók, markáns, szakító riffek és erőteljes énektempók jellemzik őket. A "házi" körülmények között készült felvétel kielégítően szól, van elég "dög" a gitároknak, a száraz hangzás fekszik a stílusnak. A hangszeres tudást tekintve dicséret illeti a ritmuszekciót, pontosak és nem cicomáznak feleslegesen. A riffek is a helyükön vannak, én Gábor szólóit nem érzem elég magabiztosnak és hangulatosnak. Aki egy jól megdörrenő demó szeretne egy első szárnypróbálgatásait végző ígéretes magyar thrash csapattól, az a következő helyeken szerezheti be a CD-t: Egerben a Hammer Zenevárbán, Debrecenben a Rocknessben, az ecliptical@freemail.hu netcímen, valamint Domán Gábor-tól: 3400 Mezőkövesd, Erkel Ferenc út 4.

Greg

Hangyák: Éjjel látsz...

Két éve nem hallottam a Hangyák felől, ezek szerint nincsenek annyira szorgosak (vagy ki tudja), mint névrokonaik. Annyi baj legyen! A lényeg, hogy sikerült rendezesen megjelentüek legújabb CD-jükkel, amely több egy demónál, de még azért kevesebb egy albumnál. Ami nagyon szimpatikus benne: 1.

végre egészségesen szól az anyag (és nem egy csörömpölős próbatermi felvétel, mint amilyen a 2000-es "Kényszerálmom" volt) 2. a Hangyák csakis a saját fejük után mennek. Ha éppen nem headbangelnek, mert van rá alkalmuk bőven. Még mindig csak

azt tudom mondani, hogy amit játszanak, az kompromisszummentes, extrém metalcore, mely megfogalmazásában, bizonyos megoldásaiban rokon kapcsolatokat mutat a legendássá vált Necropsia munkásságával. Leginkább az övékkel, másokat egyszerűen nem juttatnak eszembe. Mindenesetre jól csinálják. Agyasak, ugyanakkor közérthetőek is, kicsit elvontak, de abszolút emészhetőek, borultak és agresszívek, durvák és energikusak. Hangyásak. Nem tisztán hardcore-osak, de amikor ilyen jellegű elemekhez nyúlnak, akkor inkább az old-schoolos irányzatot részesítik előnyben, ha a metalos oldalukat nézzük, akkor nem példaképeket, csak a műfaj szikárságát, súlyosságát látjuk. Színesítő elemként pedig akadnak rapserű szövegmondások (így a "Csak Nokedl-ben"), válaszolatos, egymást kiegészítő énektempók (mert hogy két "fronthangyással" bírnak), meg pattogós, gyilkos ritmusok. A "Lélekabló" pedig egyenesen csúcs! Ne! Cropsia...

3614"

Bánfalvi

Sonicdollz: Better Be Dead... Than Fits In The Trend EP

Szerzői kiadás

Shout the fuck up! - ordítja a vagány kiscsac az intróban, és már ennyiből tudjuk, hogy itt rock 'n' roll lesz. Abból a jó kis laza, nyers változatból, könnyedén csipőből kirázva. Persze ennek a következtetésnek a levonásához azzal sem árt tisztában lennünk, hogy a székesfehérvári Sonicdollz életre hívója az örökifjú, nagyszájú, nyughatatlan Szószó. Ő ugyebár a S.L.A.N.G.-gel lépett a zenélés rögös útjára, manapság pedig van egy Suckertarz nevezetű projektje francia haverokkal (meg egy szerződés Japánban!), illetve egy alkalmi társulás egyes Junkies tagokkal. Akárhogy is számoljuk, a Sonicdollz a harmadik szabaddíós vállalkozása (ezúttal az ex-S.L.A.N.G. basszeros Franky 13-nel és a Harlot dobos Jimm Sonikk-

kal), s itt a glam rockosabb vonalmát éli ki a Suckertarz mocsosabb, punk 'n' roll-sabb világa mellett. Természetesen a Sonicdollz muzsikájából sem hiányozhatnak a vagány, "odamondós", punkos témák, a feelinges rock and roll vibrálása, csak ahogy azt már mondtam volt - itt kissé csillogóbb, flitteresebb a képlet, és a Hanoi Rocks-os, Backyard Babies-es hatásokon kívül előtérbe kerülnek a Mötley Crüe-s, Poison-os befolyások is. Slágeresebb, partizósabb a megközelítés. Például a slágergyanúba keveredő "B.I.T.C.H." erősen hajaz a The Almighty "Jonestown Mind"-jára, a "Ball And Chain" a '80-as évekbeli Poisonra, míg a "Backseat Love" egyértelműen a The

Ramones előtt tiszteleg. Lehet valaki már a bemutatkozó EP-jével lemezerett? Pedig a Sonicdollz az! Baba egy album.

Cím: Sonicdollz, 8000 Székesfehérvár, Kelemen B. u. 26. 1/2. E-mail: sonicdollz@hotmail.com Honlap:

http://www.freeweibz.com/sonicdollz A jel-szót ne feledjétek: Élvezd az életet!

24'29"

falviÁk

Villon: Graffiti

Szerzői kiadás

Méltánytalanul kevés figyelem irányul a csornai Villonra. Holott a hazai extrém metal színtér egyik jeles alakjai, csak ezt kevesen tudják. Ahhoz képest, hogy saját pénzükön hozták össze a "Graffiti"-re keresztelt debütáló albumukat, sikerült megközelíteniük a maximumot. Ez már azért nagy szó! Persze a hangzásba, ha lehetne sem tudnánk belekötöni, hiszen ennek felelőse Hidas Barna volt, helyszínül pedig a HSB Stúdió szolgált, úgyhogy ezen a téren tökéletes az összkép: állat módjára szól a CD. Ugyanez a helyzet magukkal a számokkal is. Amint azt már a "Graffiti" előzetesében kifejtettem, a Villon öt zenésze alapján véve a '80-as évek thrash metaljából táplálkozik, azonban törekednek arra, hogy szerzeményeik minél modernebbek, naprakészek legyenek, és már csak ezért is szimpatikusak. Arról nem is beszélve, hogy kilencételes művük a stílus szabta kereteken belül eléggé

Med. Moskwa: Demo

A Med. Moskwa egyelőre egy miskolci, egyetemi zenekar. Ám, ha így folytatják, lehetnek egyetemesek is, akik fekeketől felforgatják az egyetemes rockzenei életet. Ez gyenge kezdés volt...

Tény, hogy bár négy éve működnek, egyelőre csak ez a - demóra is felkerült - három daluk volt teljesen készen, igaz - állítólag - azóta már elkészült egy negyedik szám is. Ennek a lassú tempónak az oka az, hogy mindannyian más városban élnek, és csak az egyetemi időszak alatt jönnek össze, és ugye tanulni is kell valamikor...

Rátérve első CD-jükre, őszintén megvallva másra számítottam annak tudatában, hogy koncertjeiken előszeretettel vesznek elő Marilyn Manson, Pro-Pain, Megadeth vagy System Of A Down feldolgozásokat. Ennek majdhogynem szöges ellentéte a Med. Moskwa modern metalja, mivel a nyitó "Megérkeztem" Alice In Chains-esen elszállós énektempójával, Megadeth-esen feszés zenei alapjaival, melankóliájával a triót egy új oldaláról mutatja be. Akárcsak a direktbebb, indusztriális hatásokat is felmutató "Rossz irány" (úgy a Rózsaszín Kutya harapás vagy a Wackor felől). Az anyag leg-agresszívebb tétele azonban a "Parázs", és bár hangulatában emlékeztet valakikre, nem tudnám megmondani kikre. Ezért is becsülendő a Med. Moskwa: nem másolnak, csakis a saját elképzeléseikre hagyatkoznak. Ettől annyira egyéniek.

Med. Moskwa kapcsolatteremtési lehetőségek: medmoskwa@primposta.com Tel.: 30/236-4465 Citrom. A jelszó: Krasznoj Moszkva!

10'14"

B.Ákos

meghallgattuk

színesnek mondható, s a változatosság szintén az ő malmukra hajtja a vizet. További plusz pontok járnak egyéni hangvételükért, a hangszeresek és az énekes Nagy L.A. teljesítményért, valamint a gyilkos, mégis fantáziadús számokért. Egyedül a tipizálható magyaros jegyeiktől kellene megszabadulniuk, attól, hogy a Moby Dickkel, vagy a Messengerral emlegessék őket egy lapon, s rögtön kifogástalanabb lenne a produkciójuk. Am ez legyen a legnagyobb gond!

Elérhetőségek: Farkas Tamás, 9300 Csonna, Radnóti u. 11. Tel.: 20/378-90-44 E-mail: tomwolf@pannon-net.hu Internet: http://villon.zona.hu A borítékra nyugodtan írjátok rá: Villongás!

39'29"

B.Ákos

Karc:

Vörös óriások...

Szerzői kiadás

Nevével ellentétben ennek a zenekarnak a muzsikája egyáltalán nem karcos a szó hagyományos értelmében. Inkább művészi, elgondolkodtató, kissé alternatív, elektronikus hatásokból is táplálkozó pop/rock. Megfelelő szót nem lehet rá találni, a szokatlan-ságában rejlik szépsége, különlegessége. Az biztos, hogy nincs még egy olyan zenekar itthon, mint a Karc. Külföldön azért már

dolgoznak hasonló indíttatású művészek, így David Bowie, meg volt ugye a Japan, David Sylvian vezetésével. Utóbbi úriember előtt tisztelegve dolgozták fel a "Forbidden Colours"-t, melynek eredetijét David Sylvian írta és éneklte a "Merry Christmas Mr. Lawrence" című (Bowie - Sakamoto) filmben. Érdekeség, hogy ezt a nótát - a többivel ellentétben - Papp Krisztina szintetizátoros éneklte. Angyali, megigéző hangon, a misztikusság fonálát tekerve nyakunkra. Hátborzongató.

Magának a négyzamos CD-nek a "Vörös óriások..." címet adták, mert ebben benne van minden. Pontosabban fordítva! A "Minden" c. dalban van benne a "vörös óriások..." sor, és a kvartett úgy gondolta, hogy ez a motívum az egész anyagot jellemezheti színeken. Amúgy ezeket a nótákat élőben már játszzák egy ideje, vagyis a felkerült darabok a közönség próbáját is kiállták. Méltán. Elvégre a "Minden" kellően fogós refrénjével, "Az elveszett fiú" melankolikus érzelmességével, és csodálatos dallamaival babonáz meg, míg az "Angyalhaj"-ban az elektronikus ütemek összeolvadása az élő hangszerekkel a példaértékű.

Karcos elérhetőségek: Komódi Károly, 4032 Debrecen, Károlyi Mihály u. 3. 1/9. Tel.: 20/381-66-43 vagy 52/434-206 E-mail: kaiko@freemail.hu Honlap: www.extra.hu/karcmania A borítékra karcoltjátok rá: Kis piros pontok!

22'50"

B.Ákos

Utolsó Alkalmom: Psychopatika

Szerzői kiadás/Napocska Records

Az utolsó helyett ez az első alkalom, hogy tudósíthatok a kazincbarcikai Utolsó Alkalmom életjeléről, mely ezúttal egy egyszerű körülmények között - a C.A.F.B.-s Süti stúdiójában - megvalósított, mégis művészi kivitelezésű CD. Két éve figyelem már őket, mióta a Trottel Recordsnál kijött a "Minek?!" kazettájuk. Nos ráadásként most ez is rákerült második albumukra (egyben első CD-jükre), a "Psychopatika"-ra, a tizenkét új dal mellé. Ez az ötlet egyébként azért is jó, mert akik esetleg nem ismerték eddig az együttest, így le tudják mérni, hogy mennyit is fejlődtek két év alatt. Sokat!

Azonfelül, hogy az Utolsó Alkalmom egy viszonylagosan egyéni hangvétellel rendelkezik, leginkább úgy tudnám szemléltetni őket, mint akik a legközelebb talán még a Hétköznap! CSAlódásokhoz állnak. Hasonlóan szarkasztikusak (olykor mókásak is) a szövegeik, változatosak a témáik, és nemcsak az agyonhasznált sablonokat variálják ide-oda, majd vissza: Itt fantázia van a nótákban (természetesen a punk rock műfajhoz képest, de érdemes meghallgatni példának okáért a "Csillekerék" c. zöngeményt!), igaz a technikai bemutatás helyett

azért csak a feelingen van a hangsúly, meg a pörgős, lendületes tempón, amik elengedhetetlenek egy punk csapat esetében.

Az album húzóerőitől közé tartozik a "Sztár vagy", az "Anarchia a baromfiban", illetve a Kretens klasszikus "Gyilkosom"-jának feldolgozása, amelyben melleleg a Kretens énekes Hemü is hallatja a hangját. Remélem nem ez volt az utolsó alkalom!

Utolsó Alkalmom a jelentkezésre: Utolsó Alkalmom, 3700 Kazincbarcika, Pf.: 148. Tel.: 20/316-88-72

E-mail: utolso_alkalom@nexus.hu honlap: www.nexus.hu/utolso_alkalom A kulcsszó: Örömmel!

71'34"

Bánfalvi

Légkalapács: A tükör tulsó felén

Szerzői kiadás

Az 1999-es "Menekülj!" és az egy évvel későbbi "Árnyékban" anyaga után újra jelentkezett a dunántúli Légkalapács. Ezúttal CD-jük "A tükör tulsó felén" címet viseli, és a korábban elkezdett irányvonalat viszi tovább. Ezek szerint a - plusz gitárossal kibővült - Légkalapács sajátos értelmezésében tolmácsolja azt a fajta hardcore/punk/metal elegyet, ami esetenként néminemű rokonságot mutat a Social Free Face, vagy az Enemy Efforts törekvéseivel. Azaz hőseink is a régi iskolás hardcore muzsikák elkötelezettjei, s ennek egyenes következménye, hogy több náluk a nyers, darálós téma, a punkos lendület, meg a kompromisszumok elutasítása. Viszont esetenként a rövidebb gitárszólóktól sem zárkoznak el, s ez némileg szokatlan ettől a műfajtól.

A zenén kívül fontos hangsúlyt fektetnek a

dalszövegeikre is, ezekben próbálták megfogalmazni sajátos véleményüket, például egyes problémákról ("TV", "Heroin"), a körülöttük lévő világról ("Meseország"), továbbá - nagy sajnálatukra - inspirálta őket ismerősük brutális halála ("Fém a hűsban") is. Mielőtt bárki azt hinné, hogy a Légkalapács csak a negatív oldal szószólója, sietek leszögezni, hogy akad azért egy kis biztatás ("Főnix") is, illetve felkínálják a választás lehetőségét ("Ördög").

A hat számot ezúttal is Szombathelyen rögzítették két nap alatt Dombi Bertalannal, s a hangzás ennek megfelelő. Főleg a pergő hangjával akadnak problémák.

A CD érdeklődőknek 1000 Ft-ért beszerezhető, a következő címen: Vidovics Miklós, 8951 Gutorföld, Á.G. 1. Tel.: 30/266-47-75 A borítékra tessék ráírni: Zúzda!

15'14"

B.falvi

Szabad Európa Rádió: Álomhajó

Szerzői kiadás

A részben kazincbarcikai, részben miskolci Szabad Európa Rádió (SZER) zenekar neve többféle jelentést hordoz magában. Egyrészt a csapat hiánypótló mivoltára utal, másrészt ugyanez rövidítve: szer, amiben ki-ki megkeresheti magának a hatást...

A SZER zenei hatásai között ott találjuk a '80-as évek újhulámának magyar együtteseit (Neurotic, Balaton, URH, Európa Kiadó), illetve a mai nagyok közül a Pál Utcai Fiúkat, illetve ritkábban a Kispál és a Borzot. Nem véletlenül játszanak tőlük feldolgozásokat koncertjeiken. Stílusukat ezek alapján alter-

natív rocknak nevezhetnénk, amit persze igyekeznek a saját képükre formálni. Azonban ez az ötszamos bemutatkozó hanghordozó egyelőre még kiforratlannak tűnik. Először is Takács Bence énekstílusán kellene javítani, másodsorban elkelne még néhány emlékeztető darab, és az anyagot indító "Fagyjárás lány" bugyutább hangvételét sem erőltetném nagyon. A számok zenei alapjaiban viszont van fantázia, szimpatikus mind a füledt hangulatú, latinos beütésű "Álomhajó", mind a melankolikus "Álom". Ebből még akármi is lehet!

Zenekari elérhetőségek: 20/462-05-61 Takács Marci E-mail: szer@estmail.hu vagy szer@extra.hu honlap: www.extra.hu/szer A telefonba tessék bemeneteni: Kicsit még!

18'54"

Bánfalvi

Gitár ODÚ

Megnyílt!

Nyitva:
hétfőtől péntekig
13.00-19.00

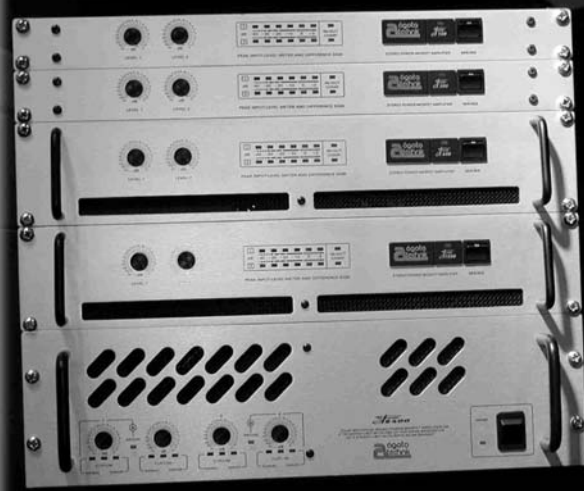
**HANGSZERBOLT
Budán!**

Tel./fax: 250-1924

E-mail: gitarodu@westel900.net
Bp., III., Árpád fejedelem útja 50.

Az erő bennük van!

POWER-MOSFET AMPLIFIERS

**agota
technic**

Budapest 1144, Csértlő park 14
Tel.: 221 5780 Fax: 469 0881
www.agota.hu

underground

Simkó "Dallas" Péter rovata

híradó

A Hónap albuma

Red Harvest:
Sick Transit Gloria
Mundi
Nocturnal Art/Plastic Head

A '89 óta működő norvég csapatnak a mostani már a hetedik nagylemeze, ennek ellenére csak szűkebb körben ismertek. Ezt némileg furcsállom is, hiszen indusztriális és metal elemeket egyaránt ötvöző hibridje egyszerre több stílus táborát is képes lenne megmozgatni.

A Red Harvest annak a sajátosan extrém metali játszó bandának a képzetét nyújtja, amely egy terekben gazdag ipari üzembe vonult be játszani, és a riffekkel együtt gombnyomásra beindulnának az ott vesztegelő gépek, mintegy aláfestve és még kietlenebbé, ridegebbé téve a művet. Néhány résznek háborzongatóan szünetes atmoszférája van, köszönhetően a szüneti témák már-már megfoghatatlan monumentalitásának. Egy-két helyen Fear Factory-ra emlékeztető megoldások is felütik a fejüket, ám rögtön hozzátenném, hogy a két zenei világ - elsősorban érzelmileg-nagyon távol áll egymástól. Hatásilag azt a fajta elitista, militarista jelleget hallom ki a "Sick Transit..."-ból, amely pl. a Rammstein és a Laibach zenéjében is annyira meghatározó. Csak a Red Harvest esetében minden nehezebb, sötétebb.

Egy biztos, izgalmas világot álmotdtek meg a norvégok, még ha annak minden pesszimizmusával egy nagyon sivar jövőképet is vetítenek elénk.

12 szám, 50'00"

85%

mult, de a fekete humorral sem állnak hadilábon: a borítóból kiderül, hogy a Fulci zombik kedvesek is tudnak lenni... a háziállatokkal.

37 szám, 61'09"

70%

Internecline:
The Book Of Lambs
Hammerheart

Az info ajánlása szerint a komplex és extrém death metal kedvelői idén akár új kedvenct is avathatnak az Internecline első lemezével. Azzal a lemezzel, amit Jared Anderson (Morbid Angel, Hate Eternal) a végső formába öntés előtt öt éven keresztül csiszolt, kerekített. Ezen szóhoz jut még a Hate Eternal-beli játszótárs, Eric Rutan, aki néhány szóval tisztelte meg az Anderson egyszemélyes agyszüleményének számító anyagot. Anderson - univerzalitását bizonyítván - egyszerre több hangszeres poszton is megállja a helyét. A lemez amilyen rövid, olyannyira kiismerhetetlen. Az (erős idegzetű) érdeklődők számára a Hate Eternal vagy az Immolation összetettsége és töménysége szolgáljon iránytűként!

9 szám, 33'49"

80%

Kaamos:
Kaamos
Candlelight/Plastic Head

Vomitory-féle pusztulat, ügyesen navigálva a brit és skandináv death tradíciók mezsgyéjén. A '98-ban alakult svéd alakulat nagy-

lemezes debütálása felér egy földbe csapódó meteorit hatásával, a zene súlya és a hangzás töménysége hamar kiszípolozhatja a kevésbé trenírozott hallgatóságot. Az ereje teljében teljesítő Kaamos albuma azoknak ajánlott, akik a pusztá düh és az emberben rejtőző állatiás ösztönök pozitív megnyilvánulását minden hagyományos zeneiségnél becsesebbnek tartják.

9 szám, 34'37"

80%

Thy Primordial:
The Crowning
Carnage
Blackend/Plastic Head

Intenzív és szigorú black/death muzsika a még dallamos fajtából. A nótaszerzés terén eddig sem csillogtatott éreneyikből ezúttal is csupán a tisztes munkára futotta, amit a kiváló körülményeket teremtő Abyss stúdióban végezhettek el. A "The Crowning Carnage"-ból bizonyára nem válik black alapmű, de amit csinálnak, azt legalább jól csinálják.

9 szám, 43'17"

75%

Vomitory:
Blood Rapture
Metal Blade/HMP

Egyenes és következetes, angolszász típusú death metal az egyik legjobb svéd csapattól. A banda már negyedik lemezén játssza kompromisszummentes, semmilyen aktuális trendnek be nem hódoló muzsikáját, és az előző lemez konkrét Bolt Thrower hivatkozásait is sikerült valamennyire kiküszöbölniük. A lemez brutálisan és töményen szól, a riffek kegyetlenül pusztítanak, a tempo pedig viharos erejű. Vagyis az old school death metal híveinek kötelező tananyag.

9 szám, 32'43"

85%

TOVÁBBI ÚJDONSAGOK!

Arise:
The Godly Work Of Art
Spinefarm/HMP

Masszív menetelő, betonozós riffekkel megtűzdelt thrash/death a felettebb termékeny svéd vonalról. Sokkal több pozitívumot nem tudok említeni az anyaggal kapcsolatban, lévén az ötletileg innen-onnan lett összecsiszelve, van benne At The Gates, Hypocrisy, Darkane, de még Sepultura is. Érdekesség: Motorbreath átirat a Metallica-tól.

42'16"

70%

Beyond The Embrace:
Against The Elements
Metal Blade/HMP

Ismét bebizonyosodott, hogy a gőteborgi melodikus death metalt jól és szépen csak a skandinávok tudják játszani, más régiókból származó próbálkozások többnyire tisztes iparos munkák. Az USA-beli Beyond The

Embrace közéjük sorolható. A sztereotípiákat - riffek, váltott ének és még sok mindenyen egy az egyben átvették az In Flames-től, viszont az eredeti feelingje, íze és zamata talán „Lepsénynél még megvolt”. Azért az elmondható, hogy az amcsik minden fölük telhetőt elkövezték az "Against..." albumon, és egy élvezhető másolattal debütáltak.

10 szám, 46'49"

70%

Hemdale:
Rad Jackson
Relapse/Record Express

Gyűjteményes album egy belezős bandától, akik gennyben áztatott állati temekről meg egyéb nyúlós-nyálkás dolgokról szövik dajkameséiket. A két megosztott CD, egy kislemez és egy demo anyagával belátható az egyébként már csak papíron létező banda teljes pályája. A jó, de semmi újat nem hozó death/grind szösszeneteken túl három feldolgozást (Destruction, Napalm Death és Grave) is kínál a csapat az arra érdemeseknek. A Relapse művészeti felelőseinek pedig nem csupán az esztétikai érzékük kifino-

HIREK

- A '80-as évekbeli Kreator-hangzást hűen reprodukáló svéd **HYPNOSIA** hét éves működés után hirtelen a felozlás mellett döntött. A zenekar pont harmadik lemezével volt elfoglalva, mikor a mennők becsapott, így a "World Sacrifice" munkacímű korong megjelenése is kérdéses.

- **ROB HALFORD** metal matuzsálem feltett szándéka, hogy a nemrégiben felozlott Emperor ex-főnökével, Ihsahn-nal közösen vágjon bele egy új black metal projectbe.

- A metalos gyökereitől egyre inkább eltávolodó, de még mindig rendkívül impresszív **KATATONIA** teljes erőbedobással dolgozik esedékes anyagán, amit majd az őszi stúdiómunkálatok folyamán öntenek végleges formába. Megjelenés jövő év eleje. Ugyancsak idevágó hír, hogy a svédek ex-kiadója, az Avantgarde Records hamarosan egy "Brave Yester Days-Kompendium" című válogatást dob piacra, amin az együttes ma már nehezen beszerezhető korai kislemezei és eddig jegelt dalai lesznek csokorba szedve.

- A jelenleg is kemoterápiás kezeléseken részt vevő **JAMES MURPHY** két szót is feldobott a megjelenés előtt álló, "Will To Kill" című új Malevolent Creation lemez egyik nótájában, de különböző produceri feladatokat is ellátott az album felvételeinél. Murphy death projectjének, a Disincarnate zenekarnak régóta esedékes kettes anyagán pedig lassan, de biztosan dolgozik a gitáros, és állítólag néhány nóta instrumentális verziója már teljesen elkészült. Megjelenés jövőre.

- Újjalakult minden idők egyik legsúlyosabb, legalapvetőbb death metal hordája, az amerikai **SUFFOCATION**. A mostantól Frank Mullen-ének, Terrance Hobbs-gitár, Mike Smith-dob, Josh Barohn-bőgő és Guy Marchais (ex-Internal Bleeding) gitár felállású brigád egyelőre a régi dalokkal próbál, amelyekkel egy kisebb USA-beli turné bonyolítanak le, aztán majd eldöntik, hogy mikor, kivel és hogyan csinálják meg az esetleges új albumot.

Rockinform: Nemrég jártatok Magyarországon, és játszottatok a Summer Rocks fesztiválon. Milyen élményeket és tapasztalatokat szereztek Budapesten?

B.G.: Nagyon jól éreztük magunkat nálátok. Magyarország gyönyörű, és a fesztivál is jó hangulatú rendezvénynek bizonyult. Rengeteg érdekes emberrel találkoztunk, sokat megtudtunk a magyarokról, és ennek azért örülök különösen, mert akárhová is megyünk, a célunk az, hogy minél többet megtudjunk az ott élő emberekről. Amikor legutóbb nálátok jártunk, másnap már Ausztriában kellett lennünk, úgy-hogy nem volt túl sok eltölteni való időnk. Örültünk, hogy most hamarabb érteztünk, mert így volt lehetőségünk az ismerkedésre, és arra, hogy kicsit jobban körülnézzünk.

R.I.: Végig figyelemmel kísérve a pályafutásotokat, az vehető észre, hogy az In Flames hangzása lemezről lemeze-re egyenletesen fejlődött. Az új lemezen pedig, egy még váratlanabb hangzással rukkoltatok elő...

B.G.: Én nem így fogalmaznék. Inkább úgy, hogy az általad is említett fokozatos fejlődés erre a lemeze-re még inkább igaz. Eddig mindent Frederik Nordströmmel csináltunk, az ő saját stúdiójában. Igaz, hogy ő is együtt haladt, fejlődött az In Flames-szel, ám úgy éreztük, hogy frissítésre van szükségünk. Nem váltunk el haraggal, Frederik megértette ezt. Egyébként már a 'Clayman' albumnál gondoltunk Daniel Bergstand-ra, de ő akkor már jó ideje előre be volt táblázva, nem ért rá, úgy-hogy magunknak kellett megoldani a problémát, mert szorított az idő a turné miatt.

Most időben szóltunk neki, és ő örömmel elfogadta a felkérést. Így sikerült együtt dolgozni, és az eredmény tényleg egy frissebb sound lett, mely ugyanazt az In Flames-t mutatja, amit eddig megszokhattok bárki, azonban sokkal harapósabb, agresszívabb lett a lemez. Persze ez köszönhető az új stúdióknak is, hiszen a Dugout egy lényegében más hely, mint amit eddig használtunk. Daniel is segítőkész volt. Ahol tudott faragott a dalokon. Például nagyon jó basszus megoldásai és dobötletei voltak.

R.I.: Mennyire volt tudatos, hogy egy sokkal modernebb világ felé nyitottatok?

B.G.: Az ilyesmin nem gondolkozik az ember. Ugyanúgy születtek a dalok, mint eddig, azzal a különbséggel, hogy most mindannyian részt vettünk a dalírási munkálatokban. Most több rétegből áll ugyanaz a muzsika. Ha bármilyen mértékben is modernizálódtunk, az semmiféleképpen nem tudatosan történt. Van egy kialakult stílusunk, melynek a határain belül szabadon és magabiztosan mozgunk. Nem félünk a kísérletezéstől, és attól sem, hogy valami váratlant, újat vagy szokatlant vigyünk a zenénkbe. Bármilyen elemeket is ültetünk a muzsikába, bármit is teszünk, az eredmény úgyis In Flames lesz, csak egy kicsit másképp.

R.I.: Akkor nem tudható be ez a fajta modernizáció a most futó bandák hatásának sem?

B.G.: Manapság már nem úgy vannak ránk hatással a zenekarok, mint régen. Már nem ennek, vagy annak a bandának a hatása érződik a dalainkon vagy a lemezeinken. Már van saját stílusunk, és azon belül tudjuk, meddig mehetünk el. Csupán érdekessé akarjuk tenni a lemezeinket. Már nincsenek ránk befolyással az aktuális trendek. Ahhoz már túl öregek vagyunk. Ha-ha. Ha mégis egy másik bandának köszönhetően változik a zenénk valamely eleme, vagy hangulata, az a turnéknak köszönhető. A koncerteken olyan tapasztalatokat szerzünk, és olyan élményekben van részünk, amelyek beépülnek a tudatalattinkba, és észrevétlenül szivárognak át a zenénkbe.

R.I.: Összegzőképp hogyan tudnád azt megfogalmazni, hogy a 'Rerout To Remain' miben más, mint elődei.

B.G.: Az új lemez sokkal szokatlanabb, különlegesebb és váratlanabb, mint eddig bármelyik albumunk. A hangzás erőteljesebb és durvább. Sokkal

jó munkát végeztünk, bár az is igaz, hogy egy zenész számára, mindig az új lemez a legjobb.

R.I.: Van egy alcíme a lemeznek (Fourteen Songs Of Conscious Madness - k.b.: Tizennégy dal a tudatos örült-ségről). Számotokra ez mit takar?

B.G.: Ebben nagyon sok minden benne van. A legtöbb ember tesz furcsa és örült, sokszor borzasztó dolgokat, úgy, hogy tisztában vannak vele, hogy amit tesznek az rossz, vagy negatív kihatással lehet rájuk. Mégis megteszik. Ezt hívjuk mi "tudatos örült-ségnek". Velünk is volt hasonló helyzet egy időben, amikor csináltunk olyan dolgokat, amik populárisabb tehetnének volna a bandát. Ezek a dolgok szöveg ellenében álltak a felfogásunkkal, a gondolkodásmodunkkal és az egyéniségünkkel. Mégis tettük őket. Még jó, hogy azzal is tisztában voltunk, hogy mi is az az In Flames, és mit akarunk elérni vele. Ha-ha.

R.I.: Idén voltatok turnén a Slipknot-tal és az American Headcharge társaságában is. Nem találdat furcsának a párosításokat?

B.G.: Nem értem, miért lenne ez furcsa. Volt lehetőségünk elmenni egy turnéra más metal bandákkal. Ez a lényeg. Megmutattuk magunkat, akinek tetszett, tetszett, akinek meg nem, annak nem. Egyébként ezek a srácyok nagyon nyitottak mindenre, és úgy érzem, nem lógtunk ki a sorból egyik állomáson sem. Nagyon élveztük, csak rövid volt. Persze ugyanúgy élveztük a turnét a Slayer és a Soulfly társaságában is. Régen óriási Slayer rajongó voltam, úgyhogy nagyon örülök, hogy velük mehetünk. Persze szívesen elmennék egy DIO turnéra is, mert Dio-t is nagyon szeretem. Ha-ha.

R.I.: Szerinted mi a lényege, és lényeges mondanivalója a göteborgi metal zenének?

B.G.: Én erre nem tudok jól válaszolni. Göteborgban élek, mindig ez a zene vett körül. Én ezt csak érzem, de elmondani nem tudom.

R.I.: Akkor azt kérdezem, hogy azok a bandák, melyek nem göteborgiak, miért nem érnek el olyan sikereket, mint az ottaniak, és mi hiányzik a zenéjükből?

B.G.: Pontosán erre sem tudok válaszolni, de azért megpróbálok. A göteborgi metal egy érzés, egy hangulat, de nem egy konkrét, behatárolt, definiált fogalom. Ezt az érzést minden egyes göteborgi csapat a saját módján próbálja visszaadni. A zenei gyökereiből táplálkozva, a saját zenéje nyelvén. A német és amerikai csapatok pedig mindezt egybegyúrva akarnak göteborgi metalt játszani, zenekar pedig rengeteg van. Így persze képtelenség minden banda legjellemzőbb stílusjegyét beolvasztani egy zenekar muzsikájába. Igen, az egyéniség hiányzik belőlük. Lehet, hogy a lecke technikai részét nagyszerűen elsajátítják, ám az érzés, a hangulat hiányzik belőlük. Persze lehet, hogy ezt nem is lehet megtanulni. Ide születni kell!

Göteborgba születni kell

A göteborgi metal zene fő zászlóvivője, az In Flames nem is olyan rég új nagylemezzel jelentkezett. A 'Rerout To Remain' mindenféleképp bizonyos változást jelent a banda eddigi anyagaihoz képest. Kicsit más irányba indultak el a svéddek, mint ami eddig jellemezte őket. Más szempontból nézve viszont meg kell állapítanunk, hogy új lemezük az eddigi legkiforrottabb és legérettebb alkotásuk. Az új album kapcsán beszélgettem el Björn Gelotte gitárossal.

több hatás érvényesül rajta, különböző saját és idegen stílusok elegyednek rajta, melyeknek az összessége egy igazi In Flames lemez ad. Azért is lett más ez az anyag, mert rájöttünk, hogy mindig kell, hogy motiváljon a zenénk. Amikor írtuk a dalokat, azt tettük elsődleges szempontnak, hogy soha ne unjuk meg őket játszani, hiszen biztos, hogy rengetegszer fogjuk. Hidd el, vannak olyan számaink, amikkel már tele a hócipónk! Ha-ha. Így aztán úgy intéztük a dolgainkat, hogy bőven legyen idő a nótákra. Öten beköltöztünk egy kis házba Dél-Svédországban, és ott dolgoztunk. Senki nem sürgetett minket. Volt egy kis hordozható felvevő cuccunk, úgyhogy ha kellett, ötvenszer hallgattunk meg egy részt, és tanácskoztunk rajta, hogy marad-e, vagy sem. Azt hiszem,

Greg

OZRIC TENTACLES

Az Ozric Tentacles a pszichedelikus rock egyik meghatározó zenekara. Olyan zenével jelentkeztek az 1980-as évek inséges korszakában, ami a rádióból és a tévéből kimaradt.

▶ Az 1970-es évek végétől a progresszív rock mély, hosszan tartó válságba került. A progresszív együttesek vagy eltűntek, vagy a kor divatos irányzatainak valamelyikével kacérkodva próbáltak talpon maradni. A Genesis, a Yes, a Jethro Tull vagy a King Crimson az újhullámhoz csatlakozva rádiókban is leadható rövidebb és könnyed darabokból állították össze lemezeiket. Valami nagyon hiányzott ekkor a rockból: igényes hangszeres zene, amely kiragadja a hallgatót a valóság porából, elrepíti szép és boldog tájakra, kitágítja az érzelmi és a gondolati horizontot, vagyis a pszichedelikus rock. Minderre képes a zene, nem kell hozzá kábítószert.

▶ Az Ozric Tentacles 1983-ban alakult meg. Két testvér, Ed és Roly Wynne a Stonehenge-i Szabad Fesztiválon lépett fel Bolshem People nevű zenekarával, ahol találkoztak Joie Hinton billentyűssel, aki éppen Indiából érkezett haza. A srácok hamar megtalálták a közös hullámhosszot, hiszen mindannyian rajongtak a hippi-életért, az úrzenéért, a gyógyteákért és az egzotikus dolgokért. Egy éjszakán át együtt játszottak, és máris megvolt az új zenekar, amely nevét egy reggeliző szolgáltató gabolaphelyről kapta. A megalakuláskor ez volt a felállítás: Ed Wynne és Gavin Griffiths (gitár), Joie Hinton és Tom Brooks (szintetizátorok), Roly Wynne (basszus) Tig [Nick van Gelder] (dobok), hozzájuk csatlakozott Paul Hankin ütős. (Mivel az Ozric albumokon a zenészek csak becenévvel szerepelnek, a továbbiakban mi is így emlíjük őket).

▶ Az Ozric Tentacles eredeti felállása egy évig létezett. Tig elhagyta a zenekart, az új dobos Merv Pepler lett, aki 1994-ig volt a zenekar tagja. Távozása után Rad (Conrad Prince) vette a dobokat 2000-ig, jelenleg Schoo (Stuart Fisher) a dobos. 1988-ban Tom helyét a szintetizátoroknál Steve Everett foglalta el. Ekkor csatlakozott hozzájuk a fuvolista John Egan. 1990-ben távozott Steve, viszont Ed ettől kezdve szintetizátorokon is játszott. 1993-ban lépett ki Roly, akit Zia Geelani pótolta. 1994-ben Joie is elhagyta a zenekart. Méltó utódja Seaweed (Christopher Lenox-Smith) szintetizátor-játékos.

▶ Nehezen indult az Ozric Tentacles pályája. Az ún. alternatív és underground körökben gyorsan ismertté váltak, hiszen rengeteg koncertet adtak klubokban és szabadtéri fesztiválokon. Ám egyetlen komoly kiadó sem szerződött velük, ezért kezdetben saját kiadásban kazettán jelentették meg albumaikat. Ez a kezdet hat albumot jelent, és 1984-től 1989-ig tartott. (Ezekről az albumokról először egy bő válogatást az "Afterfish" c. dupla CD nyújtott 1991-ben, de négy új felvétellel kiegészítve.) A hetedik "Pungent Effulgent" c. albumtól a Dovetail kiadó jelentette meg anyagaikat CD-n, LP-n és kazettán is egészen az 1995-ben megjelent tizenharmadik, "Become the Other" c. lemezig. (A Dovetail 1994-ben Vitamin Enhanced címmel hat CD-n kiadta az első hat albumukat is) Ezután a Snapper Music-kal szerződtek, ahol Madfish márkanév alatt készítették el új, "Curious Corn" c. lemezüket 1997-ben, és ahol ettől kezdve a régebbi albumok is megjelentek, rendszerint kiadatlan koncertfelvételekkel bővítve. De nem volt felhőtlen az együttes viszonya a Snapper Music-kal, ezért saját kiadót alapítottak 1999-ben Stretchy Record néven.

▶ Az Ozric Tentacles muzsikája teljesen egyéni és besorolhatatlan, mivel nemcsak zenéről van szó. Az ő szerzeményeikben életforma és világnézet, misztika és spiritualizmus, keleti életfilozófia és kozmikus világlátás kap hangot. Minden lemezükre jellemző a már említett pszichedelikus hangvétel, amit a szintetizátor és a gitár lebegő szólamai adnak. A szintetizátor nagyon modern hangzással, az elektronikus rock nagyjaitól ellesett fogásokkal él. Ed gitározása pedig egészen rendkívüli. Alig van benne a szó hagyományos értelmében vett virtuozitás, mégis elementáris, izzó játékot produkál. Igen fontos tényező a határozott és néhol erőteljesen hangsúlyozott ritmus.

▶ Kezdetben az úrrock mellett a reggae határozta meg zenéjük alapvonásait, amit később először a távol-keleti, majd a közel-keleti zene elemei gazdagítottak. Ehhez nagyban hozzájárult John fuvolajátéka és a különböző pengető és ütős népi hangszerek alkalmazása. Az Ozric Tentacles számai általában szabad szólókból épülnek fel. Ha jól etalálják ezt a lebegő hangulatot, akkor zenéjük szinte az orkán erejével ragadja magát a hallgatót. A kilencvenes évektől egyre gyakrabban orientális témákra építik fel számaikat. Ezek többsége Al DiMeola 1970-es évekbeli kompozícióinak árnyalt és energikus világát idézik. De zenéjükben számos más előadó hatását felfedezhetjük: Gong, Pink Floyd, Klaus Schulze, Tangerine Dream, Zappa stb.

N. Pap Gábor

Erpsongs

51'50" (1985)

Noha erőteljesen indít, hamarosan visszafogottá válik a lemez. Főleg a szintetizátor dominál,

visszatér a Pink Floyd jelleg, amely helyenként misztikába csap át. Az újdonság erejével ható, eklektikus zene, egy idő után kezd kimerülni. Ez várható is volt a pusztán improvizációra épülő, dal nélkülség következtében. Persze, ha valaki csak itt kapcsolódik az Ozric világába, akár élményben is részes lehet.

Tantric Obstacles

61'23" (1985)

Előző lemezükhöz képest a billentyűs egy kissé Jean Michelle Jarre irányába mozdult el. Ének lényegében nincs, a rockos betétek a Steppenwolf erőteljes ütemeire és akkordjaira ütnek, másutt hangot adnak jazzes érzületeknek is. Feltűnik a líra. Továbbra is koncepció az egyes tételek befejezetlensége, egyszerűen csak gondolnak egyet és abbahagyják a témákat. Egy idő után ilyen hosszú lemez esetén az embernek hiányérzete támad, mert az egész olybá tűnik, mintha éppen csak próbálnának. A számok - főleg a változó ütemek következtében - ettől függetlenül izgalmasak.

There Is Nothing

72'21" (1986)

Izgalmasan kezdődő, dinamikus ütemmel operáló, űr-szintetikus rock. A megfogalmazás kissé bonyolult, de mivel egyetlen számon belül ennyi a változat, egyszerűbben aligha megfogalmazható. A billentyűs hangszerek

újából és újból lecsipnek valamit a japánok sajátos zenei hangulatából, amit helyenként reggae ritmusokkal (korai Police stílus) váltanak fel. A gitár valójában nem improvizik, inkább 'csak' szólózik, a hangszínek és effektusok változatásával bővíti a palettát. Ha ezt megugrják, arab skálákkal folytatják. A lemez eddigi legjobb dobásuk.

Live - Ethereal

Cereal

61'39" (1986)

1985/86-os Glastonbury és Reading fesztiválok koncertfelvételei. Újszerűségüknél fogva figyelemfelkeltő hatástúak voltak. A CD nyitó Erpriff viszont szinte a Purple Highway Star riffjével indul, amiről megfelelő időben leválnak. A Pink Floyd hatás szembetűnő, főleg a nagynevű előd koncertzáró, katartikus elemeit veszik át, de felbukkan Jimi Hendrix senki másával össze nem téveszthető, mélyebb hűrokon nyomott gitárjátéka is. Nem hagyható szó nélkül a sem, hogy ezek az instrumentális témák (és nem kompozíciók) - főleg, amikor csak az effektusokkal operálnak - hosszúságuknál fogva időnként öncélúak és unalmasak.

Sliding Gliding Worlds

62'47" (1988)

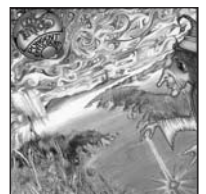
Madárcsicsérgés. Aztán elindul az, amit szavakkal nehéz kifejezni, mert érezni kell. A Floyd (Wish You Were Here), a Santana (Caravanserai), a korai Mini jazz-rockos hangulata, bolgár ritmusú világzene mind benne foglaltatik ebben az órában. Érzelem, feszültség, izgalom zseniálisan keveredik az instrumentális kompozíciókkal. Minden jelző, minden észrevétel megegyezik a korábbi lemezekével, és mégis fényévekre van azok fölött. A korábban gyakran felbukkanó és észrevehető fáradtság és ötletelenség, a témák végtelen ismételtetése helyett valami isteni szikra hatására remekművet alkottak.

Pungent Effulgent

75'06" (1989)

Ha van zenekar, amelynek koncert és stúdiófelvételei között igen nehéz különbséget tenni, akkor az O.T. a prototípus. Ennek oka, hogy lényegében nem dalokat írnak, hanem többnyire egy-egy témára improvizálnak. Jellegét tekintve a 60/70-es évek klasszikus pszichedelikus világát elevenítik fel 1989-től. Ezen albumokon a szórványos fuvolajáték némi

OZRIC TENTACLES

Jethro Tull - Living In The Past - jelleget kölcsönöz, de erős a korai Pink Floyd hatása is. Másutt a reggae cifrázza, sőt feltűnik a Barbaro balkáni zenéje is. Összességében beskatulyázhatatlan csapat.

The Bits Between The Bits

62'36" (1989) 1985-89 közötti felvételek

Kelet varázsával indítanak, majd átmennek a megszokott sémába. Egy akkordra improvizál az arc, de nincs benne egyéniség. A Sparkling Oasis előveszi a reggae kártyát, amely eleinte könnyed, ám mégsem vigyori ábrákat mutat, majd ezeket fölösleges effektekkel sikerül teljesen elmaszatalnia. Persze itt is vannak jó pillanatok, egy-egy villanásnyi Yes hangulat, Ravel Bolerojának néhány taktusa, helyenként a tőlük megszokott keleti hangzásvilág, másutt a rock bekegyényítése.

Erpland

73'46" (1990)

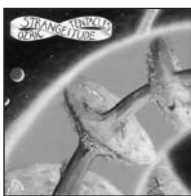
Az indítás biztató. Hangulatában visszafogott, a gitár Hendrix (majd Robin

Trower) mély húrokon fogott akkordjaiból építkezik. Szinte kompozíció jellege van, ami az Ozric esetében kuriózum. A továbbiakban folytatódik az elmélyülés, szinte meditációs jellegűt kap, ezt fejele meg a spanyolos, majd arab - lényegében a kettő keveréke, azaz a mór - dallamvilág. A rákövetkező reggae, majd progresszív rock kimondottan dicséretesnek ígéri ezt a kiadványt, azonban az iszonyú hosszú terjedeleme miatt, már nem tudják a kezdeti színvonalat tartani és ugyanúgy, mint korábban, leül, unalmasá válik a lemez második fele.

Strangeitude

51'51" (1991)

Ahogy az ember sorra hallgatja az Ozric T. lemezeit, egyre nehezebb re-

centziót írni rólok. Külön - külön mindegyikben vannak érdekes, figyelemre méltó részek, ám egy idő után konkrét számok, kompozíciók híján - a pusztán effektusokra, vég nélküli szövegekre és szintetizátor bruttyogá-

sokra épülő, lényegében jam session jellegű zene fárasztóvá válik. Ez alól kivétel, pl. a Saucers, amely akusztikus gitárral, kelta motívumokkal induló és a címből is kiérzhető sejtelmességével kerít hatalmába. A Jethro Tull jelleg másutt is feltűnik, míg a Space Between Your Ears nagyon változatos ritmusú, élő megszólalásvalnyer csatát. A gitár hangszíne és a gitáros stílusa Joe Satrianit idézi.

Szakács Gábor

Live Underslunky

(1992) 72'57"

Az 1991. november 23-án Manchesterben és 25-én Cambridgeben rögzített koncertek felvételeiből állították össze az albumot. A műsor meghatározó részét a közel-kelet zenéjét idéző számok tették ki: "Og-Ha-Be" (Tantric Obstacles album), "White Rhino Tea" (Sliding Gliding Worlds album), "Bizarre Bazaar" (Strangeitude album), "O-I" - John varázslatos fuvalaszólójával (There Is Nothing album) "Snake Pit", amely korábban nem jelent meg stúdióalbumon, valamint az "Ayurvedic" (Pungent Effulgent album), amely a reggae-t és az arab zenét társítja. Rendkívüli élmény a "Kick Muck" (Sliding Gliding Worlds album), semmihez sem hasonlítható gitártémájával.

Jurassic Shift

(1993) 63'44"

Ez volt az első igazán átütő sikere a Ozric Tentaclesnak, Angliában a népszerűségi lista tizedik helyéig emelkedett. A siker titka, hogy a zenekar visszatért saját gyökereihez, a pszichedelikus űrzenéhez és a reggae-hez, amelybe sikeresen oltott orientális témákat. Éppen a témagazdagság, az első hallásra is megkapó számok miatt lett méltán népszerű ez az album. Minden darab ügyesen kidolgozott és összetett. A számok változatosak, ugyanakkor az album egységes. Lehetetlen egy-két számot kiemelni, mert mindegyiknek rendkívüli erényei vannak. Az eredeti album végére helyezte a kiadó a "Feng Shui" koncertváltozatát. Az album koncertturnéjával Amerikába is eljutottak.

Arborescence

(1994) 49'14"

A "Jurassic Shift" sikerét nem tudták megismételni, habár zenéjük lényegében nem változott.

Egyszerűen kevésbé kidolgozottak a számok, több bennük az üresjárat, kevesebb a téma, talán az album után távozó Joie Merv fáradtsága miatt. Az egész kicsit a jazz-rock felé tolódott el. Persze ez is sok kellemes percet szerezhethet bárkinek.

Become The Other

(1995) 54'45" (Lásd még: Rockinform, 83. szám - N. Pap Gábor)

Ezen mutatkozott be Seaweed. Ötleivel és inven-

cíozus játékaival szinte párbajra hívta Edet. Az egész albumot áthatja az arab és a távol-keleti zene, ám lendületes és féktelen rockzenével megszólaltatva. Seaweed egy pillanatra sem nyugszik: szintetizátorai hol a ritmus-szekciót erősítik, hol nagyokat szólózik, de leginkább éteri hangokkal csábítja a hallgatót. Ed is mindent bevet: tüzesszólók mellett népi hangszerket penget és kemény riffekkel ad lendületet sok kompozíciónak. Sajnos John fuvoláját ritkán hallhatjuk. Alig lankad a zene ereje és a lendülete. Fantasztikus album.

Curious Corn

(1997) Lásd: Rockinform, 60. szám.

Spice Doubt

(1998) Lásd: Rockinform, 65. szám.

Swirly Termination

(1998-2000) Lásd: Rockinform, 92. szám.

Waterfall Cities

(1999) 57'29" (Lásd még: Rockinform, 86. szám - Szakács Gábor)

Az első album, amely saját kiadójuknál látott napvilágot. Ezen is folytatják azt az utat, amit a "Become The

Other" albummal kezdtek el, és amelynek legtöbb darabja a "Curious

Corn" volt. Kevésbé rockosak a témák, de nagyon is rockosak Ed szólói. Seaweed soha sem játszott ennyire agresszíven, szintetizátorával Ed gitárját igyekszik túlszárnyalni. Seaweed előretörésének ismét csak John látta kárát. Nehezen illeszti be lágy fuvolajátéka ebbe az új, rockos technós hangzásba, pedig sok szám építkezik a kelet zenéjéből. Egy szerzeményben még a reggae is visszatér.

The Hidden Step

(2000) 47'50"

Ezelőtt az album előtt Ed összeállt

Joie-val, és Nodens Ictus néven elkészítették a "Spacelines" c. anyagot. Talán Ed-et elfárasztotta

Seaweed kifogyhatatlan energiája. Tény, hogy Seaweed belépésével már olyan szám is van, amelyben Ed gitárja meg sem szólal. Ez a lemez kevésbé rockos. Főleg a szintetizátorok uralják a hangzást. Bár nem adták fel az arab témákat, a megszólalás intenzitása és a lendület alábbhagyott. Ez rögtön életre hívta Joht, aki ismét kedvére fuvolázhat néhány darabban. A pszichedelikus hangzást egyértelműen az etno-rock és a techno-rock uralja. Érdekes keveréke ez a lemez az akusztikus és az elektronikus hangzásnak. Meditatívabb az előző albumokhoz képest.

N. Pap Gábor

Összefoglalás: Az Ozric Tentacles óriási hátránya az egyéniség, az egyediség hiánya. Minden lemezük valami másnak az utánérzése, áthallása és saját dallamvezetések hiányában nincs, ami ezt az átfedést el-takarja. Értékük az improvizációs készségben rejlik, de ez csak azok számára gyógyír, akik nem vágnak többre, mint hogy órákon keresztül hallgassák a végtelen szövegeket. A Sliding Gliding Worlds jól példázza, hogy milyen irányban kellett volna és kell indulniuk, hogy a zenészekben meglévő tehetség valóban kibontakozhasson.

Szakács Gábor

A lemezeket Magyarországon a Stereo Kft. forgalmazza.

VIDEO lezen

Ken Hensley -
John Wetton:

DVD

Classic R.L./Stereo Kft.

More Than Conquerors

Mint a vízbe dobott kő, úgy vet hullámokat a klasszikus rock nagygúyúinak DVD-n megjelenő sorozata. Ezek a mesterek - még a maguk hibáival is - példát mutathatnak a műfaj jövőjével kapcsolatban.

John Wetton és Ken Hensley megjárta a hadak útját, eközben utójára 1976-ban a High And Mighty lemezen játszottak együtt a Uriah Heep soraiban. Rég volt, de igaz. Ezt az időszakot eleventették fel egyetlen koncert erejéig 2001 decemberében a londoni Forum színházban, a 90 perces DVD ennek állít emléket. A zenészek közül senki nincs kirittventve, Wetton csupán egy - hasasodását takaró - laza ingben, Hensley ugyanígy pepitában, a többiek hasonlóképp. Ami az összeállítást illeti, volt miből válogatni. Ken a Heep és azt követő szólólemezeit, John a Heep, az Asia és ugyancsak szólóanyagának egyes darabjait porolta le. Nem lehet meghatottság nélkül szemlélni, ahogy ez a két zenei óriás sorra húzta elő a kalapból mindazt, ami szem-szájnak ingere. Hensley természetesen nem David Byron, de a maga módján kezelni tudta a July Morning, az Easy Livin', és a szépséges Confession nehézségeit. Wetton a One Way Or Another időszakára (Ez volt az egyetlen nóta a Byron korszakban, amit, szólóénekesként engedélyeztek neki.), a Hold Me Now, a Heat Of The Moment, Voice Of America emlékezett. Hensley a Hammond után a slide és akusztikus gitárt is a kezébe vette, Wetton a basszust, az elektromos és akusztikus gitárt, és az orgonát váltogatta. Időnként őt is megviselték a magas hangok, de ettől volt eredeti és őszinte az egész megmozdulás. Egyetlen momentum hat zavaróként a látványban. A mikrofonok vagy messziről is veszik az énekesek hangját, vagy szinkronhiba esete forog fenn, mert jóformán egy pillanatra nem tűnik úgy, hogy a fiúk a helyszínén énekelnek. Kísérőik közül Andy Pyle basszusos hol Gary Moore, hol a Wishbone Ash - a sor végtelen - kötelékében bukkan fel, míg a fiatal gitáros, Dave Kilminster elismerése még várat magára. Pedig fene jó keze van.

A megkapóan hangulatos koncertet archív felvételek, és a korábban ki nem adott promóciós videók teszik még értékeesebbé. Az anyagot két CD formátumban is megjelentették. A More Than Conquerors Hensley jeleneteit, a One Way Or Another Wetton szólóit tartalmazza, azzal a különbséggel, hogy a filmen nem szereplő négy extra felvételt is hozzácsaptak.

Szaki

Uriah Heep:

Classic R.L./Stereo Kft.

The Magician's Birthday Party

DVD

A Classic Rock sorozat újabb epizódja a Heep 2001. december 7-i koncertje a londoni Shepherds Bush Empire épületében. Mondanunk sem kell, dugig megtelt, pedig ekkortájt a zenekar a legváltozatosabb módokon és zenei formákban jelent meg az albion éjszakák világában. Mick Box és társai lélegzetelállító rohamot indítottak a hagyományos hard rock tiszteletének visszaállítására, egymásután dobják piacra a különféle hanghordozókat, képanyagokat. És erre megvan a fogadóképes kereslet, tehát nem igaz a duma, hogy nincs már igény a műfajra. Persze a

visszahódítás csak szakavatott mesterek sikerülhet, márpedig a Heep egyetlen lépést sem tesz anélkül, hogy ne a maximumot nyújtaná. Ezen koncertre vendégeket is hívtak, Thijs Van Leer fuvalás a néha holland Focus együttest képviselte, Ken Hensley huszonegy év óta először lépett egykori kollégáival ugyanarra a színpadra, John Lawton énekes is tiszteletét tette. Még három vokalista lányt is csatasorba állítottak. A kötelező program mellett olyan ritkaságok is felbukkantak mint a Tales (Magician's Birthday LP - 1972), amelyben Thijs fuvalta el gondolatait. Az egykoron filigrán fazon ma már Török Ádám formátumot öltött, 'megemberesedett' idomait óriási

kalap és földig érő palást alá rejtette. A jelenet sajátossága, hogy a Focusnál megszokott jódlit is belecsempészte a nótába (Lásd/haldHocus Pocus - Focus). A July Morning nem maradhatott Hensley nélkül, aki az évek során egyetlen hangot sem változtatott a harminc évvel ezelőtti hangról hangra tökéletesen megalkotott mesterművön. Valamivel később slide gitár bemutatót is tartott. A Sympathy és a Free 'n' Easy John Lawton perceit hozta. A parókás énekes hatalmas hangja az idők folyamán semmit nem kopott, és Bernie Shaw közreműködésével egymást túllícitálva mutatták meg, hogyan kell használni a hangszálakat. Merem ajánlani napjaink, magukat énekesnek nevező, hörgő-börgő figuráinak figyelmébe. Az egyes felvételeket a közös próbákon és a sajtótájékoztatón készült fekete-fehér bejátszások tarkították, a DVD extrái között pedig fotó galéria, egy bónusz felvétel és egy 2001-es amerikai beszámoló szerepel.

Mit lehet mindehhez hozzátenni? Alighanem semmit. A Uriah Heep esetében nem pillanatnyi fellángolásról beszélhetünk, hanem a zene szeretetéről és tiszteletéről. Ha látjuk őket, szavak helyett szívünk, lelkünk rezzenéseire figyeljünk. Azok nem hazudnak.

90 perc

Szakács Gábor

Asia:

Classic R.L./Stereo Kft.

Asia

DVD

A valaha szupergruppnak indult csapat a nyolcvanas évek közepéig élte fénykorát. Utána is sikerült ugyan nagy nevetek vonzania, és ma is léteznek, mint alkalmanként felbukkanó projekt, de a nagyközönség alig-alig tud róluk, ha egyáltalán...

Ez a "koncertfelvétel" a nottinghami Central Studios-ban készült 1990-ben. Nagy valószínűséggel egy vesztes Nottingham Forest meccs után betelerlek száztíz hazafelé bandukoló embert, mert ekkora érdeklenséget régen láttam közönség részéről. Ha Joe Satriani játssza a dunapataji művházban, nagyobb hozzáértésre számíthatna. Sikerült azt a bravúrt véghezvinni a közönségnek,

hogy kedélyes beszélgetését fel nem függesztve, semmit nem reagálnak arra a koncert szempontjából lényeges pillanatra, hogy elkezdődött a Heat of the Moment... Ennél valószínűsíthetően több száz (ha nem ezer) hangulatosabb fellépése volt az Asia-nak. Kár volt ezt rögzíteni, vagy legalábbis kiadni.

Pedig szegény zenekarral semmi gond. John Wetton, Geoff Downes, Carl Palmer és gitáron Pat Thrall szinte lemezminőségben produkálják a nagy slágereket, játsszi könnyedséggel. Különösen feltűnő ez a jó értelemben vett lazaság John Wettonnál, akinek a jellegzetes magasaknál sem rándul görcsbe az arca.

Két bonus nóta található a tizenegy számos koncertfelvételen kívül a lemezen. Az első a Praying For A Miracle '89-es véggagy videója a Vörös térről. (Akkoriban minden rock zenekar mániája volt a moszkvai fellépés és videó. Alapvető kellékek: kucsma, kesztyű, gitár és mínusz 20. Lásd Scorpions, Uriah Heep, Mötley Crüe, Bon Jovi stb.) A másik, a szintén az ez évből származó Kari-Anne.

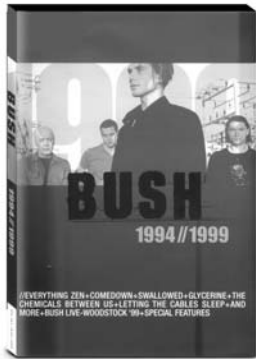
Paradox módon a DVD egyik legértékesebb menüpontja, a kiadó más koncertfelvételeit reklámozó rész. Itt tucatnyi más felvételbe nyerhetünk néhány perces betekintést. (Igaz, itt az Asia is érdekesnek tűnik így egy pár snitt erejéig.)

Nagy zenekar, méltánytalan megjelenítése.

Balage

Bush: SPV/Record Express **DVD** 1994//1999

Hát ismét egy érdekes csapat. Fene tudja, ismerős hangzás amerikai arcoktól. De nézzük először a jó oldalt. A DVD tartalmazza a Bush Woodstock-i '99-es koncertjét (Machinehead, Greedily Fly, Warm Machine, Everything Zen, The Chemicals Between Us, Glycerine, Shallowed, The One I Love, Little Things). Ez a fő anyag a lemezen. Kevés extrával, sztereo hanggal, átlagosnak mondható képminőséggel.

Jó nézni a Woodstock-i hatalmas tömeget, kár, hogy itthon nem igazán találkozhatunk ekkora érdeklődéssel, nem beszélve a többségben nőnemű közönségről. Csak azon a hatalmas színpadon vesztek el egy kicsit,

a díszlet építés nem az erősségük. És ha már a negatívumoknál tartunk akkor meg kell, hogy említsem a hangzást is. Ami számomra (legalábbis a DVD-ről visszahallgatva) nem tűnik a legprofibbnak, szerintem a hangmérnökök nem igazán rájuk rendezkedtek be, és hogy ne csak a hangmérnököket bántasuk - azért a mikrofonos is énekel "zenetanár gyilkos" dalmokat. A zenéjüket nézve, illetve hallgatva van egy pár szám ami hangzásában hasonlít a Nirvánára, biztos sokat hallgatták ők is. Összességében amikor az ember végig nézi a lemezt, a végére egészen mebarátkozik a produkcióval, és hajlik rá, hogy megnéze még egyszer. Persze én csak most láttam először ezt a csapatot, a rajongóknak biztosan többet tud adni a Bush.

Ami számomra érdekesebb az az albumon található 10 klip (Everything Zen, Little Things, Comedown, Glycerine, Machinehead, Shallowed, Greedily Fly, Warm Machine, The Chemicals Between Us, Letting The Cables Sleep), ez már közelebb áll hozzám, élvezhetőbb talán a stúdió hangzás miatt. Találunk még egy bonus menüpontot is ami az együttes tagjainak bemutatását illetve rövid interjúkat rejt. Föltűnik még a rajongók lelkes hada, akik sajtóságon módon fogadják az érkező zenészeket. Végignézzük a The Chemicals Between Us klip készítését, ahol azért látszik, mennyit segít a számítógép az ilyen anyagok elkészítésében.

Személy szerint kellemesen csalódtam a srácokban, biztos előveszem még ezt a DVD-t.

51.37 (Woodstock) + 45.21 (videók) + a bónusz

Pipamocsok UR

KÖNYV bön gész de

Paul Oliver: Dénes Natur Műhely **A blues története**

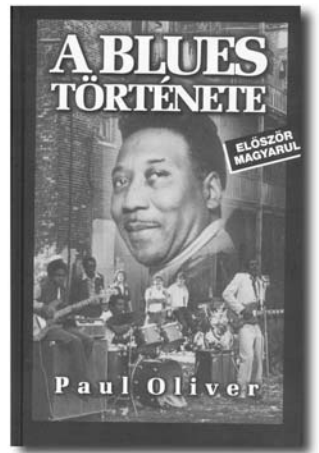
Rettenő sok személyes élmény fűz ehhez a könyvhöz, és elsősorban eredetijéhez (a) The Story of the Blues-hoz. Már három évtizede annak, hogy az angol nyelvű kiadás kezembe került az egyik disszidens ismerősöm jóvoltából. A műfaj iránti rajongásom csak fokozódott a könyv tanulmányozásával, bár nagyon nehéz diónak bizonyult, mert gyengécske nyelvtudásom erősen próbára tette. Bevallom: ez a könyv és az akkoriban magyarul megjelent "A blues népe" című kötet szolgáltatta és szolgálja a bluesról alkotott ismereteim alapját.

Az 1927-ben született szerző, Paul Oliver fehér, - mi több, angol - akárcsak a legtöbb fanatikus blueskutató. Az évek során több bluesról szóló könyvet megismerve erősödött meg bennem a tudat: ez a legjobb könyv, amely valaha is született a műfaj történetéről. Aki részletes életrajzi adatokat, előadóra lebontott diszkográfiákat keres ebben a műben, az csalódnia fog. Ilyen nincs benne, ez másról szól. A könyv kutatói szemmel követi a fekete blues történetét annak kialakulásától a '60-as évek elejéig, amikor is mint népzene, annak érdemi része lezárult. Csak idézném a szerző utolsó bekezdését: "Ez az árt, aktualizált The Story of the Blues nem akar men-

tegetőzni, a maga társadalmi-történeti környezetében próbálja megtalálni a helyét ennek a jelentős afro-amerikai zenének és dalkultúrának. Első, 1969-es publikálása óta sok minden történt, a blues a nemzetközi zenei szótár szerves része lett. De az, egész egyszerűen, egy másik történet." Ez a kulcs ehhez az olvasmányhoz.

Igen sok speciális, szótárakban nemigen szereplő szó vagy kifejezés nehezítette a fordítót. Jávorszky Béla Szilárd dolgát, akinek ezúton (is) gratulálok munkájához. Sokat segített neki Vas Zoltán főállású fordító és nem mellesleg bluesmuzsikus, továbbá az egyik szakmai lektor, Podlovics Péter bluesmenedzser és lemez importőr. A kiadó pedig szintén régi ismerősöm, aki velem együtt akkor kezdte gyűjteni a blues bakeliteket, amikor azokhoz hozzájutni nem volt egyszerű dolog. Köszönet Dénes Istvánnak azért, hogy ennek a könyvnek első magyar nyelven való megjelenését lehetővé tette! A magam részéről kötelező olvasmánnyá tenném minden blues-zal foglalkozó zenész vagy zenehallgató részére.

212 oldal, 32 tábla fénykép anyag

Bánfalvi Ákos **Limp Bizkit - A siker receptje** (Rockinform Könyvek Sorozat)

Ha valaki egyszer szobrot akarna állítani az embernek, aki soha nem csinál semmit, akkor Bánfalvi Ákos nem, hogy szóba nem jöhetne, de a szobrász kalapáccsal kergetné messzire. Ákos ugyanis folyton csinál valamit, ezt még akkor is tudja az ember, ha úgy van vele, mint én, aki csak hosszú évekkel ezelőtt, az egyik Szigeten találkozott vele (oda a hajad, ember!) és a ritkás telefonbeszélgetéseken kívül "csupán" azt olvas-sa, ami megjelenik tőle. Hogy a Rockinformba ír emberünk, az ezen oldalon nyilván egyértelmű, de talán kevesebben tudják, hogy ez a könyve már a harmadik a sorban.

Aki szereti a Limp Bizkit-et, az ne is olvasson tovább, hanem menjen, és vegye meg a kötetet. Aki szeretne egy kicsit belelátni a zeneipar rejtelmeibe, az szintén bátran vegye kezébe a könyvet, mert az utóbbi évek egyik legnagyobb sikereit elérte, lemezmilliomos zenekaráról szól. Márpedig az interjúkon át sok minden megvilágosodhat az olvasó számára. Így pedig - nem is kicsit - mai világunk képe is, amit ez a könyv tartalmaz.

Jómagam úgy vagyok a Bizkittel, mint a könyvben is nyilatko-

zó Superbutt-torok Vörös Andris: a klipjeiken kívül nem ismerem, és azok közt volt, ami tetszett, és volt, ami nem. Viszont a bandavezér Fred Durst ügyködéséről az utóbbi időkben érkező hírek a legkevésbé sem tették számomra szimpatikusá a frontembert. Mindezeket csupán azért mondom el, mert mindezek ellenére érdekesnek és élvezhetőnek találtam a könyvet. Természetesen vannak benne jó sztorik, poénok is, de ami a lényeg, apró részletekig menő alaposággal tárja fel Bánfalvi mester a banda történetét és lelkivilágát.

A könyv némi rap-metal-történelemmel indul, amit kissé kaotikusnak találtam, de utána abszolút megvan a rend a dolgokban. Halomnyi interjúrészlettel köríti Ákos a Bizkit egyes korszakairól szóló fejezeteket, ami segít abban, hogy a "később érkezettek" is megértsék az adott időszak hangulatát, légkörét. A könyv felénél lévő diszkográfiára csakis a kimerítő jelzőt használhatom: aki ezen kívül tud még valami Bizkit anyagot mondani, az hazudik :) Aztán szakmabeliek véleménye következik Durst-ékről, majd pedig számos pályatárs rövidebb bemutatása. Ez hasznos és praktikus dolog, csak azt sajnálom, hogy a

magyar bandák kimaradtak. Végül kiderül az is, az író honnan merítette könyve anyagához (elsősorban az Internetről). Ez így korrekt; és nem is kétséges, hogy mindezekkel együtt is, az egész Bánfalvi Ákos munkája. Aki olvassa a Rockinformot, az tisztában van vele, hogy fiatalos, de egyéni stílusban megfogant szövegre számíthat, ha nekilát a könyvnek. Jó olvasást!

Uzseka Norbert, Metal Hammer H.

Hangszer adás-vétel

Eladó **Peavey Classic 50/410-es** 4 hangszórós, 2 csatornás gitárcombo, 4 tartalék csővel. Ár: 220.000 Ft. Tel.: 20/966-52-05

Dobosok figyelme! Gumilapos gyakorló dobfelszerelés kedvező áron. Hangtalan gyakorlás akár éjjelkor is! Tel.: 20/925-59-77

Marshall 1960B 300W-OS 4 x 12 hangfal, valamint Marshall SLX 50W fullcsöves fej kitűnő állapotban eladó. Tel.: 20/962-08-60

Eladó: **TechBassLine 200W Basszáda**, 2x12", tweeter, 115.000 Ft; Hartke 140W basstop, 4 x EQ, Effekt Send/Return, 135.000 Ft, Együtt 240.000 Ft. E-mail: Stageon@freemail.hu, Tel.: 30/231-92-02

Trace Elliot 1048-as basszusládát keresek megvételre, esetleg combo is érdekel! Tel.: 70/221-60-08, Csanádi György.

Eladó egy **Fender Roc Pro 1000 gitárerősítő**. 100 W, tiszta + torzító csatorna, reverb, iszonyatos hangerő. Irányár: 165e Ft. Érd.: 20/365-95-22, Szabó Csaba (Győr).

Digitech 2120 VGS amerikai programozható **csöves előfok**, processor egyben, controll one pedálsorral, magyar gépkönyvvel és egy Marshall végfok eladó. Irányár: 215 ezer, és 60 ezer Ft, együtt 260 ezer Ft. Tel.: 30/364-46-74

Eladó egy 50w-os **Trace Elliott elektroakusztikus-gitár** erősítő. Érdeklődni: 30/985-07-49

Zenész kerestetik

Budapesti progresszív rockzenekar keres képzett, **elkötelezett dobost**. Érdeklődni: Pallag Péter, Tel.: (30) 395-54-78, email: ages@drotposta.hu

Mindenre elszánt **dalospacsirta** keresi zenekarát. Stílus: power/death/doom/gothic - ezek közül bármelyik szóba jöhet (mindenevő vagyok!). Tel.: 70/257-8606, Gábor."

!!! WANTED !!! Keresek System Of A Down stílusú zenekarhoz tagokat! Kell: gityós (lehetőleg tudjon énekelni), dobos (a dupla lábdob előnyben), basszeros. Van: kisméretű saját stúdió, valószínűleg próbahely is lesz. U.i.: Erősítőd legyen! Érd.: 30/450-79-17

Miskolci gitáros keres **hegedűst, dobost és hgítárost**. Irány: death, black, gothic. Érd.: 3534 Miskolc, Kempelen Farkas u. 14. 1/2. SMS: 30/511-14-31

Szerencsi zenekar komoly hozzáállású, fel-

szereléssel és tudással rendelkező **dobost és basszusgitárost** keres. Próbahely Szerencsen. Sürgősen telefonálj: 47/363-639 v. 20/548-76-55, Peti.

Egyéb

Creatures Of The Wood: Ask for free catalogue. 35 pages of heavy metal vinyl records, thousands of records and rarities. Also a big section of Italian demotapes. For contacts: Andrea Grieco - Viale Abruyi 2G - 20068 - Peschiera Borromeo - Milano - Italy. E-mail: silviapera@infinito.it Fax: 0039-02-753-13-93

Dalszövegek eredeti nyelven eladók! Kérj bármit! Ugyanitt Placebo - Sziget 2001 és Smashing Pumpkins - Machina II dupla CD (interneten keresztül terjesztett utolsó album) eladó. Cím: Szmola Péter, 8400 Ajka, Nefelejcs u. 52/10. Tel: 88/213-668, 20/917-53-62

Eladó **Bruce Springsteen** - Greeting From The Ashbury Park N.J. c. bakelitje (1.500 Ft) és Bobby Kimball - Rise Up c. CD-je (nagyon picit karcos, 2.800 Ft). Tel.: 46/353-269 v. 20/490-10-00 (egész nap).

Eladó **Ossian CD-k** 1.500 Ft/db (Gyűjtőpontban, Fémzene, Koncert, Az utolsó lázadó EP); Ossian koncert - műsoros videó 1.500 Ft. MK-k 300 Ft/db: In Flames - Tester Race, Satriani - Time Machine (dupla). Továbbá eladó olcsón tab.-os koták (teljes albumok, gitárisolák); videó gitárisolák, választókért küldök listát Ármegjelöléssel. Cím: Márkó Zoltán, 7090 Tamási, Nyírfasor 4/A. Tel.: 30/378-12-06

Megvételre keresem a következő eredeti CD-eket: Hooligans - Nem hall, nem lát, nem beszél; Dance - Ördög vagy angyal. Tel.: 20/478-56-45

17 éves darker lány keresi magas, hosszú/hosszabb hajú lelki társát, aki szereti a köv. zenekerokat/előadókat: HIM, 69 Eyes, Moonspell, Junkies, Nightwish, Ozzy, To/Die/For, Entwine, M. Manson, Sabbath. Pestiek és fényképek előnyben! Továbbá keresek fényképeket, képeket, a HIM-ről, a The 69 Eyes-ről, Ozzy-ról és a

Junkiesről! Cím: Devil 666/Poison Heart, 1108 Bp., Mélytú u. 4.

Blues, rock, jazz LP-k és CD-k áron alul eladók. Tel.: 94/414-079

Gitárokutatás alacsony áron, magas színvonalon, klasszikus, rock, metal, blues műfajokban, gitáron és basszusgitáron egyaránt. Tel.: 30/487-97-23, Horváth Imre.

Progressive rock, jazz-rock, blues, psychedelic korszak legnagyobbjai CD-n eladók! Több mint 2000 db-os listával floopy-n látok el minden érdeklődőt (válaszboríték ellenében)! Tel.: 76/417-672 v. 76/485-955, e-mail: duvid@freemail.hu

Próbatermek hosszútávra kiadók a Csepel Művek területén. Tel: 20/560-88-09, 420-65-83

Dr. Rhythm intenzív doboktatás Budapesten a belvárosban, kezdőknek és haladóknak audiovizuális segédesszközökkel. Tel.: 30/922-47-86

Eladnám az alábbi **új állapotban levő CD-ket** 2000.- Ft/db áron: Jethro Tull - Dot Com, Steppenwolf - Live, Mark Knopfler - Wag The Dog, Quiet Riot - QR III, Tyketto - Don't Come Easy, Van Der Graaf Generator - The Aerosol Grey Machine, The Byrds - Younger Than Yesterday. Kerékgyártó István, 3530 Miskolc, Szent István u. 35. tel: 46/325-405.

Eladó vadonatúj (nem használt), fekete Doc. **Martens bakancs** (nyolcsoros, acélbetét nélküli), 37-es méretben. Érd: 20/472-16-44

A rockzene minden területéről keresek főként külföldi újságokból származó képeket, de érdekelnének magyar Bravóból, PopCornból származó képek is. Ezen kívül felvásárolnám külföldi rockmagazinjaidat is! Tel.: 48/420-054 vagy 20/9669-278, Ákos.

Eladó **női velúr, rojtos bőrdzsekli**, kifogástalan állapotban. Ugyanitt több száz oldalmi Judas Priest képek, poszterek eladók. Érd.: Lipták Zoltán, Miskolc, Melinda u. 10. 1/1. Tel.: 46/353-538

Próbahely kiadó Csepelen, teljes felszerelést biztosítunk! Laney, Marshall, Kustom erősítők. Tama Imperialstar dobucc, Paiste, Sabian tányérok. Új zenekaroknak kedvezmény! Tel.: 20/957-44-00 v. 20/346-55-45

ViaN KLUB

Miskolc, Győri kapu 57.
Tel.: 46/357-072

Állandó programok:
pénteken és szombaton
élőkoncertek!

Nyitva tartás:
20.00 - 04.00
21.00 - Sörterasz,
23.00 - ZTE

RADIO EURÓPA FM 90.4 MISKOLC

"ROCKTERÍTŐ":

A gitárelektikus zenék mősora minden szombaton 20-22 óra között. **Denne minden** amit a Rockinformról tudni kell! Szerkesztő/műsorvezető: Bántalvi Ákos

Pelikán Rádió 93.6 cödöllő

Rockinform tallózó minden hónap első csütörtökén 20-22 óráig

Deep Purple életműsorozat minden hét szerdán 19-21 óráig

Rocklexikon minden hétfőn 22-02-ig

NAGYÁGYÚK BEVETÉSEN!

Glenn Hughes
Different
Stages

Yngwie J.
Malmsteen's
Rising Force
Attack!!

Overkill
Hello
From The
Gutter

Mob Rules
Hallowed
By Thy
Name

Saxon
Heavy
Metal
Thunder

Kiadja a

**RECORD
EXPRESS**

www.recordexpress.hu

SPV

CD

SoundFactor

Bemutatjuk a JBL SoundFactor-t.
A győzelemre született hangfal a fejlődés csúcsán.

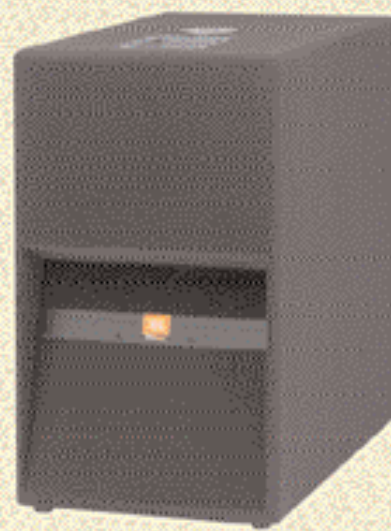
SF12M
250/1000W 60Hz - 16kHz
87.200.Ft
(bruttó 109.900.Ft)

SF15
250/1000W 38Hz - 16kHz
92.000.Ft
(bruttó 115.000.Ft)

SF25
500/2000W 35Hz - 16kHz
116.000.Ft
(bruttó 145.000.Ft)

SF22P/230V AKTIV!
500/2000W 33Hz - 125Hz
220.000.Ft
(bruttó 275.000.Ft)

MICRO SOUND BT.
BUDAPEST ÜLLŐI ÚT 78.
TEL./FAX.: 1-245-5555
EMAIL: microsound@microsound.hu
HONLAP: www.microsound.hu

SoundFactor

HIFI AUDIO-STUDIOTECHNIKA
KECSKEMÉTI NYÍL U. 23.
TEL.: 76/566-600 FAX.: 76/500-601
EMAIL: hifauf@mail.datanet.hu
HONLAP: www.hifaudio.hu

